

پيوار

به رنگِ سيبه (گهرا نه وه)

د. کامران مهنتک

جاپي به کهمي نه ليکنډون

2021

جۆرى كىتاب: رۆمان

ناوى كىتاب: بىوار، بەرگى سىيەم، گەرانه وه

پىتچىن و دىزاین: نووسەر

شوینى بلاوکردنه وه: ههولیر

كىتابى ئەلیكترونى: 2021

"ئىمە گەلئىكە زۆرمان حەز لە گۆلە ، كەچى لە دە رگى ھەر
باخىك دە دە يە درگمان پۆ نيشاندە دە"

بېشكەشە بە گىتاي باكي دايكي خوشەويستە

دوا و ته...!

چاپکردنی رۆمانی بیوار ، وهک ژيانی پالەوانی رۆمانهکه ، وهک چاره‌نووسی ئەو که‌سانه‌ی، که کرۆکی رۆمانهکه پیکده‌هینن و ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی واقعیانه‌ی میژووی کۆمه‌لگای کوردیه له باشوری کوردستان ، ناگزوورو بیبه‌خت بوو ! نزیکه‌ی بیست سال به‌ بینازی له‌ناو سندووق و ره‌فه شپه‌کانی کتیبخانه‌که‌مدا مایه‌وه و بواری چاپکردنی بۆ نه‌په‌خسا ! بۆ دواچار له‌سالی 2004 به‌رگی یه‌که‌م و به‌رگی دووه‌میش له‌سالی 2005 رووناکی بینی و که‌وته به‌ر دیدی خوینه‌ران ، ئیستاش(2021) وا خه‌ریکه به‌رگی سینیهمی له‌ نیو رکه‌ی ره‌فه‌کان به‌ره‌له‌دا ده‌بیته و ئازاد ده‌بیته، به‌لام ئەمجاره‌یان به‌هۆی ئەو دۆخه‌ی بواری رۆشنگیری و خوینده‌وه له‌ هه‌ریمی کوردستان پیندا تیده‌په‌ریت، بریارمدا ئەو به‌رگه وهک کتیبکی ئەلیکترونی بلاو بکه‌مه‌وه، هیوادارم له‌ داها‌توودا بواری ئەوه‌م هه‌بیته به‌رگه‌کانی تری ته‌واو بکه‌م ، چونکه رووداوه‌کانی ئەو رۆمانه تا ئیستاش هه‌ر به‌رده‌وامه!

خۆزگه ده‌خوایم که بیوار له‌ نیو کتیبخانه‌ی کوردیشدا نامرادو به‌خت قه‌ترانی نه‌بیته، وهک تا ئیستا بووه!. هه‌رچه‌هنده دل‌نیام له‌ دوا روژیکه‌ی نزیک، یاخود دوور ، کاتیک کورد ئەو به‌نجه‌ی داگیرکه‌ران به‌ری ده‌دات و ریزی کتیبه‌کانی خۆی ده‌گریت ، بیوار ده‌بیته یه‌کیک له‌وه سه‌رچاوانه‌ی، که به‌ تامه‌زرۆییه‌وه ده‌خوینریته‌وه‌و سوودی

لئوهرده گيريت، بۆتىگه يشتن له و قوناغه پر له سوييهى ميلله تى كورد،
كه به واتاى وشه، رۆژگار يكي تژى فرميسك و خوين بوو!
له بهرئوهى ههولمانداوه زۆر به ئه مانه ته وه ، هيندهى وشه بر دهكات،
فرميسك و ئازار، بزهو پيكه نينه كان ، كه به داخه وه زۆر دانسسقه و
ده گمه نه ، بۆ نه وه كانى داها توو بگويزينه وه، ئيتر ئيوه و سييه م خوانى
رۆمانى بيوار...

كامه ران مه نتك

2021\6\5

(1)

کاتژمیر به ردهوام میله که ی وهردهچه رخا و چرکه ی دههات. خور به یانی گزنگی ددهاو نیوهرؤ گهرمای بی تین ده بوو، ئیواره به دل برینداری و چاوی پر خوینه وه مالئاوایی ده کرد. که تاریکی دادههات ئهستیره دهیانجریواندو پاشان کرده بوونه وه. ژیان هیدی هیدی ههنگاوی ددهاو به ردهوام بوو. کاروانه که وهکو قاچ شکاوی خوی رانه دهگرت و له شوینی خوی دهلهنگی. ئه گهرچی نه ده وهستا. هه موو شیتک ده وهستا ئه و نه ده وهستا. که چی تاقه ههنگاویک چیه له ترؤیکی هیوا نزیک نه ده که وته وه. بونی تیرؤژکیکی سه رکه وتنی لی نه دههات. هه موو نائومی دو هیوی بریبوون. له ش داهیزراوه له خو بیزار، پشی تهنگ و هه ناسه سوار بوون. له سه ره وه زور کهس ده ری نه ده خست. خویان به زاناو وره به رز ددهنا. جا به رژه وهندیه که ی وای گهرهک بوو. یاخود له ده ریایی ئه ندیشه دا ده ژیا. وای بو ده چوو که دوا ی ئه و تیک هه له نگوتن و ده ست به خوینی برا سوورکردنه. که وتوونه ته سه ر ریگای راسته قینه ی خویان. که چی له ناخه وه له هه موو کهس خه راوتر بوون و فر باوه ریان به هیچ نه مابوو!

دهنگی گریانی پیره ژنیک به نه رمی و له سه رخو دههات. زهنگول له دوا ی زهنگول ئاونگی له چاو ده تکا. نوزه که ی به ئاوازیکی ئه فسووناوی ده له ری هه وه. له نیو هه موو مالیک ... هه موو کوچه یه ک ... له

گوئی هه موو لاوی ... هه موو پیری ... هه موو ساوایی دهرنگایه وه. ناگزووری و ههش وهسهری خوی دهلاوانده وه. بهسهر بیکهسی و لانهوازی خوی هه لدهگوت. دهیگوت:

" ئاخ خاکه شیرینه کهم ... ئاخ واره قه شهنگه کهم ... وهیلو نیشتمانه پیروژه کهم. پارچه یه که له و بههشته ناسک و نازداره بووی. خوا بهدهستی خوی، بهدهستی پیروزی خوی له بههشته جوی کردیه وه و دیاری ئه و گهلهی کردی. کهچی ههزار ئاخ و داخ ئاوات بهسهرهات. سه و سوارو ناکهس بهچهی شارانت پی خهنی بوو. کهوتیه بن دهستی چاوسو رو خوین ریژان. زول و داوین پیسانت پی خهنی بوو. ئاخ ولاتو... چهندین ساله له نیو ئه و گیزه نه داین. به و پهتایه ده تلینیه وه. هه رچه ند ده کهم.. نه ده توانم بیده نگ بم، نه هیچیشم بو ئه نجام دهری. هیوی و پشت ئه ستووری من، ئه و روچنه ی خوری گه شم تیا ده بینی ئه و کاروانه بوو. ئه و هه ناسه ی پیی ده ژیا م ئه و کاروانه بوو. کهچی ئه ویش وای بهسهرهات. کهوته بهر جادووی جادو و گهران و فهندو فیلی دوژمنان. ته میکی رهش ئابلووقه ی داون و بهرچاوی خویان نابینن. برا چاو له برای سوور دهکاتته وه. برا بوسه بو برای داده نی. برا دهست به خوینی برای سوور دهکات. ئه وانیش بهرانبه ریان روونیشتونه و عریت عریت پییان پیده که نن. ئاخ... ولاتو.. چهنده ی هاوارم کرد، لاوک و ستران و سهردولکه م بو چرین. کهس گوئی بو رانه دیرام. هه زاره مین جاره له خشته ده چین. ئه زموونیکمان وهرنه گرت. دوژمن گوتی: برۆن سهری براکانتان بینن، وهرن تاجی سه ره به سستیان

لهسەر بکهەم. ئەوانیش بەخۆشیەوه گوێیان بۆ رادیۆراو بەرووی
گرژینەوه! ھۆی گەلی میرخاسان.. ھۆی گەلی شۆرە سواران. پێویستە
تەماشای دوینی بکهەن. رابردوو بینینە بەرچاوی. ھەتاوەکونی زوو
دەستمان نەکەویتە قۆلتان! ئەگەر واکرابوایە ھەرگیز تووشی ئەو پەتایە
نەدەھاتین! دوژمن کە تیکەوت، کە شکستی ھینا. دەتانکاتە برای
پشتی. کە کاریشی پێتان نەما سیدارەتان بۆ ھەلەخا. گۆی رادیۆن با
بۆتانی وەرگێرمەوه. جارێکیان دوژمن تووشی سەگیکی لە خۆی ھارتەر
ھات! شپرزە بوو، خەریک بوو پەلەقاژ بیتەوه. وەکو دەروژەکەرێک
دەپارایەوهو دەیگوت:

"براکانم... ئێمە ھەموو موسڵمانین. ھەموومان باوەرمان بە قورئان
ھەیە. رابردوومان بەیەکەوہیە. وەرن با ھەول بەدەین و نیشتمانمان
بپاریزین، با ھەر لە ئیستاوہ پشتی یەکبگرین. ئەگەر ئەو دوژمنە لەناو
بەرین ھەموو شتیکی ئاسان دەبی. ئەگەر حەزتان کرد بەیەکەوہ دەبین.
نانیکمان دەست کەوت بەیەکەوہ بەشی دەکەین. کوختیکمان ھەبوو،
پیکەوہ لە ژیری دەحەسیینەوه. ئەگەریش نا ئەوا بە ئارەزووی خۆتان
ئالا ھەلەن!"

کۆرە ئازاکان کۆبوونەوه. بەچکە شیران کۆبوونەوه. دەستیان خستە
نیو دەست و ھەموو شتیکیان وەلاوہنا. گوتیان: " راست دەفەرموون.
ئێمە ھەموو موسڵمانین. کابە قیبلە ی ھەموومانە. ھەمووش باوەرمان بە
قورئانی ھەیە. با پیکەوہ خەبات بکهەن "

چه‌کیان هه‌لگرت و به‌ره‌نگاری دوژمن هاتن. زۆر گول ژاكا. زۆر خه‌زیم شوپ ناگزوور بوون. زۆر مندالی نازنده هه‌تیوو بی ناز كه‌وتن. هه‌تاوه‌كونی ئالای سه‌رکه‌وتنیان به‌رز کرده‌وه. یه‌که‌م پاداشت که به‌ریان كه‌وت. یه‌که‌م چاکه‌یان که درایه‌وه. به‌درنده‌یان دانان. گوتیان ئه‌وانه گاورن و مافی ژیانیان نییه. تاوانی ئه‌وه هه‌موو كوشتاره‌یان وه‌ئه‌ستۆ خرا، که به‌ده‌ست و فیتی دوژمن خوی کرابوو. ده‌ست کرا به‌ خوین رژاندنی شوهره‌ سواران. په‌ت و سینداره‌یان بو خرایه‌ کار.

"بۆیه‌ هاوار ده‌که‌م.. ده‌گازم. ده‌نالینم. گه‌لی برا، ئه‌گه‌ر چرات له‌ ده‌ست نه‌بی. هه‌رگیز ناتوانی در به‌ تاریکایی بده‌ی. ئه‌گه‌ر فییری خو‌شه‌ویستی نه‌بن. چۆن ده‌توانن شاری ئه‌وین بنیات بنین. لوتکه‌ چیا‌یه‌کان گۆرانی ده‌لین. تیشه‌ شاخه‌کان گۆرانی ده‌لین. دارستان و لیڤه‌واره‌کان گۆرانی ده‌لین. هه‌مووی هاوار ده‌که‌ن. له‌ هه‌زار كه‌وتن ته‌نیا ئه‌زموونیک. پیویسته‌ سوود له‌وه‌موو تیکه‌وتنه‌وه‌رگرین. با له‌ کۆشی هه‌زار هه‌نسک لاندکی یه‌ک بزه‌و گرئژین راژهنین. بزه‌ی سه‌رکه‌وتن"

پیره‌ژنه‌که‌ به‌رده‌وام و ورته‌ی ده‌هات. نووزه‌ی ده‌هات. هه‌نسکی ده‌دا. نه‌ده‌یتوانی نه‌ بوه‌ستی. نه‌ له‌ شوینیک ئۆقره‌ی بگری. نیگا‌کانی ئاراسته‌ی ئاسمان کرد. له‌ به‌رینایی حه‌وشه‌که‌ خۆری ده‌دی. یه‌ک به‌سییه‌کانی هه‌ناسه‌ی ساردی هه‌لده‌کیشا.

*

*

*

چاویکی سوور.. سووری پر خوین. که شهرو ئاوری لیدهباری. رق و کینه‌ی لیدهباری. به ئه‌سپایی سهیری ئه‌م لاءِ ئه‌ولای خوی دهکرد. له ئه‌سکه‌ملیه زیړه‌که‌ی ژیری راده‌ما. ديقه‌تی ده‌دایه نه‌خش و نیگاری سه‌رشانه‌کانی. هیدی هیدی.. ورده ورده چاوی به به‌رانبه‌ره‌کانی داده‌گیرا. که هه‌موو دار له ده‌ست بوی وه‌ستابوون. سه‌رکزو له کرنووش بردندا بوون. چاوه‌پړی و ئاماده‌ی وه‌رگرتنی فه‌رمان بوون:

ئه‌ویش به‌و په‌ری له خو‌باییه‌وه. به‌وپه‌ری خو به‌زلزانیه‌وه. تاو نا تاو زاری ده‌بزواند. به‌فیزه‌وه چه‌ند په‌یقئیکی قه‌تار ده‌کرد. که هه‌رچه‌ند که‌م و نابه‌جی بوايه. هه‌رچه‌ند سووک و چرووک و بی بایه‌خ بوايه. به‌مه‌زن و گه‌وره‌ی تیده‌گه‌یشت. وای بو ده‌چوو که له وه‌ته‌ی خوا ئاده‌می له به‌هه‌شتی وه‌ده‌رناوه. له وه‌ته‌ی تیره‌ی مرو له‌سه‌ر ئه‌م گوی زه‌ویه جیگیر بووه. که‌سیک شتی وای له زار ده‌رنه‌چوووه، که‌سیک به‌و زاناییه هه‌لنه‌که‌وتوووه! که ده‌یبینی ده‌وروبه‌رو ده‌س و پیوه‌نده‌که‌ی. به‌بالای هه‌لده‌لین و په‌سنی بو ده‌دن. هینده‌ی دیکه لووت به‌رزو به‌خ ده‌بوو. ئاره‌زووی هینانه‌وه‌ی ئاواته‌کانی زیتر له دل ده‌چه‌قی. له‌به‌ر ئه‌وه سواری ئه‌سپی هه‌وه‌س ده‌بوو. به‌کامی دلی خوی ته‌راتینی ده‌کرد. به‌ده‌نگی به‌رن، قاقا پیده‌که‌نی. پیکه‌نینه‌که‌ له نیو هوله‌که‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه:

"چونمان گه‌ره‌ک بوو وامان کرد. چونمان نه‌خشه بو دانا ئاوا گه‌یشته ئه‌نجام. به‌چه‌ند په‌یقئیکی لاسووتای له خشته چوون. به‌چه‌ند هه‌ری و بریه‌کی ساویکه‌که‌وتنه سه‌ما! لووتیان بو ئاسمان به‌رز کرده‌وه. به‌بی

ئاۋەزى، بەبى بىر كىرەنە دەستيان لە خۆينى براى خۆيان نا. كەوتتە تىكدان و خاپوور كىردنى بناغە و بنەچەى خۆيان! زۆر كەس دەيانگوت پىۋىستە بە چەك بەرەنگارىان بىنەو. سەريان لە ژىر چەرخەى زىر پۆشەكان بېلىشىتەو. منىش ھەروام دەگوت. بەلام دەبى ئەو بەزانن ئەنجام دانى ئەو كارە بى ئەو پىشەككىيە، ستەم و نەكردەبوو. بەو لەگوينە دەروەستيان نەدەھاتىن. راستە ئەوان چەكيان كەمە. راستە ئەوان ژمارەيان كەمە. وەلى ئەوان كورپى چىانە، ئازاو بە جەرگ و شوپرەسوارن. بە لە خو بوردوويىيەو دەجەنگن. ئەو دەى بە تەنيا ئەو رىگايەى لەگەل تاقى كىرەنەو. شكستى ھىناو. سەرى لە بەردە رەقەكانى چىا داو. بۆيە ئەگەر گەرەكت بى دوژمن بىەزىنى. پىۋىستە شارەزاي سىروشتى بى. ئىمەش ھەولمان دا شارەزاي ئەوانە بىن. راستە ئازاو چاۋنەترسن. بوپرو جەنگاۋەرن. وەلى گەمژەل و نەزانن! ھەرھىندە شىرىنىت پى نىشان دان، ئىدى ئاگايان لە خۆيان نامىنى. من لە زوۋە گوتوومە ئەوانە ھى ئەو دەى نىن تەنيا بە لولەى تەنگى وەرەمىان بەدەيتەو! ئەگەر تۆزى مەىلت دانى. پىۋىست بەو ناكاو ھەر خۆيان بەرەو رووى يەكتر دەبنەو. ھەرەكو چۆن بەرەو روو يەكتر بوونەو. جا بۆيە رىكەوتىكەو نابى لە دەست بەرى. پىۋىستە بە زوۋى كارەكانمان ئەنجام بەدىن و خاك و خۆليان لە تۈرەگە بكەين"

لە نكاۋرا بىدەنگ بوو. چاۋەكانى وەكو چاۋى گورگ تروسكەياندا. ئارەزوۋىك لەروخسارى وەدەر كەوت. خىرا لە مەبەستى گەشتن. جموجولىك ئەو ناۋەى ھەژاندەو. ھەر كەس گەرەكى بوو خۆى رەپىش

تریکا. ههنگاوێک زیاتر لێی بچیتە پیشەو. ههتاوهکونی له ههموان
زیاتر خهلاتی بهرکهوئ. یهکی رهشتاله‌ی وورگ زل. سمیل فشی
ره‌زاگران. کړنووشی بردو به‌رانبه‌ری له‌سه‌ر ئەژنۆ هه‌لکورما:

" ئەو ئەرکه‌ی ده‌که‌وێته ئەستۆت. ده‌بی به‌ته‌واوی ئەنجامی بده‌ی.
له‌سه‌ر ئەو نه‌خشه‌یه برۆی که بۆت دانراوه. ئەگه‌ر ساباتیکی له شوینی
به‌رچاو بکه‌وئ. ئەوا هه‌ر له‌و شوینه‌ گۆرت بۆ هه‌لده‌که‌نین. نابێ سل له
هیچ بکه‌یته‌وه. ئەوه بزانه که ئەو کاروانه‌ی بۆ گه‌یشتن به‌ خۆریان
وه‌رپه‌ستبوو، شپه‌زه‌و په‌شیو‌حال وه‌کو سه‌گ به‌ربوونه‌ته گیانی یه‌کتر.
بازوویان پووچه‌ل بۆته‌وه‌و هیز له‌ جه‌سته‌یان نه‌ماوه. ئەوانه‌ی که به
ته‌مای زار شیرین کردن ده‌ستیان له‌گه‌ل ئیمه‌ تیکه‌ل کردبوو. باسکیان
له‌ باسکی ئیمه‌ ئالاندبوو، ده‌مه‌وئ به‌ر له‌ هه‌موو که‌سیک ژار به‌ قورگی
ئەوانه‌وه بکړئ! نامه‌وئ سل له‌ هیچ بکه‌نه‌وه. به‌رده‌کاتنیش ئاور
تیبه‌رده‌ن. چیاکانیش ئاور تیبه‌رده‌ن. چاوه‌رپیی ئەمه‌ک و چاکه‌ نه‌بن
له‌وانه‌ی برای خۆیان له‌ ژیر پیی ئیمه‌دا سه‌ربریی! ئەوانه‌ چاوه‌رپیی
هیچیان لئ ناکړئ. هه‌لیانبه‌رن و له‌ سنووریان وه‌ده‌رنین!"

کابرا ده‌ست له‌سه‌ر سنگ وه‌ستابوو. ئاماده‌یی خۆی بۆ هه‌موو شتیکی
ده‌رده‌بریی! که‌ چووه‌ ده‌ره‌وه. ده‌ستیکی به‌ سمیلی داھینا. گرژیه‌وه..
گرژیه‌وه. له‌نکاورا یه‌ک به‌ده‌نگ هاواری کردو نه‌رانی. له‌گه‌ل
هاوارکردنه‌که‌ی هیزیکی گه‌وره‌ ئاماده‌کرا. چه‌کدار یه‌ک له‌دوای یه‌ک ،
ده‌ست له‌سه‌ر په‌لاپتکه‌ی تفه‌نگی ئاماده‌بوون. پیشیان که‌وت و

وهړيکه وتن. چهندهی ههنگاویان دهنه. چهندهی بهردهوام دهبون
لهرویشتن. هینده زیاتر له لوتکه چیاپهکان نزیک دهبوننهوه.

* * *

هوروگیژ به نادلیهوه ههنگاوی دهنه. زویرو پهريشان و پشتی تنگ،
زور به ئهستهنگ ههناسهی دههات و دهچوو. له گیانی خوی بیزار بوو.
هینده نهماپوو له کهوللی خوی وهچته دهري. ههستی دهکرد دهنگیک له
نیو گویي دهنرنگایهوه. ماوهیهکی زور بوو ئهوه دهنگی له مهژی
گورابوو. لهگهلیدا ههنسکی دهداو کزگری له ههوکي دهما. بی دهستی
خوی چهزی دهچوو هگریان! چهزی دهکرد دابنیشی و هور هور بگری.
دهنگه که له ئاوازی گورانیهکی دهکرد. گورانیهکی خوی، گورانیهکی
ئهفسووناوی، به قورگیکی نهرم و نیان، ناسک و فریشتهی دهگوترا.
لهسهردولکهی ئافرهتیکی دهکرد له دیار تهرمی روله تاقانهکهی
دانیشتی و بیلاوینیتهوه.

بهتایبهتی ئهوه کاتانه ههستی بهوه دهنگه دهکرد که تووشی ئهوه باره
دهروونییه سهخته دهبوو. ژیانی خوی دینایه بهرچاو، گوندهکهی دینایه
بهرچاو ، ئهوه رۆژگار ههشهی دینایه بهرچاو. که وه بهرهواژووی
خواست و ئارهزووهکانی ” وه بهرهواژووی خۆزگهوه هیواکانی ئهوه
وهردهچهرخا. ههچهندهی خوی دیناوه دهرده، ههچهندهی دهکوشا
سهرهپهتهکهی نهدهکهوته دهست. نهیدهتوانی هیچ بکا. به بهربهستیکی
بچووکیش بی ، بهری ئهوه شهپوله هارو سهرشیتته بگری !

دنیای له بهر چا ویک دههاته وه. روژی روونی له بهرچا و ده بووه تاریکایی شه ویکی نه گوسته چا و. هیچ هوشی له کن خوی نه ده ما. جله وی بیرکردنه وی به ته وای له ده دست به ره ه لدا ده بوو. شتی وای ده هاته بهرچا و که به نه دیشهی که س دانه ده هات! له و کاته دا ده نگه که له نیو مه ژی ده زرن گایه وه. وه کو زرن گهی ژیی ساریک زرن گهی ده هات. نه گه رچی نازاری ده دا، زامدارو خه فه تخانی ده کرد. که چی له ناخه وه بوئی شادیه کی ده کرد. سوژیکی دلرفین ختو وکه ی ده دا. تا چاوی پر ئاو ده بوو. وایده زانی ده نگه که پیی ده لی:

"هو سوارچاکو.. هوئه گیدو، هو میرخاسو. چند سالان بارکوله تیکناو تفه نگت خسته شان. وه کو دیوانه له و کیوانه سووراپایته وه. چند سالان به ردی ره قته کرده سهرین و ناسمانی شینت وه خودادا. برسیه تی گازی له هه ناوت گرت و خه و دهروهستی چاوه کانت نه هات. بی بهرگ.. بی ئاو.. نه ژنوت ده ئاخی چه قاندو له شوینی خوت نه بزوتی، نه گه ر گیانیشته له ده دست دابوایه هه رنه ده بزوتی. هه ر به ته مای نه وه بووی گیانی سالحوک شاد بکه ی. خو ر به دیاری بو گوئده ئاور تی به ردر او ه که ته به ریته وه، چند تامه زرویی هه ناسه یه کی سه ربه سته بووی. ئاواتی رزگار بوون چون له که لله ی دابووی و شیت و شه ی دای کرد بووی. نه و ته مه نه ی خوت چون وه سه ر برد. که چی نه نجام له به ندیخانه ی براکانت ئیخسیرو بن ده ست بووی. وه سه ر زور ته نگ و چه له مه ت بازدا، که چی داخه که م ئاکامه که ت ئاوا ره ش بوو!"

زۆر جاران بیری له خۆ کوشتن کردهوه. به گوللهیهکی سه‌رشیت دیماهی بهو ژیانه بینی. که بۆی ببوو بهاریکی گران و هه‌رچه‌ندهی ده‌کرد له ژیری ده‌رنه‌ده‌چوو. په‌ژیوان ده‌بووه‌وه. به کاریکی ترسنۆکانهی تیده‌گه‌یشت. به‌رگه‌گرتن و به‌رهنگاربوونه‌وهی له خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دان لا‌باشتر بوو. گه‌لی جاریش داده‌نیشت و له نیو ئه‌و هه‌موو خه‌مه، له ئاسۆی ئه‌و دل ته‌نگیه، تیر به‌ خۆی پیده‌که‌نی! نه‌یده‌زانی چۆن بیری بۆ شتی وا چوو. که‌چی که‌ ئه‌و شه‌ره‌ براکوژیه‌ ناهه‌مواره‌شی بیر ده‌که‌وته‌وه. خیرا پیکه‌نینه‌که‌ی ده‌خنکاو بزه‌که‌ی ده‌کوژیاه‌وه، سه‌ر له‌ نوێ په‌رده‌یه‌کی قه‌ترانی به‌رچاوی داده‌پۆشی:

"تووشی چی بووین؟! داوی ئه‌و هه‌موو کاره‌ساته. داوی ئه‌و هه‌موو خوین رشت و گوری دانه. بکه‌ویه داوی ئه‌و براکوژیه‌وه‌وه له‌لای براکانت زیندانی بی!"

ئاو‌ری دایه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی دل‌نیایی که‌ شیرزاد گوئی بۆ رادی‌راوه. شیرزاد به‌نامۆییه‌وه ده‌رپۆیشت. سه‌ری له‌ به‌ر خۆی شو‌رکردبووه‌وه‌وه به‌خه‌مباری هه‌نگاوی ده‌نا.

-برام شیرزاد.. ببوره که‌ تۆش سه‌خه‌ت ده‌که‌م. مه‌ژیت به‌و هه‌موو گلی و گازانده‌یه‌ ئازارده‌ده‌م. وه‌لی چی بکه‌م. ئه‌گه‌ر ده‌رینه‌برم به‌رگه‌ی ناگرم. له‌وانه‌یه‌ شه‌ق به‌رم. چوار هینده‌ش باسی به‌ له‌نگازی و هه‌ش وه‌سه‌ری خۆمانت بۆ بکه‌م ته‌واو نابێ. نا‌کا دلۆپیک له‌ ده‌ریا.

-چى دەكەى.. گەلىكى ساويلكەو بەخت رەشىن. بە گولمە ئاويك دەكەوينە مەلە. سەرلى شىواوين و نازانين كامە ريگا بو ترؤپك ھەلدەزنى. ئەگەر وا نەبوايە ھەرگيز وا بە ئاسانى نەدەكەوتىنە داوہوہ.

-ئەوہى منى سەرسام کردوہ. ئەوہى چنگورک لە ناخم گير دەكات، نازانم بو دەبى ھەميشە کارت بين بە دەست خەلكى تر. كەى پيويستيان پى بو دەريبين ! راستە ئيمە بە ھەموو توانايەك ھەول دەدەين. بو گورى دان خيراين، بو سەربەستى خويمان لا ھەرزانە. بەلام بى سوودە. ھەتاوہكونى ئيوھا بىر بکەينەوہ. لەو چوارچىوہ تەسكە سەيرى خومان بکەين. ئەنجام و ئاکاممان ھەروادەبى. چۆنيان ئارەزوو بى، بەرژەوہنديان چۆنى گەرەك بى، بى دەستى خومان ئاوامان ھەلدەسورپين ! ئاخ براگيان... خۆزگە جاريك چۆنمان بەدل بوو ئاوا بوايە. خۆزگە تەنيا جاريك چەرخى چەپگەرد بەمگيزى ئيمە وەرچەرخابوايە.

زۆر شەرشەپريو پيس و پۆخل دەھاتنە بەرچاو. ئادگاريان ماندوو بوونىكى زۆرى پيوەلكابوو. ئەگەرچى بە تەك زۆر ديمەنى جوان و دلرفين. بەتەك زۆر رەوہزى سەخت و چينكەى سەوزو جوان دا رادەبوردين. بايەخيان پى نەدەداو تواناى تەماشاکردنيان نەبوو! وایان لى ھاتبوو قيز لە ھەموو شتىك بکەنەوہ. ناوہ ناوہ داخوتن و داخى دلى خويان ھەلدەرشت. ئەگەرچى زياتر حەزيان لە بيدەنگى دەکردو ئارەزووى ئاخاوتنيان نەبوو. پەيوەكانيان لەکن سوابوو. زۆرجار

دووباره کرابووهوه. شتیکی نوئی نهبوو باسی بکهن. هەر کۆنهکا
وهباکردن بوو!

رینگاکهیان ههورازیکی سهخت بوو، زۆر تووله ریی تهسک و تریسکی
تیابوو. ئەگەر زۆر ئاگادار نهبوان ههڵدهدیوان. کهچی ئەوان ههستیان
پن نهدهکرد. قاچهکانیان لی راهاتبوو خۆی جیگهی خۆی ده‌دۆزیه‌وه.

له یادی بوو جارێکیان چۆن هه‌لۆی هاوپی قاچی هه‌لدیوان رویشت.
ئەگەر داره‌که‌ی قه‌راغ رینگاکه نه‌بوایه له بنی دۆله‌که خۆی ده‌گرته‌وه!
به‌لام هینده‌ی باش بوو خیرا ده‌ستی درێژ کردو خۆی به داره‌که
گرته‌وه. هه‌تاوه‌کونی گه‌یشتنه ته‌کی و به‌رزیان کرده‌وه.

نه‌یزانی چۆن بوو له‌و ده‌مه‌دا هه‌لۆی هاته‌وه یاد! ماوه‌یه‌کی زۆر بوو
نه‌یدیوو. هه‌چیشی ده‌رباره‌ی نه‌بیستبوو. هه‌لۆ کورپی کی تا بلی ره‌زا
سووک و خوین شیرین بوو. بی ده‌ستی خۆت خۆشت ده‌ویست و
حه‌زت ده‌کرد بیدوینی.

-هه‌لۆت ده‌ناسی؟

هۆمه‌ر له‌نکاوپا ، بی ئەوه‌ی ئاوی بداته‌وه ئەو پرسیاره‌ی کرد.

-کام هه‌لۆ؟

-هه‌لۆ... هه‌لۆی حاجی حوسین!

-ئا... بۆ ئەو پرسیاره ده‌که‌ی؟!

-ههروا.. ئەگەر له گوندهکەى خۆيان مابن ، دەکەونه سەر ريمانهوه.

لهوکاتەى چووبوو دەرهوه. تووشى زۆر کەسان هاتبوو. هاوپييهتى زۆر کەسانى کردبوو. هى وا ههبوو به ماوهيهکى کەم ببوونه دۆستى گيانى به گيانى، پاشان که ليک جوئدهبوونهوهو دادهبران ، بهريکهوت نهبايه تووشى يهکتر نهدهبوونهوه.

لهگەل نزيک کهوتنهيان له ئەشکهوتىک زريزهى ئەنديشهى پچرا. ئەو ناوه باش شارەزابوو. دهيزانى چەند پەنا بەردو چەند دارو چەند کانياوى ليه. رووى له شيزراد کرد:

-ليزه کانيهکى زۆر سازگار ههيه. وا چاکه لادهين. دەم و چاو بشۆرين و پشوى بدەين.

که زانى شيزراد پيى خۆش بوو. له تووله ريکه لايداو بۆ لای کانيهکه بايدايهوه. ئەشکهوتهکه چەند ههنگاويک لهکانيهکه دووربوو. لهبەر ئەوهى دەرگاگەى بچووک بوو. دار بهروويکيش بەردەرگاگەى داپۆشيبوو. ئەگەر شارەزا نهباى، ياخود باش سەرنجت نهدابوايى، نهتەزانی ئەشکهوته. شيوهکەشى زياتر له پهسيويکى بەردينى دەکرد نەک له ئەشکهوت!

هۆمەر کهوته باسکردنى ئەشکهوتهکه بۆ هاورى کەى. پاش ئەوهى نيشانهى سەرسورمان و پرسيارکردنى له نيوچهوانى خوئندهوه:

-که له و دهرگا بچوکه دهچیه ژووره وه. هۆلیکی گهورهت بهرچاو دهکه وی. درونیه نهگه ر بیژم جیگای ههزار کهسی به حهساوهیی لی دهبیته وه. لهوسه ری نهشکهوته که چند کونیکي تر بههه مان له گوینی دهرگا که ههیه. نهوهی راستی بی من له کونه که رهت نه بوویمه ، به لام وهکو بۆم باسکراوه. ماوهی چند مهتریک ده بی لهسه زگ بخشی. ته نیا ریگای تاکه نهفه ریکیشه. نه م لاو نهولای قووله و چاو ناییینی. بهردیان فری داوه گوینیان له دهنگه کهی نه بوته وه. دواي نهوه هۆلیکی له مه گهورهتری تیايه. لهویش بههه مان شیوه کونی تر.. جا نازانم نهویش نیوهایه یا نا؟!.

شیرزاد بیدهنگ بوو، هه ناسه یه کی هه لکیشاو سه ری بۆ لوتکه ی چیايه که بهرز کرده وه ، سووسکه یه ک به دامینی شاخه که هه لده گه راو. زۆر به چوستی ههنگاوی دهنا ، بزدهیه کی هاتی و سهیری هۆمه ری کرد:

-تۆ وه ره نه و کوردستانه سهخته. ناوا بکه ویته دهست دوژمنان؟!.

هۆمه ر وهک نهوهی توانای ناخاوتنی نه بی. یاخود وه رام دانه وهی بهشتیکی دووباره و بی سوود تی بگا. به گرانیی داهاته وه و دهستی کرده وه چه که که ی. که وه بهرده که ی نزیک کانیه که ی هه لپه سارد بوو. ههنگاوی ناو له سه رخۆ ملی ریگا که یان گرته وه.

-دهزانی هه ریه کی که له و نه شه که وتانه چه ندین به سه رهات و سه رگوزه شته ی له دل دایه. چند به چکه شیرو کوره نازا شه وگاری تیا

به سهر بردووه. په نای چهند ئاواره و مال خاپوورکراوانی داوه. له وانه یه گه لئ ئافرهت و زاروویی بی تاوان و سته م دیده ژیانی پر کویره وه یان تیا به سهر بردبی. ئه گهر ئه و بهردانه زمانیان هه بوايه له وانه بوو شتی وایان بو گتیرابوویتایه وه. هه رگیز مه ژی مرو قه بوولی نه کردبی.

مشه یه کی لیوه هات. ئه گه رچی هه زی نه ده کرد باخیوی، له گه ل ئه وه ش نه شیا بیده نگ بی. به هه ست به ئازار کردنیکه وه. به دلئیکی پر سوی و برینه وه، که بوئی خه میکی قوول و جگه ربری لیده هات. گوتی:

-سه یرکه چیمان به سهرهات. داخه که م چیمان به سهرهات. چون به دهستی خو مان، ریگه ی خو مان گوړی و قوری دنیا مان وه سه رخو کرد. نا. نه خیر.. هیچ چاره یه کی نییه! هه ره ولئیکی بده یان بی سووده. ئه سکویک هه رده بی تیکی وهردا. له لایه ک ده ست ده که یته وه سی لای تر لیت ده بیته ملوژم، سی لای تر بو سه ت بو داده نیته وه و ده ست له خنخوکه ی ده نی! بویه پیویسته کاریکی وا بکری هه موو به شه کان بگه ری نیته وه سه ر بناغه ی راسته قینه ی خو ی. هه موو به شه کان بکاته وه به یه ک!

شیرزاد سه یری هو مه ری ده کردو لئ ورد ده بووه وه، له لایه ک جگه ری به په یقه کان ده چوزایه وه. له لایه کی تر له سه ره خو بزه ی ده هاتی و ده گرژیه وه. ده یزانی هاوړیکه ی له تووړه بیان خه ریکه سه ر له دارو به رد بدا! بیده نگیش بوو مه ته تی نه ده کرد!!!

ریڳاڪه رڙدو سهخت. دلی ئه وانیش نائومیڊو سه خلت! هه رڪه له رویشتن گهرم بوونه وه. هه ریه که یان که وته وه جیهانی ئه ندیشه یی خوی و ئاگای له وهی تر نه ما. هومر چند پینگاویک له پیش شیرزاد ده رویشت. هه رهینده یان زانی شریخه یه ک هات و چه کیان لی راکیشرا.

-کینه زه لام.. چه کتان دانین!-

له گهل دهنگی چه که که هه ردو وکیان خویان به زه وی دادا. هومر به بنی چاوی سهیری دهو روبه ری کرد. چند لوله تفهنگیک ئاراسته یان کرابوو. خوی گلور کرده وه خزیه په نا به ردیک.

-بو بیدهنگ بوون؟ با خوینتان نه پڙی، چه کتان دانین و خوتان ئاشکرا که ن!

-ئه گهر چه کتان گهره که فهرموون وهرن بیبه ن!-

هومر به گالته پیکردنیکه وه ئه مه ی گوت و دهرسپڙیکی به سه ردا کردن. له چند لایه که به رپه رچی درایه وه. به مه بوی دهرکه وت که به رانبه ری چوون په رقه بووینه. تاراده یه ک توانی شوینه کانیاں دیار بکا. سهیری شیرزادی کرد. دهستی له سه ر په لاپینکه ی تفهنگه که ی بوو.

-چی بکه ین؟-

-چوونی وه باش ده زانی وابکه!-

هومر دهنگی به رز کرده وه هه مدیس هاواری کرد.

-ئىمە سەر بە هيچ لايەنىك نين، با خوین نه پژی برۆن وازمان لی
بینن.

-خۆتان ئاشکرا کهن ئیوه چین؟

-گوندینه.. دهچینه وه گوندی خۆمان، خۆتان ماندوو مه کهن. به ساغی
چهک له ئیمه وهرناگیرئ!

-هۆءو.. دهنگت بهرزکه وه دهنگت لام نامۆ نییه !!...!

-به رایئ هۆمه ر به فرۆفیلئ تیگه یشت، ئەگه رچی تاراده یه ک دهنگه که ی
لا نامۆ نه بوو. به لام خویشی نه یزانی ئەو گلپه ی چۆن له وده مه دا هاته
سه رزاری. دهنگه که سەر له نوئ به رزبو وه وه.

-تۆ هۆمه ری وانیه ه؟!

هۆمه ر نه ختی سەر بزواندو ته ماشای کرد. سه ری باداو بزده یه کی هاتی.

--ئه وه تۆی هیمن؟!

قاقا پیکه نین. به گه رمی بو یه ک چوون و باوه شیان به یه ک کرد.
به خو شه ویسته یه وه یه کتریان ماچ کرد.

-خه ریک بوو یه کتر بکوژین !?

هيمن به پيکه نينه وه ئه مهی گوت. شيزراد که تا ئه و دمه سه رسام
ببوو، له شويني خوی نه بزوتبوو. له گه ل دهنگی هومر هه لسايه وه و بو
لايان چوو. له ريگا که لايان داو له سيته ري زنا ريکدا دانيشتن.

شوينه که يان به رزاييه ک بوو ، به سه ر هه موو دۆله که ی ده رواني.
رووباره که ی نيوه راس ت دۆله که وه کو تووله ماريک له گه ل گه ليه که
وه رده چه رخوا. له دووره وه هينديک شوين شين شين دياربوو. که
ئه مه ش نيشانه بوو بو قوولی ئاوه که.

له گه ل هيمن به نيچه شه رميکه وه دیکدی راده مان. شتيکیان له
روخساری يه ک ده خوینده وه. که چی شتاقيان وه به ر ئه وه ی دیکه ی
هه لئه ده هيناو زور پرسياريان له ناخی خویان سه رنگون ده کرد.

هيمن و هاوه له کانی به پيچه وانه ی هومر، خاوين و پاک بوون ! به لام
ئه وانيش ماندووه و هيلاک ديار بوون. تۆزی ريگه يه کی دووريان لی
نیشتبوو.

هيمن شيوازی ئاخوتنی وه کو جاران نه مابوو. ئه و هيمنه ی هه ميشه
حه زی له زمان دريژی و هه له پاسی ده کرد. به و بوايه هه رده م پيکه نه ی
و به دنيايی بگرژيته وه. گورانیکي ئاشکرای وه سه ر داها تبوو. وه کو گولی
ئاو ليبراو رهنگ زهردو سيس ببوو. به دهنگيکی نه رم و له سه ره خو
ده داو. جاران رهنگ نه بوو يه کيک پلاريکی ئاراس ته بکا، که خيرا
وه راميکی به جیی بو ده دۆزیه وه و ماتی ده کرد. وای لی ها تبوو گویی
نه ده دايه. به بزیه که وه سه ری با ده داو هه ناسه يه کی ساردی هه لده کيشا.

هۆمەر هه‌رچه‌نده‌ی گۆیی بۆ هه‌یمن شل ده‌کردو لێی ورده ده‌بووه‌وه. یاده‌کاتی ئه‌وشه‌وه‌ی له‌ کن نوێتر ده‌بووه‌وه. ئه‌و شه‌وه‌ی شه‌ره‌که‌ی تیا روویداو ئه‌و به‌ دیل گیرا، شه‌ویکی میژوویی و پر ناسۆربوو. رییازی ژیا‌نی به‌ جاریک گۆری. بیروباوه‌ری به‌ جاریک گۆری. روانگه‌ی به‌رانبه‌ر زۆر شت له‌قی، ژیا‌ن... خه‌بات... یه‌گرتنی به‌شیوه‌یه‌کی تر که‌وته به‌رچاو. له‌ رۆچنه‌یه‌کی تره‌وه دۆزه‌که‌ی بۆ ده‌رکه‌وت!

به‌ر له‌و شه‌وه رۆژانیکی خۆشیا‌ن به‌سه‌ر ده‌برد. ئه‌گه‌رچی ماندوو بوون، برسی بوون، ژیا‌نیا‌ن هه‌میشه له‌ نیو ئاورو له‌مه‌ترسی دا‌بوو، هه‌میشه شادمان و به‌خته‌وه‌ربوون. هه‌ستیان به‌ ئاسووده‌یی ویژدان و خۆشیه‌کی راسته‌قینه ده‌کرد. کینه ده‌م له‌ هه‌موو ده‌مان ترسناکتر بوو. له‌ هه‌موو ده‌مان له‌ مه‌رگ نزیکتر ده‌که‌وتنه‌وه. قاچیا‌ن ده‌که‌وته رۆخی گۆرو له‌سه‌ر ته‌له‌ مووی مه‌رگ سه‌مایان ده‌کرد. له‌وی ده‌می بزه روخساریانی ده‌خه‌ملاند. به‌خۆشه‌ویسته‌یه‌وه ته‌ماشای یه‌کیان ده‌کرد. هه‌رکه‌س هه‌ولی ده‌دا گه‌رمتر هه‌رش به‌ری. چاپووکتر به‌ره‌نگاری دوژمن بیته‌وه. هه‌موو خه‌میا‌ن ئه‌وه بوو چۆن قاره‌مانیه‌تی و دلسۆزی خۆیا‌ن وه‌ده‌رخه‌ن!

زۆر جارا‌ن هه‌ستیان به‌شتیکی ناخۆش ده‌کرد. گه‌لی دیمه‌نی وایان به‌رچاو ده‌که‌وت لێی رازی نه‌بوون. زۆر په‌یثی ناپه‌سه‌نیا‌ن ده‌بیست. هه‌زیا‌ن به‌ بیستنی نه‌ده‌کرد. خۆیا‌ن لێده‌بوارد. ده‌یا‌نویست دۆزه‌که‌ دیزه به‌ده‌رخۆنه بکری و به‌پێکی ئه‌ستووری به‌سه‌ر دا‌دری! ئه‌و که‌م و

كورتى و خەوشە بگەويته ژيرەوہو دوژمن و ناحەزانيان پى خەنى نەبى. سەربارى ئەوہش روژگار بە پىچەوانەى مگيزو ئارەزووى ئەوان وەرچەرخا. ئەوہى لىي دەترسان بەرانبەريان زەق بووہوہو بينە قاقاي گرتن. ساويلكەيى و دلسۆزى ھەژاران وەبن كەوت و فەندوفيلى دوژمنان بردىەوہ! ئاوريان لە نيو داسيا. برادەستى لە خوینی برای ناو دوژمنى راستەقىنەى لەیاد چۆوہ!

شەويكى ميژوويى و پر لە ئازاربوو. ئاگيان لە ھىچ نەبوو. بە ئەسپايى دريان بەرپىگاگە دەداو دەرويشتن. ھەريەكەى ھەزار خۆزگەو ئاواتى لە دل دابوو. ئەگەر چى بەر لەوكتە بۆنى شتيكيان كردبوو، بەلام ھەرگيز لەو برۆايەدا نەبوون ئاواى لى بى و كاربگاتە ئەو ئەنجامە!

ئەو شەوہ ھىمن لەگەل كزەبايەكە دەنگى دەلەراندوہوہ. لەسەرەخۆ لاوكى شيخ محمودى كاويساغاى دەگوت. ئەوكتە جۆرە بىركردنەوہيەكى ترى ھەبوو. گالتەى بەو شتانە دەھات. دەيگوت:

"نەخىر.. ئىمە ھىچمان لە خەلك كەمتر نىيە. ئەگەر زۆر شتمان باشتەر نەبى خراوتر نىيە. دەروونىكى پاك و خاوينمان ھەيە. خاكىكى پاك و خاوينمان ھەيە، ھەر تۆزە رەشاتيەكيش لە ئارادابى. ھەر داويكى رەشيش لەسەر بەفرى ھەبى، ئەوا بيگومان ئەگەر سۆنگەكەى دوژمنە. بەھۆى درۆ دەلەسەو دوورپوويى دوژمن پەيدا بووہ! ئەگەرنا ئىمە مادەمەكونى دەروونمان پاكە. ئەمە خۆى لە خۆيدا بەسە بۆ ئەوہى شتيكى پاكى لەسەر لەدايك بى!"

زۆر جارار بیری لهو ئهفسانهیه دهکردهوه که دهیگوت:

"دوای ئهوهی خوای گهوره ئهو پارچه زهویهیی له بهههشت دهرهیتاو پیشکشی ئهو میلهتهی کرد. دوای ئهوهی ئهوانیش به خوشحالیهوه وهریان گرت و سی جارار نیو چهوانیان پیوه نا. کهوتنه ژیانیکی وا، گهروهو بچووک ئیرهیی پی دهربدن. دوست نازی پیوه دهکردن و دوژمنانیش لیویان لیدهکرۆشتن. بهوان بوایه قاچیان بخهنه سهر ملان و له عهردی غاری یان بهرنه خواری. ههتاوهکونی ئههریمهن لییان راست هات و ئهو پلانهی بو دانان. وهکو دهیین سهگ دهیته هاوهلی سهگ و دزیش ههز به کۆمهلی دزان دهکات! لییان کهوتنه خوو داری خوخوری و دووبههرکیان دهنیو چاندن. ئیتر لهو رۆژهوه ههر کاتیکی له دوندی سهرفرازی نزی کهوتبونایهتهوه. ئهو کاغهزهیان بهکارهیتاوهو بهو تهله سوورو ژهنگاوهیه قاچهکانیان بهربهست کردون!

لهو برۆایهدا بوو ههتاوهکونی ئهو داره بنهبر نهکری. سههری ئهو کرمه پان نهکریتهوه. بهشی ئهوان ههر دیلی دهیی. دهیی ههمیشه خهون به سهرکهوتن بیینن. ههمیشه ئاواتی ههره بهرزیان له تیک نان و قومیک ئاوبی، به ههساوهیی له ژیر ساباتی سهربهستیدا بیخۆن!

چاویکی به ههموو ئهوانهیی بهرانبهری گێرا. ژمارهیان دوانزه کهس بوو. یهک دوانیکیان نهبی ئهگینا ئهوانهیی دیکهی ههموو دهناسی، شههری له تهک ههموواندا کردبوو. له کاتی سهخلهتی و ناخۆشیدا

هه‌مووی تاقی کردبووه و دهیزانی هه‌ریه‌که‌یان بای چه‌ندن. له‌وه سه‌رسام بوو چون ئه‌وانه ئیوها یه‌کدی گیر بووینه! ئه‌گه‌ر هه‌لت بژاردبوایه بۆت نه‌ده‌کرا ده‌سته‌یه‌کی ئاوا هه‌لبژیری. هه‌مووی مرۆقی پاک و دلسۆز، شه‌رکه‌ری ئازاو نه‌به‌رد، بۆیرو چاو نه‌ترس بوون. شتاقیان له‌ چاوی مار نه‌ده‌گه‌رایه‌وه. گالته‌یان به‌هه‌موو هه‌یزیک ده‌هات و بی باکانه به‌ره‌نگاری مه‌رگ ده‌بوونه‌وه.

ئه‌وه‌ی هۆمه‌ر نه‌یده‌ناسی، یه‌کیکیان می‌رمنداڵیکی لاوازی رووخۆش بوو. ته‌مه‌نی هه‌ر له‌ ده‌وری شانزه‌هه‌ده‌ ساڵیدا بوو. له‌وه‌مه‌ی دانیشتبوون بزه‌ی هه‌ر به‌ ئاگاداره‌وه بوو. هه‌ستی ده‌کرد لای نامۆ نه‌بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی بیناسی وابوو. که‌چی ئاخواتنی ئه‌وانه‌ی دیکه‌ ئه‌و بواره‌یان نه‌ده‌دا پرسیا‌ری لی بکا. حوسین شه‌ش خه‌ریته به‌رده‌وام ده‌یگوت و ڤه‌رینه‌ده‌بووه‌وه. زۆر به‌ بایه‌خه‌وه داخوات. له‌گه‌ل په‌یوه‌کانیش ده‌ستی ده‌بزواند! ویده‌چوو زۆر رای له‌ قسه‌کانی خۆی بی، و خۆی زۆر به‌ زیخ و زانا تیده‌گه‌یشت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌ش خه‌ریته‌ی له‌ خۆی ده‌دا، ناویان نابوو حوسه‌ شه‌ش خه‌ریته. تاو نا تاو ده‌ستیکی به‌ سمیله‌ زله‌که‌ی داده‌هینا که‌ تا نزیک چه‌ناگه‌ی شو‌رپووه‌وه ده‌یگوت:

-ئیمه‌ خۆمان پشتی خۆمان شکاند. له‌ کاتیکی یه‌کجار ناسک که‌وتینه‌ گیانی یه‌کترو دیک به‌ربووین. براده‌ستی له‌ هه‌وکی برای نا. رووی گولله‌کانمان ئاراسته‌ی یه‌ک کرد. دوژمنیش به‌رانبه‌ر وه‌ستاوه‌و پیده‌که‌نی! سه‌یرکه‌ن.. چه‌ند کو‌ره‌ هه‌ژار بوونه‌ گوری. چه‌ند قاره‌مان و

شۆرەسوار بەخت و خۆرایى روڤشتن. دەزانن چتۆ زیانمان لى كەوت. هی وامان له كیس چوو دوژمن له بەرى دەله رزى. بەچكە شیریک بوو بو خۆى.

هەرچەندە بە فیزیکە وه ئەمەى دەردەبرى. ئازاریكى قوولى له نیو چهوان بەدى دەكرا. پەيوەكانى بە له گوينى دەدرکاند، دەتگوت هەریه كەى خەنجەرێكەو ناخى دەئەنجنى. بەهیلاکیه وه دەستى، بو گیرفانى بردو پاكەتەكەى دەرهینا. له گەل دەرهینانى پاكەتەكە گوللەیهكى له گیرفان كەوتە خوارەوه! تەقەى كەوتتە خوارەوهى سەرنجى هەمووانى بەرزەفت كرد. غەمبارى و هەناسە ساردیەك هەمووانى گرتەوه.

له و دەمانەدا زۆر كەس گوللەیهكى زیادەى له گیرفانى هەلدەگرت. بەمەبەستى ئەوهى له كاتى تەنگانەدا بو خۆى دەكاترى بینى. خو كوشتنى بە پیاوانەترو میترانەتر دادەنا. له دىلى وبن دەستى. له وهى بكەوێتە بەر سەرهەنیزەى دوژمنە درندەكەى.

یەكێك گوێى له حوسە بوایە. دەیگوت ئەوه هەر هەوایه و هیچى له باردا نییه. چونكى وا باوه كه ئەوهى گوتنى زۆر بى كاروكردارى كەم دەبى ، وهلى حوسە وانەبوو! بە پیچەوانەوه، گلیه كانى چەند گەورە بوو، كرده وه كانى گەورەتر. ئەمەش وهنەبوو هەر بە بیستن بى. هۆمەر بەچاوى خۆى لى بینیبوو. بەر له وهى برا لىك گىف بنه وه و شەپرى براكوژى دەست پى بكا. جارێكیان پێكەوه دابەزینە نیو شار. ئەوان بە

نیازی ئەنجام دانی کارێک دابەزین، کهچی تووشی کارێکی دیکه هاتن. کات به پینچهوانهوه خواستی ئەوان وەرچهخا. له نیوهندی شار گومانیان کرد که خۆشییهزۆکیکی ههیتە ی وەدوایانهوهیه. بواری هیچیان نهما، هیندهیان زانی دیاردیان بۆکردن و رینگاکهیان لیگرتن. ئەوانیش ژمارهیان چوار کهس بوو. خۆش به زۆکیکی کرێیان پێ بوو.

یهکیکی چوار شانە. که جلیکی هیژی تایبهتی لهبەر بوو. قۆلی تا هەنیشکان هەلکردبوو. بهچاو سوورکردنهوهیهکهوه لێیان چووه پیش. سهری له پهنجهرهکه نزیک کردهوهو داوای ناسنامه ی لیکردن. حوسه که له دواوه دانیشتبوو، یهکسه ر لووله ی تهنگی ئاراسته کردو پاکهتیکی لی بهتال کرد. شهردهستی پیکرد. داوی دهست وهکهریهکی دلێرانهو زهبر وهشاندنیکي کوشنده. بۆی دەرچوون.

شهو بهتلیکی شکابوو، گلۆپهکانی سهرشهقام به کزی دهسووتان. خه لک خۆیان له کونی ژوورهوه نابوو ههستیان راگرتبوو. ئەوان کوچه و کۆلانهکانی شار، بست به بستی شارهزابوون. دهبوايه له و کاته خۆیان بگهیهننهوه هاوهلهکانیان. بهلام حوسه له جیی خۆی چهقی. مشهیهکی لیوههات و رووی بۆ دواوه وەرچهرخاند. ئاور له چاوهکانی تریسکه ی هدا. زانیان حوسه شتیکی لهمهژیدایه. ههکه رهنگی بگۆرابوايه و ئاوی بهسه ر هاتبوايه، دهیانزانی بهکارێکی ترسناک هه لدهستی. یاخود نهخشه ی کارێکی ترسناک و بهجهرگانه ی له دلدایه. بۆیه ههستیان راگرت و له دور زاری رامن. ئەویش له سه رهخۆ، به دهنگیکي هیمن و نزم گوتی:

-پیویسته ئیمه کاره که مان ته و او بکهین. من دلنیام هه نوکه دوژمن خۆی کۆده کاتته وه. هه ول ددها شوینی لیدانکه بزر بکا، ئاگیان له خۆیان نییه. خه ریکی هه لگرتنی تهرمه کان ده بن. له وانیه زۆر که سی گه وره ش. یانی پله دار له وئ بن ! بۆیه پیویسته بگه پیننه وه و دهستیکی تریان لئ بوه شینین. ئه گه ر و ابکهین سه رکه و تنه که مان ده بی به دوو سه رکه و تن.

ئه مه ی گوت و وه پیش که وت. ئه وانیه دیکه به بی دل له دل دان، به بی ئه وه ی خۆ بخورینن و منجه یان لیوه بی ، وه دووی که وتن. چۆنی گوت واده رچوو. هه ولیان ددها شوینه واری شه ره که بشارنه وه! به هه مان شیوه ی جاری پیشوو، بگره سووکترو خیراتریش، ده سپریشان لیکردن و ژماره یه کی تریان لئ به ردانه وه. خه ریک بوو برۆن، که حوسه خیرا ده رگا که ی کرده وه و خۆی فری دایه ده ره وه. به له زی خۆی گه یانده کوژرا وه کان، چه که کانی هینا و گه رایه وه. به له گوینیکی هینده خیرا ئه و کاره که ی ئه نجام دا ، که س باوه ری به چاوی خۆی نه ده کرد.

نه ک هۆمه ر. ئه وانیه دیکه هه موویان له دلیری و چاونه ترسی حوسه دلنیا بوون. هه ریه که یان چه ند یادگاری ئیوهای له ته ک هه بوو. له چه ند ته نگ و چه له مه ی ئاوا به شداری له گه ل کرد بوو.

هۆمه ر له کۆنه هه وئه کانی راده ماو بیره وه ریبه کانی ده هاته وه یاد. له لایه ک ههستی به شادیه ک ده کرد ، له لایه کی دیکه چه زی له جگه ریبه وه ده هات. گریان و سۆزیکه قوول روخساری داگیرده کرد. به شیوه یه کی وا ، ئه وه ی سهیری کردبوو به ئاسانی ههستی پیده کرد.

دوای ماوهیهک ئاخاوتن. هیمن رووی تیکردو به دلگیریهوه گوتی:

-زۆر دلگران بووین که تو کهوتیه دهست. دلنیا بووم که زانیت شه ره که شه ری خۆتپین و براکوژییه ، دهستت چهک ناگری. ئەگەرنا هیچیه کمان گومانمان له وه نه بوو که تو هی ئەوه نه بووی به دیل بگیری. به رایێ وامزانی شه هید بووی، نهک من زۆربه ی هاوه له کان ههروایان زانی. ماوهیهکی زۆری پێچوو ئەوجا ههوالی دیل بوونتمان بو هات، بهختت یار بوو نه یانکوشتی ، ئەگینا زۆربه ی دیلهکانیش گولله باران کران!

هۆمەر هه ناسهیهکی ئاگرینی هه لکیشا:

-چیده که ی برام. چارچیه. روژگاریکه و تیی ئالوین. ئەگینا که ی راسته برا دهست له خویتی برای بنی. چیده که ی، بکوژرابوام باشتر بوو. ئەهی ئیستا ئەوه مردن نییه. ئەوه ژیا نه که تیايدان ! له وانه یه لات سهیر بی ، ئەو گلیانه له من بژنهوی ! چونکی زۆر باش شارهزای بیروبوه پی من بووی. به لام دلنیا به زۆر جارن خۆزگه م به مردن خواستوووه. چهزم دهکرد زوو شه هید بوایه م و ئەو روژگاره ، ئەو کاره ساته جگه برانه م نه دیبوا !

کهوتنه کۆشی گفتوگۆیهکی بی دیماهی. له ده رگای زۆر باسی وایان دا جگه ری ده ئه نجین. وهکو چه قویهکی تیژ په ره ی ویزدانی داده درین. ده بووه سۆنگه ی ئەوه ی قیز له خویان بکه نه وه ! ئەوه ی هۆمەر بۆی ده رکهوت. ئەوه بوو هیمن هه تاوه کونی ئەو کاته به رگری له بۆچوونه کانی خۆی ده کرد. مکور بوو له سه ر ئەو شتانه ی که هۆمەر به

قسەى روت و نابەجىي تىدەگەيشت. بەرپبەريكى تىدەگەيشت ، كە بۆ
ئەوہ بلاوكرابىتەوہ خەلك لە خشتە بەرى و لەريگاي راستەقىنەى
خەباتيان دووربخاتەوہ. وەكو يەكك تازە چووبىتە چياو چەكى
هەلگرتبى، دەيگوت:

ئەوہى تۆ دەيلىي دروستە. من لە ھەموويان لەگەلتام، بەلام ئەمە ئەوہ
ناگەيەنئى كە گۆرەپانەكە چۆل بكەين. نابى خۆ وەشپيرين و لە دۆزەكە
پاشەكشى بكەين. دوژمن ئەو ھەموو تاوانەى كرد. ئەو ھەموو درۆو
دەلەسەى كرد، شەرى خستە نيو برايان. ھەموو مەبەستى ئەوہبوو.
ھەر بۆ ئەوہى بوو ئەو بيروباوہرەى تۆ سەرنگون بكات ! ھەر بۆ
ئەوہى بوو كەس باوہرى بە ھيچ نەمىنى و بەم شىئوہى ئەو
بەسيتەوہ. بە بيترس و بەبىياكى نەخشە گلاوہكانى خۆى ئەنجام بدا.
نابى كاك ھۆمەر.. ھەرگيز نابى چۆك دابدەين. من ھەرگيز لەگەل
بەزين و چۆك دادان نيم !

ئەو پەيقانە تارادەيەكى زۆر كاريان لە ھۆمەر كرد. لەلايەك بەراستى
دەزانى. حەزى دەكرد لەو دەمەدا بكەويتە گەرمەى شەرىكەوہ. تۆلەى
ھەموو مندال و گوندە سووتاوہكان لە دوژمن بكاتەوہ. تۆلەى ھەموو
تاوان و كارە نارەواكان لە دوژمن بكاتەوہ. لەلايەكى تر ھەستى دەكرد
شتىك ريگەى ليدەگرئى، بەرەستىك لەبەردەمى قيت دەبىتەوہ ! ئەو
شتە تالانەى بينبووى، يا گوئى لى ببوو، ساردىەكى دەخستە دلەوہو
پەژيوانى دەكردەوہ. واى بۆ دەچوو كە لە ناخوہ وردە وردە

دهتويتهوه. وهك ئهوهى له نيو ئاورىكا بسوتى. نهكس بيدىنى و
نهكس له هاوارو نالهى تى بگا!

ئهوهى له نيو تاومهكه له ههموان كه متر دهوا، ياخود هه ر نهدهوا.
ئهو ميڤر منداله بوو كه هومر نهيدناسى. خهريك بوو لى
وردهبووه، كاتىك هيمن گوتى:

- سهيره.. دهلى كاك دلشاد نانسى!؟

- بهراستى له بهر چاوم نامو نيه!

- دلشادى برائى شيركوئه!

وهك ئهوهى گوللهيهكت لىدابهى له جيگهى خوئى تاسا. تاماويهك هيڤم
گربوو نهيزانى چ بيژى! پاشان به چوستى ههلسايهوهو به گهرمى
يهكترىان ماچ كرد. دلشاد كه ويدهچوو ئهويش هومهرى نهدهناسى.
تووشى سهرساميهكى زور هات. بهتايهتى دواى ئهوهى ئهو فرميسكه
به كوئهى ديت كه له چاوى هومر دهتكا.

ماويهكى زور دهستى لهملى نهكردهوه. پاشان بهنامرادى و دهنگىكى
پر له گريانهوه گوتى:

- شيركو برائى منيش بوو.

هيمن كه ئهو ديمه نه زور كارى ليكردبوو، بهسوزهوه ته ماشاى
دهكرن، گوتى:

-دلشاد ئەو ھۆمەر. لەوانە ئوایت بیستی. ھورپییەکی ھەرە لە
پیش و خۆشەویستی شیرکو بوو.

بزیەکی ھاتی و سەیری ھۆمەری کرد. پاشان درێژە پیدایەو:

--لەو بروایەشدا نیم کەس نەبی گویی لە نیوی ھۆمەر نەبووی!

دلشاد بەبی ئەو سەیری ھۆمەر بکا. بە دەنگیکی لاوازو نزم گوتی:

--بەلێ گویم لی بوو ... دەیناسم!

ناوو شۆرەتی ھۆمەر دەشت و دنیای گرتبوو. لە ھەموو جێیان
باسی ئازایەتی و میرخاسی دەکرا. کە یەکی بەرانبەری ئەو ئەمە
بدرکانبوایە. سەری شۆی دەکردەو ھەستی بەشەرمندەییەک دەکرد.
ھەر لەبەر ئەوەش بوو کە ھیمن باسی ئەوی بوو دلشادی کرد.
ئەوسەری دانەواندوو خۆی بە توندکردنەو قەیتانی پیلوھکانی
خەریک دەکرد.

لەو دەقەرەدا کەس نەبوو نیوی ھۆمەری نەبیستی، کە ئەمە
تارادەیک گرانی لەسەر وەستا بوو! دوژمن ناوہ ناوہ بە کریگیراوو
سیخوری خۆی دەنارد تا دەستی لی بوەشینن و زەبریکی لی بدن.
وہلی لەبەر ووریایی ھۆمەر و دلسۆزی ئەو ھورپییانە لەگەلی بوون.
ھەموو ھولیکیان پوچەل دەبوو ھو سەری نەدەگرت. ھەر کە
ئاشکرا دەبوون، ھۆمەر ھیچی نەدەگوت. ھورشیکانی ئەرکەکیان
دەگرتە ئەستوو ھەموو کاریکی پیوستیان ئەنجام دەدا!

جاری وا هه‌بوو له‌لایه‌ک ده‌بووه شه‌ر، دوژمن زه‌بریکی کوشنده‌ی به‌رده‌که‌وت. ئە‌گه‌رچی هۆمه‌ر له‌و ناوه‌ نه‌بوو، چه‌ند قۆناغ له‌ شه‌ره‌که‌ دوور بوو. خه‌لکه‌که‌ باسی هۆمه‌ریان ده‌کرد. به‌شان و شکۆو ئازایه‌تی ئە‌ویان هه‌لده‌دا!

"مرۆی ئازا ئیوها ده‌بی. کورپی بابی خۆیه‌تی. به‌خوا ده‌ستیکی وای له‌ دوژمن وه‌شانده‌ خۆشی نه‌یزانی چی به‌سه‌ره‌ات. کاری ئاوا دلیرانه‌ مه‌گه‌ر هه‌ر له‌ ده‌ست و په‌نجه‌ی ئە‌و بوه‌شیتته‌وه‌. ئە‌ی چۆن... ئە‌گه‌ر ئە‌و نه‌بوایه‌ کێ ده‌روه‌ستی ئە‌و هه‌موو هیزه‌ ده‌هات! ده‌زانی هیژیکی چ گه‌وره‌بوو، ئە‌و ناوه‌ی یه‌که‌پارچه‌ داگیرکردبوو. به‌قه‌ده‌ر ئاقاری گونديک بسته‌ زه‌ویه‌ک چیه‌ نه‌ده‌بینرا. به‌لام ئە‌و هۆمه‌ره‌.. ئە‌و به‌چه‌ک شیره‌. کاریکی وای پیکردن بابه‌ ده‌واری شیری نه‌کردبی. برۆ لاشه‌ی کوژراوه‌کان وه‌ک خۆل ئە‌و ناوه‌ی داپۆشیوه‌!"

"کاکه‌ یه‌کێ گولله‌ نه‌ییرێ ئیوهایه‌. سه‌د سویندو قورئانیان ده‌خوارد، به‌چاوی خۆیان بینووین گولله‌ی به‌رکه‌وتیوو نه‌ییریبوو. شه‌رواله‌که‌ی کون کردبوو. که‌ به‌ لاقی که‌وتبوو... ترق... که‌وتبووه‌ خواره‌وه‌! وه‌ک ئە‌وه‌ی به‌ پارچه‌ ئاسنیکی ره‌ق و ته‌ق که‌وتبی، ئیوها بوو"

"ده‌لین به‌یه‌ک باز له‌و بان خۆی هه‌لده‌داته‌ ئە‌ویان. هه‌روه‌کو بالی هه‌بی. به‌ بیترس خۆی هه‌لده‌دا. به‌بیئه‌وه‌ی بیر له‌ که‌وتن، یاخود له‌ مردن بکاته‌وه‌!"

"له ههمووی سهیرتر ئه وهیه دهلین له کاتی شهردا رهنگی دهگۆری. چاوهکانی سوور سوور دهبنهوهو تیژتر دهبن. دهست و پهنجهی سپی سپی وهک شاخ بیژی لیدیت. که ههلمهت دهبا دهلین وهکو دهرویش گهرم دادی و هیچ ناگای له خوی نامینی. هیرش دهباو نازانی گهرانهوه چییه. جا قور بهسهری ئه و دوژمنهی دهکهوئیه بهرانبهری!!!"

ئه و قسه و باسانه له نیو هیزهکانی دوژمنیش دا بلاوببووهوه، بهشیوهیهکی وا که ناوی دههات ئهژنویان دهلهرزی و ترس دی دهگرتن. به ههموو باریک ههولیان دهدا خویان له شهپی ئه و پپاریزن. که بیانزانییه له شوینیکه ، تا بویان بلوابویه پاشهکشیتیان لیدهکردو خویان له قهری نهدهدا !!!

هۆمه ر خۆشی ئه و شتانهی گوی لیدهبوو، سه رسام دهبوو، نهیدهزانی چ ئه گهره که وا له و خه لکه دهکات ئه و شتانهی بو هه له بستن. له گه ل ئه وهش بیدهنگ دهبوو. به چاک و خه راو ده رگای ئه و باسهی نه ده کردهوه.

-دایکم زور باسی توی دهکرد. دواي شه هیدبوونی شیرکو زور حه زی دهکرد بتبینی. هه ر که ته قه یه ک بکرا بویه ئه و یه کسه ر ده یگوت: برۆ کوپم خیرا ده رگاکه بکه وه. نه وه ک هۆمه ری له گه ل بی. تووشی ئه سته نگ و ته نگه تاوی و بن و شوین نه بی خوی لی وه شیرن. برۆ خیرا ده رگاکه بکه وه.

-پیم بلی ئه و کاره ساته خو زور کاری له دایکت نه کردهوه؟

-باشه.. به لّام ههركه چاوى ئيمه لى بزر بى. له قوژبنىكا
هه لده كورمى و ورد ورد فرمسيك ده رپيژى !

هيمن دواى ئه وهى به بريه كهى هومهرى زانى، كه چهك داده نى. گه لى
زگار بوو. زور هه ولى دا. له زور لاوه باسه كهى بو شيكرده وه. بو
ئه وهى پى له كه لى شه يتانى بينيته خواره وه ئه وه له مه ژى خوى ده رك.ا.
زورى خو هيناو برد بو ئه وهى په ژيوانى بكاته وه، به لّام بيسود بوو،
هومهر له ناخه وه زامدار بيوو. وا ئه نرى بوو نه ده هاته وه رايى !

-بو كوى ده رپون؟

هومهر بو گو رپىن و خو لادان له باسه كه ئه و پرسياره لى كرد.

-هه والمان بو هاتووه كه وا هيزيكى گه وره بو ئه و ناوه به ريكه وتووه.
ده لين گه ره كه لى ده ست به خاپوور كردنى ئه و گوندانه بكا. ئيمه ش
بريه مان داوه ريكا لى بگرين، هه ولى بده ين ، بزاني ن چون ده بى !

هومهر كه گو يى له خاپوور كردنى گونده كاتن بوو ره نكى گو راو وازى
تيكچوو. ساردى و ووشك بوونه وه يه ك روخسارى گرته وه. هه موو
نيشانه يه كى ژيانى له روخسار كو ژايه وه. ده م و چاوى هه لگوفت و
به بيزاريه وه سه رى دانه وانده:

-له كام لاوه هاتووه ، گه ره كه لى كام ده قهر ويران بكا؟.

-ئه وه لى راستى بى، به گو يره لى ئه و زانيارانه لى بو مان هاتووه. به
گو يره لى بير كردنه وه لى خو شم ئه وه لى گوند چيه نايه لى. دوژمن نيازى

گەلى خراوه. ئەو شەرى برا كوژيەش مۆلەتتىكى چاكي بۆ ريخستووه.
ئەو ناوه چۆل بووهو چ هيژىكى وا نهماوه!

ئەو پرسىيارەى ھۆمەر واى له هيمن كرد ، بكهويته ئەو بروايەى كه
دەتوانى دلى نەرم بكاتەوه. بۆ ئەم مەبەستەش ماوەيەكى تر دريژەى
پيدا. بە ئەنقەست لەو تەلەشى دەدا كه ھۆمەر پيى بريندار دەبوو! كه
دەيزانى پەيڤەكانى كارى خۆى دەكاتو خويى دىنيته جۆش ، گەرمتر
داخاوت:

-پيويستە بەرگرى بكەين، پياو نابى بە ئاسانى چۆك دابدا. ريگاي
خەبات دوورودريژەو مروڤ تووشى زۆر كەندوكۆسپان. زۆر شتى
ناپەسەن و نابەجىي دەكەويته بەرچاو. ئەگەر ئەوەى شتىكى بينى و
زوير بوو، ئەوا ھەرگيز ئەو كاروانە ناگاتە ئەنجام. پاشان كاكي خۆم
ئەگەر لەوكاتەدا ئيمە بەرگرى لەو خەلكە ھەژارە نەكەين كى بەرگرى
ليدەكات. خۆت لە ھەموو كەس باشتر دەزانی چۆن رەفتار لەگەل ئەو
گوندانە دەكات. چەند درندانە ئاور لە تەرو ووشك بەردەدا. پيويست
ناكات بۆت باس بكەم تۆ خۆت ھەموو شتىكت بەچاوى خۆت ديوه.
لەبەر چاوى خۆت ئاوريان لە گوندەكەت بەردا. لەبەر چاوى خۆت
رەزوو باخەكانيان سووتاند. تۆ لە ھەموو كەس باشتر دەزانی ! جا
ئەگەر لەوكاتە پشت لەو خەلكە ھەژارە بكەين. كى وەھانايان دى و
بەرگريان ليدەكات؟! تۆ خۆت ھەموو شتىكت بە چاوى خۆت ديوهو لە
ھەموان باشتر دەزانی !

هیمن زور ههولیدا، بهلام بی سوود بوو، تا ئه وکاتهی مالئاواییان لیکرد. متهقی نهکردو بهبیدهنگی مایهوه. ههرگیز له و برهوه دا نهبوو ئه و هومره روژی له روژان ئیوهای لیئی، به و شیوهیه بگورئی. چهندهی خوی ماندوو کرد تاقه په یقیکیشی لی نه بیست. تا ئه و کاتهی خهریک بوو برۆن، ئه و جا سهری برده بن گوئی و چرپاندی:

-تکا دهکه م ئاگاداری دلشاد به!-

هیمن ماوهیهک له چاوهکانی هومهر راما. تریسکهی نامۆبیهکی وای تیا بهدی کرد، که به دریزایی ژیانی شتی وای نه بینبوو. ئه مه کاریکی یه کجار زوری لیکرد. ههستی کرد به رانه بر مروفیکی پاک و دلسۆزو مه زن راهه ستاوه. به دهنگیکی پر شهرم و ریزه وه وه رامی دایه وه:

-خه مت نه بی.. دلشاد برای ئیمه یه.

به گهرمی تۆقه یان کرد. مالئاواییان کردو جوئبوونه وه.

هومهر وهک ئه وهی باریکی گرانی خرابیته ئه ستۆ، نه شیا تاقه ههنگاوئیک هه لیتی. ههرکه باسی خاپوورکردنی گوندیکی بیستبوایه ئیوهای لیده هات. ده په شوکا و بیرو هوشی له کن خوی نه ده ما. ئازاره کهی چه شتبوو، ده یزانی گوند تیکدان چییه! ده یزانی چه ههش وه سه ری و مالویرانیه که. ئه و ده مهی بیرکه وته وه که گونده کهی ئه وانیان خاپوورکرد. وهک ئه وهی ئه و چرکه یه روویدایی، بۆنی دوکه ل و خوینی بۆ هات، تۆزو کادووه کهی له بهرچاو به رزبووه وه!

"چەند لرمەيەك هات، ئەو كاروانە گەورەگرانە چەقى، ئەو خەلكە بەلەنگازە لە شوینی خۆی چەقى. بەنامۆییەو ئەوریان دایەو. كە گونەكەیان لە نیو تەمیکی رەش بەدی كرد تاسان. كزگریان لە هەوکی ماو نەیانزانی چی بكەن. هەرچەندەى بیریان كردهو چواردهوریان گیرابوو هیچیان بۆ نەدەكرا!"

ئەو كارەساتە بەسەر هەركی بهاتبوا لەمە خراوتری لیدەهات. لەمە خراوتر دەتاساو موچرکی بەلەش دادەهات. وارو نشیمەنت لە بەرچاوان ئاورتییهردەن. رەزو باخت لەبەرچاوان ئاور تییهردەن. داروبەردی گونەكەت لەبەرچاوان بەتەقیننەو!

بەر لەوەى چەكى بەرەنگاربوونەو هەلگری و بەشاخ هەلزن. لە دوا مائئاوییدا رابۆی دایكى یەك ئامۆژگاری كرد. كە تا ئەو كاتەش لە نیو گویی دەزرنگایەو، رابۆ پییگوت:

"كۆرم هۆمەر... زۆرداری لە كەس مەكە. تاوان بەرانبەر هیچ مرۆیەك مەكە. وەلى هەرگیز.. هەرگیزاو هەرگیز بەزەبییت بە دوژمن نەیهتەو. هەرکە رووبەروویان بوویەو یەكسەر بیر لە گونەكەت بكەو. بیر لە خەلكە هەژارەكەى ئاواپیەكەت بكەو. وینەى دارو بەردی گونەكەت بیئەو بەرچاو.. خۆت بیئەو بەرچاو كە چیت بەسەرھات. من... كەژى... تەحۆ... هەموومان بیئەو بەرچاو كە چۆن و چیمان بەسەرھاتو"ە

که ئه وهی هاته وهیاد. وهک ئه وهی رابووی دایکی سه ری نابیتته بن گوئی
سه دجاران ئه و ئاموژگاریه ی دووباره بکاته وه وابوو:

"کورم هه رگیز به زه بیته به دوژمن نه یه ته وه. هه رگیز به زه بیته نه یه ته وه.
هه رگیز... هه رگیز... هه رگیز"

هیشتا له گونده که یان رانه گو یز رابوونه وه. ئه ودهمه تازه هه واله که یان
گه یشتبوئی. له گه ل سالحوک مال به مالی گوندی گه پان. له هه موو
دهرگایه کیان دا، زوریان هه ول دا قاپیان له و قوره ده ربینن. که چی
ماندوو بوونه که یان هه روه رویشته و بی سوود بوو. به ری ئه و
ئاواته ی ئه وان ویستیان بیرنن گه لی له دهستی ئه وان به رزتر بوو، ئای
که کاتیکی سه یر بوو. ئه و به په رووش بوو، سالحوک زیاتر، له و
خه مخو رتر بوو. وینه ی سالحوکی ده هاته وه به رچاوی و بزده بوو:

"ئه گه ر هه شتیکم له دهست هاتی و در یغیم کردی بیژه ... ئه گه ر
ئاماده نه بوو بم خو م بکه مه گوری بیژه. کاریکه له ئیمه گه وره تره و
ده روهستی نایه ین"

که ئه و په یوانه ی بیرکه وته وه، جواناوی به له ش داها ته خواری.
دوو چاری شه رمنده بیه کی سه خته بوو. به زه یی به هیمن هاته وه. دوا جار
که مالئاوایی کرد هیوای وابوو له گه لیان که ویتته وه. بو یه هه تا وه کونی له
چاوان بزبوو تاو ناتاو ئاوړیکی ده دایه وه. وهک ئه وه ی چاوه پروانی
ئه وه ی لی بکا. له بریه که ی په ژیوان بیتته وه...

"نه ده بوو وا به ئاسانی دهست بدهین. بهرهنگار بوونه وه پیاوانه تر بوو. ده بوايه روو له چیا بکین و چهکی یاخی بوون هه لگرین. جا خوی ده کرد پهل پهلین ده کردین. مردن سه د قهت له و ژیا نه باشتهر بوو"

زور جارن له ئاکنجیه که داده نیشته و ئه و بیرانه ی ده کرده وه. زور په ژیوان ببووه وه له وه ی که ئاوا به ئاسانی سه ریان دانه وان دو داخو زیه که ی دو ژمنیان به جی هیئا. هه نوک ه ش تووشی هه مان هه لویسته ده بووه وه! نه یده زانی چی بکا!

شیرزاد که ماوه یه ک بوو تا قه په بویکی ده رنه بریبوو.. گوتی:

- هه تاو باش که وتوو ه.. و ابزانم برۆین.. باشتهر!

هۆمه ر هیچ وه رامیکی نه دایه وه. به هیواشی خوی خسته سه ر ئه وتوو له ریگیایه ی بۆ هه ورازه که هه لده زنا. هه ورازه که یه کجار به پیچ و په ناو سه خت بوو.

"ئه گه ر نه رۆم له ئه نجامدا په ژیوان ده بمه وه! کوژران و مردن باشتهر... میترانه تره. ئه و زوردارانه به رده بنه و یزه ی خه لکی بیده سه لات. پیروکالان ده کوژن، زارو و گه نجه کان سه رده برن. پر ده نه ئافره ت و کچۆلان. ئه وانیش هیچیان له ده ست نایه ت. وه کو کارما مزیک چاوه پروانی کێردی راوکه ر ده که ن. نه ده توانن رابکه ن و خویان له به رده ست ده رباز بکه ن. نه ده توانن به رهنگار ببه وه"

ئاوړې له شيرزاد دايه وه. ويستی هينديک شت بدرکينی و رای ئه ویش
وهرگری. بو ئه و مهبهسته ش چهند ووشه يه کی له دلی خوئی ته یارکرد.
ماوه يه کی زوری برد هیچی بو نه گوترا، بویه په ژيوان بووه وه! به
توورپه يیه وه ههنگاوی ناو خیراتر رویشت. هه موو له شی ته پ بپوو.
هینده ی نه مابوو له پیستی خوئی بچيته دهره وه

"براکوژی چی... ! ئه مه که ی براکوژییه. ئیوه برای ئیمه نین، ئیوه
درندهن. ئیوه به کریگیراوی دهستی بیگانهن. بیری گه نیوی ئیوه ئه و
خاکه ی پیس کردووه. هه رگیز به مه نالین شه ری براکوژی!"

ئو په یوانه وهک نینوکیکی تیژ له میشکی دهچه قین. قیزی له خوئی
بووه وه. زیاتر پیی داگرت و مکور بوو له سهر بریه ی چهک دانانه که ی:

"نه خیر.. جاریکی تر ئه و هه له یه ناکه مه وه. باشتین ریگا ئه وه یه
گونده که م ئاوه دان بکه مه وه. چیتر توانای چهک هه لگرتنم نه ما... رووخام
... به لی... هه رچیه کی دهیلین با بیلین. به و له گوینه چیتر توانای چهک
هه لگرتنم نه ما!"

له گه ل ئه و ووشانه شتیکی سهیری بیرکه و ته وه. ئه و کاته ی بیرکه و ته وه
که تازه له شه قامه قیرتاوه که دورد ه که و ته وه. به خو شیه وه به ره و
چپاکان و هه میزی گونده که ی ههنگاوی دهنه:

"ئه گهر بگه مه گونده که م یه که م شت دهچه سهر گور که ی سالحوک.
ئا... پیی دهلیم مام سالح ئه و هاتمه وه. ئه مجاره یان خه ون و ئه ندیشه

نییه. راست و راسته قینه یه و گه راومه ته وه. دهمه وی راژه ی گونده که م
بکه مه وه، دهمه وی داره کان ئاو بده مه وه... دهمه وی ... دهمه وی...

که گه یشته سهر گوپی سالحوک ده تگوت تازه له دایک بوته وه. ههستی
به خوشیه ک کرد به دریا یی ژیا نی ههستی پی نه کرد بوو. به خوشیه کی
راسته قینه و خوی تیده گه یشت.

"دهرۆم ... چهک هه لده گرم ... تۆله ی گونده که م ده که مه وه. تۆله ی
هه موو ئه وانه ده که مه وه که به دهستی دوژمن له خوین گه وزین. تۆله ی
هه موو داره کان ده که مه وه. تۆله ی هه موو کانیه کان ده که مه وه! دهرۆم..
چیتر بهرگه ی ئه و زه لیلیه ناگرم. چیتر بهرگه ی ئه و بن دهستی و
سه رشوپییه ناگرم. مردن له و ژیا نه پیاوانه تره. مردن سه د که رهت
پیاوانه تره. چوره خوینی که دهرژی و ته و او، هه موو شتی ک کۆتایی
پیدی ت. به یه کجاری کۆچ ده که ی و مالئاوایی له و ژیا نه بی واتایه
ده که ی! هه نوکه روژ نییه هه زار جار ان نه مرم و نه ژیمه وه! هه ر چوینی کی
بی چهک هه لگرتن باشتره. برۆم باشتره! چیتر بهرگه ی دیلی ناگرم.
دوژمن خاکی باب و باپی ری لی زهوت کرد بین ئیمهش بهرانبه ری قاچ
له سه ر قاچ سیر له سمیلی بدهین! ناگونجی ... ناتوانم چا و پان
بکه مه وه و میچکه میچکه یان ده بهر بکه م، هه ر بو ئه وه ی گلیه کی خوشم
له گه ل بکه ن. نا ... ئه مه پیاوه تی نییه! دهرۆم.. تاکه چاره یه ک ئه وه یه
به رهنگاریان ببیه وه و به چهک له گه لیان باخیوی"

"هۆى سالحوك ... ئەو ھاتمەوھ. خەون و ئەندىشە نىيە. خۆزگە و ئاوات خواستن نىيە. راست و راستەقىنەيە ... گەراومەتەوھ، چاۋ ھەلئىنە ... سەيركە. نەك بە خۆشى و بە دلئى ئەوان، نەك بە پىي داخووزى و خواستى ئەوان، بە زۆرو زۆردارەكى گەراومەتەوھ. منەتى دوژمنم بەھىچ نەزانىوھ. ھەرچى دەيكەن بابىكەن. بۆ دايكم و كەژئىش خوا گەورەيە. كەس لە برسان نەمردووھ! درەنگ بى يا زوو ئەوانىش دىنم. ھەر ماوہيەكى تر. ناھىلم زۆرى بەسەرچى، ئەوانىش دىنمەوھ. ئەى چىيە. واباشترە ئەوانىش بگەرىنەوھ. راژەى رەزو باخەكان بكەن. خانووھكان ئاوھدان بكەينەوھ. دەزانى گوندەكەمان چتۆ دارى لئىيە ... چتۆ رەزو باخى لئىيە ... چاۋ ھەلئىنە ... سالحوك گەراومەتەوھ"

خوئىنى بە تەواوى تىكەل بە خوئىنى دارەكان ببوو. ئەگەر يەكى گەلايەكى لىكردبوايەوھ ، لئىكى شكاندبوايە وايدەزانى گوللەيەكى لەو داوھ. بۆيە كەس نەدەوئىرا بەرانبەرى دەست بۆ چلئىك درىژ بكا، تەنانەت جارئىكيان لەسەر بنە گوئىزئىك خۆى خستە كووشى شەرىكەوھ. ئەگەر ئەو نەبوايە بە ھىچ شىوہيەك دەرباز نەدەبوو!

نوئىژى نىوہرۆ بوو. لەسەر كانىەك ، لەبەر سىئەرى دارئىك لئى رازا بوون. ھەر ھىندەيان زانى گرمەيەك ھات. سەنگەرئىكى دوژمن بەرانبەريان بوو. كە سەيرىان كرد ھىچيان نەبىنى. نە دوكلەلى لئى بەرز بووھوھ نە تۆز. سەرسام بوون؟! كە سەيرى خوارئىيان كرد لە دوورەوھ. لە نىو دارگوئىزەكان دوكلەل بەرز بووھوھ. ھۆمەر كە چاوى بە دار گوئىزەكان كەوت زانى چ باسە. ھىزى دوژمن فىر ببوون ئەگەر

گوڙيان ٻو لئ نه ڪرابوايه وه. ڄوان ماندو وه نه ڊڪرڊ. نارنجو ڪيڪيان له
ڙير ڊارهه ڊهه ٽه ٽانڊه وه ڊارهه ڪيان له ڀر هه گه وه هه ڏهه ته ڪانڊا!

هؤمه ر وهڪ شيتاني لئ هات. بهو نوڙي نيوه ڀويه ڊهستي ڊايه
چه ڪه ڪهي و هه لسايه وه. هه ر چه نڊه هاوه له ڪاني ترسناڪي نه وه
هه لوڙسته يان تيگه يانڊ، گوڙي نه ڊايه! ٻويه ناچار نه وانيش ڊوي ڪه وتن.
نه وانهي ڪه ڊارهه ڪانڊان ڊهه ٽه ٽانڊه وه. ڙماره يان له ڊه ڪه س زيرت بوو
نه هيشت هيج ڪاميان ڊه رباز بن ! سهنگه ره ڪاني ڊه رويه ر لڙيان واگا
هات. تا تاريڪايي ڊاهات شهريان ڪرڊ، پاشان هه ر چوئيڪ بوو ڄوان
ڊه رباز ڪرڊا. نه وان ته واويڪ ڊوور ڪه وتبوونه وه ڪه ڊوڙمن هيشتا
ته قهي ڊه ڪرڊ.

"بزانن ڪوي ينه ڊوڙمن چوڻ له ترسان هيشتا ته قهي رانه گرتوه!"

ڪه ميڪي تر روڙيشتن. هه مڊيس زاري ليڪ ترازانڊو گوٽي:

"سهير ڪهن ... ڄوتان بينيتان نه وه ڊار گوڙانهي ئيمه بهرگريمان ليڪرڊ.
چوڻ پشتي گرتين و وهيشارڊين. نه گهر نه وه ڊارگوڙانه نه بوونايه هيج
ڪاميڪمان ڊه رباز نه ڊه بووين. نه مه نه وه ڊه رڊه ڪا ڪه هه موو ڊاريڪ،
هه موو به رڊيڪ له م ڪورڊستانه ڄوليائي ٽازاڊيه و ڊڙي ڊاگير ڪه رانه ...
هه مووي ... چوڻ ئيمه بهرگريان لئ ڊه ڪه ين. نه وانيش ئيوها په نامان
ڊه ڊهن!"

-ڊه بوايه له گهل هيمن برؤيشتبواين !

شیرزاد به سه‌رسامی له هۆمەر راما. برۆای به گۆیچکەیی خۆی نەکرد،
که ئەو شتەیی له هۆمەر بیست، هەر دوونیکا بەرانبەر یەک بوونەوه.
هۆمەر وهک ئەوهی کارێکی ناپه‌سن، یا تاوانێکی کردبێ چاوی
بەردایه‌وه. له‌و دهمه‌دا خۆی به‌ مرۆفێکی زۆر ترسنۆک و بێده‌سه‌لات
هاته‌ به‌رچاوه. ئەو نیگایه‌ی شیرزادی به‌ سووکایه‌تی پیکردنیک
تیگه‌یشت:

-چی بکه‌م ... برام شیرزاد. ئاورم له‌ هه‌ناوی دایساوه‌و وه‌ده‌ست خۆم
نییه‌. هه‌رگیز بۆم ناکرێ ده‌سته‌وه‌ستان دانیشم. ده‌بوایه‌...

هه‌مدیس به‌ هه‌مان نیگاوه‌ سه‌یری شیرزادی کرد:

-به‌رای تۆش وا باشتر نه‌بوو؟!

هه‌ردووکیان بێده‌نگ بوون. به‌لام ئەمجاره‌یان هۆمەر شتیکی تری له
روخساری هاوه‌له‌که‌ی به‌دی کرد. هه‌ستی کرد ئەویش گه‌رانه‌وه‌و
به‌رده‌وام بوونی له‌ کن باشتره‌. سه‌رباری ئەوه‌ش له‌ ده‌رگای باسه‌که‌ی
نه‌دایه‌وه‌!

په‌ر به‌ دل‌ چه‌زی کرد بگه‌رپه‌ته‌وه‌. وه‌ لێ گیران و زیندان کردنه‌که‌ی
هه‌مدیس هه‌وساری خسته‌ ملی ئەو بپه‌رکردنه‌وه‌ی. له‌و دهمه‌ هه‌زی که
لووله‌ی تفه‌نگی برۆی به‌رانبه‌ر قیت بووه‌ته‌وه‌. ئەو شه‌وه‌ی هاته‌وه
یاد که‌ هاوارو ناله‌ی برینداران. ئەوانه‌ی وه‌ده‌ستی برۆی خۆیان بریندار
کراوون. گۆیی ئاسمانی که‌ر ده‌کرد. ئەو قۆناخه‌ تفه‌نگانه‌ی وه‌یاد

دههاتهوه که له دواوه لییان ددا. رق و کینهیهکی زوری له لیئانهکه بهدی دهکرد! وا بهبی ویژدانیهوه لییان ددا وهک ئهوهی باوهکوشتهیان بی. ئه و مال و گوندی ئاور تی بهردابن و پهراگندهو دربهدهری شارانی کردبن!

کوژرانی شیړکوی بیرکتهوتهوه. هرچهنده کوژرانهکهی نهبینیوو. وهلی به گویرهی ئه و پهیوانهیی بو باس کرابوو. وینهکهی به و شیوهیه لهکن دروست دهیوو...

دایکی به خوشحالییهوه دهگاته کنی. له ههمیزی دهکاتو به گهرمی ماچی دهکات. ههردووک پیکهوه دادهنیشن. به خه مبارییهوه باسی شهړی براکوژی بو دایکی دهکات. پیی رادهگهیهنی که چون له بهر چاوی ئه و چه ندین قاره مان به دهستی یهک کوژران. هر له بهر ئه وهش. له بهر ئه و سوڼگه و ئه گرهش ئه و چه کی داناوه و له و گونده دانیشتوو. دایکی سه رسام ده بی! به زمانیکی شیرین، به هیمنی و له سه ره خو که ووشه کان یهک یهک و به جیا، به کلوجیک به ئاسانی دهنگی خو یان وه دهست ددهن. پیی دهلی کورم شتی وانابی. ههرگیز ناچیته مه ژیان ئه وی که راتی بکه ن! دلنیام که تو هه له ی. له وانه یه سووچ و تاوانی تویی. من زانیومه حیدزی له نیو براینیش روو ددا. چون ده بی وا به ئاسانی چهک دابنیی. ئه ی واده و ههری چیت به ئیمه داوه. ئیمه ت چاوه وانی چی کردوو؟! له وانه یه سووچ و تاوانی تویی تیابی، پیویسته دهروونت فراوان بی، ئه و شته له نیو براین ههرده بی...!

شیرکۆ شتهکه به وردی بۆ دایکی شیدهکاتتهوه. تیی دهگهیهنی که دۆزهکه لهوه زهلامتره. کارهکه له دهروونه ساویلکهو سادهکهی ئهوه ئالۆزتره. ئهوجا دینه سهرباسی برایهکانی. پرسیار له چۆنیهتی ژیان و گوزهرانیان دهکات. ئهوههرچهنده له دهروهوه بوو، ههمیشه به تهنگ مالهوه بوو. زۆر خهمی براکانی لهبهربوو. که پرسیاری براکانی دهکات. دایکی وهک ههموو جاریک باسی ژیان و گوزهرانی خۆیانی بۆ دهکات. به هار دینیتته چۆکان ژیانیان دهباته ریژی ژیان پاشاکان. بهوشیوهیه دایک و کور دهکهنه گهرمهی گفتوگۆو دهمهتهقی. لهو دهمهدا چهنده کهداریکیان لئ پهیدا دهبی. چاو له شیرکۆ سوور دهکهنهوهوه ههرهشهی لیدهکهن. ههرچهندهی پاکانه بۆ خوی دهکات، پیتیان رادهگهیهنی که ئهوه وازی له ههموو شتیک هیناوه. بههیچ جۆری نایهوی دهست به خوی براکانی سوور بکا، دایکی دهناوریتتهوه داویان لیدهکات که واز له کورپهکهی بینن. ئهوه هاوارو تکایه ههمووی بی سوود دهبی و لهبهرزهقهی چاوی دایکی دهرسپژی لیدهکهن و له خوی دهیگهوزینن. دایکی هیدم گر دهبی. ماوهیهک له تهرمی کورپهکهی رادهمینن. نهدهتوانن سهیری بکاو نه دهتوانن رووی وهلادا. بهتوندی چاوهکانی دادهخا، دلۆپیک فرمیسک له قولینچکی چاوی گلۆر دهبیتتهوه. چارشیهوهکهی بهسهر تهرمهکه دادهدا. بهبیتتهوهی نووزهیهکی لیوه بی. بهخوی و تهرمی کورپهکهی بهرهو شار دهگهریتتهوه.

هۆمه ر ئهوه وینهی لهبهرچاوی چی بوو. ئهوه ههوالهی له گوی زرنگایهوه که گوايه لهوه رۆژهوه دایکی شیرکۆ لی گۆراوهو تینچوووه. بیرى لهوه

کرده وه که ده بوایه ئه وه پرسیاره له دلشاد بکا. به لام ئه وه پرسیاره ته ندروستی لیکرد. ئه ویش به باشه وه رامی دایه وه. دیاره شته که راست نییه. یاخود دل شاد له دلی گران بووه وه حزی نه کردووه له وه باسه بدوی. له وه کاته ی دلشادی بینی. زور به زهیی پیاده هاته وه. له وه دهرسا ئه ویش به دهردی برایه که ی بچی. رقیکی له دهر وون هه لایسا:

"چیتر ناتوانم چه کداری بکه م. ئه وه چه ک هه لگرتنه هه رگیز به من ناکری ... هه رگیز"

ههستی به ئازاریک کرد. سه ری به رزکردنه وه زوری نه ما بوو بگه نه دیماهی هه ورازه که. ئه گه رچی هه ورازه که زور رژدبوو، زور کهس زهنده قی لی ده چوو، باکی پینه بوو. هه ر بیریشی لی نه ده کرده وه. بگره وه سه ره که وتنی هه ورازه کانی له واژی بوونه وه لاخو شتر بوو. ده یگوت واژی بوونه وه ئه ژنوی مرو شل ده کات. هه رچی شیرزاد بوو وانه بوو. به پیچه وانه وه، هه رکه چاوی به هه ورازیک ده که وت ئه ژنوی ده له رزی. به رویشتنیکی که م قاچه کانی ئازاری وی ده که وت. هه ر کاتی واشی لی هاتبوایه ده یگوت:

"هه مووی کاری زیندانه. ئازارو ئه شکه نه جه ی زیندان وای لیکردووم. ده زانی کاک هومهر هه نوکه ههستی پیده که م و کاریگه ری وه دیار ده که وی!"

که ئەمەى دەگوت ھۆمەر زۆر بەزەبى پىادەھاتەوہ. يەكسەر
لەمەبەستىشى دەگەيشت ! بۆيە خىرا لە شوينىك دادەنيشت و داواى
حەسانەوہى لى دەکرد.

-برسىمە ... ئەگەر لە شوينى لادەين خەراو نىيە.

ھۆمەر وەك ئەوہى گووى لى نەبووبى تا درەنگ وەرەمى نەدايەوہ.
پاشان بە دەم روويشتنەوہ گوتى :

-نانە رەق بە وشكى چۆن دەچىتە خوارەوہ؟! بابگەينە سەر ئەو كانىە
لادەدين.

لەو كاتەى دلشادى بينبوو دلى زۆر تەنگ ببوو. پىي نەدر بوو ئەو
مندالە ھاتۆتە چياو بەزەبى بە داىكى دەھاتەوہ. يەككى لەبەرچاو
پەلەقاژ كرايەوہ، ھى دووھەمىشى ريگەى ئەوى گرت ! زۆر لەوہ
دەترسا دلشاد تووشى شتىك بى!

"راست نىيە چەك بەریتە دەست ئەو مندالانە. ئەوانە پىويستيان بە
پەرورەدە كردن ھەيە، پىويستيان بەوہ ھەيە فىرى رىيازەكانى شوپش
بكرين"

دەيزانى ھى وەكو ئەو لەو تەمەنەدا زۆر پەلن و خويان بەشت دادەن.

"دەبوايە ئاگادارم كردبوا. پىمگوتبا ئاگاي لە خوى بى. لىرە لە نىو چيا
پىويستە سل لە ھەموو شتىك بكاتەوہ. ئەو مندالە و سەرى لە زۆر
شتان دەرناچى. وادەزانى شوپش كردن ھەر يارى كردن وتەقە كردنە"

ئەو ماوەیە لە چیا بوو زۆر ئەزموونی وەرگرتبوو، فیری زۆر شت
ببوو. بەتایبەتی بەم دواییە، خۆی لە زۆر شەپان دەبوارد. کە دەیزانی
گومانی تیکەوتن و زیانی تیا دایە ... بە پێچەوانەی پیشان کە خوا خۆی
بوو گوئی لە دەنگی تەقەیکە بێ ... دەیگوت شوێرش زۆری بەبەرەو دەیه.
پیاو پێویستە خۆی لە شەپری خۆتەرین بپاریزی!

لەنکاورا بیریکی بۆ هات. هەلۆستەیکە کردو سەلامیەو. نەختی داما.
شیرزاد کە سەیری کردو بەو شیوەیە بینی گوتی:

-ها ... بۆ وەستای؟

-هەروا...

وەرامی دایەو بە هیواشی قاچەکانی ئاژوا. ئەو بیرە بۆی هات
حەپەساندی. لەو ترسا دلشاد بۆ تۆلە کردنەو هاتیبی! ئەو بۆچوونە
تارادەیکە زۆر لە جیبی خۆی بوو. چونکی دوا ئاگر بەستەکە
خەلکەکە لە زۆر شت شۆرا بوون. کلکایەتی و جاشاتی بوو شتیکی
ئاسایی. تەنانت ئەوانە خۆیان بە خۆیندەوارو رۆشنبیریش دەزانی
بەرگریان لێدەکردو پاکانەیان بۆ دەکرد!

"دلشاد مندالەو هیچ نازانی، لەوانەیکە لە خستەیان بردی و پەیمانی
شتیکیان پیدایی! بەلام چۆن ... ئەو برای شیرکۆیە ... هەرگیز شتی
وای لێ ناوەشیتەو. بەلام بۆ... خۆ لەم رۆژگارەدا زۆر کاری نەبوو
و نەگونجاو ئاسایی بوو و کراو"

زۆر كەس تووشى نەخۆشى گومان كردن ببوو باوەپى بە هيچ نەدەكرد. ئەمەش سۆنگەو ھۆى خۆى ھەبوو. شتى وا رووى دەدا نەدەچووە مېشكى مرۆقان! پارەو پوول ببووە ئامانج. برا لە پېناويدا براى دەخستە ركەى دوژمنەوہ. ئەویندار لە پېناويدا تيغى بە دلى گراوہكەى دادەھينا. ئەمەش دواى ئەوہ بوو كە هيچ ھيوايەكيان نەما. ئەو رووناكيەى ئەوان بە خۆرى تىدەگەيشتن تراويلكە بوو. دوژمنيش بە ھەموو لە گوينيك ئاورەكەى خۆش دەكرد. ھيندەى تر خەلكەكەى بى باوەپ دەكرد! لە ژيرەوہ دۆلى بو ليدەداو زياترى دەخستە سەر. سيخووپو چلكاو خۆرەكانيش بە چالاكى كارەكانى خويان ئەنجام دەدا! بە زوويى ئەو شتانەيان دەگەياندە گوئى خەلكەكە! ناوہ ناوہش دەچوونە چياو بەناوى شورشيگيران دەستيان بەراو رووت و قولبرين دەكرد! جووتيارەكان، خەلكى گوندەكاتنيان ئازاردەداو دەيانچەوساندنەوہ، ئەو ھەموو تاوانەشيان دەخستە ئەستوى شورشيگيران و لەبەر چاوى خەلكيان رەش دەكردن، زەمينەكەشيان بو لەبار بوو، شەپى براكوژى ھەموو ھيويەكى كوشتبوو. ئەو شتانە بەتەواوى كارى خويان دەكرد:

"مندالەو زوو فریو دەخوا ... لەو تەمەنەدا ھیند ورد بين نين و بير لە ھەموو شتيك ناکەنەوہ. بارى ژيانى پر چەرمەسەرى و كولەمرگيش زياتر ھانى دەدا"

ئەمجارەيان كەسەرى بەرزكردەوہ، چاوەپوانى ئەوہ بوو خۆى لە ترۆپكى ھەورازەكە بدۆزیتەوہ. كەچى ھيشتا ماوہيەكى زوريان مابوو.

سهیری شیرزادی کرد. ویده چوو ئه ویش خه ریکی بیرکردنه وهی خوی بی و ئاگای له و نه بی. ورده ورده ریگای دهبری و دهرویشت. ناوه ناوه کوکه یه کی ده کردو تفتیکی یه ک به زاری فری دهدا!

بیریکی له و بریاره کرده وه که دابووی. دوا ی ئه و هه موو خه بات و کوششه ئاوا به ئاسانی واز له هه موو شتیک بینی! پشت له و هه موو سالانه بکا که به خوین و جوانا له دوا ی خوی راکیشابوو. کاریکی ئه سته نگ بوو، نه یده زانی به چ چا و و روویکه وه به رانبه ر خیزانه که ی بیته وه، چییان پی بیژی؟! باشه چی بیژی! دوا ی ئه وه ی ها وه له دلسۆزه کانی بوونه گوری. ئه و هه موو ئازاره یان چیشت. تازه ئه و چه ک دابنی و دهسته و ئه ژنو دابنیشی! کاریکی که م و شووره یی بوو. شووره ییه کی زلیش. وای لیده کرد که تا دنیا ماوه چاوی ده به رکه س هه لئه یی!

حه په سابوو ... نه یده زانی چی بکا و چون بیربکاته وه !مه ژی داخرا بوو. ئه وه ی زانیاری بوو که له و کاته دا ده ی توانی سوو دیان لیوه رگری ، لیی جوئ ببوونه وه و مال ئاوا ییان لیکرد بوو. خوی به مروفتیکی گه مژه ل و نه زان ده هاته به رچا و. هه سته ی به کاس بوونیک کرد. دهنگی گورانیه که هه مدیس له نیو گو یچکه ی به رز زرنگایه وه. له ترسی ئه وه ی نه با دا به ربیته وه. له سه ر ریگا که دانیشت!

-ماندوو بووی ... ؟

هۆمەر هیچ وهرامیکی نه دایه وه. شیرزاد که لئی نزیک کهوته وه و سهیری رهنگ و رووی کرد به ته واوی گۆرابوو.

-چیته؟!

دوای ئه وهی به سه رسامی ئه و پرسیارهی ئاراسته کرد، دهستیکی له سه ر ته ویلی دانا. تایه کی گه رمی لی بوو. هه رگیز هۆمهری به و له گوینه نه دیبوو. بۆیه ترسیکی گه ورهی له دل پهیدا بوو! له وه ترسا شتیکی به سه ر بی. ئه گه رچی به رایي گالته ی به م بیرکردنه وه ی خوی هات. وه لی پاشان به دروست و ئاسایی تیگه یشت!

-زۆر ئاساییه. مردن براگه ورهی هه مووانه! مرۆی به سه ته زمان به رانبه ری چی پینده کریت!

دوو باره سهیری هۆمەر کرد.

-چیته هۆمەر ... بیژه ... بو ناخیوی؟!

هۆمەر چاوه کانی به رزکرده وه و به بنی چاوی ته ماشای کرد:

--به پای تو ئه و چه ک دانانه چاره ی ئه و درده ده کات؟!

شیرزاد زانی چی ده بیژئی. به ته واوی له واتاو مه به سته ی پرسیاره که گه یشت. ئه ویش تاوی بوو خه ریک بوو بیري لینه کرده وه.

-من توانای شه ری براکوژیم نییه!

-تۆ بلیئی ئۇو شەرە هەر بەردەوام بی؟! -

-نازانم ... بەلام بیگومان روژیک دەبی بیربکهینهوه. ئەگینا سەری
خۆمان دەخۆین و میللهتهکهمان له نیو دەچی!

-سەرم لیشیواوه، نازانم چ ریگایهک بگرمه بهر، ئەو چۆک دادانه
ئازارم دەدا!

-تکا دهکهه به تاک ماخیوه. منیش لهگهه تۆم.

شیرزاد ئەمە ی گوت و نهختی گرژیهوه.

-دەزانی بۆ به تاک داخیۆم؟ دەزانم تۆ بریهت داوه بچییه دەرەوهی
ولات. له بهر ئەوه ناشیم لهو بارهیهوه هیچ یهژم!

وهک ئەوهی دەرزیهکت له زامی شیرزاد راگردبی، سوور ههلهگهرا. به
شهرمیکهوه گوتی:

-شەرت نییه وابکهه، ئەوهی راستی بی منیش دوودلم، سەرم لی
شیواوه و نازانم چی بکهه!

قاچیان ههلیتاوکهوتنهوه ری . هۆمهه بهمکور بوونیک و باوهربه بهخۆ
بوونیکهوه گوتی:

-من تازه ناتوانم پهژیوان ببهوه. یهکهه کار که پیی ههلهسم ئەوهیه
خیزانهکهه بهرمهوه گوندی. پیویسته ههول بدهم گوندهکهه ئاوا
بکههوه. پیویسته بیانگهپینمهوه گوندی. خانویکی تر سەر له نوی

بنیات بنیمه وه. خوشم لهوئ دادەنیشم ... ئەى به‌پراى تۆش وا باشتر
نیه؟!

ئەم گلیانه له ناخه وه ههستی به ئازاریان دەدا ! بۆیه بۆ ئەوهى
شوینەرای ئازاره که نههیلئى و نهیهلئى به‌ردهوام بیت . درێژهى پێدا:

-ئەى به‌پراى تۆش وانیه؟ ئەمهش سوودیکى گه‌ورهى تیايه، سوودیکى
یه‌کجار گه‌وره. هەر نه‌بئى که کاروانیک به‌ویدا رته‌ده‌بئى له چۆلایى
نامینیته‌وه. گوندیک ده‌بیت گلیان بداته‌وه و لئى به‌ه‌وینه‌وه. ئەى چۆن ...
پیت وایه دوژمن ئەو گوندانهى بۆ ویران کرد گویا هەر بۆ ئەوه نییه تا
شوینى حه‌وانه‌وه نه‌هیلئى! گویا هەر بۆ ئەوه نییه؟! جا له‌به‌ر ئەوه
ئاوه‌دان کردنه‌وهى گونده‌که‌مان کاریکى پر سوودو به‌جیه. ئەى به‌پراى
تۆش وانیه؟! ئیمه چهنده ده‌بیت ده‌رۆین تووشى ئاوه‌دانیه‌که هاتووین؟
له گوندی ویران و خاپوورکراوه چیتراوه هاتوته رئ؟! باشتر وایه
خیزانه‌که‌م بگه‌رینمه‌وه. گونده‌که‌م پێویستی به ئاوه‌دان کردنه‌وه هه‌یه.

ئەو دهمه‌ى هینایه‌وه یاد که ده‌گاته ماله‌وه. رابۆی دایکى به قیزیکه‌وه
ته‌ماشای ده‌کاتو ده‌لئى:

"ت‌ر‌حیو ... کورم به‌خيو کرد. ت‌ر‌حیو رابه‌که ... ده‌تگوت دایکى
شۆره‌سوارانم ... ده‌تگوت دایکى قاره‌مانانم، ت‌ر‌حیو ... ته‌ر کورپ به‌خيو
نه‌کرد ! هەر بۆ ئەوه‌ت به‌خيو نه‌کرد هه‌تاوه‌کونئى ئیوها شه‌رمه‌زاری
دنیاو قیامه‌تت بکا ! ئەى بۆ ئەوه‌ت به‌خيو نه‌کرد ئیوها به‌رانبه‌رت
دابنیشئى و وه‌کو ژنان بناوریته‌وه ... ئاخ خوايه‌که‌م ... ئاخ"

هه‌مدیس هه‌ستی به‌دل ته‌نگیه‌ک کرد.

"به‌لام بۆ... ئەویش گوێی هه‌یه‌و هه‌نوکه هه‌موو شتیکی بیستوو، ئەوی چی بکه‌م ... که‌راتیه‌ گهر به‌م حاله‌ رازی بم ! دلنیا‌م ئەویش ئەمه‌ی پێی که‌راتیه‌. قاتی بای هه‌ندی کوره‌که‌ی ده‌ناسی. ده‌زانی ئەگهر ئەو شته‌ نه‌بوايه ... ته‌نیا ئەو شته‌ نه‌بوايه ، هیز نه‌بوو بتوانی چه‌ک له‌ شانی بکاته‌وه‌. باش ده‌زانی ... به‌و کاره‌ نه‌بوايه‌ دوژمن به‌ هه‌چی تر ده‌روه‌ستی ئی‌مه‌ نه‌ده‌هات"

وای بۆچوو که‌ دایکی به‌رایێ به‌کۆری به‌رانبه‌ری داده‌نیشی. تاوی بیده‌نگ ده‌بی و تاچه‌ په‌یویک چیه‌ ده‌رنابری. یه‌ک دوو جار‌ان وه‌بنی چاوی سه‌یری ده‌کات. پاشان ده‌ستی ده‌کوشی و به‌ نه‌رمی پێی ده‌لی:

"چاکت کرد کۆری خۆم ... چاک چاکت کرد. ده‌سته‌کانت خۆش بی. ده‌بوايه‌ زوو وابکه‌ی. به‌ر له‌وه‌ی ده‌ردی ئی‌خسیری وبن ده‌ستی برای خۆت بچێژی ... ده‌ستت خۆش بی کۆری خۆم ... چاک چاکت کرد!"

گریمان دایکی وای گوت. ئەو چی وه‌رام ده‌داته‌وه‌. چیده‌لی ... ئەوا هه‌مدیس ده‌که‌وێته‌ ژێر باریکی تری شه‌رمه‌زاری. چونکی ئەگهر رابۆ ئەوه‌ به‌ پلاریش نه‌لی. ووته‌کان خۆیان واتای پلار ده‌گه‌یه‌نن! ئەویش بیده‌ستی خۆی هه‌روای تی ده‌گا.

ده‌م و چاوی هه‌لگۆفت. هه‌ستی به‌ ماندوو بوونیکی زۆر کرد. وای به‌ باشزانی چیتر بیر له‌و دۆزه‌ نه‌کاته‌وه‌و هه‌موو شتیکی بۆ کاتی خۆی

لینگه پری. به لام نهیتوانی! ئەمجارهیان بیری له کهژی کردهوه. خۆی بهتاوانبارزانی بهرانبهری. ماوهیهکی زۆر بوو به تهنیای جیهیشتبوو. تهمهنی گنجی و جوانی وهک بیوهژن بهسەر دهبرد. زۆر بهزهیی پیاهاتهوه. نهیزانی ئەو ههلۆیستی بهرانبهری چۆن دهبی. بیگومان ئەویش لهسهرهوه نارهبازی و خهفتخانی خۆی دهردهبری. کهچی له ژیرهوه ختووکهی دئ و پئی خوش دهبی! به خیرایی بیواری بو دینی و پئی یهژی:

"هۆمه.. گراوئ خۆم، سهیری که، بزانه چهند گهوره بووه، چهند جوان بووه. بهدهستی خۆم بهخێوم کردوو! سهیری چهند گهورهو جوان بووه!"

لهوهترسا لهو دهمهدا بهرگهی نیگاکانی کهژی نهگری. که لهوانهیه زۆر واتای تیا ههشاردرایی. زۆر توانج و پلارو بهردی تیایی. مافی خۆشیهتی! ههرچیهکی یهژی پئویسته بهو پهپی دل فراوانییهوه گوئی بو رادیی.

دهنگیکی بهر گوئ کهوت و زریزهی ئەندیشهی پچرا. زانی شیرزاد بوو ئاخاوت، بهلام هیچی لی تینهگهیشت. بویه شیرزاد ناچار بوو دهنگی بهرزتر بکاتهوه.

-بووهسته. گههکه تۆزی لهگهلت باخێوم.

ناچاربوو قاچی راگری و له شوینی خۆی بوهستی:

- که ره م که با خیره ... گویم لیته.

- من گه ره کمه بگه ریمه وه!

هۆمه ر گرژیه وه و به نیگایه کی تژی له چه په سان گوتی:

- بگه رینیته وه.. بۆ کوی؟!

- زویر مه به ... نامه وی ماله وه ببینم. وا چاکه جاریکی تر چاوم به و دهقه ره نه که ویتته وه!

- سهیره ...! بۆ واییر ده که یته وه؟

- راستیت گه ره که ... چا وروم نییه ماله وه ببینم. باشه چی به دایکم یه ژم. ریگایه کم بۆ بدۆزه ره وه و له و تهنگه تاویمه ده ربازکه. ئه وی وانیه.. چی پییه ژم.

هۆمه ر پیکه نی ، بۆی ده رکه وت که ئه وه ی ئه و بیری لیده کرده وه و لئی ده ترسا، هاوه له که شی چاشمیش کردوه. ئه ویش که وتوته داوی تۆری که و نازانی خوی چۆن ده رباز بکا.

- به چی پیده که نی. من خه ریکه دلم شهق ده با، ئه ی به رای تۆش وانیه؟ ئه وان له پای من تووشی ئه و هه موو گرتن و ئازاره بوون. منیش ئاوا بجمه وه و به رانه ریان دانیشم ... چیان پی یه ژم؟!

- گوئی مه ده ری برام. ئه وه ی تۆی په شوکاندوه زهنده قی منیشی بردوه ! منیش وه ک تۆ بیر ده که مه وه و هه رچه نده ی ده که م نازانم چ

رئگهیه ک بدۆزمه وه. به لام گوی مه ده ری. هه رچییه ک بکهین، ئه وه
راسته قینهیه که وه ده بی رووبه رووی بینه وه. ئه گه رچی لی ده ترسین.
به لام ده بی ئازایانه رووبه رووی بینه وه!

سه وزایی ئه سپینداره کان له دووره وه بریسکایه وه. زانی له کانیه که
نزیک بوونه ته وه! بۆیه دهستی به رویشتن کرده وه. بی ئه وه ی گوی
بداته هاوه له که ی. که چروچاوی نیشانه ی زور پرسیری تیا زابوو. زور
شت له دهروونی پهنگی خواردبووه وه.

(2)

بیوره که ی یه ک دوو جار ئەم دەست و ئەودەست پیکرد. پاشان بەرزى کردەووە لە دەمی بیوره که راما، رای لى نه بوو! فنه یه کی لیوه هات. سمیلێ له گه ل جولایه وه. به بیزارییه وه له سه ر ئەو داره دانیشته که به ته مابوو پهل په لی بکا.

-به و ده مه سه گباب خیوه ی چۆن کار ده کریت!

حاجی خۆی نیوی حوسین بوو. به لام له و کاته ی له مالی خوا گه رابوو وه، ناوی خۆی سرابوو وه هه موو که سه هه ر به حاجی گازیان ده کرد. ئەگه ر تێ نه گه یشتبووایه یا خود گوێی لى نه بوایه. بیانگوتبوو حاجی حوسین. ئەمه ش هاو ته مه ن و ئاوقه رانه کانی خۆی. ئەگه ر نا ئەوه ی تر له حاجی ... یا مام حاجی ... زیاتر هیچی دیکه یان پێ نه ده گوت.

حاجی ته مه نی له ده وری شه ست سالان ده بوو. که داده نیشت پته وو له سه ره خۆ دیار بوو. که م که سه باوه ری ده کرد له و ته مه نه دایى. به لام که هه لده ستایه وه په رده له سه ر هه موو شتیک وه لاده که وت، سکی قوپا بووه وه و پشی کوو ر ببوو وه. سه رباری ئەوه ش هه رچوست و گورج بوو! ده ستیکی به تیغی بیوره که داهینایه وه. له وه دانه بوو که ئەوه ی ئەو لێی گه ره ک بوو به چاکی بو ی ئەنجام بدا. زۆر په ست

بوو، تفیکی خهستی له بیورهکه کردو تا هیزی هه‌بوو فری دا. بیورهکه له تهلانهکه شوږبووه‌وه. تا ئه‌و کاته‌ی وهستا ، حاجی چاوی هه‌ر لیبوو نینگاکانی له‌سه‌ر وه‌لانه‌دا. به‌ تووره‌یی دهستی به‌ ته‌ویلی داهیتا‌و سرپه‌وه. مووی برۆکانی هینده‌ی په‌نجه‌یه‌ک دریژ ببوون و گیف ببوونه‌وه. ته‌ماشایه‌کی تری بیوره‌که‌ی کرد. دانه‌کانی چپرکرده‌وه‌و ئاخیکی وه‌بادا. ئه‌گه‌ر جارن بوايه، بیوره‌که‌ی ده‌برده‌ شارو تیژی ده‌کرده‌وه. وه‌ک ده‌می خه‌نجه‌ری لی ده‌کرد ... نا ... وه‌ک مووسی لیده‌کرد. یه‌ک دوو روژی نه‌ده‌برو ده‌گه‌راهه‌وه. نان و که‌بابیکی چه‌وریشی له‌ شار ده‌خوارد. هه‌رچه‌ند جاره‌ی چووبووايه شار که‌بابه‌که‌ی له‌ ده‌ست خوی نه‌ده‌دا. به‌لام هه‌نوکه‌ نه‌یده‌ویرا بچیته‌ شار. که‌سی واشی گومان نه‌ده‌برد له‌ جیاتی خوی بینیری. جارن هه‌لوی به‌ده‌سته‌وه بوو. هه‌رکه‌وازی لی بوايه ده‌ینارده‌ شارو ره‌وانه‌که‌ی کن وه‌ستا ره‌سولی ده‌کرد! که‌ تا بلی ئاسنگه‌ریکی چالاک و باش بوو. ته‌نیا هینده‌ به‌س بوو سلاویکی ئه‌وی پی‌راگه‌یانده‌بوايه ، بیوره‌که‌ی وا بو تیژ ده‌کرده‌وه به‌شی چه‌ند سالانی ده‌کرد. حاجی حوسین ئه‌و هاورییه‌ی له‌شار چۆن په‌یدا کرد؟! ئه‌و زۆر که‌م ده‌چووه‌ شار. ئه‌گه‌ر کاریکی زۆر گرنگ و پیداویستی نه‌بوايه هه‌رگیز نه‌ده‌چووه‌ شار. ئه‌وه به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی سه‌یر بوو!

روژیکیان له‌ چایخانه‌یه‌کی بچووکي نیو‌قه‌یسه‌ری دانیشتیوو. له‌وده‌مه‌دا هاورییه‌کی به‌ویدا ره‌ت بوو نیوی ره‌سول بوو. له‌ شوینی خوی هه‌لسایه‌وه‌و گازی کرد :

کاک رهسول.. کاک رهسول، کاک رهسول گوئی لی نهبوو. ریکهوت ئه و رهسوله ئاورپی دایه وه له گه ل دیارده که هاته لای. ئه ویش به بی ئه وهی به سه رخوی بینیت داوای دانیشتی لیکردو یه کسه ر چایه کی بو گاز کرد.

وهستا رهسول هۆپه کی له خوزانی. چهندهی ته ماشای ده کردو لی ورد ده بو وه نه یده ناسی! که چی ئه ویش بیدهنگ بوو هیچ پرسیری نه کرد. پاش ئه وهی چایه که ی خوارده وه هه ل سایه وه و مالئاوایی لیکرد. ماوه یه کی زور به سه ر ئه و رووداوه رایبورده. حاجی حوسین دیسان ریی که وته وه شار. هه مدیس له نیو قه یسه ری ده رپویشته ، که له دوکانیکه وه یه کیک گازی کرد. که ئاورپی دایه وه زانی له گه ل ئه وی دایه. بو لای چوو. کابرا داوای دانیشتی لیکرد. به بی ئه وهی بواری ئاخاوتنی بدا یه کسه ر شاگرده که ی نارد چایه کی بو بینتی.

-دهمناسی؟!

کابرا داوای ئه وهی ماوه یه ک له تیی راما گوتی:

--نه خیر... !

--ئه ی بو جار ه که ی تر داوای دانیشتنه لیکردم و چات بو گاز کردم؟!

حاجی حوسین پیکه نی. سه ر له به ری باسه که ی بو گیرایه وه. وهستا ره سولیش بیدهستی خوی ، دهستی به پیکه نین کرد. له و روژه وه بوونه هاوړییه کی زور خوشه ویستی یه کتر. حاجی هه رچه نده بچووبوایه شار

بی سهردانی ئه و نه ده گه پرایه وه. هه موو جار یکی ش ئه و بیوره که ی بو تیژ ده کرده وه. خوی له گه ل ماندوو ده کردو به دلی ئه وی تیژ ده کرده وه.

ته ماشای داره کانی کرد. هه نیه ی گرژ بوو، ههستی به له ش گرانیه ک کرد، ویستی هه لسیته وه. قینگی نه ختی له زه وی به رزیش کرده وه. که چی خیرا وه ک په ژیوان بووبیته وه. به توورپه ی دانیشته وه.

"ئه وه ژیان، سه د خۆزگه به پیشان. له وه ته ی ئه وانه په یدابوون ژیان که لکی نه ماوه. خوین به ری چاوی گرتوون. ژیانان له و خه لکه تال کردوو. روژ به روژ ناخۆشتر ده بی، سال به سال خۆزگه م به پار" ماوه یه ک دامما. پاشان گرژیه وه و گالته ی به و گلیه ی خوی هات:

"خۆشی چی بوو...! ئه و سه رده مه ش باو باوی ئاغایه تی بوو! هه ژار هه ر قور و ه سه رو به ش خوراو بوو. به ئاره زوی گونی خویان رهفتاریان ده کرد. چۆنیان لا باش بوایه وایان ده کرد. جووتیارو پالهیان به چاندن ده چاند! ئه و کاته ش زه برو زهنگی ئاغایان دنیای پیس کردبوو"

به نادلی له جیگا که ی هه لسیاه وه. سه یریکی ته لانه که ی کرد. بیوره که ته و او یک دووربوو. سه یریکی با دا و هه لوه سته یه کی کرد. پاشان له سه ره خۆ شوړبووه وه و بیوره که ی هینایه وه.

داریکی هه لگرت و به قیتی داینا. بیوره که ی به رز کرده وه تا هیزی تیا بوو له نیوه راستی داره که یدا. داره که بووه دوو له ت. پارچه کانی به هه مان

شېۋە دانا. چوار پەلى رېكى دەست كەوت، كە بە ئاسانى ئاگرىان دەگرت. بەخۇشېۋە دارەكانى لە ژېر ھەيوانەكە بەرېكى لەسەر يەك دانا.

بېرى لەۋە كردهۋە كە ماۋەيەكى زۆر بوو نەچووبوۋە شار. لەۋەتەي كارەساتەكە روويدا بوو شارى لى حەرام ببوۋ! زۆر جارن پېر بەدل نامۆيى شارى دەكرد. ئاگرى لە ھەناۋى بەردەبوۋ بۆ پاروۋە كەبايېك! كەچى زاتى نەدەكردو نەيدەۋېرا تەنانەت ھەنگاۋيېكىش روۋەو شار ھەلېتى. شتەكە چەند بوو خەلكەكە ھېندەي دېكە گەورەيان دەكردو زېتر زەندەقى حاجى يان دەبرد. تەنانەت ئەگەر بەقسەي ئەۋانى كەردبوۋە نەدەبوۋە سەيرى ئەۋ شوېنەش بكا كە دەكەۋېتە لاي شارەۋە. نەدەبوۋە بستېك لە ئاۋايى دووركەۋېتەۋە.

دەلېن شەر و تر بە دەست مەۋف نېيە. كە ھات ناگەرېتەۋە. ئەۋەش ئيوھابوۋ. نيوەرۋيەك بوو ۋەك ھەموو نيوەرۋيان ... فراۋىنى كەردو لەمال ۋەدەرەكەوت. ھەموو رۆژى ئاسايى ئەۋ كاتە لە مال دەرەچوۋ. بى ھېچ پەناۋ پېچېكىش راست و دروست دەچوۋە سەر بېستانەكەي. ھەرگېز نەيدەزانى ئەۋ رووداۋە خۆي بۆ حەشارداۋە، ئەگەرنا چوار رۆژ پېشترو چوار رۆژىش دواتر، بگرە زياترېش. خۆي لە كۈنى ژوورەۋە دەناۋ نەدەچوۋە دەرەۋە. بەلام ۋەكو دەلې ئەگەر بمرانايە كەي دەمردم ، زوۋ كەنم بۆ خۆم ئامادە دەكرد.

له نیو بیستانه‌که‌ی وه‌ستابوو له‌برکه‌کان راده‌ما. هینده‌ی زانی
چه‌کداریکی به‌خووه توند پیلی گرت! خوئی لی تووره‌کردو هاواری کرد:

--کوا پیشمه‌رگه‌کان ... پیّم بلی ... کوا له کوین؟!

وهک ئه‌وه‌ی تراره ئاویکی ساردت پیدا کردبی له جیی خوئی سارد بوو.
کاتی نان خواردن بوو، ده‌یزانی هه‌نوکه پیشمه‌رگه‌کان له گوندی پارقه
بووینه. دلنیا‌بوو ئاگادار بوون له‌وه‌ی دوژمن نیازی وایه هیرش بینئ.
به‌لام له‌و برّوایه‌دا نه‌بوون به‌و ژماره‌یه‌و به‌و خیراییه بی. پیلی هه‌ر
به‌ده‌ست کابراوه بوو که ته‌ماشای خواره‌وه‌ی کرد زیاتر له هه‌زار
چه‌کداری لی بوو. کابرا خوئی گیف کردوووه جنیوی دا:

- سه‌گباب ... بلی بزائم ئه‌و ترسنوکانه خویمان له کوئی
شاردوته‌وه. ده‌ی.. بلی.. ئه‌گینا هه‌نوکه به گوری یه‌ک گولله‌ت ده‌که‌م.
بلی ده‌ی!

له‌نکاورا ده‌نگی ته‌قه‌یه‌ک هات. حاجی هه‌ر هینده‌ی زانی هاواریک له
کابرای به‌رانبه‌ری هه‌لسا..

-ئاخ ... دایه‌گیان کوشتمیان!

کابرا له به‌رده‌ست حاجی په‌له‌واژ بووه. ئه‌ویش به‌ بیترس، بی دوودلی،
تاهیزی تیا‌بوو پالیکی پیوه‌ ناو له گردۆلکه‌که‌ی هه‌لدیراند! ته‌رمه‌که بو
خواره‌وه شوور بووه‌وه. نه‌یده‌زانی چی بکا. گوئی له ده‌نگیک بوو گازی
ده‌کات. حاجی بو لای ده‌نگه‌که رایکرد. له هه‌موو لاره ته‌قه‌یه‌کی واکرا

نەيانھېشت كەس سەردەربېنى. كە حاجى دەرباز بوو گەيشتە كن
خاوەنى دەنگەكە. تەماشای كرد هەلۆى برازايەتى. ئەو كاتە هەلۆ
تەمەنى ھەر لە دەورى شانزەدە حەقدە سالان دەبوو. حاجى
بەخۆشەويستىەو ھە گوتى:

-كۆرە ھەتتو ئەو ھە چیت كرد؟!

-كاتى ئەو ھە نىيە. خۆت دەرباز كەو بېرۆ !

-ئەى تۆ ... چۆن دەكریت بە تەنيات جى بەيلىم؟!

ھەلۆ سەيرى مامى كرد، لەسەرخۆ گرژيەو ھە.

--بېرۆ ... من شەردەكەم. خەمى منت نەبى!

حاجى ھەرچەندەى كۆشای دلى بەرايى نەدا ئەو كورپيژگەيە جيپھيلى.
بۆيە لە ھەكو ئەو لەسەر سەك راکشا. بەترسەو ھە گوتى:

--تازە تووش بووم. كورم چیت كرد. ھەنوگە ناوم دەگاتە دوژمن!

حاجى بە كزيەو ھە ئەمەى گوت. كەچى بە پيچەوانەو ھە. ھەلۆ بە جۆرە
گالته كردنيكەو ھە ھەرامى دايەو ھە:

--گوى مەدەرى مامە ... نيوەى ھەزاري پينچ سەدە!

ئەو ھەى لەو كاتەدا سەرنجى حاجى حوسيني راکيشا جۆرى شەركردنى
ھەلۆ بوو. زۆر بەخييراى لە شويني خوى دەجولايەو ھە جى گۆرکيى

دهکرد. ناوه ناوه به گورجی هه‌لدهستایه‌وهو چه‌ند هه‌نگاوێک ده‌چووه
پیش. به‌رایێ وایزانی هه‌ر ئه‌و به‌ ته‌نیا‌یه. بۆیه زۆر ده‌ترساو له‌ دلی
خۆی ده‌یگوت:

"ئه‌و کورپێژگه‌ بێ ئاوه‌زه ئه‌و که‌راتیه‌ چیه‌ ده‌کات. به‌تاقی ته‌نیا چۆن
ده‌روه‌ستی ئه‌و هی‌زه‌ دێ"

به‌لام که‌بینه‌ی هاوړی‌کانی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌لمه‌ت ده‌به‌ن،
فینکاییه‌ک دلی گرته‌وه. به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م ئه‌و هی‌زه‌ گه‌وره‌یان گه‌مارۆدا.
ئه‌گه‌ر له‌و کاته‌دا کوپته‌ر نه‌هاتبوایه‌ خړیان به‌ده‌ستی ده‌گرتن! له‌و
روژوه‌وه حاجی شاری لی‌قه‌ده‌غه‌بوو. زۆر جارانی‌ش خه‌لک به‌بن گووییان
ده‌خست که‌ له‌شار ناوی هاتوو! ئه‌وه هی‌نده‌ی دیکه‌ هه‌تره‌شی ده‌برد.

هه‌ر ئه‌و شه‌ره‌ بوو. وایکرد به‌ یه‌که‌جاری ئی‌خه‌ی له‌ ئی‌خه‌ی هه‌لۆ
بکاته‌وه‌و وازی لی‌بینه‌ی چه‌کداری بکا. تا ئه‌و ده‌مه‌ هه‌رگیز ئه‌وه‌ی له‌
برازاکه‌ی ره‌چاو نه‌ده‌کرد!

هه‌لۆ هه‌ر له‌ مندالیه‌وه‌ پیوه‌ی دیاربوو، زیت و چاپووک بوو. زۆریش
حه‌زی له‌ چه‌کداری و پیشمه‌رگایه‌تی ده‌کرد. ته‌مه‌نی پانزه‌ سالان بوو
جاریکیان که‌ به‌نه‌ینی ماله‌وه‌ی به‌جیه‌یشت و له‌گه‌ل پیشمه‌رگان که‌وت!
گونده‌که‌ی ئه‌وان قوناغ و سه‌ره‌ړی بوو. بۆیه که‌م ژه‌میان به‌ته‌نیا
ده‌خوارد. تا‌قم تا‌قم ... ده‌سته ... ده‌سته به‌ویدا ره‌ت ده‌بوون. که‌ ئه‌و
هه‌موو گه‌نجه‌ی به‌یه‌که‌وه‌ ده‌بینه‌ی وه‌کو برایان ده‌ژیان. چه‌کیان له‌ شان
بوو دژی داگیرکه‌ران ده‌جنگین. خۆزگه‌ی پینده‌خواستن. حه‌زی ده‌کرد

هەردەم لەگەڵیان بێ ، لەگەڵیان باخپۆی. دانیشی ... هەلسی ...
زۆرجاران کە میوانیان دەبوو ریگەیی لێدەگرتن و تادەرنگ نەیدەهێشت
بپۆن. ئەوانیش هەموو هەلۆیان خۆش دەویست. دیاری سەیر سەیریان
بۆ دەهینا. هەموو جۆرە گولەیهکیان دابوو!

رۆژیکیان دواي ئەوەی تاقمیک لە مالهەویان هەلسان و رویشتن. هەلۆ
بزر بوو! دنیای لەدوا گەران. بێ سوود بوو نەیاندۆزیهوه. گوتیان
مندالەو لەوانەیه لەو چیايانە درندە خواردییان. کەچی چەند رۆژیکي
بەسەرچوو هیندیک پیشمەرگە هاتنەوه گوندی و هەلۆیان هینایهوه!
وەدەرکەوت ئەو رۆژە بەنهنینی خۆی حەشارداوه و لە دوايان
رویشتوو. تاماوهیهکی زۆر خۆی ئاشکرا نەکردوو.

هەلۆ لە حاجی حوسین زیاتر کەسی گومان نەدەبرد. دایکی کاتی خۆی
لەسەر ئەو چو بوو ، بۆیه بە دمۆرو سەرەخۆری تێدەگەیشت،
هەرچی باوکی بوو هەر دواي دایکی بە سی سالان، بەیئەوهی نەپیکي
بێ نەبەلا. رۆژیکیان ئیوارە خەوت و بەیانی هەلنەستایهوه، ئیدی ئەوه
دوامالئاوایی بوو. حاجی لەبەر ئەوهی بەخۆی کۆری بۆ نەمابوو، لەبەر
خاتری براكهشی، زۆری د لرادهگرت. نەیدەهێشت لە هیچی کەم بێ و
هیندەهی نووکه دەرزیهک دلی گەردی لی بنیشی...

ناوی خوای لیھینا و دووبارە بیورەکەیی بەرزکردوه. خیرا ئاو بە تەویل
و لاملانی هاتە خوارهوه. هینکە بر بوو. جاران دەهیندەهی کار کردبوایه
گالتهی پێدەهات. کەچی هەنوکه ...! کە ئاوری دایهوه هەلۆ بۆ لای

دهات. کاتی مامی به و له‌گوینه بینی دلگیر بوو. تفه‌نگه‌که‌ی له‌شانی کرده‌وو به‌دیواره‌که‌ی هه‌لپه‌سارد. بیوره‌که‌ی لی وه‌رگرت. به ماوه‌یه‌کی که‌م ئه‌و ناوه‌ی پر دارکرد. حاجیش له‌به‌را په‌له‌کانی خرده‌کرده‌وو له‌بن هه‌یوانه‌که له‌سه‌ر یه‌کی داده‌نا.

-باش بوو هاتی. به‌خوا په‌کم که‌وتبوو.

په‌خشان که‌کچه‌گچکه‌ی حاجی حوسین بوو، به‌ته‌نیا له‌مال مابووه‌و، ئه‌وانه‌ی له‌وه‌راشتر هه‌موو چوو‌بوونه ری‌ی خو‌یان. له‌ژووره‌که‌هاته‌ده‌روه‌و. په‌خشان به‌ته‌مه‌ن نه‌ختی له‌هه‌لۆ گچکه‌تر بوو. وه‌لی به‌بالا باش هه‌لیدابوو تا ده‌ست هه‌لینی گه‌له‌که‌ت، چاو سه‌وزو لوت خړو ده‌م بچووک بوو. ئه‌گه‌رچی نه‌ختی لاواز بوو. جوانیه‌که‌ی ئه‌و لاوازیه‌ی ده‌شارده‌وو. که‌هه‌لۆی بینی گرژیه‌وه:

-هه‌لۆ ... ئه‌وه‌تۆی، که‌ی هاتی‌ه‌وه‌؟!

-که‌ی هاتمه‌وه‌چییه ... به‌یانی نه‌تیینیم!

-جا بۆ وا زویر ده‌بی؟!

حاجی به‌بنی چاوی نیگایه‌کی تووره‌ی ئاراسته‌کرد، هه‌لۆش هیچ وه‌رامی نه‌دایه‌وه. که‌چی ئه‌و وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌توانی بی‌ده‌نگ بی. دریژه‌ی پیدای:

-بۆ گازتان نه‌کردم یارمه‌تیتان بده‌م؟.

-جا تو چیت پیده کریت. یارمەتی چیمان دەدەیی؟!

-لە یادم نەبوو ، ئا ... ببوورە ... نەمزانی مامە پێشە لێرەییە. ئەگینا
هەرگیز وام نەدەگوت. کەچە تەفەنگیکی خستۆتە شان و خۆی لێمان
کردوو بە مامە ریشە!

-کچم وازی لێ بێنە. با ئەو خەمەمان دەهه وکی بێتەوہ.

هەلۆ بە پێکەنینەوہ سەیری کردو بێدەنگ بوو. وادیار بوو ئەو گلیەیی لە
گیانی خۆش نەهات.

-یەکی نەزانی دەلی دەکوژی و ناشاریتەوہ. سەیری کە. تەفەنگەکەیی لە
خۆی زلتەرە... هی ... هی!

-کچی بەسیەتی، توانای تۆم نییە. هەمیشە حەز بە گالتەوگەپ دەکەیی.
سەد جارم پێ گوتی ئەو باسە مەکەوہ.

! ...

- وازی لێ بێنە کچم با کارەکەیی تەواو بکا !

-برۆ نانیک ئامادە بکە خەریکە لە برسە دەمرم!

-خەمت نەبێ پلاوساواریکم بۆ لێتاوی پەنجەیی خۆت لەسەر
دەکوژی!

-جا خۆ لەبەر چێشتەکانی تو من پەنجەم نەماوہ. هەموویم خواردووہ!

ئەگەرچى رۆژەكە گەرمایىيەكى پېئوھ ديار بوو، كزەبايەكى فېنك و تارادەيەكيش ساردى دەھات. ھەموو سال ئەو كاتە دەبوايە دارى زستانەى خۆيان دابنن. زەخىرەى نزيكەى شەش مانگان لە مال دا ھەبى. چونكى كە بەفر كەوت ئىدى رىگاوبان دەگىراو لە ھەموو شتتەك دادەبران. من لەوكاتە پى سۆت و خواردن بران لە ھەموو شتتەك ناخۆشترە، پىرەمىردەكاتن لە ھەموو كەس زياتر لىي دەترسان ! لەبەر ئەوھى ئەوان ئەزمونيان لەوبارەيەوھ زۆر بوو. وەك دەيانگوت ، بەفرو ساردى دەستەبراي مردنە. دەبى بەتەواوى خۆيانى بۆ ئامادە بكەن. ھەركە بەفرىش كەوت سەربارى رىگاگىران. دىرندە خۆراكيان دەست ناكەوى و برسى دەبن. ئەو چياو چۆلە ترسناك دەبى. گورگ پەيدا دەبن. لەبرسان ھەلمەت دەبەن و لە ھىچ ناگەرپنەوھ. لەبەر ئەوھ باشتەين رىگا ئەوھى ھەموو شتتەك دانابى و پىويستت بە ھىچ نەبى. بۆيە حاجى حوسىن تا ئەو شتانەى ھەموو تەواو نەكردايە تەنكىشى نەدەكەوتە عەردى و ھەمىشە بۆلەى دەھات.

-شۆرش ئەمجارە شىوازيكى نوئى وەرگرتووھ. سوود لەو ھەلانە دەبىنرى كە كراوھ. ھەول دەدرى ھەرگىز دووبارە نەكرپنەوھ!!!

-بەسيەتى كورم.. واز لەم گليانە بينە. تو مندالى و ھىشتا لە دنيا ناگەى. ئەوھ چەندەمىن جارە بەو گوى يانەى خۆم گويم لەو شتانە دەبىت. وەكو قەوان سەد كەرەتم بۆ لىدراوھتەوھ، ئەنجامىش ھەريەك بووھ! ئىمە خۆخۆرىن.. ھەرگىز ناگەينە ئاوات!

-ئەو گليانەي ئيوە داىكى دنيای گاوه! نازانم چۆن بىردەكەنەوه. تا ئەو بىرە رەش و دزيوانە لەمەژى ئيوە بى كارمان ھەر ئاوا دەيى !

-ئەوچى دەليى كوپى خۆم ، زوير مەبە... تۆ ھىشتا تام شىرى خاوت لە زارى دى. چوار بەقەدەر تۆ دنياى ديوه. ھىشتا نەزانى. زوير مەبە !

-راستە چار بەقەدەر من دنياى ديوه. بەلام دەزانى ئەو گليانەي تۆ راژەيەكى گەورەي دوژمن دەكات. تۆ دەزانى دوژمن ئەوھويە بەكاردينى بۆ زياتر چاندنى تۆوى دووبەرەكى، وادەكات كەس باوهرى بە كەس نەمىنى! بە ئەنقەست ئەو پروپاگەندەيە بلأودەكاتتەوه، تۆ ئاگادارى ئەو لايەنەھەي. ھەزار شۆرەسوار خۆي دەكاتتە گورى. ھەزار داستانى قارەمانانە تۆمار دەكرىتت . دەھۆلى بۆ ليدەدرى و دەشت و دنيای لى پر دەكرىت !

ھەلۆ ھەركە بۆ پشوووان لە بن ھەيوانەكە دانىشت ،ئەو گفتوگويە دەستى پىكرد. حاجى كە بينى برازاكەي بەو شيوەيە داخيوى و گليەكانى راست و بەجىن، نەيزانى چى وەرەم بداتتەوه، بۆيە كزە نىيگايەكى ئاراستە كرد، بزەيەكى ھاتى و بىدەنگ بوو. ھەلۆش وەك ئەوھى خۆي بەسەرکەوتووء زانىيى ، زياتر لەسەرى رۆيشت، گەرمتەر ئاخاوت. لەنكاورا زيرەي فرۆكەيەك ھات. ھەموو پەشۆكان ، بەلەزى بۆ ئەو كونە رايان كرد كە بەتايبەتى بۆ بۆردومانى تۆپ و فرۆكە لە پشت خانووەكەيان دروست كردبوو. ھەلۆ كەوا دياربوو لای شورەيى بى

وهكو ئهوان رابكا! لهسهه پشټ دريژ بوو لوهلهي تفهنگهكهه له
ئاسمان كرد. هه موو چاوهرواني لرمه و تهقينه وهيان كرد. كه چي هيچ
تهقينه وهيه كه رووينه دا! دواي ماوهيه كه. كه دلنيا بوون فرۆكه كه رويشټ.
هاتنه دهره وه، ترس به ئادگاري هه مووانه وه بوو، حاحي حوسين له
هه مووان خهراوتر رهنكي تيكچوو بوو. بيكهه ني و گوتي:

-سه گباب خيوه ي هه ناوي به ردامه وه!

حاحي حوسين تابلي له باله فرې ده ترسا! هه مووش دهركيان پيده كرد.
بويه دواي ئه وه چاوهرواني زور گورانين لیده كرد. هه ريه كيكي ديكه له
جيگه ي ئه و بوايه زياتر ده ترسا! ئه و كارهي باله فر وه سهه ر ئه وي هينا
بوو ياخوا به سهه ر گاوري له هه رسى دينان نه ي! بو ئه وه ي پاكانه ي
خوي بكا. زورجاران ده يگوت:

"ئه وه ترس نييه. ئه وه شتيكم بيرده كاتته وه ئاورىكم له هه ناوي
ده كاتته وه هه موو گيانم ده سووتيني!"

حاحي چه ند سال بوو ژني هينا بوو خواكوپي وه به ش نه كردبو، چ چاك
و مه زار نه مابوو سه ري پيانه كا. دنكه گه نميان له كابه ي پيروژ بو هينا!
خوي و خيزانه كه ي خوارديان، بي سوود بوو. شه ش كچي هه بوو.
كه چي تاقه كوړيكي نه بوو، خوي به وه جاغ كوړر ده زاني. زور زگار بوو
خه مي ده خوارد. ئه گه رچي شته كه شاراوه نه بوو خه لكى گوندي هه موو
چاكيان ده زاني ... هه ميشه له ئه نديشان راده چوو له دلي خوي ده يگوت:

"خو تاقه کورپیکى پى نه به خشم. به و جاغ کویری دهمرم. کورپیکم نه بوو تا نوم هه لگری. تا پارچه زهویه که می دهقه به ل بکه م و فییری بکه م چۆن ئه و خاکه بیاریزی"

هیندهی ئاره زوو لی بوو هه میشه به سهر زاریه وه بوو. زۆر جار ان بیئه وهی ئه و باسه بگریته وه. یا خود که س به لایا رتهی کردبی. ئه و یه کسه ر دهستی به ئاخوتن ده کردو ده یگوت:

"ئه ی چۆن ... پیاو ئه گهر کورپیکى هه بی پشتی پیده به ستی. له بهر هه موو ناکه س به چه و ناپیاویک دانهینی. و جاغی کویر نابیته وه. ده زانی کورچ سه ره رزیه که بۆ پیاو. دیاریه که و خوی گوره وه به ندهی خوی ده به خشی"

که ده بیینی یه کیک کوری هه یه و لیی دها. ئه و له جیگه ی خوی ده غهیدی. خیرا له بهر دهستی ده ردینا. چاوی لی سوور ده کرده وه و ده یگوت:

"بۆ لیی ددهی، چی کردووه؟ پیاو خۆزگه ده خوازی کورپیکى هه بی، تۆش ئاوا لیی ددهی! کورپ نابی له مندالی لی بدری. دها چاوشکاو ده بی. پیاویکی نه ویرو ترسنۆکی لیده رده چی! ناتوانی له بهر بسته مندالیک ده ست به رز بکاته وه. ئه گهر خوا کورپیکى ده دایه من، ده زمانی چۆنم گوره ده کرد. بی سوود نییه که گوتراوه نرخى زیړ له کن زیړینگره"

پيروکال له ئاوايي که داده نيشتن و جفانيان دهبهست. هر که ناوی
حوسيني بهاتبوايه ... ئەوکاته نهچووبووه مالی خواو ناوی حاجی بو
زیاد نهکراوو. بهزه بیان پیاده هاته وه.

-خۆزگه خوا ئاورپکی لیده دایه وه و کورپکی پیده به خشی. بهسته زمانه ی
زوری مه رقه کوره! ناحه قیشی نییه. نیرینه بو پیاو رووه تی دنیا ییه.

-زوری بیر لیده کاتته وه ، بویه خوا پیی نابه خشی. ده لین مرو ئەگه ر
شتیک بکاته مه رقه و زور بیری لیکاته وه هه رگیز نایگاتی!

وهک ئەوه ی ئەو بوچوونه راست بی! شهش کچی یهک له دوا ی یهک
بوو! که چی تاقه کورپک.. کورپکی چلمنی نه بوو. وای لیهات هیوی
بریبوو. هه رگیز باسی کوری نه ده کرد! له ترسی ئەوهش نه بادا ئەو
باسه بکریتته وه زور تیکه لی خه لکی نه ده بوو، تا له پر په رجوو یک
روویدا. ئەوه ی چاوه پروان نه ده کرا هاته ئارا. دوا ی چه ند سال زاو زی
وهستان. خیزانه که ی زگی بهرز بووه وه! گه نجهکان گالته یان پیده کرد.
ده یانگوت:

-به خوا وادیاره هیشتا زوری وه به ره وه ماوه. وای مه بیینه ... له وانیه
هه مووشمان به زین!

حاجی حوسین گویشی لی بوايه هیچی نه ده گوت. به روویان
ده گرژیه وه و ری و ری خوی ده رویشت ، زور جارن له دلی خوی
ده یگوت:

"ناکا خوا به زه یی پیم هاتیته وه و دهر وویه کم لی بکاته وه!"

روژیکیان مستو. که یه کی له هاوته مه نه کانی خو ی بوو. مروثیکی رووخوش و قسه تهرز بوو. سه ری برده بن گوئی و گوتی:

-ئای حوسین چه ندم هز ده کرد به مرازی خوت گه یشتبوا ی!

حاجی ته ماشایه کی کردو گرژیه وه. له رسته یه ک گه را وه رامی پی بداته وه. هه تا ئه و رسته که ی دوزیه وه مستو چه ند په یویکی تری به ره لدا کرد.

-راسته ئه وه ی خوابدا ئه و باشه، به لانه کونی گه لیکم هز ده کرد کوریکتان بیی.

مستو له گه ل ئه وه چاوی تژی ئاوبوو! حاجی سو نکه که ی زانی، بیئه وه ی سه ری به رزبکاته وه و ته ماشای بکا. به دهنگیکی نزم گوتی:

--ئهی تو کورپ نه بوو مسته فا. پیم نالی سوودی چیان هه بوو بو تو؟!

مسته فا لچکی پشت به نده که ی دهرهینا و چاوی سرپیه وه، نقه یه کی لیوه هات. ئه و ووشانه کونه زامیان هینایه وه ژان.

--سوودی زورم لی بینین حاجی... هینده به سه له هه موو جیگایه ک باسیان ده کرد. سه رم پییان به رزه. له هر شوینیک بزنان من باوکی

ئەوانم رېزم دەگرن! نابېژى لەوہ زياتر چاوپرئى ى چيدەكەى لە مندال.
كوپ بو ئەوہ نەبى بو چيە!

مستەفا زور شانازى بە كورەكانى خوى دەکرد. دوو كورەكەى
هەريەكە بەچكە شيرىك بوو بوخوى، كە باسيان دەكرا مستەفا هيچى
واى نەدەگوت كە بېھيزو بى وورە بىتە بەرچاۋ. بە پېچەوانەوہ. گەرەكى
بوو ھەميشە وا نيشان بدا كە پياويكى زور بەھيزو خو راگرەو هيچ
نسكوو تەگەرەيەك ناتوانى چوكى پى دابدا. كە دەگەرەيەوہ مالەوہش
سى شەو سى رۆژان لەسەر چاۋ دەكەوت و ھەلنەدەستايەوہ! دەگرياو
بيرى لە كورەكانى دەكردەوہ. ئەوكاتەى بىردەكەوتەوہ كە بەجووتە.
يەك لەم تەنیشت و يەك لەو تەنیشتى دادەنیشتن و باسى
رووداۋەكانيان بو دەکرد. گفتوگويان لەسەر ئەو شتانە دەکرد كە لەو
رۆژانەدا روويان دەدا. ئاى چەندەى خوښ دەويستن. چەندەى پيوە
دەنازين و شانازى پيوەدەكردن. ھەرکە دەبينين رەخت و چەكيان لەخو
دەدا. شاگەشكە دەبوو ھىندەى نەدەما راست قوتيان بدا!

ئەگەرچى ھەردووك ھەر كورپى خوى بوون، وەلى زياتر وينەى كاۋەى
دەھاتەوہ بەرچاۋ. كاۋە ھى گچكەى بوو، زيخ ە پيتول بوو. بەشيوەكى
وا كوژرا. ئەوہى دەيناسى داخى بو خوارد. لە مالى خوى، لەسەر جى
و بالينگانى خوى. ھاوپرپى خوى دەستى لى وەشانندو كوشتى!

ئيوارە كە لەگەل ھاوپرپيەكەى گەرەنەوہ مال، لەبەر خاترى كورەكەيان
زوريان پەراى ھاوپرپيەكى كرد. ئەويش نەمەك ھەرام دەرچوو. كە

بەيانی ھەلسان بېنيان كۆرەكەيان كۆژراوھ. خەنجەرئىكى لەسەر دلى
درابوو. ھاورئى كەشى لەوئى نەمابوو!

زوو زانيان ئەمەكارى ھاورئىكەيەتى ! مستەفا ھەر لە چۆكى خۆى دەدا
كە چۆن لە سەربان و دوور لە چاوى خۆيان جىگەيان بۆ راخرا.
دەبوايە لەبەر چاوى خۆيان بيانخەويئى ! بەلام ئەو لە كوئى بزانى
ھاورئىكەى سفلىيەو ئەو دەغەزەى لە دل دايە! لە نيۆ گوندى دەربارەى
ئەو رووداوە ھەريەكەى بەشيۆدەيك داخاوت. وەلى لە ھەمووان راستر
ئەو دەبوو. بەر لەوكاتە بە ماوەيەك كاوھ بەكار دابەزىھ شارو خۆ
فرۆشئىكى گەورەى لەناوبرد. ئامۆزاي كابرە لە دەرەوھ دەبيت. كە بەمە
دەزاني خۆى لەكاوھ نزيك دەكاتتەوھ. تا بەو شيۆدەيە دەستى لى
دەوھشيني و دواى ئەوھ دەچيئەوھ ريژى دوژمن و دەبيتە جاش !

ھەرچى سۆران بوو. ئەو نەختى لە كاوھ باو خۆشتر بوو.كەوتبووھ
بۆسەيەكى ئاسايى دوژمن و كۆژرابوو. لەبەر ئەوھى ئەو رووداوە لە
شويئىكى دوور روويدابوو، تەرمەكەشى وەدەست نەكەوتەوھ!

حاجى حوسين كە زانى مستەفا بريندار بوو پەژيوان بووھوھ. كەچى بە
وشە پەژيوانەكەى دەرئەبړى. سەرى دانەواندو بە بيئەنگى مايەوھ.

ئەوھى چاوەروان نەدەكرا روويدا. روژئىكيان لە بن ديوارى مزگەوتى
دانىشتبوو. كە مندالئىك ھات و ھەوالەكەى پيڤراگەياند. لەخۆشيان دەستى
بە گريانى كرد. وا بەكول گريا ئەگەر يەكى سۆنگەكەى نەزانىبوايە
بړواى دەھينا كە كوئىتىكى گەورەى ليكەتوھ !لەو كاتەداو لەو

تهمه نه دا کور بوون بو ئه و شتیکی کهم نه بوو! هه میسه له دیاری داده نیشت. وهکو ئافره تان شه ونخوونی له دیار ده کیشا. که وه سه ریپیش کهوت. نهیده هیشت لینی دوور که ویتته وه. ده بویه له بهر چاوی ئه و یاری بکا. که ده چوو ه شوینیک له گه ل خوی ده برد.

ئیواره بوو که ئه و کاره ساته روویدا. وهکو ئیستا له هه یوانه که دانیشتبوو. ئازاد نیوی له کوره کهی نابوو ئازاد. له و ناوه ده خولایه وه. ئه ویش به خو شه ویستییه وه ته ماشای ده کرد. له نکا ورا زیره ی باله فریک هات. له دوا ی ئه و دهنگی چند ته قینه وه یه ک بهر زبو وه وه. حاجی رای کرد. به په له ئازادی له هه میزی کردو خوی له په نای دیواره که حه شاردا. باله فره که دوا ی ئه وه ی باره که ی خوی به تال کردو زور مالی ویران کرد، رویشت! خه لکه که هاتنه ده ره وه. ده ستیان کرد به ده ره تانی ته رمه کان له ژیر خانو وه کان و ئه و کارانه ی پیویست بوون له و کاته دا کردیان. حاجی ههستی کرد رهنگی کوره که ی ئاسایی نه بوو. تا ده هاتیش ده گورا. وای لی هات به ما وه یه کی کهم نه ده ناسرایه وه. تا له نیوه شه ویکدا چاوی لیکناو کچی دوا یی کرد!

پیرو پیره ژن گوتیان له گه ل دهنگی باله فره که زراوی رژاو و مرد!

دنیا ی له بهر چاوان تاریک بوو. به نهینی و دوور له ئا وایی، به دزی.. نه رم نه رم ده گریاو خوی ده خوار ده وه. ده کروزایه وه و نووزهی ده هات:

"خوایه زور شوکور. هه ر خۆت پیت به خشیم و هه ر خۆشت برده ته وه. ئه گه رچی زورم خۆش ده ویست، بینایی چاوانم بوو دنیا م پیده بینی!

وهلی چی بکه م، خۆت پیت به خشیم و خۆشت بردته وه. مرۆی بهسته زمان له گه ل کاری تو چی له دهست دئ! خوایه شوکور"

ئیدی له و رۆژه وه حاجی له باله فر ده ترسا. هه رکه گوئی له دهنگی بوایه له رزیکی سهختی ده گرت. له رزیکی وا ده تگوت به رووتی له نیو به فر دریژکراوه!

دوایی رۆیشتنی باله فره که په خشان که باوکی بینی رهنگی تیکچووه. داوای چوونه ژووره وهی لیکرد. خیرا جامیکی له سه ر ئه ستیرکان هینایه خواره وه و پپی دادا. تاوئ له ژور سه ری دانیشته، که دنیا بوو خه وتووه، به کپی هه لسا یه وه و چووه ده ره وه. دوای ئه وهی له جیگا که ی خۆی دانیشته وه. له بهر خۆی گوتی:

-دهبی چاره ی چیبی؟ مرۆف بترسی ئیوهای به سه ردئ!

ماوهیه ک بیدهنگ بوون، هه لۆ په شوکاوو رهنگی گۆرابوو. ترسیکی گه وره له روخساریدا زابوو! په خشان که سهیری کرد. به ئاسانی ترسه که ی به دی کرد! به رای وستی ناخیوی و هیچ نه بیژی. وهلی پاشان بی دهستی خۆی گرژیه وه و گوتی:

-مه ترسه... هیچ له ئارادا نییه. هه موو جارئ ئه گه ر دهنگی باله فری گوی لیبی، ئیوهای به سه ردئ. دوای که میکی تر خۆی هه لده ستیتته وه!

سوئنگه ی ترسه که ی هه لۆ ئه و شته نه بوو. ئه ویش کورپی ئه و ماله بوو و شاره زای هه موو شتیک بوو.

-نهک ئه و به تهنیا ، خه لک هه موو ده ترسن! هه ر باله فریک به سه ر
ئیره دا ره ت بی خه لک ده ترسی. چونکه سه ر به هه ر ولاتیک بییت ،
تورکیا ... ئیران ... ئیراق ... باری خو ی له کوردستان به تال ده کات،
ئه گه رچی ئیراق و ئیران دوژمنی به کترن و چه ند ساله له جه نگدان.
وه لی وه ک ئه وه ی له ژیره وه به نه ئینی. یاخود بی ئه وه ی هه ست بکه ن
ریککه وتوون که له کوردستان به دن زور سهیره!

-به هه موو لایه ک هه ول ده دن له ناومان به رن!

په خشان ئه وه ی به شیوازیکی واده بری که زور کاری له هه لو کرد،
ناوجه رگی چوزانه وه! گه لیک به زه یی پیاها ته وه، به زه یی به خو شی
ها ته وه. گریه ی له قورگی ما. ده ستیکی به ده م و چاوی داهینا و تاوی
چاوه کانی نوقاند. پاشان هه ناسه یه کی پر سوئی هه لکیشا:

-نازانم بو ده یانه وی ئیمه له ناو به رن ! ئه ی بو ئیمه رقمان له که س
نابیته وه. چه ز به نسکوء تیکه وتنی که س ناکه ین. هه موو خه لکمان خو ش
ده وی!

په خشان هه رچه نده ی له ئاموزاکه ی راده ما. په یوه کانی زور له خو ی
گه وره تر بوون! سهیری پیده هات. نه یده زانی به و ته مه نه ئه و هه موو
شته له کو ی فی ر بووه. هه ستی به خو شه ویستییه ک کرد به رانبه ری.
خو شه ویستییه کی خوشک و برایانه. چونکی به یه که وه گه وره ببوون و
هه ر به چاوی خوشک و برا ته ماشای به کتریان ده کرد!

-دەزانی دوژمن ھەمدیس دەستی کردوو بەخاپوور کردنی گوندەکاتن. ئەو ھەمی من بیزانم گەرەکیەتی تاقە گوندیک چییە لەو کوردستانە نەپھیلی! ئەو ئاگر بەستە 1983 زیانیکی زۆری بۆ کورد ھەبوو. زۆر شتی بۆ دوژمن ئاشکرا کرد!

ھەلۆ بەخەمباریەو داخوت. سەری شۆی کردبوو و چیلکە داریکی لەبەردەم خۆی وەر دەدا. بە بنی چاوی تەماشای پەخشانی کرد. کە بینی وە بە بایەخەو گۆیی بۆ رادێراو. بەردەوام بوو:

-دەلێن ھیزیکی گەرە بۆ ئەو ناو وەرێکە وتوو!

پەخشان بەسەرسامییەکەو تەماشای کرد!

-بەراستە؟! ئەی کەوایی تو لیترە چی دەکەی. برۆ بەرەو ژوور ھەلکشی و بگەرە ھاوڕیکانت. لیترە چی دەکەی!؟

-دەترسیی؟!؟

-ئەی چۆن... نازانی ئەوانە چەند درندەنە!

-مەترسە. ئەگەر ھەر شتیکی رووبدا من لە ئیوہ زیاتر نیم. ئەی گویا ئەو چەکەم بۆ ھەلگرتووہ!؟

ئەوان خەریکی ئاخوتن بوون. کە مامۆستا مەلا عەلی، مەلای گوندەکە بەویدا رەت بوو. دەستی بەرزکردووەو سلاویکی کرد. ھەلۆ بە چوستی لەبەری ھەلسایەووە بەگەرەمی سلاوہکە سەندنەوہ. مامۆستا ھەر

خهريكى رۆيشتن بوو. سهري شوپرکردبووه دهستی له پشتي گرتبوو. به دم رۆيشتنه وه گوتی:

-حاجی تهنروستی چۆنه... خو باله فره که وهزی تیک نه داوه!

-نا... زورباشه!

-ئه و گاوارانه وازمان لی ناهینن. نایه لن به ئارامی بو خومان دابنیشین.

مه لا عه لی ته مه نی له دهوری په نجا سالیدا بوو. مروقیکی به ریزو گران بوو. زیره کیش بووو سهری له زورستان دهرده چوو. که واو سه لته یه کی خاوینی له بهر بوو ، هه میسه کتییکی ده بن هه نگلی بوو. زور قیت و راست ده رۆیشت. خه لکی گونده که گه لیک ریزیان ده گرت و زوریان خو ش ده ویست. هه رگیز له قسه ی دهرنه ده چوون و ئامۆژگارییه کانیان له گو ی ده گرت.

-مروقیکی زیره که. کوردیکی پیاوانه شه! خاوه نی هه لو یستی خو یه تی. ئه گه رچی دوژمن توانی به شیکی پیاوه ئاینییه کان بکری! به لام ئه مه ئه و پاروو ه نه بووه بو یان قوت بدری. ویژدانی خو ی به هه موو دنیا ناگۆریته وه

په خشان هیچ بایه خیکی به و گلیانه نه دا ! ئه و وه کو هه موو خه لکی گونده که ی شاره زای مه لا عه لی بوو پیویستی به وه نه ده کرد که س په سنی بویدا!

-تۆ بەو باسه من فریو مەدە. مادامە کونئ دەزانی لەوانە یە دوژمن
هیرش بۆ ئەو ناوچە یە بینئ. چۆن لیرە دەمینیتەوہ ...؟! بەخۆت مەنازەو
بەخ مەبە. بەخوا بە دەستی دەتگرن. وەک چۆلەکە بال بەستت دەکەن.
باشتر وایە لیرە نەمینیتەوہ !!!

-بووہستە ... بۆ وا پەشو کای؟! من کە ی گوتوومە دینە ئیرە. خوا ھەر
بۆ خۆی دەزانئ چ نیازیکیان ھە یەو بۆ کوی دەچن! من گوتوومە
ھیزیکی گەورە ھاتووە ... جا نازانم بۆ کوی دەچن!

پەخشان لەباتی ئەوہی دلئ درابیتەوہ، ھیندە ی دیکە ترس بەسەری زال
بوو. تاوی بوو بە پیوہ وەستابوو. خۆی خزاندە لای دیوارەکە و قینگی
گەیاندە زەوی. بەشیوہ یەکی زۆر ساویلکە و مندالانە پرسئ:

-باشە نایەژی ئەوانە چییان لە ئیمە گەرەکە، بۆ وازمان لی ناھیتن؟!
خۆ ئیمە ئیلاقە ی کەس ناکەین. دەھیلینئ خۆ دانیشتووین و دەمانەوہ ی
بژین ... چییان لە ئیمە گەرەکە؟!

-خۆت بی ئاوەز مەکە. دەیانەوی لە ناومان بەرن ! بە کورت و
کرمانجی گەرەکیانە لە ناومان بەرن و لەسەر نەخشەمان بێرپنەوہ !
ئە ی ئەگەر وانە بی بۆ ئیمە دەردەکەن؟ تۆ سەیرت کردووە، ئەوہ ی لە
ئیمە شاری کەرکوک جئ بەیلئ پارە یەکی باشئ دەدەنئ. بارتەقاي
ھەندیش ئەو عەرەبە ی بیتە کەرکوک پارە یەکی باشئ دەدەنئ. زەوی
دەدەنئ ... خانووی دەدەنئ ... خۆ ھ ی ئیمە ش ئەگەر بە پارە چاویان
نەگیرا. ئەوہ بە کوتەک دەکەونە ویزەیان. سەرەنیزەیان لی بەرز

دهکه نه وه. هه نوکه کي دهزاني مووسل شاري کوردانه، ئه ویش هه مان شتی له گه ل کراوه. به کورت و کرمانجی گه ره کیانه له ناومان بهرن و له سه ر نه خشه مان بسپرنه وه !!1

ئه و گفتوگویی ه ی ئه وان دهیان کرد له ته مهنی ئه واندا نه بوو. گه ر له دووره وه سه یرت کردبووان واتدهزانی ئه وانه دوو هه رزه کارن و دمگویانه!

که ئاورپیان دایه وه. حاجی به شه رمه وه له نیوه پاستی ده رگا که وه ستابوو. هه رچه نده جاره ی ئاوی وه سه ر به اتایه دوو چاری شه رمنده یی و زگاری ده بوو. هه ستی به که م و کورتی هک ده کرد. تا ماوه یه ک وه ک ئه وه ی که تنیکی کردبی و کاریکی نابهجیی لی وه شا بیته وه، به چاو به ره و ژیری ه وه تییان راده ماو له گه لیان داخاوت! ئه گه رچی هه ولیده دا به سه ر خوی نه هی نی و شته که وه شی ری. وه لی هه ر به روویه وه دیار بوو وه دیار ده که وت!

-ئه وه چییه... چ ورته ورتتانه !؟

چاویکی به و ناوه گیپا. به بیئه وه ی چاوه پروانی وه رام بکا ، دریژه ی پیدای:

-چییه... ئه و بیوره بو هه ر له جیگه ی خویه تی؟ نایه ژن بو له شتان هینده گرانه، هه لسن ئه و په لانه کو بکه نه وه.

به ِکری هه لسانه وه. به بیئه وه ی هیچ یه ژن ، ده ستیان کرد به ئه نجامدانی ئه و کارانه ی ئه و ده یویست.

-ئەو پېرەژنە سندان كوشتتە ھەر نەھاتەوہ. چۆتە ریی ھات و نەھاتە
، تفوو... ەمرت نەمینی ژن !

زانیان دلئەنگ و بېزارە. بۆيە شتاقیان مەقیان نەکردو بېدەنگ بوون.

-ئەو بالەفرە مل شكاوہ دەبی ھەنوگە كوی ویران کردبی؟! مالی چ
ھەژاریکی خاپوور کردبی. تفوو لە شیرتان... بەچكە سەگینە... ئەو
خوايە گەواھی دەدا كە ئیوہ شیرى مرۆفانتان نەخواردووہ... تفوو لە
شیرتان...!!!

ئەمەى گوت و لە ھەمان كاتدا بیری کردوہ كە ھەلۆ میوانە لایان.
چەند رۆژیک دەمینیتەوہو دەزوریتەوہ. نابى بەم لەگۆینە سەركۆنەى
بكا! میوانە و میوان ھەرگیز كاری پیناکرئى. پەژیوان بووہوہ. لە دلئى
خۆی گوتى:

"تۆ بەدریژیی تەمەنت بە ئاوات و خولیای كوی یک بووی. ئازادت لە
دەست چوو خوا تۆلەى بۆ کردیەوہو بە سووك و ئاسانى ئەوہت چنگ
كەوت. ھەنوگە گەرەكتە لەدەست خۆتى بەدى! با ھەر خۆت گەرەت
کردبی، با ھەر پەرودەى دەستی خۆت بی. دل كەشكا چاك نابیتەوہ.
خوا ئازادى بردەوہو ئەوہى پیبەخشی، كورپی برای خۆتە. ھەنوگە ھەر
تۆ باوكی ئەوى و ئەویش ھەرتۆ بەباوكی خۆى حسیو دەكات"

لەگەل ئەوہ موچرکیكى بەلەش داھات. دلئى تیکچوو، ھەستى بەسەر
سورانیک بەھیواشی لە جیگاگەى لەسەر چیچكان دانیشت.

"وهلى بۇ... ئەوانە ئىوهانە و ھەردەم ژيانيان لە نىو لەپى دەستى دايە.
ھەرگاوى بکەوى دەکەوى!"

مشەيەكى لىوہات.

"چەندم پىگوت كورم تو ھىشتا مندالى و چىت بەسەر ئەو جوړه
كارانەوہيە. لە كاوگوكەى خۆت دانىشەو دەست لەكونان وەرمدە،
بىسوود بوو. بەو بستە بەژنەى خۆى، خۆى دەشاردەوہو دەپرويشت!
ھەموو تاوانى ئەوانەش بوو... ھىندەيان لەبن گوئى خوئند ئەقل و
ھۆشيان دەمەژيئ نەھىشت! دەھاتنە كنى و دوگ دوگ ... دوگ دوگ
بۆيان دەخوئند. ئەويش مندال بوو ەفريوى خواردا!"

ھەلسايەوہو تەماشاي كردن، خەرىكى ئەو كارانە بوون كە پىي
سپاردبوون.

"سووچى منيشى تيا بوو. نەدەبوايە ئاوا بە ئاسانى رىي بەدم! وەلى
كەى ئەو دەكرا، ھەلۇ پشيلە بوو بەھەموو كونىكەوہ دەچووا!"

لەپر ئەوہى ھاتەوہ ياد كەچۆن كاتىك رويشت ، زۆر بە گەرمى بەريي
كرد. ! رانك و چۆغەيەكى خاكى نوئى بۇ كرى. پارەيەكى چاكيشى لە
دەست كرد! ئەو دنياى زۆر ديووو، دەيزانى بۇ كاتى تەنگانە پارە زۆر
بە سوودە ! ئەگەرچى ئەو كاتە دەستى لە پشتى داو سەرفراز بوونى
خۆى بۇ دەربرى، چونكى نەيدەويست بەترسنۆكى تى بگات ! زۆر
پەيفى گەورەو قەلەوى دەربرى ، ھاو كات تووشى دوودليەكيش ببوو!

ئەو دەھى لە ھەموو شت زياتر لىي دەترسا قسە و قسە لۆكى خەلكى بوو!
 لەو دەترسا بلين: تاقە برازايەكى ھەبوو پىي بەخىو نەكرا. ئەو
 كورپىژگەي بەچيا خست و بەرھەلداي دەشت و دەرانى كرد. پياو چۆن
 وادەبى. سەگى بەرماليش ژەمىك نانى ھەر بەر دەكەوئى. باوكى
 ھەتاوھكونى چاوەكانى ليكنا. ھەتاوھكونى ئاوزىنگى داو دواھەناسەي
 ھەلمژى، ھەردەيگوت دەيگوتەوھ. حاجى ئاگات لە كورەكەم بى. حاجى
 يەكەم خوا دووھم تۆ، دەبى ئاگات لىي بى، كەچى ئەو وەك ئەوھى ھەر
 گويى لى نەبووبى. نەبايەخى پىداو نە ھىچ ! ئاوا كورپىژگەي تەرفاندو
 بەچيايانى خست ! دلنيا بوو لەوھى كە كىھەي خۆي لە ھەموو كەس بە
 نزيكتر وەدەردەخست. لە ھەموو كەس خەراوتر لە قاپى دەدايەوھ.
 تەمەنىكى باش ژيابوو، زۆر ئەزموونى لەو بارەيەوھ ھەبوو. بۆيە ھىچ
 گومانى نەبوو. كە ھەرچيەك بكا. ئەو گليانە ھەر دەكرىت. لە ھەمان
 كاتيشدا گومانى لەوھدانەبوو. كە كەسانىكى تر. بە جۆرىكى تر داخىون.
 لەروانگەيەكى ترەوھ دەرواننە بابەتەكە. شانازى پىنوھ دەكەن و بەشان
 و بالى ھەلدەدەن. لە دەروديوھخانان باسى دەكەن و پەسنى بۆ دەدەن.
 دەلین:

"خوا ھەلناگرى حاجى حوسين پياوھ. لە خانەوادەيەكى بەرزەو رەگ و
 بنەچەيەكى رەسەنى ھەيە. ئەي ئەگەر وانەبى ئەو تاقە برازايەي. كە لە
 جىي كورپەتەي. كەسش نىيە نەزانى حاجى چەند بە خۆزگەي كورپىك
 بوو. ئەگەر ئازادى بووھ فرىشتەي بەھەشت، خوا بە ھەلۆ تۆلەي بۆ
 كردووھ. ئەو ھەلۆيە بووھ كورپى. ئەي ئەگەر پياويكى مەرد نەبى. چۆن

خۆی دەستی ھەلۆ دەگری... پێی دەلی : کورم... کورە
خۆشەویستەکەم. باوەرناکەم کەس بەقەدەر من تۆی خۆش بوی.
باوەرناکەم لەو سەرزەمینە تا قە کەسیک ھەبێ بەقەدەر من تۆی
پێویست بێ. کەچی ھەست دەکەم وا دوژمن. دوژمنی درێندە بە
ئارەزووی گۆنی خۆی رەفتار دەکات. سل لە ھیچ شتیک ناکاتەو.
ئەگەر کار وا بڕوا لەوانە یە لەناومان بەرن. بۆیە پێویستە بەرگری لە
خۆمان بکەین! کە سەیری تۆش دەکەم... کورە ئازاکەم. کورە بوێرو
بەجەرگەکەم ، لێت رادەبینم... دەزانم بەو ج و ئازای و شتت لە دەست
دێ. بۆیە داوات لێدەکەم دەست دەیتە چەک. بەرگری لەو خاکە بکە،
بەرگری لەو گەلە ھەژارە بکە. ھەرچەندە پێویستم بەتۆ ھەیە. بەلام
دەبینم گەلەکەم زیاتر پێویستی بەتۆ ھەیە. بڕۆ... کورەکە شیرینەکەم.
بڕۆ، ئێو ھو ئێو خاویە دەییە رستن. راست بیژن. ئێو ھو لوتکە ی پیاو ھتی
نییە؟! تۆ وەرە تا قە نێرینە کەت دەمالی ھەبێ بیکەیتە دیاری خاکە کەت!"

دەیزانی خەلکە کە ھەر یە کە بە فیتیک لێدەدا! بۆیە بڕیە دا چۆنی لا
دروستە وابکا. ئێو ھیچ گۆمانی تیانە بوو. ئێو ھو بۆ کە ھەلۆ
ھەردەرۆیشت. ئەگەر سەندمی لە پێ بکردبایە و لە کونی ژووری بەند
بکردبا. ئێو ھەر دەرویشت. پەرودە ی دەستی خۆی بوو دەیزانی
چۆنە!

کە ئەمجارەیان تەماشای کردن. بەبێدەنگی لەو رادەمان. وەک ئێو ھی
بزانن چی روودەدا! ھەمدیس توورە بییە ک تەویلی گرژ کردەو:

-ئەو پېرەژنە سندان كوشتتە ھەر نەھاتەوہ. بابە ئەو ئاردمان
نەوېست. سندان لە خۆت و ئەو ئاردمان بەدا كە تۆ دەپھتە!

لەناوہخۆی وەكو پشكۆ ئاورینگى دەكرد.

"گوى سەگ... مەحزور ئىدارى! گوى سەگ. گاوربابىنە. بە ھەموو
شىوازىك كەوتوونەتە گيانمان. ئەوہ موسلمانەتییە؟ تفوو... تەرەسىنە.
بۆ فەردەيەك ئارد دەبى پەنجا كونان بكەي! تۆ سەيركە... وەرە نانت
لئ قەدەغە بكەن. تفوو... سەگابىنە... ئەوہ كەي موسلمانەتییە. ئەگەر
موسلمانەتى وابى حاشا لىي بى بەرىمە! حاشا، سەد جاران حاشا. تۆ
وەرە بە ھەموو لە گوينىك بكەونە گيانت!"

خۆي بۆ نەگىراو وەك بوركانىك تەقىەوہ. رووى لە ھەلۆ كرد:

-كورە ھەتيو گوى بگرە، نەكەي بەزەيىت بە دوژمن بىتەوہ، ھا...
چىت لە دەست ھات بىكە. ئەگىنا بەو خوايەي لە ژوور سەرمانەوہيە لە
كونى ژوورىت دەبەستەوہ! ناھىلم تاقە ھەنگاويك چىيە لىرە
دووركەويتەوہ. تىگەيشتى! نەكەي ھەرگىز بەزەيىت بەو گاورانە بىتەوہ.
رىگەم نەدای چەك ھەلگري بۆ ئەوہي بە ئارەزووى گونى خۆت لەو
چىايە بىي و بچى، تىگەيشتى... پىويستە بەزەيىت بە دوژمن نەيەتەوہ..
ئەوہي لە دەستت ھات بىكە. ئەوانە مروّف نىن.. ئەوانە درندەن.. دەزانى
درندە يانى چى؟!

ھەلۆ لە جىگەي خۆي مات بوو. ھەپەساو نەشيا ھىچ يەژى.

-خەمى ئەو پېرەژنە سندان كوشتىەش لەولاوہ بوەستى. پىمگوت كچى ئەگەر دەستت كەوت، دەستت كەوت ! ئەگىنا ملت بشكىنەو رى و رى بزورەوہ. تفوو لەو ژيانەى بەو جۆرە بى. واز بىنە با لە برسان بمرىن!

-دلى خۆت سەخەت مەكە باوہگيان ، ھەر دىتەوہ!

پەخشان وەبنى زمانى و بەنەرمى ئەمەى گوت. شتەكە تارادەيەك لای ئەوان ئاسايى بوو دەيانزانى لە كاتى ئاوادا ، بەرچاوى خۆى نابىنى !

ھەلۆ ھەرچەندەى سەيرى حاجى دەکردو لە كەردەوہكانى ورد دەبووہوہ، گۆرانىكى زۆرى بەسەردا ھاتبوو. چەندەى بەناوسايش دەكەوت زياتر لى وەدەردەدا. جارەن پياويكى ھىمەن و لەسەرەخۆ، گران و سەنگىن بوو. ھەموو بزوووتنەوہيەكى ، زىخى و پياوہتيان زياتر نیشان دەدا. لەبىرى بوو كە دەچووہ شارو لەگەل خۆى دەبرد. ئەگەرچى خزم و خۆيشيان زۆر بوو. وەلى نيوەرۆ نەدەچوونە كن كەس و دەبىردە كەبابخانەو نان و كەبابىكى چەورىان دەخوارد، ئاى بۆنى گۆشتى برژاى چەند لا خۆش بوو. بە ئەنقەست خۆى لەبەر دەرگاكە گىرۆ دەکرد. چەند جارىك يەك بە لووتى ئەو بۆن و دووكەلەى ھەلدەمژى! پاشان لەگەل دەنگى مامى دەچووہ ژورەوہ.

ھەموو جارىك كە نانيان دەخوارد رى و رى دەچوونە كن وەستا رەسول. كەمى كيش لای ئەو دادەنىشتن. حاجى لەگەل وەستا رەسول خەرىكى گليان دەبوو. ئەویش تەماشائى ئاپۆرەى خەلكەكەى دەکردو

لېيان رادهما. كه وهك ميرووله له نيو قهيسيهره كه دههاتن و دهچوون.
هر چهند جارهي بيري لهوه كړدبايهوه نهوهي دههاتوه ياد كه چوون
روژيكيان سي گهنج ته شقه لهيان به كچه دو ميگ دهكرد. توانجيان
ليدهداو شهريان پنده فروشت. گلي سهريان پنده گوت! نهو يش، كه
كچيكي دريژي رهشاله بوو. تا نهو دهمهش وينه كه ي وهكو خوي
له بهرچاو دا بوو. بهروويان دهگرژيهوهو پتيان پنده كه ني. ناوه ناو هس
كه دلي په يو يكي نه گرتبوا به ناره زووي خوي جنيوي پنده دان!

--هسته كچم تونيك ناوم بو بينه... دلم زور تهنگ بووه.

حاجي حوسين ههركه ديماهي بهو رسته يه ي هينا. هه ناسه يه كي
به گراني هه لكيشا.

-كورم هه لو... پيت نه گوتم چهند روژ دهمينته وه. مادونيت چهند
وهرگرتووه؟

--به ناره زووي خو مه ... سي روژ... چوار روژي تر دهمينته وه.

--ليم ببوره كوري خوم. تونزي سه خله تم كړدي. وهلي باوه ربكه
وهدهست خوم نه بوو!

هه لو پي كه ني، ههروهك چوون له زوركاتي ناو ادا پنده كه ني!

--چوون له تو زوير دهم!

ماوهیه ک له مه و بهر حاجی نار د بووی له شار تۆمار که ریکی بچو و کی بۆ هاتبوو. رادیو شى له گه ل بوو. حاجی که یفی پیده هات. هه می شه به دهستییه وه بوو. که کاتی ئیزگه ی خو شیان ده هات. ئالیاره که ی بهرز ده کرده وه ده چوو له گه ل مسته فای ها ورپی ، له سه ر گردیکی بلند داده نیشن و گو ییان لیده گرت. وای بهر گو ی که وتبوو که ئیزگه له شوینی وا با شتر و ه رده گری و وشه وشى که متر ده گری ته وه!

حاجی له و ده مه دا زانی پیویستی به که می پشودان هه یه، بۆیه که راپه وه ژووره وه. تۆمار که ره که ی ده بن هه نگلی ناو لئیدا رویشت. بیری له شوینیک کرده وه که بچی به تاقی ته نیا لئی دابنیشی. به ئاره زووی خو ی، به کامی دلی خو ی بگریی. هیند بگریی تا کولی دلی داده مرکی. وه لی له پر یادی که وته وه که هه لۆ به کره یه کی نو یی بۆ هینا بوو. بیری گۆرا. هه ربه کره یه کی نو یی لئیدا بوا یه ده بوا یه مسته فای له گه ل بچ. ئه ویش وه کو ئه و بوو ، له زۆر شت و یکده چوون. هه ر دوو کیان هه ستیان ناسک بوو. ئه وان به جوانی و جحیلی هه ستیان ناسک بوو. که پیر بوون هه ستیان هینده ی دیکه ناسکتر بوو. که وشه یه کی به سو ن، لاوکیکی نامۆیان گو ی لئ بوایه هه ریه که له لایه ک ئاخ و ئوفی لئ بهرز ده بو وه وه. ئه و هه لیده دایی ئه وه ی تر به رانبه ری وه رامی ده دایه وه. بۆیه... یه کسه ر رووی خو ی وهر چه ر خاندو ئه و ریگیایه ی گرت بهر که بۆ مالی مسته فای ده برد. ئا ورپیکی دایه وه. په خشان دیار نه بوو. وه لی هه لۆ هه ر له جیگا که ی خو ی دانیشتبوو. له بهر خو ی گو تی:

"کت و مت باوکی خوالیخۆش بوویهتی. ئەویش ئاوا چوست و چاپووک بوو. تامابوو له بهر کهسی دانههیناو سهری بۆ کهس شۆر نه کرد. ئەوهش تووزی به تووزی ئەو دهچی. رهنگ و رووی وهکو باوکی ، گهنم رهنگیکی ئاچوغه. له ئاخاوتنی ... له دانیشتنی ... له ههلسان و رهفتارکردنی ... کت و مت باوکی خوالیخۆش بوویهتی!"

ئاگای له خۆی نه بوو. له پیر ساتمهیهکی کردو هیندهی نه مابوو لموزی له زهوی بچهقی. خۆشی نه یزانی چۆن خۆی گرته وه. چه ند ههنگاو یکیش دوورکه وتبووه وه هه ر ته ماشای ئەو په رده ی ده کرد ، که ساتمه ی لیکر دبوو. چ به ردیکی وازل نه بوو. به ئاسته م و دووبه ره سه ری له زهوی قیت کردبووه وه! گرژیه وه و تاوی به خۆی پیکه نی. له لای خۆی وابی پیکه نینه که ی هه ر له دلای خۆیه تی و که س هه ستی پی ناکا. وه لی به ئاشکرا به ئادگار ییه وه دیار بوو، ئەوه ی سه یری کردبوایه ده یینی !

"هه رباش بوو ئەو سندان کوشتیهم له ده ست نه که وته خواره وه. ئەگینا ئاوا ده مامه وه چۆن گویم له دهنگ و باس و سترانان ده گرت؟!"

چه ند جار یك منجه ی هات و سه ری با دا. پاشان گرژیه وه. خۆشی نه یزانی هۆی چی بوو ، له و ده مه دا هه ستی به شایی به خو بوونیک کرد! خۆی به مروقیکی مه زن، گه وره هاته به رچاو. بۆیه ههنگاوه کانی ری کخست. هه رچه نده به ژیا نی سه ربازی نه کردبوو وه لی ههنگاوه کانی وه کو ری کردنی سه ربازی ، به ریکی ده هاویشت. تو مار که ره که ی به ده ستی راستی گرتبوو ، ده ستی چه پیشی به گورجی دینا و ده برد، له و

بیرکردنه وه یه دابوو گه یشته مالی مسته فا. خیزانه که ی مسته فا له و ناوه
ده خولایه وه و خه ریک بوو زهویه که ی گه سک دها. دوا ی ئه وه ی به
دهنگی کی بهرز چاک و چۆنی له گهل کرد. گوتی:

-دهلئی مسته فا له مال نییه!؟

-نا به خوا... ده میکه چۆته دهره وه. نازانم بۆ کو ی چووه!

بیئه وه ی بایه خی پی بدا. یا خود زیاتر له سه ری برپوا، دهستی بهرۆیشتن
کرد. هیشتا دوور نه که وتبووه وه. دهنگی خیزانه که ی مسته فا، که
ئافره تیکی رهقه له ی دریژ بوو بهرز بووه وه. له جی خوی چهقی و
رووی خوی وهرچه رخاند.

-نه تزانی ئه و باله فره له کو یی دا؟

-نا به خوا...!

--دهلین له و بهری رهزان. شهستیری رووکردوه و دوو شوانی
کوشتووه!

--راست بیژه کچی...! نه تزانی شوانه کان کین؟

--نا به خوا... هه رگوتیان دوو شوانی کوشتووه. مه پومالاتیکی
زۆریش زیانی هیناوه!

حاجی حوسین دیسان سه ری باداو ملی ریگا که ی گرته وه، خه میکی وا
ئه ستوور به ربینی گرت ، ئه ژنوی له گهل که وته له رزین. وای هه ست

کرد رههئیهکانی لهشی یهک یهک دهپسین و ههناوی خهریکه بهردهبیتتهوه. ویستی تۆمارکه رهکهی دهستی بهرزبکاتهوه تا هیژی تیایه وه بهردیکی دابدا، کهچی زوو پهژیوان بووهوه! تفیکی خهست و یهک بهزاری بهزهوی دادا:

--تفوو...و... درندهینه !!!

چیپهی درانهکانی رۆژه رییهک دهبیسترا. چاوهکانی کرابوونهوه، سهری بۆ ئاسمان بهرزکردهوه:

"ئه ری خویه نایهژی تۆ خویهتی بۆ دهکهی؟! یانی لهتای ئاسمان وهستاوی و ئه وهموو زۆرداریه نابینی؟! توو خواکهی ئه مه قهت ریی تیدهچی! ئیمه جگه له تۆ کهس به پشت و پهنا نازانین. تۆش ئیوها... وهک ئه وهی چاوت ئیمه نه بیینی!"

تا ماوهیهک تهویلی ههر بهگرژی مایه وه. وهک ئه وهی پهژیوان نه بیتته وه له وه په یوانه ی درکاندی! پاشان ترسیک ورده ورده دهلی گرتته وه:

"ئه ی چییه... به هه موو له گوینیکمان له گه ل ده کهن، تۆش ههر له شوینی خۆتی، نه مبینی جاریک شتیکمان بۆ بکه ی!"

ویستی بیانگه یهک بۆ گلیهکانی بدۆزیتته وه. کهچی دلای به وه دانه مرکا. ترسه کهی ههر کهفی ده کردو له زیده بووندا بوو. ئه و خۆی کابرایه کی به دین بوو. سهری بچوايه نوژی نه ده چوو، ئه و ریگه دووره ی کابه ی بۆ ئه وه بریبوو تا خوا له گوناکانی خۆش بی. نوژی که ی بی کۆمه ل

نەدەکرد! ئەگەر نەختیک لە خەت لایدابوایە. خۆی سەرکۆنە دەکرد. کەچی هەنوکە لەزگ بوو بە دەستی خۆی ئاوری لە مالى خۆی بەردەدا! لە مالهەویان کەس نەدەویرا تا قە پەییۆک دەربارەى دین بە خراوی دەربڕی. تەنیا هەلۆ نەبی کە هەندى جارن پىی لە بەرەکەى زیاتر رادەکیشا! بەلام هەرکە دەنگى بەرز دەکردهو، حاجى گەر بیزانیایە لەو بارەیهو داخىوی. دەستی بلند دەکرد.

"بێدەنگ بە... و اچاکە ناخىوی کورم ، قەرسە قولان بەرنە دەیتەو... دەزانم گەرەکتە چى یەژى. پىش ئەوہى دەنگت لە قورگى بىتە دەروہ. دەزانم چىت لە مەژىدایە!"

پاشان دەستی بۆ خوا بەرز دەکردهو دەناورایەو:

"خوایە بمانبورو... تووشى رۆژگارىکى رەش هاتووین، دنیا گۆراوہو کەس باوہرى بە هیچ نەماوہ!"

زۆر جارن ئەوانەى دەهاتنە مالى و میوانى دەبوون. بەتایبەتى لە گەنجەکان و هاوړیکانى هەلۆ. گالتهیان لەگەل دەکردو پىیان دەگوت:

"حاجى ئەو نوێژانە بۆ دەکەى. ئەو پارەجوانەى لەرىى حەج خەرچت کرد بتدابوایە دوو مالهە ژاران باشتەر نەبوو!"

دەیانویست زۆر شتى وا بە حاجى بسەلمىنن لە نىوان شتەکان و مېشكى ئەودا دیوارىکى گەورە هەبوو. زویر دەبوو ، گەلى جارن گلى نابەجىشى پى دەگوتن! کەچی خوا هەلناگرى ئەوان هەرگىز لىى زویر

نەدەبوون. چونكى ھەموو حاجيان دەناسى. دەيانزانی چەند بەتەنگ بەرژەوھەندى نەتەوھەكەيەتى. چەند خاكەكەى خوش دەوى ، تەنيا ھىندە ھەبوو زەندەقى لەو گليانە دەچوو!

لەگەل ترسەكە پەژيوانىەكى كەوتە دل! سەرى سوپما، نەيزانى ئەو گليانە چۆن لە زارى ئەو دەرچوون! بەرايى باوهرى بەگوچكەى خوى نەكرد:

"دەبى من بىم ئەو شتانەم گوتبى؟! نا... نەخىر... من چۆن شتى وا يەژم ، قاتى زارۆك نىم. ياخود ھەرزەكارىكى دەمرووت و خوین گەرم نىم، نا... نەخىر... ھەرگىز من شتى وام نەگوتووھ. نا... نەخىر" ...!

دەستى لە گىرفانى بەرشتىك كەوت. زىزەى ئەندىشەى پچراندو. ھەپەسا. شتىكى رەق بوو، نەيزانى چىيە. بەلەزى دەستى لە گىرفانى راكرد. ئەو بەكرەيە بوو كە ھەلۆ بوى ھىتابوو. ھەناسەيەكى وەبەرھاتەوھ:

"ئەو رۆژگارە مرو لە دىن وەردەگىرئى. بىئەوھى تۆزقالىك ئاگات لە خۆت بى. لەرئى لادەدەى و گلى ھەلەق و بەلەق دەكەى. رۆژگارىكى سەيرە... ئەگىنا توو ئەو خوايە ئەو پەيوانە كەى لە سەرو ريشى ھى وەكو من دەوھشيتەوھ! لەسەر رۆخى گۆر وەستاوم، قاچىكم شوربووھتەوھو قاچەكەى ترم ماوھ. گالته بە ھەرزەكاران دەكەم. كەكئەھى گەورەكەيانە ، ھىشتا تام شىرى خاوى لەزارى دئ... رۆژگارىكى سەيرە!"

وا بیری دهکردهوه ، ئەگەرچی خاترجەم بوو لهوهی که زۆر گەنجی واهەن گەلیک دەزانن ! ، وهک ئەو میوانه‌ی ئەو رۆژه له مالى ئەوان دابه‌ش بوون ! له راستید ئەوان سەرهری بوون و زۆر کهس میوانیان ده‌بوو ، وهلی هه‌تاوه‌کونی ئیستا قه‌ت وهک ئەو گەنجه‌ی نه‌دیوه که ئەو رۆژه میوانیان بوو! یه‌کیکی زیخ و چاوکراوه. ئەگەرچی به‌ روخسارو شتیه‌ جحیل بوو. وهلی که داخاوت له پیریکی دنیا دیدیه‌ی سه‌د ساله‌ی ده‌کرد... هه‌یمن ... هه‌یمن ... له‌سه‌ره‌خۆ ده‌دوا. شتیه‌ی ئاخاوتنه‌که‌ی سه‌رنجی مرۆی راده‌کیشاو وای ده‌کرد بیده‌ستی خۆی گوئی بۆ رادیری. به‌ پیچه‌وانه‌ی زۆربه‌ی ئەوانه‌ی که رییان به‌ ماله‌که‌یا که‌وتبوو میوانی بیوون. ده‌یگوت:

" ئیمه‌ به‌ هه‌یج شتیه‌یه‌ک نابێ ده‌م له‌م بابه‌تانه‌ وه‌رده‌ین. هه‌رکه‌سیکیش له‌م قۆناغه‌ باسی ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ به‌ خه‌راوی بکا. ئەوا سوودیکی زۆر به‌ دوژمن ده‌گه‌ینی! کاریکی وای بۆ ئەنجام ده‌دا که هه‌میشه‌ خه‌ونی پێوه ده‌بینی و هه‌ولێ بۆ ده‌دا. دلیا بن ئەوه‌ی ئیستا تانه‌و ته‌شه‌ر له‌و باسه‌ ده‌دن. ئەوا یا ده‌ستی دوژمنن یا به‌ درۆو پرۆپاگه‌نده‌ی دوژمن فریویان خواردوو. چونک ئیمه‌ له‌ کاتیکی وادانین ده‌ست بۆ ئاین درێژ بکه‌ین. ئیمه‌ په‌روه‌رده‌ی ئەو خاکه‌ین... ئەو ئاوه‌ه‌وايه‌. چه‌ندین ساله‌ ئەو شتانه‌ له‌ نیو خوینمان ده‌گه‌رێ. چۆن وا به‌ ئاسانی ره‌ت ده‌کریتته‌وه‌! هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک له‌و بابه‌ته‌ یانی بریندار کردنی هه‌ستی خه‌لکه‌که‌. ئەگه‌ر ئەو باسه‌ لای پیره‌مێرد بکه‌یتته‌وه‌ یا نه‌یکه‌یتته‌وه‌، له‌ کاتیکدا دلیای که‌ ناگۆرێ، ده‌یکه‌یتته‌ دوژمنی خۆت و گالته‌شت پیده‌کات.

چ په ژه وهنديه کی دوزه که ی تیا په؟! هر له بهر نه و ديه يه ژم دوزمن
نه و شتانه بلاو ده کاتته وه تا دو بهر کی بخاته نيوان ئيمه و گه له که مان!

"

زور شتی دیکه شی ده گوت. که هر هه مووی روشن بیری و زیره کیان
ده گه یاند. زور گلی وای ده کرد که نه و دمه هه ریه که ی له کن به
گه وه ریگ هه بوو. که چی هر چه نده ی هه ولی دها بیری نه ده که و ته وه!
زور جارن له کاتی ئاخاوتندا بیئ هه وی هه ست بکا. زور شتی بیر
ده که و ته وه و دهیدر کاند. که چی کاتی داده نیشته و بیری لیده کرده وه.
په یف چیه... نه ده هاته وه یاد ی! وهک نه وه ی نه و شتانه ی هر
نه زانی بی، یا خود هر گو ی لی نه بوو بی.

"مالی چ هه ژاریک دیسان ویران بوو. ده بی چ کور هه ژاریکی تر قور
وه سهر بوو بی!"

وینه ی شوانه کانی هینا په بهر چاو. دوو گه نجی ریک -- یا خود دوو
مندالی خوین شیرین، یا خود پیریکی و گه نجیکی ساویله که و دهر وون
پاک. له خوینی خو یان گه وزیون. جله کانیان سوور سوور بوو.
گوچانیکی له و ناوه که و ته وه. پریاسگه یه که له ته که نه وان له په نای بهر دیک
دانراوه. ئاگریک به کزی له ولاره ده سووتی. پشکوکان دوو که لیکی
خه ستیان لی بهر زده بیته وه.

حاجی حوسین نه گه رچی تا نه و کاته نه یده زانی شوانه کان کین و کوری
کین. وینه که ی به و له گوینه ده هاته بهر چاو. له هه مان کاتدا زیره کی

بالهفره که تیکه ل به قیژه ی ئازادی کوری ده بوو. جواناوی کرد. دلی
کوت کوت که و ته لیدان و ده تگوت هه نوکه رکه ی سینگی ده پچرینی !

ئه و له و بیرکردنه وه یه دابوو. له پر یه کینک توند پیلی گرت. به
په شوکاوه یه وه ته ماشای کرد، به رچاوی تاریک بوو. به رایئ نه یناسیه وه.
چاوه کانی وینه که یان به دروستی نشان نه دا. پاشان بزیه کی ته نکي
که و ته سه ر لیوان.

مسته فا به پیکه نینه وه گوتی :

- بۆ کوئ ده چی ... بۆ وا په شوکاوی؟! -

- نازانم ... خو شم نازانم ... جاری وازبینه باتاوی دانیشم!

ئه مه ی گوت و پشتی دایه ئه و داره ی که له نزیکانه وه بوو. چاوه کانی
به رانبه ر مسته فا له موله ق راگرت. تو مارکه ره که ی به هیواشی له ته ک
خوی دا. سه یری به رانبه ری کرد. دنیا یه کی فراوان. ئاسمان تا چاوی بر
ده کرد ، لووس و بیگه رد بوو.

- چیه حاجی ... ئه وه چیه ... چی روویداوه؟! -

حاجی به ده ست دیاردی بۆ کردو داوای دانیشتنی لیکرد. دوا ی ئه وه ی
مسته فاش دانیشت تاوی بیده نگ بوو، هیچی بۆ نه گوترا. وه لی که
سه یری هاوړیکه ی کرد، که میک هیور بووه وه.

- چیه حاجی حوسین ... ئه وه چیه؟! -

-زهندهقت بردم مالت به قور نه گيرئ. من بيرم له لايه كي تر بوو ، توش
بهو له گوينه پيلت گرتم!

مستهفا له تريقه ي پيکه نيني دا.

-من زهندهقي توم برد، يا تو... خهريکه هه ناسه م ده وهستي. گوتم
داخوا چي روويداوه!

هه ناسه يه كي قوولي پر ئارامي هه لکيشا. وهک ئه وه ي باريكي گراني له
کول کرابيته وه، ههستي به هه سانه وه يه ک کرد.

-تازه هاتمه ماله وه تان. دايكي مندالانم بين. زانيت ئه و باله فرانه چيان
کردوو ه؟!

-من هه واله که م هينا... هه ر بويه نه متواني له ماله وه دانيشم، خهريک
بوو دلّم شهق بهرئ!

هه ردوو پيره ميژد بيئه وه ي يه کيان ورته يان ليوه بيت ، هه لسانه وه و
دهستيان به روويستن کرد. زور له گه ل يه ک ژيابوون و شاره زاي يه کتر
بوون. بويه بيئه وه ي هيچ يه ژن ، هه ردوو کيان ده يانزاني بو کوي ده چن
!

زور به ي روزه کان ئه و ده مانه، به يه که وه ده چوون و له سه ر کان يه که ي
ئه و بهر گوندي داده نيشتن. شوينه که به رز بوو به سه ر ئه و ناوه ي
داده رواني. دنياي فراوانيان لي ديار ده بوو، هه رگيز هه ستيان به
دلتهنگي نه ده کرد. سال دوانزه ي مانگيش. ته نيا ئه و کاتانه نه بوايه که

به فر زهوی داده پۆشی، ئه گینا ده وروبهری کانیه که ههر سهوز بوو. تا بهره بهری نوێژێ ئیواره لهوێ دهمانهوه. پاشان ورده ورده به رهو مزگهوت واژێ ده بوونهوه. ماوهیه کیش له بن دیواری مزگهوت گوئیان له قسهو باسان دهگرت. که نوێژه که شیان دهکرد، جار هه بوو جقاتیان ده بهست و تادهرنگ له مزگهوت دهمانهوه. جاری واش هه بوو ههر دواي نوێژکردن به رهو مال ده گهرانهوه.

له ریگا له ده رگای زۆر باسیان دا. سه ری خویان به زۆر شتی بی مانا و بی مانا یه شاندا ! خۆشیان نه یانزانی چۆن گه یشتنه ئه و شوینه ی که بو ی ده چوون. ئه گه رچی ئاویان به له ش داده هاته خواره وه و هانه هانیان رۆژه رییه ک ده رۆیشت. هه ستیان به ماندوو بوونیکی ئه وتۆ نه ده کرد. قینگیان گه یاندبووه زهوی و نه یان گه یاندبووی ، که حاجی حوسین به نار هزاییه که وه دهنگی هه لبری و گو تی:

- سه ره نجام ... گه ره کیانه له ناومان بهرن. گه سکمان لیدهن و له سه ر خاکمان نه هیلن. ئه دی برام ... گه ره کیانه وردو در شتمان ... خش. گه سک لیدهن!

حاجی له سه ره وه ئه مه ی ده گوت و له ناخه وه ش گریانی ده هات. خویانی زۆر بی ئه نوا ده هاته به رچاو. وه کو مندالیک که وتیبته به رده ستی چوار جه لادان و بو هه ر لایه ک بر وا چه قوی به رانه ر تیژ بکه نه وه!

به م دوا ییه ئه و رسته ی زۆر دووباره ده کرده وه. ته نگاو بوا یه شه قی له ئه ژنوی ده دا و به ئاخ وه بادانه وه ده یگوت:

-ئەو سەگبابانە گەرەکیانە لەناومان بەرن. لەسەر ئەو زەویەمان
بسرپنەو!

مستەفا چەند ھەنگاویک لە دووری ئەو دانیشت و بە ئارەزووی خۆی
قاچەکانی درێژ کرد. بە باوەر بەخۆبوونیکیەو گوتی:

- نا... ھەرگیز ناتوانن گەلیک لە سەر زەوی بسرپنەو. پاشان
ھەتاوہکونی ئەو تەقە تەقە ھەبی... مەترسە!

پەنجەییەکی بۆ کونە لووتی بردو بەردەوام بووہوہ:

--شیخ مەحمود ھیچی پینەکرا کہ تۆپی بە دەستی دەگرتەوہ! ئەوانە
چیان پینەکریت. بەمن نایەژی چیمان پینەکریت!

حاجی سەردەمی شیخ مەحمودی نەبیینبوو، وەلی ھیندەیی بۆ باس
کراوو، رووداوو کارەساتەکانی ئەو روژگارەیان ھیندە بۆ گێرابووہوہ.
وایدەزانی خۆی بەشداری لە شتەکان کردووہ لەگەڵیاندا ژیاوہ! بۆیە
ھەر کەس بەتایبە سەر ئەو باسە. ئەو درێژەیی پینەداو زۆری لەسەر
دەرپۆشت. بەتایبەتی ئەگەر بیزانیایە ئەوانەیی بەرانبەری ھیچ
زانارییەکیان لەو بارەییەوہ نییە. یاخود بەرانبەر ئەو پینشەمرگانەیی کہ
میوانیان دەبوون. زۆر لەسەرخۆو بە زانایی داخاوت، دەیویست
وانیشان بدا کہ ھەر ئەوان شت نازانن. بەلکو ئەویش ئەو سەرەیی
لەبەر ھەتاوی سپی نەکردووہو دەستی لە زۆر کونان وەرداوە! بەشایی
بە خۆبوونیکیەو ھەگوت:

"ئەو شىخ مەحمودە... دەزانی چتۆ پیاو بوو. ئەو قەفی سەمىلى بوو. ھەمیشە تەفەنگى لە دەست و خەنجەرى دەبەرپشتى بوو و ئامادەى شەر بوو. مەرۆف نەبوو... وەلى بوو. دەیانگوت خواناردوویەتى ھەتاوہکونى دژى گاوران بجنەنگى! ئەدى ئەو دەمە کەس نەیدەزانی کوردایەتى چىیە! ھەموو بۆ خویان دەکرد، دەیانگوت گوللە نەیدەبىرى! جارێکیان لە بالەفریان فرى دابوو خوارەوہ ھىچى لى نەھاتبوو! جارێکیان سىدارەیان بۆ دانابوو پەتەکە لە ملی پچرابوو. خستبوویانە نیو قازانىک ئاوی کولای بەساع و سەلامەتى ھاتبوو دەرەوہ! سەرەنجام ھىچ کارى لىنەدەکرد. ئەگەر خوا خۆى یەکیک بنىرى چۆن شتى وا کارى لىدەکات!"

زۆر بەشادمانییەوہ ئەوانەى دەدرکاند. بەبنى چاویش سەیرى دەوروبەرى دەکرد. ھەتاوہکونى بزانی تا چ رادەیک کارى لىیان کردوہ! لەپر وەرەسەکەى بۆ بالیکى تر رادەکیشا و لەم سەر دەھیتایەوہ ئەو سەر.

" مەلا مستەفا ھىچى پینەکرا ئەو مندال و تالانە چیان پیدەکریت؟! من گالتم پیدى. بەلانەکونى ھىندە ھەیە وەکو دەلین تەق و تۆقیک لە چیا ھەر ھەبى باشە. چیا بە چۆلى نەمىنتەوہ باشە. چونكى ھەر کاتیک چیا بە چۆلى مایەوہ دەکەویتە ئاویکەو دەمرى!"

که دهیبینی ههموو سه‌رسام ده‌بوون و خه‌ریک ده‌بوو گالته‌ی پیبکه‌ن.
زور به هیمنی... به‌بیئ‌وه‌ی خو‌ی بشله‌ژینی ، به شیوازیکی وا
به‌رده‌وام ده‌بوو که ئه‌وانی ههموو شه‌رمه‌زار ده‌کرده‌وه:

"که یه‌ژم چیا ده‌مرئ له‌وانه‌یه گالته‌تان پی بیت... هه...ها..های..
ناحه‌قتان ناگرم. ئیوه خو‌تان به‌زورزان و دنیا دیته ده‌زانن. که‌چی
داخه‌که‌م نازانن چیا وه‌کو ئیمه‌گیانی هه‌یه. باشه‌که‌س هه‌یه دایکی
گیانی نه‌بی؟ ئی چپاش دایکی ئیمه‌یه!... ئه‌ی ئیمه‌ له‌ باوه‌شی ئه‌و
که‌وره نه‌بووینه، که‌واته دایکی هه‌موومانه. دایکیش ئه‌گه‌ر ئیوها به‌ته‌نیا
بمینیته‌وه. یا ده‌مرئ یاخود به‌کزی سه‌ربه ئه‌ژنوی ده‌کاتو ده‌خه‌مان
را‌ده‌چئ. ئه‌وکاته پیاو له‌ پیاوه‌تی ده‌که‌وئ... ئه‌وانه هیچیان پینه‌کرا...
ئیه به‌ته‌مان شتی بکه‌ن!"

" ده‌یانگوت له‌ ولاتی عرووسی سوپایه‌ک یاخی ببوو. به‌که‌س ده‌ست
به‌ردار نه‌ده‌کرا. گه‌ران...ئه‌وان گه‌ران، گوتیان به‌کی ده‌ست به‌ردار
ده‌کریت. له‌ نیو ئه‌و هه‌موو میله‌ته‌ له‌و زیاتر که‌سیان گومان نه‌برد.
ئه‌وکاته هانای وه‌به‌رئه‌وان بردبوو په‌ناهه‌نده بوو! هه‌مووتان ئاگاتان
له‌و باسه‌هه‌یه و ده‌زانن! به‌شه‌ویک... به‌تاقه‌شه‌ویک. خری وه‌ده‌ستی
گرتن! ئازا... ئازابوو. جه‌نگاوه‌ر... جه‌نگاوه‌ر بوو.
موسلمان...موسلمان بوو. له‌ هه‌ر شوینیک شه‌ریک بوایه‌ ئه‌و خو‌ی
ده‌چوو، هینده‌ی چاو لیک نیی دوژمن دیماهی ده‌هات. وه‌ک گه‌لای دار
هه‌لده‌وه‌ری"

پاشان دهکهوته گپړانه وهی ئه وهی که چوڼ به خزمه تی گه یشتبوو! له
ژیانیا له هه موو شتیک زیاتر شانازی به وه ده کرد. بویه ئه گهر یه کیک
بیگوتبویه هه میسه جلی خاکی له بهر ده کرد. ئه و خیرا وهرامی ده دایه وه
دهیگوت:

"به خوا ئه وکاته ی من به خزمه تی گه یشتم جلی خاکی له بهر نه بو!"

هه رچیه کیان بگوترا بوا ئه و به شیوه یه ک وهرامی ده دایه وه که بزانی
چوویته کنی و به خزمه تی گه یشتووه:

"من خوڼم چوومه خزمه تی، چهنده ی یه ژی مرؤقیکی ساده و ساکار بوو.
ویستم دهستی زیاره ت بکه م، که چی ئه و خیرا دهستی کیشایه وه و
نه یه یشتم. وهک ئه وهی به مه دلگیریش بوو بچ! له سهر لبادیک دانیشتبوو.
کیسه توتنیکی کورده واری له تهک خوئی دانابوو. دارجگه ره یه کی له
دهست بوو. مه لاهو پیاوی ئاینیش له ده وروبه ری دانیشتبووون.
روخساریکی نوورانی و به سامی هه بوو. شه رمت ده کرد ته ماشای
بکه ی!"

هینده ی پیا هه لده گوت تا کولی دلی داده مرکا. که ماندوو ده بوو به
ناگزووریه وه دهیگوت:

"ئو هیچی پی نه کرا... ئه و مندال و توالانه چیان پیده کریت!"

-نا... نا حاجی، هه رگیز وا مه لئ. مندال توال نین! ئه وانه ش بای
خویان هه نه!

حاجی له یادی نه‌بوو مسته‌فا دوو کورپی له‌و ریځه‌یه‌دا کوژراوه‌و ئه‌و شتانه‌ی پی ناخوشه، بویه خیرا بایدایه‌وه رای خوی به لایه‌کی تردا گوری!

-راست ده‌که‌ی مسته‌فا، گلیه‌کانت دروستن. به‌لانه‌کونی چیده‌که‌ی ئه‌وا پیاو به‌زاری گرتوه!

ویستی زیاتر دریژه‌ی پیدا. وه‌لی مسته‌فا ئه‌و فرینگه‌ی نه‌بوو. چیترا بواړی نه‌دا. ده‌ستی بو تومارکه‌ره‌که دریژ کرد.

-واز له‌و باسانه‌ بینه. رادیوکه بکه‌روه بزاین دنگ و باس چیه!

حاجی رادیوکه‌ی کرده‌وه. به‌دهم گه‌ران له شه‌پوله‌کانه‌وه گوتی:

-ئو شه‌ری براکوژیی گوی تیکرد. ئه‌گینا له‌وانه‌یه به‌سه‌د سالی تریش ریکه‌وتیکی وا نه‌یه‌ته ئاراه. ده‌مانتوانی زور سوود له خه‌ریکبوونی دوژمن به‌و شه‌ره گوره‌یه ببین!

ده‌نگی رادیوکه‌ی نه‌ختی به‌رز کرده‌وه.

-ئا... له‌یادم نه‌بوو، هه‌لو به‌کره‌یه‌کی بو هیناوم، بابزاین چیه!

به‌کره‌که‌ی له‌گیرفانی دهره‌ینا و خسته‌یه سهر تومارکه‌که. دواي خشه‌خش و روینی شوینه به‌تاله‌که‌ی به‌رای به‌کره‌که. لاوکیکی خوش هه‌ستی به‌رز هفت کردن. لاوکه‌که هانای وه‌به‌ر فه‌له‌کی ناپاک دهبردو پرسیاړی لیده‌کرد که‌وا بوچی مالی ئه‌وانی خه‌راو کرده‌وه، بوچی وای له‌وان

کردوو. زارۆكانيانى بى خاوهن هيشتوتتهوه. دلى دوژمنانى پى خەنى
کردوونهو دلى دوستانى شكاندوو!

لهگه له رينهوهى دهنگه كه ، ژيى سوۆزى ئەوانيش دهله ريه وه. ئاوازه كه
تيكه له خوئينيان ده بوو. زور ديمه نى كاريگه ريانى دينايه بهرچاو.
چاره رهشى و مالویرانى خویمان ده بينى. ئەو چركه ناخوشانه يان ده بينى
كه وه سهريان هاتبوو. مسته فا كاوهى كورپى وهكو خوۆى هاته بهرچاو.
جاميكي قاوايى پيدا درابوو. خوین له بن جاجمه كه جوگه ي به سستبوو،
له خوار لباده كه گو می كردبوو. كه سه رى هه لدايه وه. چاوه كانى
نوقابوون. وهك ئەوهى له گه رمه ي شيرين خه ويكدا بى ، وابوو!
بيده ستي خوۆى فرميسكى له چاو تكا. به خيرا يى سرپيه وه. هيشتا ئەوى
به ته واوى نه سپريبووه كه دلۆپيكي تر ريچكه ي به ست و بو ناو ريشى
گلور بووه وه! گريانى ده هات و شه رمى ده كرد بگريى! قورگى گيرابوو
هه ستي به خنكاندن ده كرد:

-توو ئەو خوايه ئەگه ر داينه خه ي... چيتر توانام نه ما!

حاجى وانه بوو كارى له و باشتربى. ئەويش له ناخى خوۆى ئاورينگى
ده كردو هه رمابوو بته قيته وه. بويه په نجه ي دريژكردو تو ماركه ره كه ي
كوژانده وه.

-به خوا دهنگى هه يه... به خوا ده زانى لاوكان بيژى !!!

-هه ناوى بهردامه وه!

-ئه‌هاهه... به‌خوا برا راست ده‌فرمی. ته‌مالامه خراکرد... ته‌زارۆکی مه‌بی خودان کرد.

حاجی ته‌ماشای ئاسمانی کردو ئه‌و په‌یقانه‌ی ده‌ربری. وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌ویش گه‌ره‌کی بی له‌گه‌ل فه‌له‌ک باخپۆی و گل و گازانده‌ی خۆی لی بکا.

--ده‌زانی حاجی ئه‌و ئاوازه‌م له‌ کن نامۆ نییه‌! هه‌ر کاتی دلم ته‌نگ ده‌بی، خۆم به‌ ناگزوورو بی ئه‌نوا دیتته‌ به‌رچاو. ئه‌و ئاوازه‌م له‌ بن گوئی ده‌زرنگیتته‌وه‌. تازه‌ که‌ گویم لی بوو ئه‌وجا زانیم ئه‌و ئاوازه‌یه‌! ده‌مگوت خواجه‌ی ده‌بی ئه‌وه‌ چی بی؟ باوه‌ر بکه‌ حاجی گه‌لیک جاران وا هه‌ست ده‌که‌م ئه‌و ئاوازه‌ له‌ چپای به‌رز ده‌بیتته‌وه‌! که‌ سه‌یری داروباره‌کان ده‌که‌م وا ده‌زانم ئاوازه‌که‌ له‌وان به‌رز ده‌بیتته‌وه‌. گوئی به‌زه‌وی وه‌ده‌نییم ئه‌و ئاوازه‌ زۆر به‌ نه‌رمی... له‌سه‌ره‌خۆ، خۆی داخنیته‌ گوێچکه‌کانم.

-نه‌ک تو به‌ ته‌نیا. ئه‌و ئاوازه‌ له‌ نیو دلی هه‌مووماندايه‌، ئه‌و ئاوازه‌ له‌ نیو گوێچکه‌ی هه‌مووماندايه‌! هه‌ر کاتی هه‌ست به‌نامۆیی ده‌که‌ین، وه‌ک کزه‌بایه‌کی فینک خۆی له‌ گیانمان ده‌خشینی. مسته‌فا هه‌رچییه‌کت گوت.. منیش ئیوها، کت و مت وه‌کو تو هه‌ستی پینده‌که‌م!

ئه‌و به‌کره‌یان چه‌ند جاران لیدایه‌وه‌ ، له‌گه‌ل هه‌موو جاریکیش به‌ جوړیک باسی ئه‌و لاوک و ئه‌و ئاوازه‌یان ده‌کرد. تا ئیواره‌ داها‌ت و گه‌رانه‌وه‌ ماله‌وه‌.. باس هه‌ر باسی ئه‌و لاوکه‌ بوو.

(3)

-زگارمه به. زۆر شت ههیه بهرایى وای بۆ دهچى که قوراپویکه و ههرگیز لێی دهرباز نابى. وهلى که دهیگهیتی خۆشت نازانى چۆن وا به ئاسانى دهیبرى! کورد دهلى ئیش شیژه که بۆی دهچى ریوییه! با ههر له ئیستاوه خۆمان سهخهت نهکهین. شتی وا به کۆسپ دانهنین که لهوانهیه تهنیا ئهندیشه بێ و لهراستهقینه دا جیگهی نهبیتهوه. ئیمه ههر له ئیستا ترس لهرووبهرووبوونهوه بکهین! ناگونجی... پیویسته بهرانبهریان دانیشین و ههموو شتیکیان بۆ روون بکهینهوه!

-راسته یهژی. وهلى ههر بیانگهیهک بدۆزیهوه ههلوستهکه ناله باره! وهکو دهلین یهکی روو قایمی گهرهکه. باشه ئیمه بیرمان لهوه نهکردۆتهوه که چۆن مالهوه دهبینین! لهلایهکی ترهوه کارهکه بۆ من گهلی دژوارتره. من دوا ههوال که بۆم هاتوو زانیومه مالهوه مان له بهر من گیراون و زیندانین. نازانم له کوینه و چاره نووس بۆ کوئی راپیچ کردوون. سهیره... ئیمه زۆر شتی گهره دهردهبرین ، له کاتی کدا بیرمان له شتی بچووک نهکردۆتهوه!

-شیرزاد تارادهیهک به بیزارى و دلشکاویه که وه ئه مه ی دهگوت. هۆمه ر تاوئى بهرانبهرى داما. پاشان له سه رهخۆ گرژیه وه.

-شیرزاد گیان بهو رادهیهش نا! راسته ئیمه رهنجاوو دلشکاوین. وهلی
ئوه و اتای ئهوه ناگهیهنی بهو رادهیه بی! گویا ئهوه هه موو ریگایه مان
بریوه... نازانین چیدهکهین و بو کوی دهچین! وهکو من بزائم تو
شارهزایی و ئهوه ناوهت باش دیوه. گوی رادییره با پلانی خومت بو
ئاشکراکه م. دهچینه گوندی (...) که له شار زور دوورنیه. ئهوه هه لویه ی
بو م باس کردی، له مالی ئهوان میوان دهبین. ئهگه ر ئه ویش له مال
نه بی گرنگ نییه، دلنایام حاجی خه میکمان هه ر بو بخوا.

-تو بلای که سیکي وا ریککه وئ بینیرین؟

-پیویست بهو راراییه ناکا. شتاقمان یه کهمین جارمان نییه! ئه مه
کاریکه وه هه ر نابی بیرى پیوه مژوول بکهین. هه ر کاتی که به گویره ی
کات و شوینی خوی. هه ر له ئیستاوه خه می لی مه خو. که گه یشتینه
ئه وئ یه کی که هه ر ده بی.

هۆمه ر هه ولی ددها دلی شیرزاد بداته وه ، له کاتی که دا خو شی تووشی
راری و دوو دلیه ک ببوو!

-هه تاوه کونئ ئه وان نه بینین ناتوانین هیچ بریه یه ک بدهین. من هه نوکه
زور کۆشکم له ئه ندیشان چی کردووه. به ئاره زوی خۆم ری و
شوونم داناوه. له وانیه کاتی ئه وان ده بینم هه مووی هه لوه شیته وه و
ئاداری له سه ر پاداری نه مینئ. کاتی ئه وان بینین له وانیه زور شت
بگۆری!

-مه به ست چیه... تیناگه م، وه کو چی بگورین؟!

-باراستیه کت بو بدرکینم. من که یه ژم چهک داده نیم واتای ئه وه نییه
واز له خه بات دینم! هه تا وه کونی ئیستا دوودلم. جا له وانیه شتیکی
وامان بیته ری بیدهستی خومان رومان بگورین!

شیرزاد ئه گهرچی بهروونی له مه بهستی نه گه یشت، وه لی په چه یه کی بو
هه لدرایه وه. له رو چنه یه کی گه وره تره وه سهیری بیری هاوړیکه ی کرد.
ههستی به شادمانییه کی کت و پر کرد. ئه ویش له دلی خوی به ته واوی
بریه ی نه دابوو. نه یده زانی دوا ی ئه وه موو خه باته ، دوا ی ئه وه موو
گوریدان و خو به خت کردنه. دوا ی ئه وه ی دوژمن ئه وه موو تاوانه ی
به رانبه ریان کرد. سه رهنگی برای به وه له گوینه له بهر چاوی ئاویلکه ی
دا. ده توانی چهک دان ی یا نا؟!

وینه ی سه رهنگ ورده ورده ئاوینی چاوی داگیر کرده وه. له نیو
به تانیه ک پیچرابوو. دم و چاوی شه لالی خوین ، په نجه کانی خر
قوتکرا بوون. به رای نیاناسیته وه! سه رهنگ به پیچه وانه وه ی ئه وه ، به
گرژینه وه و رو خساریکی نامو وه. به دهنگیکی پر سوژو ناسک ده لی:

"بوره... برام توش به ئوری من سووتای!"

"ئه و گلیه مه که... ئه و درنده یه به ته نیا دوژمنی تو نییه. دوژمنی
هه مو مانه... دوژمنی داروبه ردی ئه م خاکه یه!"

له گهل بیرهاتنه وهی ئەو رستهیه هیدی هیدی ئاوازیکی له بن گوی زرنگایه وه. ئاوازیکی ئەفسووناوی، ئاوازیکی خوایی. سهیری هۆمهری کرد:

-برام هۆمهر، گوی رادیره، گویم له ئاوازیکی سهیره، گۆرانیهکی سهیرم دیته بهر گوی. وا ههست دهکهم گۆرانیهکه نرکه و نالهی سه رههنگی تیایه، خوینی سه رههنگی پیادا دهچۆری ! ئاوازیکی دلتهزینه و ههناوم ختوکه دهدا. گوی رادیره" !!!...

هۆمهر گویی هه لخصت. نیگاکانی به چیاکانی دهووبه ری گیراو سهیری ئاسمانی کرد. به سه رسامیه وه. ته ماشای شیرزادی کرد، :

-راست یهژی شیرزاد منیش ئاوازیکم دیته گوی. لرمهی ئەو تهقاندنه وهی تیایه که له گوندهکه مان بهرز دهبووه وه. بۆن کروز قرچه قرچی دارهکانی پیوهیه! راست یهژی شیرزاد منیش ئەو گۆرانیه و ئەو ئاوازه م دیته گوی. سهیری ئەو چیاو لوتکه شاخانه بکه، سهیری ئەو ئاسمانه پان و بهرینه که، دهنگی گۆرانیه که له هه موو شوینیک بهرز ده بیته وه، سهیرکه ... سهیرکه ... !!!

"دهنگی گۆرانیه که له سه رهخۆ دههات. له نیو ئەشکه وتهکان، له نیو چیایهکان، له هه موو شوینیک دهنگی ده دایه وه. ئەوهی گویی بۆ رادیرباویه نسکو و نا هه موارییهکانی خۆی تیا به دی ده کرد، برین و دردو کولهکانی خۆی تیا به دی ده کرد. پیره ژنه که به سوژتر دهنگی دهله رانده وه ، به رقتر دهنگی بهرز ده کرده وه. ئەگه رچی هه رنووژه بوو

په یفه کانی به جوانی جوئ نه ده کرایه وه. وهلی هر کهس به گویره ی برینی و زامی خوئی په یفی بو دده پرشت! هر کهس به گویره ی راده ی خه فه تخانی خوئی په یفی بو دده پرشت. ئه وه ی زیندانی بوایه، واتیده گه یشته که سترانه که باسی زیندانی بو دهکات، وا تیده گیشته سترانه که یه ژئ:

گه لی برا... گه لی شوپره سوارو میرخاسان. ئه گهر گه ره کتانه چروچاوی خوتان ئیوها له ئاوینه وه دی بکه ن، که دوا ی ئه و شه ری براکوژی به چی وه سهر هاتووه. برؤن سهر به ژووری زیندانه کان دابگرن. هر کاتیکی لووله ی تفهنگانتان له برای خو کرد، دیمه نی ئه و قاره مانانه بیننه بهرچاو که له دیواری زیندانه کان بزمار ریژکراون! که له ساپیته ی زیندانه کان هلواسراون! ئه و شوپره سوارانه ی که جگه له سهر فرازی و سهر که وتن هیچ مه به ست و ئاواتیکی دیکه یان نه بووه!!! برؤن له و زنجیرانه وردبنه وه که به خوینی ئیوه سوور هه لگه راوه. برؤن له تیغی شمشیری جه لاده کاتن وردبنه وه. که رهنگی خوینی ئیوه ی گرتووه. کوشک و سهره به زه کانیا ن له که لله سهری ئیوه بنیات نراوه! ئه گهر ویستتان بزنان شه ری براکوژی چیه ، پیکه نین و خه نده ی دزیوی دوژمنانتان بیننه بهرچاو. که وه دیار ئیوه وه ستاون و عریت عریت پیتان پیده که نن. توژی بیرکرده وه... توژی ئاوه زو هوش ... توژی دم و چاو هه لگوفتن و بهرچاو روونکرده وه!"...

ئه وه ی کوپی... یاخود باوکی له شه ری براکوژی کوژرابوو. به شیوه یه کی تر په یفه کانی ریکه ده خست. وایده زانی ئه و گورانیه

بەسەرھاتىكىيان بۇ دەگىرپىتەو، رووداويكى دلتەزىن و تىرى
وەيشوومەيان بۇ دەگىرپىتەو، كارەساتىكى جگەر برىان بۇ
دەگىرپىتەو وەو يەئى:

"گەلى برا ... گوندينۆ ... شارينو ... ئەگەر ويستان شەپى براكوژى
بەن. ئەگەر ويستان دەست بە خويىنى براى خۆتان سوور كەن. گوئى
بۇ ئەو رووداوه راديرن. دەگىرپەو و دەلین: دوو برا ھەبوون لەو
كوردستانە. ھەردووك گەنجى كۆك و بەزاكون بوون. ھەردووك
ئاواتى ھەرەگەورەو مەزنيان، خۆزگەو ھيوى ژيانيان، سەرفرازى و
سەربەرزى گەلەكەيان بوو. خەونيان بەو دەبىنى كە رۆلەكانى
گەلەكەيان ببينن، وەكو ھەموو مروقىكى سەر گوئى ئەو زەوييە، ميناي
مروقان رەفتاريان لەگەل بكرى و بەچاوى مروقانيان تەماشا بەن. بۇ
ئەو ئاوات و خۆزگەيەشيان ئامادەبوون ھەموو گوريەك بەدن.
بەجۆرىك ريگايان گرته بەر تروسكەى كولدان و پەژيوانيان تيا
بەدينەدەكرا. بە گەرمى و گورج و گوئى ھەنگاويان دەنا. ئەو ھى سەيرى
كردبوون دلسۆزى خولياى سەرکەوتنى لەروودا بەدیدهکردن. لە چەقى
ريگاگە يەككيان توش ھات. بەندەيەكى دەروون رەشى ئەھريمەنيان
لى وەديار كەوت. بۆيان دواو ھەردووكى لەخستە بردن. وای ليكردن
چاوليك ويزكەنەو. ھەتاوەكونى گەيشتنە ئەو ھى برىايان بەو ھينا كە
چارەسەرە كيشەكەى ئەوان ، ھاتنە دى ئاواتەكانى ئەوان ، بە دەست لە
خويىنى يەك ھەلسوون دەبوو !!! دنيان لەبەرچاو تاريك بوو ،
بەرچاوى خويان نەبىنى. رق و كينەيان لەدل بزوا، ئەوين و

خۆشهويستی له دهروونی ئهوان كۆچى كرد، تا كار به لايهك داكهوت و
يهككيان ئهوهى ديكهى پهلهقاژ كردهوهو له خوینی خۆى گهوزان.
ساتى واگا هاتهوه ته ماشای تهرمى براكهى كرد، كهوته گريان و
باوكه پۆ...!!! فرميسكى وهكو باران له چاو تكا. وهلى تازه كار له كار
ترازابوو. خوینهكه رژابوو كو نه دهكرایه وه...

هۆگهلى شوپره سواران... با كهس به درۆ دهلهسهى دوژمنان
هه لئه خه له تى. له ژير هيچ پهردهو بيانگهيهك سهر بۆ براكوژى
دانه نه ويئى. كات به له زى دهروا. باچيتر به جى نه مينين!!!

گورانیهكه وهك خۆى دهله ريه وه، ئاوازهكه له نيو چيايه كان... له نيو
ئهشكه وته كان. له هه موو شوينيك دهنگى ده دايه وه. هه ركه سهى
به گویرهى خۆى. به گویرهى داخ و كول و كه سه رى خۆى، په يقى بۆ
ريكد هه خست و ليكى ده دايه وه.

* * *

"كاروانه كه باويشكى دههاتى. خه لكه كه چاشميش و سهر لى شيواو ،
نه يانده زانى روو له چ لايهك بكهن. چ تووله رييهك به رهو راسته قينه
بزر بووه كه يان دهبا. نه يانده زانى ئه و گيزه نه ترسناكهى تىي ئالاون به چ
ئه نجاميكيان دهگه يه نى. ده يانخاته چ دوژيك و له چ لووته كه يه كيان
هه لده ديئرئى! ده ترسان... نه يانده توانى چارهى ترسه كه يان بكهن! ئه و
سوئگه و ئه گه رانه له نيو بهرن كه ده بووه هوى چيكردى ترسه كه.
ئه ژنو شل و شكاو، چاو هروانى هيزيكى ئه فسووناويان ده كرد، له و

دیوی سروشته‌وه بیت و رزگاریان بکا. چاوه‌روانی شتیکیان ده‌کرد که
نه‌یاندەزانی چیبیه!

* * *

هیزه‌که وه‌ستا. کابرا سه‌یری به‌رانبه‌ری کرد، چیا سه‌خت و گه‌ردن
که‌شه‌کان به‌رووی پیده‌که‌نین! گوندیکی خنجیلانه، که خانووه‌کانی
ده‌تگوت له ترسی خزین و به‌ربوونه‌وه خویان به‌دامینی چیاکه‌وه
گرتبووا! به ئاسانی ده‌بینرا. که‌سانیک له دووره‌وه، که هر هنیده‌ی
میرووله‌یه‌ک دیاربوون. به ئه‌سپایی ده‌هاتن و ده‌چوون... چاوه‌کان
سوور هه‌لگه‌ران. ده‌ستیکی به سمیله فشه‌که‌ی داهینا. له‌گه‌ل
جوولانه‌وه‌ی سه‌ری ئه‌و مه‌دالیایه‌ جو‌لایه‌وه که به سینگی
هه‌لواسرابوو. مه‌دالیای پاله‌وانی شه‌ر بوو. به سه‌یری‌ه‌وه له گونده‌که
راما. وه‌ک گورگی‌ک دوا‌ی برسیه‌تیه‌کی زور نیچیریکی به‌رچاوه‌که‌وتبی،
ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌و هاواری کرد:

-ئه‌وه یه‌که‌م ژمه‌ه خوراکمان... ده‌ی به‌چه‌ شیرینه‌ بزانه‌م چوون
نازایه‌تیتان ده‌نوینن!

-گه‌وره‌م مزگه‌وتیش... وانیه‌ه؟!

-گه‌مژهل مه‌به... نابی هیچ به‌رزاییه‌ک له‌سه‌ر زه‌وی بمینی!

به‌خوشیه‌که‌وه بزهی هاتی. ناوه‌ ناوه‌ ده‌ستیکی تری به‌لالیو سمیلی
داهینا. هیزه‌که له دوا‌ی ئه‌و هه‌نگاویان دهنه. گونده‌که‌ش کورژ

ببوهوهو خۆی به دامینی چیاکه هه‌ل‌واسیبوو ، چه‌نده‌ی ئه‌وان به
گورتر ریگاکه‌یان ده‌بری ، خه‌لک تا ده‌هات نزیکترو گه‌وره‌تر وه‌دیار
ده‌که‌وت و ده‌هاته به‌رچاو...

* * *

" باشتر بوو. هه‌رگیز نابێ ئه‌و ئامۆژگاریانه له یاد بکه‌م. هۆمه‌ر دنیای
دیوه‌و ده‌زانی چی یه‌ژێ. بێ ئه‌گه‌ر نییه که ده‌یگوت ساویله‌کو خۆش
باوه‌ر نه‌بی. تاکه ده‌ردی میله‌ته‌ی ئیمه ئه‌و ساویله‌کیه‌یه. هیچ په‌ژێوان
نیم... ئیوها به‌ ته‌نیا بم باشتره له‌وه‌ی یه‌کیکی نه‌ناسم له‌گه‌ل بێ. خۆ
من کابرام نه‌ده‌ناسی. کێ ده‌لی چاوساغ و ده‌ستی دوژمن نه‌بوو.
دوژمن نارده‌بیتی بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ست له هۆمه‌ره بوه‌شینی!"

ته‌خۆ ده‌رپویشته و له‌به‌ر خۆی ده‌دوا. ده‌یزانی هۆمه‌ر ناوبانگی زۆری
په‌یداکردوه ، له‌لایه‌ک به‌مه شادمان بوو، له‌لایه‌کی دیکه سلێ
ده‌کرده‌وه‌و ده‌ترسا براهی تووشی شتیکی بێ! به‌ گوێره‌ی ئه‌و
ناونیشانه‌ی بۆیان هه‌ل‌درا‌بوو هه‌نگاوی ده‌نا. تووله رییه‌که‌ی گرتبووه
به‌رو به‌ری نه‌ده‌دا. ماوه‌یه‌کی زۆر بوو له‌ نیو چیا نه‌رپویشتبوو. بۆیه
هه‌ستی به‌ نامۆییه‌ک ده‌کرد. سۆزیک له‌ ناخیه‌وه‌ کله‌ی ده‌سه‌ند.

" ها... ها... ی، ده‌چمه‌وه‌ چیده‌که‌م ! خۆ شیت نه‌بویمه‌! هۆمه‌ر
پنۆیستی به‌ یه‌کیکه‌ پشتی بگرێ. له‌ منیش زیتر که‌سی دیکه ئه‌و کاره‌ی
پیناکرێ! من براهی ئه‌وم هه‌رگیز پشتی به‌زه‌وی داناده‌م. دلنیا‌م ئه‌ویش
حه‌ز ده‌کات. وه‌ک هه‌موو جاریک به‌راهی خۆی تۆزیک شیلوو ده‌کات،

ناره‌زایی دهرده‌برئ، وانیشان دها که رازی نابئ. که‌چی له ناخه‌وه
بزه‌ی دئتی و حه‌ز ده‌کات! ئه‌ی چۆن ... کوا برای خۆی له پشتی بی
کوا خه‌لکی تر؟! که له‌وانه‌یه زۆر به ئاسانی له داوی خه‌ن ! دایکم
ده‌یگوت: کورم هه‌ر هینه‌ده یه‌کیک له‌و چیا‌یه نیو بانگ دهرکا، ئیدی
دوژمن وازی لیناهینی. به هه‌ر ریگه‌یه‌ک بی له ناوی دها. هۆمه‌ریش
نیوبانگی هه‌یه. که‌س نییه نه‌یناسئ"

وه‌ستاو به‌شایی به‌خۆ بوونیگه‌وه ده‌ستی خسته به‌ر پشت به‌نده‌که‌ی .
سینگی قیت کرده‌وه و سه‌یری دهره‌به‌ره‌که‌ی کرد. لوتکه چیا‌یه‌کان قیت
وه‌ستاوون. هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لمژی و دایکی بیرکه‌وته‌وه. دوو
رۆژ نه‌بوو لینان دوورکه‌وتبووه‌وه ، بیری ده‌کردن ، به‌زه‌یی پینان
ده‌هاته‌وه:

"ئا... ده‌بی بگه‌ریمه‌وه! په‌رای دایکم و که‌ژی بکه‌م باشتره، ئه‌وان
بیگه‌س و بیته‌نوان ، زوو له داوی ده‌که‌ون. پیویسته کاره‌که‌م ئه‌نجام
بده‌م و بگه‌ریمه‌وه -- ده‌بی بگه‌ریمه‌وه ئه‌و دۆژه! بگه‌ریمه‌وه ناو
دوژمنان. وه‌کو جارن به‌نه‌یتی بچه‌ دهره‌وه. به نه‌یتی باخیرم. سل له
هه‌موو شتیک بکه‌مه‌وه، له سیته‌ری خۆم راپه‌رم! ئه‌ی چیبکه‌م له‌به‌ر
خاتری چاوی دایکم پیویسته بگه‌ریمه‌وه. ده‌بی وه‌کو پیاوان ره‌فتار
بکه‌م. دایکم بی سووچ و تاوانه. به‌دریژی ژیا‌نی خۆشی نه‌دیوه. نابئ
به‌ته‌نیا‌ی جی بیلم. که‌ژی‌ش هه‌روا. ئه‌ی بیوار؟!"

له گهل بیرکردنه وهی له بیوار بزهییه کی پر خوشه ویستی روخساری
گرته وه. پاشان خیرا گوراو ترسیک جیگه ی گرته وه:

"چون بیوار به ته نیا جیبیلیم. نابی... پیویسته بگه ریمه وه!"

ئه وهی هاته بهرچاو که چند چه کداریک خویان ده په نای دیواری دا
مه لاس داوه. که بیوار به دهم وازی کردنه وه ده چیته دهره وه. توند زاری
ده گرن و ده پرفینن! دوا ی چند روژیک داوا له دایکی ده کهن ئه گهر
هؤمه ر نه گه ریته وه. باشتر وایه ده ست له بیوار بشون. به هؤمه ر یه ژن
کورپه که ی گیراوه. با واز له و که راتییه بینئ و بزور ریته وه. هرچی
گه ره که بوی ده که یین. بابخوازی مالی دنیا یی. به هیچ له گوینیک دهستی
ناگیرد ریته وه! به ته نیا بزور ریته وه و واز له و که راتییه بینئ. ئه گهر واش
نه کاو به رده وام ملمان ده بهر ملی بنئ، ئه وا جاریکی تر چاوی
به کورپه که ی ناکه ویتته وه!

دلنیا بوو... شاره زای برای خوی بوو ، ده یزانی ئه گهر سه ری
هه مووان بپرن. ئه گهر هه مووان هه نجن هه نجن که ن و بیانخه نه بهر
سه گان ، هؤمه ر نازوور ریته وه! خه م ده خوا... دلگیریش ده بی، له وانیه
زور به کولیش بگری. به لام ناگه ریته وه، هه ول دها توله ی بکاته وه.
سه روزیادیش... یه ک و ده، یه ک و سه د...

بیواری بینی دووچه کدار، هه رییه که پیلکی راده کیشن و گه ره کیانه له
بال یه کی ده ریئن. ده زریکینی... که س به ده نگیه وه نابی! خه لک سه ییری

دهكهن، ئاخی بۆ هه‌لده‌كيشن... زه‌نگوله فرميسكى بۆ ده‌رژن، كه‌چى كه‌س به ده‌نگيه‌وه نايى"

"نه‌خير... پيوسته بگه‌رپيمه‌وه. كاره‌كه‌م ئه‌نجام بده‌م و بگه‌رپيمه‌وه. خو هه‌ر نه‌بى ئه‌گه‌ر نيازىان بى كارىكى وا ئه‌نجام بده‌ن به‌ره‌نگارىان ده‌بمه‌وه! ئه‌ى چوون... به‌ره‌نگارىان ده‌بمه‌وه" !!!

گالته‌ى به‌مه‌ژى خو‌ى و جو‌رى بىرکردنه‌وه‌ى هات! چوون ده‌يتوانى به‌ره‌نگارىان بىته‌وه، ئه‌و به‌چاوى خو‌ى بىنى چوون پياوه‌كان هه‌مووى پهل به‌ست كران و بردران. هه‌ر ئه‌و بردنه بوو هه‌نوکه‌و هه‌نوکه‌ كه‌س چاوى پىيان نه‌که‌وته‌وه!

به‌چاوانى خو‌ى بىنى چوون و به‌چ هىزىك ده‌ورى مالىكىان ده‌گرت. به‌رايى چوارده‌ورى گه‌ره‌که‌يان ده‌گرت. پاشان چوارده‌ورى ماله‌که‌! هه‌ر چه‌ند جارئ ئه‌و رووداوه‌ى ياد ده‌که‌وته‌وه ، دلى کوت کوت بۆ ئه‌و کوڤه‌ گه‌نجه لىي ده‌دا. که‌که‌له‌پچه‌يان خسته ده‌ست و له‌به‌رچاوى دايک و خوشكى به‌شه‌ق برديان.

ترسى گه‌رانه‌وه‌ى که‌وته دل! نه‌يزانى چى بکا. ئه‌گه‌ر يه‌کىک لىره بىبىنى، کاتىک ده‌گه‌رپىته‌وه ، بى سى و دوو ده‌يگرن و وه‌کو ئه‌و کوڤه‌ى لىده‌که‌ن! هه‌ستى به‌دل ته‌نگيه‌ک کرد، چه‌زى ده‌کرد سه‌د دانه گولله‌ى به‌رکه‌هوى، که‌چى له‌به‌ر چاوى دايكى و که‌ژى ئىوه‌ى لى نه‌کرى! مردنى سه‌د که‌رته لا پياوانه‌ترو مىزانه‌تر بوو:

" نا... هەرگیز نابئ بگه پريمه وه!"

هه ناسه يه كى هه لمژى و به توندى وه ده رينا وه. له نيوان گه پانه وه وه نه گه پانه وه دا چاشميش ببوو! داره كه هه ردووسه رى به گوو بوو، دهستى بو هه ر كام لاي ده برد دهستى پيس ده بوو! له پير بى رى له وه كرده وه كه باشتى رى گه ئه وه يه خيزانه كه شيان بباته وه گوندى. له نيو ئه وه تارىكستانه تروووسكا ييه كه له دايك بوو!

"ئا... واچا كه ئه وانيش له گه ل خوم به رمه وه!"

رابووى دايكى هه موو جاريك ده يگوت:

"خوزگه كورم نه ده مردم جاريكى تر چاوم به گونده كه ي خومان ده كه وته وه. ئاخ خوزگه جاريك... ته نيا جاريك، له دووره وه ش بو ايه. چاوم به گونده شيرينه كه مان ده كه وته وه. ئه وسا مردنم حه ق ده بوو نا حه ق نه ده بوو!"

زور جارى تر دايكى ده بينى له خه وي دا خاوت، باسى گونده كه ي خويانى ده كرد. ناوى واى ده هينا كه ئه وه ده يزاني ئه وان هه موو خه لكى گونده كه ي ئه وان بوونه. وه لى خه ريك بوو له يادى ده كردن و شيوه كانيانى به دروستى نه ده هاته وه به رچاوا!

"باشتى رى گه ئه وه يه ماله كه ش به يه كجارى به رمه وه. ئه وان چاويان له دهستى هومر بوو، ئه ويش هه ركه هاته ده ره وه ئه وانى له ياد كرد. باشتى رى گه ئه وه يه" ...!

خەرىك بوو رووى خۆى وەچەرخىتى و راست و راست بگەرپتەوہ!
كەچى زوو بىرى كەوتەوہو وەك دەرزىيەكت لىدائى لە جىي خۆى
راجفلى:

"خۆم دەسخەرۆ دەكەم و لە ھەردوو دىنان دەبم ! باجارى سۆراخى
ھۆمەر بكم، ئەوجا پاشان رىگايەك ھەر دەدۆزىنەوہ!"

ماوہىەكى زۆر بوو بەرپى گاوہ بوو. ماندوو ببوو ھەستى بەبرسىەتى
دەكرد. چاوى بۆ كانىەك دەگىزا . كە سەرى بەزركردەوہ، لە
دوورەوہ... لە نىوہپاستى دۆلەكە چەند دار ئەسپىندارىك سەرنجيان
راكىشا. شادىەك دللى گرتەوہ. گەرمتەر و گورجتر، ھەنگاوى نا...

* * *

حاجى حوسىن كە لە مستەفا دابراو گەرايەوہ مال، ھەلۆو پەخشان ھەر
لە جىگەى خۆيان دانىشتبوون. ھىشتا نەگەيشتبووہ لايان. كە ھەلۆ
دەنگى بەرزكردەوہ:

-ماوہىەكە چاوەرپت دەكەين، گىرۆ بووى... باش بوو ھاتىەوہ!

-خىرە... خۆ ھىچ رووينەداوہ؟!

-نا... گوتمان بچىن كەمى داربىنين. مۆلەتتىكى چاكە.

-دانىشە كورم. درەنگەو روژ ھىچى وەبەرەوہ نەماوہ، پاشان تۆ
مادۆنىت وەرگرتووہ پشووى بەدى، پىويست ناكا خۆت ماندوو بكەى!

هه‌لۆ بیوره‌که‌ی هه‌لگرت و پاشان رووی له مامی کرد:

-برۆ بۆ خۆت له ژووره‌وه دانیشه، من که‌ی ئه‌و کاره ته‌واو بکه‌م ،
ئه‌وجا هه‌ست به‌هه‌سانه‌وه ده‌که‌م !

-ده‌برۆ کورم، به‌لام ئاگاداره‌وه زوو وه‌ره‌وه.

حاجی بیئه‌وه‌ی بیر بکاته‌وه ئه‌و رسته‌یه‌ی له‌زار ده‌رچوو. پاشان
په‌ژیوان بووه‌وه‌و سه‌ری زمانی خۆی گه‌سته‌وه. په‌یفه‌کانی مسته‌فای
له‌گۆی زرنگایه‌وه.

"موسلمانه‌تی نه‌ماوه... ویژدان نه‌ماوه، خوورپه‌وشت نه‌ماوه. وه‌کو
ئافره‌تیکی سۆزانی لینگیان له‌ ده‌لینگان ده‌ره‌یناوه. شه‌رم و ئابروویان
شۆراوه، پیاوه‌تی واده‌بی؟ کوا پیاوه‌تی... کوا دین!"

تا ده‌نگی تیا بوو گازی هه‌لۆی کرد. که‌ تازه خه‌ریک بوو به‌سه‌ر
هه‌ورازه‌که‌ ده‌که‌وت. هه‌لۆ له‌گه‌ل ده‌نگه‌که‌ هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کردو ئاوپی
دایه‌وه. که‌ بینی مامی بینی ، به‌حه‌په‌ساویه‌وه سه‌یری په‌خشانی کرد.
له‌ شیوازی گازکردنه‌که‌ ترسیکی به‌دی کرد، بۆیه‌ به‌بی ئه‌وه‌ی نقه‌ی
لیوه‌ بیت ری و راست گه‌رایه‌وه. به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌یاند هه‌ حاجی.
کاتیک سۆنگه‌ی گازکردنه‌که‌ی لیپرسی. به‌ده‌نگیکی نزم هه‌موو شتیکی
بۆ روونکرده‌وه ، پینیگوت:

-کورم دانیشه، پیاوی چابه‌و په‌خشان له‌گه‌ل خۆت مه‌به‌. مسته‌فا ئاوی
ده‌گوت. ده‌یگوت کۆپته‌ر فیر بووه‌ کچی جحیل ده‌رفینتی! به‌و دواپی

تہمہ نہ با ئابرووم نہ چئی. وہرن لہ مالئی دانیشن. سندان لہو دارہی دا کہ ئیوہ دہیہینن. لہ پیودانگی خوتان دانیشن و ئہو دارہم نہویست! قیروسیا... با ئہو زستانہی لہسہرمان بمرین. نامہوی شہرمہزاری دنیاو قیامت بم. وہرنہوہ لہکاولگوکہی خو دانیشن. بہرگہی ئہو ہہموو کارہساتہ ناگرم. بہم دواپیہ با ئابروومان نہ چئی!

ہہلو لہمیژبوو ئہو باسانہی گوئی لئی بیوو، لہبہر ئہوہ گلیہکان ئہو کارہیان لئی نہکرد کہ پیویست بوو بیکہن! ئہگہرچی لہ ناخہوہ دلگیر بوو، وہلی نہترسا. بزہیہکی ہاتی و بہ دہنگیکی تیر گوتی:

-خہمت نہبی... ئہی ئہو چہکہم بو لہشانہ! کوپتہر تہنیا بہ مروقی بی چہک و بیڈہسہلات دہویڑی. خہمت نہبی!

کہ دیماہی بہ پھیفہکان ہینا دہستی بہرویشتن کردہوہ، دہنگی حاجی ہہمدیس رایگرتہوہ:

-گوئی رادیڑہ. من لہتو گہورہترم و دنیام زور دیوہ. دہزانم خور لہ کوئی ہہلدی و لہ کوئی ئاوا دہبی. بہم دوا دواپیہ با توشی جگہر سووتان و شہرمندہی نہبم. بگہرپوہ کورم من ئہو دارہم گہرہک نییہ. پیایوی چاہہ ئہو دارہی ئیوہ دہیہینن من گہرہکم نییہ !!!

-مہترسہ مامہ... بہخوا زور دوور ناکہوینہوہ... مہترسہ. ئہی ئہو چہکہ چییہ پیم!

حاجی دُنیا بوو له وهی هەر چیتر یه ژئ بیسووده، شاره زای برازا که ی بوو دهیزانی چ مالله که! نه گهر وازی له شتیک بی، سهر له دارو بهر بدهی نه و ههر به ئاره زووی خوئی دهکات. بویه له سهربادانیک و مشه لیوه هاتنیک زیاتر هیچی دیکه ی نه کرد! هه لئو که خه ریک بوو ورده ورده دوور ده که و ته وه. رووی خوئی وهر چه رخان دو ئاوری دایه وه. که حاجی به و له گوینه بینی زور به زه یی پیا هاته وه. ویستی بزووریته وه و پینی یه ژئ:

" دلگیر مه به مامه. بهخت و خوړایی دللی خوئی سه خله ت مه که. په خشان له گه ل منه و هیژ نییه ئازاری پی بگه یه نی. کهس ناتوانی پینی یه ژئ له پشت چاوانت دوو برو هه یه... خه مت نه بی!"

ویستی بزووریته وه و زور شتی تر یه ژئ، که چی په ژیان بووه وه. له وه ترسا حاجی نه مجاره یان قاچ له زه وی داگری و ریگه یان نه دا"

- نه و هه تیوه ههر به ئاره زووی خوئی دهکات. وه کو باوکی که دایه که راتی ته واو. باوکی شی ئاوا له سهر نه و که راتیه ی هینده ی نه ما بوو تووشی دوژمنداریمان بکا. له گه ل که سیش نا، له گه ل هه مزه ی تاکه دوستی گیانی به گیانی!

هیچ له ئارادا نه بوو. هه تا وه کونئ نه و ئیواره یه ش ههر به یه که وه بوون. نانی ئیواره شیان له مالی خوئیان به یه که وه خوارد. که چی له نکا ورا له سهر که ره مستانی لیان بووه قره قر... په یقیک له م و یه کیک له وه ی تر دیک هه لسانه وه. برایم به گورجی هامالی بو چه که که ی برد! نه گهر موسلمان

نه‌يانگرتايه. کورپژگه‌ی له جیوه سار ده‌کرده‌وه! ئەگه‌رچی پاشان زۆر په‌ژيوان بووه‌وه، زۆر وه‌به‌ر هاو‌پێکه‌ی دا‌که‌وت داوا‌ی لی‌بور‌دنی لی‌کرد. زویرو زگاری خۆی ده‌ر‌ب‌ری. وه‌لی چ فایده، ئەگه‌ر له‌وه‌می نه‌يانگرتايه... که‌تنه‌که‌ی له‌ ده‌ست ده‌قه‌وما. زیتر له‌ جارێکیش به‌حاجی ده‌گوت:

"چی بکه‌م برام... وه‌ده‌ست خۆم نه‌بوو! مه‌ژیم تی‌کچوو... ده‌تگوت ئەجنده تفه‌نگیان له‌دور‌ستی نام، ئاگام له‌ خۆم نه‌ما. خوا به‌زه‌یی پیم هاته‌وه‌و رزگاری کردم. به‌و خوايه له‌بان سه‌رانه‌وه‌یه من تۆزقاليک له‌ دوژمن‌داری و تۆله‌کرده‌وه ناترسم! به‌لام هه‌مزه برای منه. چۆن ده‌بی هه‌مزه به‌ده‌ستی من بکوژرابوايه! برا چۆن ده‌ست له‌هه‌وکی برای ده‌نی. به‌لام حاجی باوه‌ر بکه. ده‌تگوت یه‌کیک تفه‌نگی له‌دور ده‌ستی نام و گوتی لی‌یده! به‌رچاوم تاریک ببوو هیچم نه‌ده‌بینی... به‌لام باش بوو... باش. خوا به‌زه‌یی پیم هاته‌وه!"

حاجی گالته‌ی به‌و پا‌کانه کردنه ده‌هات. به‌ناره‌زاییه‌که‌وه وه‌رامی ده‌دایه‌وه:

"ئه‌و گلیانه چ سوودیکیان نییه. ئەگه‌ر ئەم‌جاره خوا به‌هانات هات و ده‌ربازی کردی، جارێکی تر ده‌ربازت نا‌کا. هه‌تاوه‌کونی له‌سه‌ر ئەو که‌راتییه‌ی بی حالت ئاوا ده‌بی. هینده‌ی نه‌ما‌بوو کورپژگه‌ی وه‌سته‌زوان سارد‌که‌یته‌وه. ئەوسا هه‌ر له‌ بن باری په‌یوینی خه‌لکی ده‌رنه‌ده‌چووین. هه‌زارو یه‌ک گلی ده‌کرا. که‌س نه‌یده‌گوت که‌راتییه‌ک بوو کرا. نه‌زانی

بوو له دهست دەرچوو. ههزار کۆنه کایان وهبا دهکردهوه و قهتماغه ی زۆر برینانیا ن هه لده درایه وه. ئەگەرچی هیچ له ئارادا نه بوو شتی وایان هه لده بهستا له وانه بوو خۆمان یه کهم کهس بووین باوه پیمان بکردیوا! دهیانگوت له کورپژگه ی به فیل بوون. بردیانه ژووره وه به ئاسانی کوشتیان. له زووه وه ده مانزانی دهست له و بیکه سه ده وه شینن! ئەدی برام، زۆر شتیان ده گوت!"

هه تا وه کونج برایم فرمایشتی خوی به جی هیناو کۆچی دوا یی کرد. حاجی هه ر لێ دلیا نه بوو. له وه ده ترسا ده ستیکی لیبو وه شینن. له بهر ئەوه ی بۆ که سی دانه دیناو ملکه چی نه ده کرد، دارو به ردی دوژمن بوو! ئەگه ر واش نه بووی ، حاجی هه روای تیده گه یشت! بۆیه هه رچه ند له و پیداگرته ی هه لۆ ورد ده بووه وه ، کت و مت برایمی باوکی بوو. تۆز قالیک له سه ر ری و شوونی ئەوی لانه دا بوو. ئەگه رچی به قسان زۆر جار ان خۆی ده بواردو ئەو شتانه ی به هه له ده خسته وه. وه لێ به کرده وه، هه رکه ده ماری بگرتبوا یه برایمی باوکی بوو. که باسیش ده هاته سه ر ئەو باسه ئەوا بی دوودلی ده یگوت:

" نابی مروّف وا بیربکاته وه. کهس نییه هه له نه کا. پیویسته بواری که سانی دیکه ش بده ی ئەوه ی گه ره کیانه ده ریپرن. زۆر شت هه یه پیداگرتن و مکور بوون و له سه ری که راتییه. به ره وه هه لدیرت راپیچ ده کات. هه ر کاریک بکه ی پیویسته به رایج به وردی بیری لیبکه یته وه، زوو هه لنه چی. کهس نییه له و دنیا یه ی هه له نه کا!"

هه‌لۆ له زۆر کاتدا به پێچه‌وانه‌ی ئه‌و گلیه‌ ره‌فتاری ده‌کرد. که مامی
ئاگاداری ده‌کرده‌وه به په‌ژیوانیه‌که‌وه ده‌یگوت:

"چیکه‌م مامه، به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو. هۆش و زه‌ینم له کن خۆم
نه‌بوو!"...

حاجیش پێده‌که‌نی و وه‌رامی ده‌دایه‌وه:

"گوا‌یا که‌س له کاتی هه‌یمنی و ئاساییدا شتی که‌س نه‌کرده‌ی
لیوه‌شاوه‌ته‌وه؟! که‌س ئاگای له خۆی بووه‌و تووشی هه‌له‌ بووبی!
نه‌زانیه‌که‌ لی‌ره‌یه‌ کورم. ئه‌گه‌ر خۆت به ژيرو دانا ده‌زانی پێویسته
وریای خۆت بی. هه‌ول‌بده‌ی جله‌وی بیرو هۆشت له ده‌ست نه‌ده‌ی! زانا
ئه‌و که‌سه‌یه‌ له کاتی ناخۆشی و ته‌نگاوی دا نه‌شیوی و ئاسایی بیر
بکاته‌وه. ئه‌گه‌رنا له کاتی ئاساییدا مندالیش زۆر جارن شتی به‌رپی و
جی یه‌ژی. ئه‌دی کورم... ده‌رده‌که‌ لی‌ره‌دایه‌!"

حاجی ئه‌م‌جاره‌یان که‌ نیگای هه‌لب‌ری هه‌لۆی له‌به‌ر چاوان بزر ببوو.
رووی بو لای ته‌ویله‌که‌ وه‌رچه‌رخاندو بارگیره‌که‌ی نه‌بینی، دلی
هه‌نده‌ی دیکه‌ ته‌نگ بوو. زۆر جارن له پیرو دنیا دیته‌کانی ژنه‌وتبوو
ئه‌گه‌ر یه‌کی دلی ته‌نگ بوو، ئه‌گه‌ر دانیشتبوو باشتر وایه‌ هه‌لسیته‌وه.
بۆیه‌ به‌ گورجی هه‌لسایه‌وه، له‌سه‌ربانه‌که‌یان که‌پشی به‌ دامینی چیا‌یه‌که‌
کردبوو. ده‌ستی به‌هاتوچۆ کرد:

"ئەو ھەتیوھ ھەر بە ئارەزووی خۆی کرد. گویى بەگلیه کانم نەدا. چی لیکەم؟! ناشی پیلی بگرم و وەبەر زلانی بدم. ئیوھایە... ھەزار کەرەت یەژە وامەکە، ئەو ھەر بە ئارەزووی خۆی دەکات. ئەگەر شتیکیش وازی لی نەبی، وەکو نیرەکەر دەغەزری و قاچی لەزەوی دەچەقینی دەبەری ببیە جوو دیانیش تەقەیی سەری دی. ھەزار پەیفی بۆ قەتار بکە وادەزانی بایەو وەبن گونی دادەچی!"

بیئەوھە ئاگای لە خۆی بی، بە گوێرەیی پەیفەکان ھەنگاوی دەنا. کە لە ناخوھە توورە دەبوو ھەنگاوەکانی خیراتر دەکرد. کە ھیمینیش دەبوو ھەنگاوەکانی لەسەرەخۆ دەھاویشت بیری لە زۆر شتان دەکردوھ. سەری بەژووری زۆر بیروچکەیی نوتەک و تاریکدا دەکرد. ھیندیک جار وای لیدەھات بیدەستی خۆی دلی وەخورپە کەوئی و ترس بالی بەسەر بکیشی:

"سەیرە... ھەتاوھکونی خوا رۆلەیکت پیدەبەخشی. رۆژی دەجاران نزا دەکەیی و لەبەری دەناورییەوھ. ھەرکە دیتە دنیاش بەدەستیان دەکەویە قەزاوھ. نایەلن دەروونت ساتی ئاسوودە بی و ئوقرەت لی دەپرن. رۆژگاریکی سەیرە"...

تاوئی لەسر بانەکە بە بیدەنگی ھات و چوو، پاشان وەستا، دەستی ھەر لەبەر پشت بەندەکەیی بوو. پاشان چەند ھەنگاویکی بۆ نزیک سواندەکە نا. ھەموو شتیکی لەوئی بەجوانی دەبینرا.

خانووہکانی گوندی بہریکی پارٹھہ بیوون۔ ہہمووشیان بہداروبار
دہورہدرابوون، نیگاکانی کہوتہ سہر خانووہکہی حہمہ۔ ہہلہوستہیہکی
کرد۔ قیزی بووہوہو توورہییہک لہ ناخی دایسا۔ تا ہیزی لہ زاری دا
ہہبوو تفتیکی خہستی لہزہوی کرد:

"تفوو منوخی ناکہس بہچہ۔ سہگی سہگباب۔ تفوو... تو وەرہ پیاو ئہو
جوورہ غیرہتہت ہہبی! تفوو"...

نہک بہتہنیا حاجی ، ہہموو ئاواپی رقیان لہ حہمہ دہبووہوہ، کہس
حہزی پینہدہہات و ہاموشوی نہدہکرد۔ تا بلینی کابرایہکی نمہک
حہرام و بی رووہت بوو۔ کہ دہستی خوئی دیبوا باوکی خوئی
نہدہناسی۔ دین و ئیمانی پارہبوو! ہہموو شتیکی دہکرد! کہ لہسہرہوہ
دہتبینی، دہتگوت:

"شتی وا چوون دہبی، مرویہکی ریک و پیک دیارہو شتی کہس نہکردہی
لیناوشیتہوہ!"

کہچی ئہگہر ماوہیہکی کورت لہگہلی بوای ، شارہزای دہبووی۔ تفت لہ
گوپری باوکی دہکردو دروشیان بہزاری ہہلبہستایہ باوہرت دہکرد!

حہمہ مرویہکی لاوازی رہشتالہ بوو۔ بالای مام ناوہندی و دہم و
چاویکی بچووک و دریژوکانی ہہبوو۔ تہمنی لہ دہوری چل و پینچ
سالاندا دہبوو۔ بہلام لہبہر ئہوہی ہاتوچوی شاری دہکردو ناوہ ناوہ
بہدزی پرچی رہنگ دہکرد۔ تالہموویکی سپی چیبہ بہسہریہوہ دیار

نەبوو! لەو بارەیه‌وه پلاریان زۆر لێدەدا. پیروکالی گوندی دەیانگوت ئەوه کاریکی حەرام و ناپەسندو نەخشەیی خوا گۆرینە. ئەو هیچ بایەخی پینەداو بگرە پاشملە گالتهشی پیندەکردن. هەولیدەدا خۆی بە مرۆیەکی هیمن و لەسەرەخۆ نیشان بۆ. هەر لەو سۆنگەیه‌ش بوو، بەراییی توانی بەشیکی زۆری خەلکی ئاوابی لە خشتە بەری، کە تی کرا مرۆی ساویلکەو پاک بوون. حەمە سرووشتیکی تا بلیی سەیری هەبوو. لە رووی ئاینەوه... فەرمەسۆنیک بوو بۆ خۆی، باوەری بە هیچ ئاینیک نەبوو! ئەوهی خوا پێی خۆش بوایە ئەو نەیدەکرد. کەچی بەر لە هەموو کەسیک لە مزگەوت ئامادە دەبوو! زۆر بە گرانیه‌وه دەست نوێژی هەل‌دەگرت. بە قان و قون دەهات و دەچوو! هەمیشە لەتەک مەلاش دادەنیشت. جار ناچاریش بەخۆی رادەپەرموو وەعزیشی بۆ خەلک دەدا! کە گۆیی لێ دەبوو پیرەکان باسیان دەکردو پەسنیان بۆ دەدا:

"بەخوا پیاویکی لە خواترس و دین پەرورە!"

بزه‌یه‌کی دەهاتی و بەشایی بەخۆبوونیکەوه هەنگاوی دەنا. چەندەیی یەژی بەجاقی و زۆرزان لە خۆی دەگەیشت. وای بۆ دەچوو کەس لەو توانایە نیه پەردەیی لەسەر هەل‌داتەوه. کەچی زۆر بە ئاسانی هی بن بەریی لیکەوتە سەر بەرو هەمووشتیکی ئاشکراوو!

حەمە چ کاریکی وای نەدەکرد. هەمیشە خاوین و ریک و پیک بوو. گرانتترین جلی لەبەر دەکرد. بەم دوابیە دەرکەوت خانویکی گەورەشی لەشار کړیبوو! ئەو شتانە وای لە خەلکەکە کرد بسەنگرنەوه و چەند

پرسیاریکیان له مهژی سهر ههلبدا ! که به دواى وهرام گهپران و لییان
کولیهوه ، ههموو شتیکیان بو ئاشکرا بوو!

ئهو همهى که به مرویهکی هیمن و چاوتیرو پیاوانهى تیگهیشتبوون،
دهرکهوت مرویهکی تا بلایی گهندهو سپلهیه. وهکو قرژانگ به ههردوو
سهرانى لیدهدا. تهنانهت لهگهڵ خودى خووشى راست نهبوو.

ههتاوهکونى درۆ ههبوایه راستى نهدهگوت ! سهبربارى ههموو ئهمانهش
گومانى ئهوهى لیدهکرا که چاوساغى دوژمنیشه! بویه متمانهیان پینهماو
نهیاندههیشت تیکه لاویان بیت!

له ههموو شتیک سهیرتر، روژیکیان همه بزر بوو. ماوهیهکی زوری
بهسهرچوو نهگهراپهوه. وا بلاوبوووه که چهکی ههلگرتوووهو بوته
پیشمهرگه! ئهگهرجى بهرایى ئهمه تارادهیهک لای خهلکهکه ئاسایی بوو.
چونكى همه ههمیشه کوردایهتى خووى نیشان دهاو زوری لهو گلیه
گهورانه دهکرد. ئهگه ریهکی نهیناسیبا وایدهزانى مرویهکی لیهاوووهو
دهستیکی بالای له کوردایهتیدا ههیه!

ئهوهى بووه سوڤنگهى دروست بوونى گومان لای خهلکهکه، ئهوه بوو
حهمه چۆن و بهچی بهو ماوهیه کهمه ئهو ههموو سامانهى بهیهکهوه نا
! پاشانیش وا بهئاسانى ههمووی بهجیهیشت و بووه پیشمهرگه! له
کاتیکیا ههموو شارهزای بوون. دهیانزانى مرویهکی پوولهکیه و گوللهی
به فلسیهوه دهن!

زۆر باسی له سهر كرا. بووه ههويى زۆر دهمه تهقى و گفتوگو. به شىك
زۆر به ساويلكه بيهوه دهگوت:

" مرؤف تواناى گورانى ههيه... بوئا... همه له كوئايدا راستى بو
دهركهوت و گورا!"

ههنديك كهسى ترى له خواترس و ديندار به شيوهيهكى تر باسيان
دهكرد:

" خوا... ههرخوا خوى دهزانى چون ريگه به بهندهى خوى نيشان دهدا!
ئهدى... خوا به زهيه پياها تهوهو خستيه سهر ريگه راست!"

به شىكى تر ههروا چاشميش ببوون. دوزهكهيان له وه به گورهتر
دهزانى، چهدين نيشانهى پرسيارو سهرسورمانيان به قيتى له تهك
دانا بوو!!!

لهنكاورا ههوال كهوتهوه كه همه رايكردوه! ئاميرى بى تهلى له كن
گومان براوه، ئاشكرا بووه كه سيخور بووهو دوژمن به دست
ناردويهتى. ههر ئهو ئاشكرا بوونه بوو، ئيدى كهس همه نه بينيهوه.

ئاشكرا بوو كه همه دهستى له زۆر نسكوو تيكهوتنان هه بووه. ببووه
ئهگهري كوژران و بهديل گيرانى زۆر له قارهمانان. بهم دوايه له شار
شانهيه كيشى ئاشكرا كردبوو. زۆربهى ئەندامهكانى گيرابوون و له
سيداره درابوون...

" تقوو... رووپهشى خو فرؤش... تقوو... سهگى سهگباب"!!!

هەر به خێرای نینگاکانی له سهر که لاوه که لادا. نه یویست چیتر بیر له و کاره ساته پر شه رمه زاریه بکاته وه. هەر ئه و خۆی بوو نه یه یشت مال و منداله که ی حه مه ئازاریان پیتگات. خه لکی زۆر هه ولایندا که ده ست له وانیش بوه شینن! به لام ئه و خۆی خسته نیوان:

" خوا هه لئاگرئ. ئه و هیچ و پوچ و خۆفرۆش بوو. ئه و به سته زمانانه چیبکه ن. ئه وانه چ تاوانیکیان هه یه؟! که س هه یه حه ز بکا ئاوا رووپره ش بی! رازی نابم ده ستیان بۆ دریژ بکری. خواهه لئاگرئ. ئه و منداله به سته زمانانه چ تاوانیان نییه!"

" تفوو... رووپره شینه... ئه وه ی له مشک بی جه وال ده درئ، هه رگیز نه ده بوایه یارمه تیان بده م... تفوو... رووپره شینه. ئه گه ر ده مزانی ئه وه تان لیده رده چوو، هه رگیز تیکه ل نه ده بووم. با پارچه پارچه یان کردبوان. له ژووریکیان کردبوان و ئاوریان له مالی به ردابووان... تفوو... تووله سه گینه!!!"

حاجی زۆر په ژیوان بووه وه که یارمه تی ئه وانه ی داو به سه لامه تی له ئاواپی به پێی کردن. به م دواپی به بۆی گه رابوو وه که کوره کانی حه مه تووله سه گی وایان لیده رچوو بوو، سه دبه ردیان به دواپی باوکیان هاویشتبوو! ببوونه کلکی ته ورو ئه وه ی میله ته که یان پێی خۆش بوایه له وان نه ده وشایه وه. یه کیک بۆ حاجی گێرابوو وه. که خۆی له زاری کوره که ی حه مه ی بیستبوو. کاتئ لێی پرسیبوو ئه و هه موو سامانه ت له کوئ بوو. ئه ویش وه رامی دابوو وه:

"ئاسانە... پشیلەیکە بخە داو دەو، کۆمەلێ پارەت دەدەنی. سەگێ
بتۆپینە پارچە زەویەکت دەدەنی!" ...

"تفوو... روورەشی لەباوک روورەشتر. کاشکی ئەو شەو خۆم تیکەل
نەدەکرد ئەوسا دەمزانی چۆن لە دەمی باوکتیان دەری!"

کە لە ئاواپیەکە رادەماو بییری دەکردەو. زۆر جوورە خەلکی تیا ژیاو. باش و خەراو. چاوتیرو پیاوانە، چاوچنۆک و ناکەس بەچە، هی ئازاو بەئەمەک ... ترسنۆک و سپلە، بەلام هەرگیز وەکو حەمە ی تیا هەلنەکەوتبوو! قەتیش لەو برۆیە دانەبوون هی ئاوا لە گوندەکیان هەلکەوئ! کە دەشیانزانی کاریکی ئاوا لە گوندیک روویداو، یەکیکی تقی لە شیری خۆی کردوو و ناموسی خۆی داووتە دەست دوژمن. ئەو لە جیو ئەرەقە ی شەرمەزاری لیدەتکا. حەمەش بەپەسەن هی گوندەکی ئەوان نەبوو. کەسیش نەیدەزانی لە کوێو هاتوو. حاجی بەم دواپیە کە هەوایی کورەکانی حەمە ی بەو شیوێە دەژنەوت. خاترجەم بوو کە باوکی حەمەش دێلە سەگیک بوو! ئەگینا قەت ئەوانە ی لێنەدەکەوتەو!

تەماشای ئاسمانی کرد. چەند جاریک سەری باداو چاوەکانی نوقاند:

"خوایە تۆبە... خەریکە بەهۆی ئەو سەگەو خۆم گوناھبار دەکەم.
خوایە بمبەخشە!"

بەبیزارییەکەو دەستی بەهاتوچۆ کردەو...

"سندان له و داره دا ئیوه دهیپین. بلئ به و ئاور بارانه ی کاتی دارهیتانه. هەر له یادم نه بوو پیی یه ژم. بلیم کورم ئه مرۆ باله فر دوو شوانی بیدهسه لاتی له خوین گه وزاندوووه. به چ ئه قلیک ده چیه ئه و چیاو چۆله، به لام خو ئه ویش دهیزانی! ئه ی لیڤه نه بوو!"

خوی زور بیدهسه لات هاته بهرچاو، وینه ی باله فره که ی چه ند جاریک به مه ژیدا تیپه ری، خه ریک بوو به رانه ر خودی خوی رقیکی له دل ده گورا! چه نده ی بیر ی لیڤه کرده وه هینده ی دیکه زگارو په ریشان ده بوو...

"هه نوکه یه ژن چه ند ترسنۆکه، مرۆی ئاوا ترسنۆکمان نه دیوه! هەر بو دلۆپه خوینی ئاوا ده ترسی. له و مردنه ده ترسی که دوا ریگی هه موانانه!"

"نا... نا... ئه وانه شاره زایی من و هه رگیز شتی وایان به ئه ندیشه دانایی. هه رگیز به م له گوینه بیرناکه نه وه. نا... هه رگیز" ...

تا هیزی هه بوو شه قیقی له رانیدا! ئه گه رچی ئازاریکی زوری پیگه یاند، ههستی به خو شییه ک کرد! بۆیه چه ند جاریک ئه و کاره ی دووباره کرده وه!

ویستی مه ژی به شتیکی خه ریک بکات. بیر ی بو دواوه گێراییه وه. رۆژه تال و شیرینه کانی ته مه نی هینایه بهرچاو. بیسوود بوو. دل ته نگیه که ی دهستی له هه وکی نه ده کرده وه. ئه و ماوه یه کی زور بوو له و گونده ده ژیا.

نەك ھەر ماۋەيەكى زۆر بوو بگرە باب و باپپىرىشى ھەر لەو گوندە ژيا بوون. لاي وابوو ھىچ كەس وەكو ئەو شارەزاي گوندەكە نەبوو. مال بە مالى دەناسى. دەيزانى كى و كورپى كىنە، ياخود كەى و چۆن ھاتوونەتە ئەو گوندە.

"تفوو... ناپەسەن، خۆفروش ... پياو سەرى ژنى خۆى بو خەلك بگرى باشتەرە نەوەك بىتتە چاوساغى دوژمنان. تفوو... روورەشى خويړى!"

ئەو تاوى لەمەوبەر تۆبەى كردبوو پەژيوان ببوو ھو لەو پەيقانەى دەريبيرين. كەچى بىئەو ھى بەخۆى بزاني خەرىك بووكوانووى رقى ھەمدىس ئاورىنگى دەكردو لە ھەنيەى برووسكەى دەدا! گەرايەو ھە سەر دوخى جاران و دەستى بە جنيودان كردهو:

"دانيام خواش دژى ئەو جوړە مروقانەيە. ئەويش بە بەندەى خويان نازاني و لنيان بىبەريە! ئەى چۆن... ئەو ھى ناكوكى و دووبەرەكى بخاتە نيو خەلكى خوا لىي بىبەريە. خوا دوژمنى ئەو كەسانەيە كە داو بو بەندەى ئەو دەنيئەو ھە. دوژمنى ئەوانەيە كە لەسەر ھو بەشيئەيەك خويان دەردەخەن و لەناو ھو ھىش جوړىكى ترن! بەرانبەر سىپى سىپى وەكو شاخ بىزىنە، لە ناو ھو ھىش رەش رەش لە قەتران رەشترن!"

ئەو پەيقانەى بە توورپەيەكى زۆر ھو لەدل دەردەچوون. كەچى لە ناخيدا پەنگيان دەخوارد ھو ھەدەگەيشتنە دەر ھو ، رەنگ رووى پىر ھەلمابوو.

شویتی خانووهکهی ئەوان بەرزایی بوو، بۆیه بەسەر هه‌موو ماله‌کانی دادەروانی. له‌ویوه ده‌تتوانی خانووه‌کانی گوندی یه‌که یه‌که بژمیری. له‌و سه‌ری گوندی، یه‌کیک به‌ دیارکه‌وت ، که نزیك بووه‌وه ، ئەولا بوو. له‌ هه‌ورازۆکه‌که واژی ده‌بووه‌وه. یاغر یاغر بۆ لای مزگه‌وت هه‌نگاوی ده‌نا. حاجی که ئەوی بینی سمیله‌ خرچه‌ی هاتی و بزیه‌که روخساری گرته‌وه. هه‌ستی به‌ شادمانیه‌که کرد. دۆستایه‌تییه‌کی به‌تینی له‌گه‌لدا هه‌بوو. ئەولا مرویه‌کی ساویله‌که و دلپاک بوو. ئەگه‌رچی له‌ بنه‌رته‌دا هی گونده‌که نه‌بوو، وه‌لێ کیه‌ی خۆی به‌ کوری گوندی ده‌زانی و بابله‌باب له‌ گونده‌که ژیا‌بوون، به‌قه‌د ئەو گونده‌که‌ی خۆش نه‌ده‌ویست. به‌ قه‌د ئەو شانازی به‌ گونده‌که‌وه نه‌ده‌کرد!

حاجی حوسین ده‌یزانی ئەولا که‌ی و چۆن هات‌بووه گونده‌که‌یان. وای له‌به‌رچاو روون بوو وه‌که ئەوه‌ی هه‌ر ئەو چرکه‌یه روویدایێ وابوو! که هاته گونده‌که‌یان ئەو یه‌که‌م که‌س بوو تووشی هات. ئەو کاته له‌ هه‌رته‌ی لاویدا بوو ، تازه‌ خه‌تی سمیلی داده‌نا. کات ده‌مه‌و ئیواره بووو و خه‌ریک بوو له‌په‌ز چیراندن ده‌گه‌رایه‌وه‌و ورده‌ ورده‌ به‌ره‌و ئاوا‌یی ده‌بووه‌وه، که تووشی ئەولا بوو زۆر به‌ ناگزووری بینی. چهند که‌چه بزگوریکی شرو شیتالی له‌سه‌رپه‌شتی بارگه‌ریک قایم کردبوو. کورپکی شه‌ش هه‌وت سالانه‌ش. که چلک و توژی ئادگاری ، ئەوی ده‌گه‌یانده‌ که ماوه‌یه‌کی زۆر بوو ئاویان نه‌دیووو. به‌ هیلاکیه‌وه له‌ دوا‌ی بارگه‌ره‌که هه‌نگاوی ده‌نا. ئافره‌تیکی سپیله‌کی کورته‌ بالاش مه‌لۆتکه‌یه‌کی له‌ نیو به‌رامپیلی له‌ په‌شتی کردبوو. زۆر وه‌ره‌زو بیزار

دەھاتە بەرچاۋ. ئەۋىش ۋەكو ئەۋان ماندوۋوبوۋنى پىۋە دياربوو ، بەنادلىۋە ھەنگاۋى دەنا. دۋاى ئەۋەى گەىشتە لای حاجى و ماۋەىەك لەگەل يەك ئاخاوتن. حاجى زانى ئاۋارەن و رەۋەكەيان بى كۆتايىە. ئەۋ چىاۋ چۆلەيان گرتۆتە بەرو نازانن دوا قۇناغیان لە كۆيدايە...

"براى خۆم. ئىمە لى قەوماۋىن. ئەۋ مال و سامانەى بەدرىژايى ژيان بەيەكەۋەمان نا. دەستىكىان تى گىراۋ ھەموۋيان تالان كرا!"

لەبەر ئەۋەى گوندەكەى ئەۋان لەۋ رووداۋە دووربوو. حاجى ئەۋ دەمە نەيزانىبوو چى روويداۋە! بۆيە زۆر خەمبار و نىگەران بوو.

"دەزانى چىان لىكردىن. ئەۋەى ئەۋ ەرەبانە لەگەل ئىمەيان كرا گاور بە گاۋرانى خۆى لەگەل موسلمانانى نەكردۋە"

"باشە بۇ بەرەنگارىان نەبوۋنەۋە. مرۇ چۆن وا بە ئاسانى دەست دەدا!"

"چى يەژم... ئەگەر تەبايى و يەكگرتن نەبى. چارەنۋوس ھەر ئاۋا دەبى. گوندىكى ۋەكو گوندەكەى ئىمە ، كە ھەر چەند ماللىك دەبوو، لەگەل يەك ناكۆك بوون و ھەركەسە بەئارەزوۋى خۆى دەكرد. كەس لەگەل كەس راست نەبوو. ئەگىنا ھەرگىز نەياندەتۋانى وا بە ئاسانى تالانمان بکەن و ھەموو شتىكمان بەرن!"

"يانى ھەر مىرئىك نەبوو بۇ ترس تەقەيەكىان پىۋەبنى؟!"

"وهك بۆم باس كردى. كارهكهى ئىمه ئيوها بوو. بهلام وهكو من زانيم له زۆر گوندان دهست كراوه. ئىمه كرممان له نئو خۆبوو. ئهگينا له گوندهكهى ئهولاي ئىمه. يهك تهقه...تهنيا يهك تهقه له دوورى گوندى كرا. كاتى ئهوان لچكى دشدشايهيان له بهر پشتى ناو تئيان تهقان! ئه و هاواري ئهوهى ترى دهكرد. راكهن پيشمه رگه هاتن، يا ويلى يابه... ئهدى برام. ئه و ناته باييه پشتى ئىمهى شكاند!"

ئهوان به و له گوينه داخاوتن. ئايشى خيزانى ئهولاش. كه ئه و دهمه نهيدهزاني ناوى چييه. گوڤى بۆ راديرابوون و به چاويكى پر فرميسكه وهش سهيرى دهكردن.

به م جوړه حاجى حوسين يه كه م كهس بوو تووشيان بوو، هاوړييه تى له گه ل پهيدا كردن. هاوړييه تيه كهش روژ به روژ پته وترو به هيتر ده بوو. تا دهات زيتر شاره زايى رهوشتى يهك ده بوون و يهكيان له كن خۆشه ويستتر ده بوو. كه چوونه گونده كه يان به راين حاجى حوسين هوڊه يهكى له مالى خوڤيان داين. تا ئه و كاته ي به هه ره وه زى خانويكى سه ره به خوڤيان بۆ دروست كردن هه ر له وى مانه وه، خوا هه لئاگرى ئه و لاش زورى منته پييوو. له زۆر جئيان په سنى حاجى حوسينى دده او به شان و بالى هه لده گوت، ده گوت :

"له شم هى خۆمه و سه رم هى حاجى... هه رگيز له چاكه ي دهرناچم. ئه گه ر ئه و نه بوايه خۆم و منداله كانم له و چياو چۆله گورگ ده يخواردين. ئه گه ر ئه و نه بوايه... خۆم و منداله كانم له و چياو چۆله له

برسان دەمردین. ھەرگیز لە چاکەى دەرناچم. منداڵەکانى خۆمى لەبەر
پى سەربرم ھىشتا چاکەىم پى نادریتەو!

زۆر بەى شەوان دادەنىشتن و باس دەھاتە سەر باسى تالانى عارەبان.
ھەموو بە تامەزرۆییەو ھەرگیز بۆ رادەدێرا. جارێ خەجەى ژنى حاجى
لە ھەمووان تامەزرۆتر بوو! ھەر وشەى بەشى نەژنەوتایە، یاخود
تێى نەگەیشتبوایە، ئەوا لە جارێک زیاتر پرسىارى دەکرد. زۆر جار
بەدەستى خۆیان، وا لە خەمان پەر دەبوون، لە تریقەى پیکەننێیان دەدا!
ھەرگیز باوەرپیان نەدەکرد لەم دنیاى دا شتى ئاوا رووبدا! ھەرگیز
باوەرپیان نەدەکرد لەم دنیاى دا مرۆى ئاوا بى چا و روو ھەبن. ھەندىک
جارى تر، کزگریان لە ھەوکی بەمىنى و ئەگەر لە شەرمان نەبوایە.
دادەنىشتن و تا کولى دلیان دادەمرکا دەگريان !

ئایشە زۆر لە ئەولای مێردى کۆلدارتر بوو بۆ گێرانەو ھى باسەکان،
ئەو ھى کە خۆى تیايدا ژیا بوو، لە گوندەکەى ئەوان روویدا بوو. وەک
ئەو ھى بەو گێرانەو ھى تۆلەى خۆى بکاتەو. ھەستى بە ئاسوودەییەک
دەکرد! کە دیمای پیدەھینا تژی سیهکانى ھەناسەى بە شادمانى
ھەلدەمژت!

"ئێو نازان، کەس وەکو من شارەزایى ئەو دێرندانە نییە. ئەوانە مرۆف
نین! ئەو ھى من لەوانەم دیو ھە کەسم نەدیو. نەخیر ئەوانە مرۆف نین
و دێرندەن! کێھى خۆى بە دۆست و نزیکت دەزانى، کێھى بە پیاو
بەرەوشتى تیدەگەیشتى، ئەو بەر لە ھەموو کەسێک لە قاپى دەداى! بەر

له هه‌موو كه‌سېك خۆى ده‌گه‌يانده ماله‌كه‌ى تو! ئه‌مه گوايا چاكه‌و پياوه‌تيت له‌گه‌ل ده‌كات. كه ئه‌مه يه‌ژم وانه‌بى رقم لىيان بېته‌وه ! بۆيه به‌و له‌گوينه باسيان ده‌كه‌م. نا... نه‌خېر... به‌لانه‌كونى هه‌ز ده‌كه‌م زاخى ئه‌وانه‌تان بۆ ده‌ركه‌وى. بزنان چ توخمه سه‌گيكن. بزنان چ ژه‌هره ماريكن!

هه‌موو جارى كه دريژ دادپرى ده‌كردو زۆرى له‌سه‌ر ده‌رپويشت. ئه‌وه‌ى شاره‌زاي بوو، چاوه‌روانى ئه‌وه‌ى لىده‌كرد ،كه باسى ده‌سته‌خوشكه ئازيزه‌كه‌ى بۆ بكا. چونكى ئه‌و مكور بوو ئه‌و باسه دووباره‌و ده‌باره‌و سه‌د باره بكاته‌وه. ئه‌و كه ده‌سته خوشكه‌كه‌ى بينى، وايزانى به‌ته‌نگيه‌وه هاتوووه گه‌ره‌كه‌تى يارمه‌تى بدا. كه‌چى هيدم گربوو... هۆپه‌كى له خۆزاني كه بينى ده‌سته خوشكه‌كه‌ى بۆ تالانى ماله‌كه‌ى هاتوووه! كه ده‌گه‌يشته ئه‌وه‌ى گليه‌كانى ده‌سته خوشكه‌كه‌ى بگيرىته‌وه. هه‌موو جارېك پيكه‌نينى ده‌هات و ده‌يگوت:

"ئو داوين پيسه... ئه‌و سۆزانييه. به‌رايى كه هاته ماله‌كه‌مان پشيه‌كم هاته‌وه به‌ر. له‌دلى خۆم گوتم فرېشته‌يه‌و خوا له‌م ته‌نگاويه بۆى ناردووم، هه‌ر نه‌بى كاريكى وا ده‌كات كه‌س ده‌ست بۆ ماله‌كه‌ى ئيمه دريژ نه‌كا. چه‌ند سال بوو يه‌كترمان ده‌ناسى و نان و نمه‌كى ئيمه‌ى كردبوو. كه‌چى زۆر سه‌يرم پيهاه كه‌ گوتى: - ئايشى... خوشكى خۆم. پيم بلئى مافوره‌كانت داناوه ! ئه‌من بيبه‌م باشتر له‌ يه‌كى ترا! ئه‌وانه ماله‌كه‌ت هه‌ر تالان ده‌كهن. پيم بلئى... مافوره‌كانت له‌ كوئى داناوه. له

کویت شارڈوٽه وه. ئایشی خوشکی خوم... مافوریکی گه لیک باش بوو. بو من بیت باشتره. چهند ساله یه کتر دهناسین بو که سیکه نه ناس بیتا!"

ئایشی لیږدها پیکه نینه که ی تیکه ل به نزره یه ک ده بوو، دهنگی به رزتر ده بو وه. که چی فنه یه کی لیوه ده هات و به سه رخوی نه دیه هی َنا!

"ئه و سو زانییه ئه مه ی ده گوت ، له کاتیکدا به دریژیایی حه وشه که رایده کردو مریشکه کانی ده گرت. رکه یه ک له و ناوه بوو پری کرد بوو. کیهشی قه له وو باش بوو ده بیرد! به لام وادیار بوو داخی گوره ی بو مافوره که بوو"

ئایشی که ههستی ده کر هه موو له دور زاری رامانیه و به بایه خه وه گویان بو رادیراوه. سه ری باده داو دریژه ی پیده دا.

"له وانه یه هه نوکه ئیوه لاتان شتیکی ئاسایی بی. وه لی ئه گه ر توزی لی ورد ببینه وه و بیهیتنه به رچاو. له بهر زه قه ی چاوانت مال و سامانت به رن. ئه وه ی به دریژی ته مه ن به یه کت ناوه به چاوتروکانیک نه یهیلن ! مردنتان نه دیوه... یه ژن ناخوشه. به لام دلنیا بن ئه وه زور له مردنه که ناخوشره. ده زانی ئه و مالهم به چ ده رده سه ریه ک به یه که وه نابوو... ئه وه ئه ولا به رانه رتانه لی بی پرسن... بزانتان چوون ئه و مالهم به یه که وه نابوو!"

ئه ولاش هه موو جاری لیږدها پر هه لده ماو ده ته قیه وه:

"کچی سووچی خۆمان بوو... سووچی خۆمان. پیاو بو خوا یه ژئی باشه، نه ویرو ترسنۆک بووین و زوو دهستان دا. ئەگینا قهت ئاوامان به سهه نه دههات. کینخوا خۆ گونده که یان هه ر یه ک دوو گوند له ئیمه دور بوو، بو کهس نهیتوانی پووشکه یه ک تالانیان بکا. وهکو پیاوان له هه ر چوار دهوری گوندی سهنگه ریان بهست. شهو روژ ئیشکیان دهگرت و پاسهوانی گونده که یان دهکرد. کهس نهویرا تخونیان بکهوی. ئیمه ترسنۆک بووین. سووچه که سووچی خۆمان بوو"

حاجی حوسین له سه ربانه که به ردهوام هاتوچۆی دهکردو تادههات دلی توندتر دهبوو، مشه ی لیوه دههات و له به رخۆی دهیورتاند:

"ئیمه ش سووچ وگونه ی خۆمانه... تاوانی خۆمانه، ئەگینا ئەو دوژمنه گه مژه له هه رگیز نه دهشیا به و له وگوینه به ربیته گیانی ئەو خه لکه. ئەگه ر دوو نه فه ر له و چیا به به دلسۆزی شه رپ کریدی له شکر دی نیایی دهروهستی نه هاتوو! هه موو له گه ل یه ک ناته باو ناکۆکین. دوو گوجیله سه گ له و لاوه توپی ده کریت. دین به لاشه و که لاک ی ئیمه خه نی ده بن... سووچ و تاوانی خۆمانه!"

هه تاوه کونی له گه ل زه پینی گویدریژه که زیره ی خه یالی پچرا ، به ردهوام بیری ده کرده ووه منجه ی لیوه دههات. که ئاوپی دایه وه، خه جه ی خیزانی بوو. ریشمه ی گوئ دریژه که ی له دهست بوو هیدی هیدی به ره و لای ده بووه وه. هیشتا نزیک نه که وتبووه وه که حاجی نه راندی:

-هاتیوه...؟ سندان له خۆت و ئەو ئاردهی بدا که تۆ دهیپیتی. ئەوه
کاره تۆ دهیکهی!

-ئەوه لهباتی ماندوو نهبوون کردنه وانیه؟! لهباتی چاکهی ههفتی
گوندم بریوه ههتاوهکونی ئاردو شهکرم بۆ هیناوی. توو ئەوخوایه ئەوه
کاری ژنانه؟ بهلانهکونی که تۆ نهویری بچییه شار من چی بکهه! ئەوه
له باتی ماندوو نهبوون کردنه. مرۆف له دین وهردهگیی!

خهجی کهویدهچوو زۆر ماندوو ببوو، له گیانی خۆی بیزار بوو، وهکو
فیشهکه شیتته تهقییهوهو ئەو چهند پهیفهی به توورپهیی درکاند. حاجی
لهباتی ئەوهی وهرامی بداتهوه. به گورجی لهسهربانهکه دابهزی.
ریشمهی گوی دریزهکهی گرت و له ئەستوندهی ههیوانهکهی بهستهوه:

-مالت به قوی نهگیی... خۆ ریی هات و نههاتی نهبوو... چیت کرد؟!
لهوکاتهی تۆ ئوغرت کردوو من کهلهه نهکهوتۆته زهوی. نهدهبوایه
تۆزی بلهزینی. قهت بیرت لهوه نهکردهوه مالت بهچۆلی جی هیشتوو!

-ههر واز بینه حاجی... واز بینه. بهدهردی خۆم کهوتوووهو خهریکم
له پیستهی خۆم دهردهچم... ههر واز بینه!

-دلم سهه خهتهرهی کردوو. گوتم دهبی چی بهسهه هاتیی، بۆ
نههاتهوه... دهبی گیرایی... دهبی کوژرایی... لهوهتای رۆیشتوویته
ههزارویهک بیرى دزیوم بهمهژی داهاتوووه. ههرگیز بهو لهگوینه گیرۆ
نهبووی و هیندهد وئ نهچوو!

به هیواشی ئه و په تهی کرده وه که شه کره ی پی به سترابو وه. ته ماشایه کی خه جه ی کرد. به رانبه ری له سه ر چیچکان دانیشتبوو.

- بۆ رویشتی. هه لسه له گه لم بیته خواره وه. سهیری چون ته ماشام ده کات!

خه جه به بیزاریه که وه هه لسه یه وه. وا به گرانی قیت بو وه ده تگوت ئه و گۆی زه ویه ی لی بارکراوه:

- مردم... پسام... توانای هیچم نه ماوه. به س با هه نه جتت بپریم. ویده چی ئه مرۆ شتیک رویدایی. گه ره کته داخی دلّی خۆت به من هه لپژی! ناوی خوا بیته حاجی، سوپاسی خوی بکه. له بنی دنیایی شه کرم بۆ هیناوی. سوپاسی خوا بکه.

هه ری که سوچی فهدده که ی گرت و له سه ر گۆی درێژه که یان هینایه خواره وه. به لاکه لاک بردیانه ژووره وه له سه ر هه رزاله یان دانا. که گه رانه وه دهره وه، حاجی له بهر هه یوانه که دانیشت و مشه یه کی لیوه هات!

- چیه حاجی بۆ مشه ت دی. دلت ته نگ دیاره، ده لئی شتیک رویداوه؟!

- هیچ نییه، له خه م و مه راقی ئه و دنیایه زیاتر هیچی دیکه نییه!

- مالت به قور نه گیری تۆش ده لئی سه ری دنیات به دهرزی دووریوه ته وه. خه م له هه موو شتیک ده خۆی!

-واز بینه خهجه... واز بینه. برینم مهکولینهوه. تو ههر لهسه ر فاک و
فیکی خوتی، وهکو ئاژهل دهژی! نه له دنیایی تیدهگهی نههیچ... ئالیکت
ههیی بهسته، بیر له هیچی تر ناکهیتهوه!

خهجه ماوهیهک تیئی راما، هیچی نهگوت. به پیچهوانهی ههموو جاریک
که له کاتی ئاوادا نهیدهبریهوهو دریژهی پیدهدا. ئەمجارهیان بیدهنگ
بوو. زانی میردهکهی زگار، گرئییهکی له دل دایه وهناسهی لیبریوه!
بۆیه هیچی نهگوت.

-پیاو نازانی لهو دنیایه چییکا! پیمگوت کورم مهپۆ... کاکي خۆم
مهپۆ... تو مندالی و چ له دنیایی ناگهی. ههر به قسهی خوی کرد. ئەو
کچهتیوهش لهو خهراوتر. ههر به گوئی خوی دهکات تو بوی بریسهو
ئامۆژگاری بکه ئەو ههرکلکی بادهدا!

خهجی نهشیا زیاتر بهبیدهنگی بمینتهوه، گوتی:

-چییه حاجی... ئەوه باسی چیدهکهی... ئەهی کوا پهخشان!؟

-لهگهل ئەو ئامۆزایه کهرهی چۆته ملشکانی!، چۆته داران. گوتم کورم
مهپۆن. من رۆژی ههزارویهک قسه دهژنهوم. ههزارویهک کارهسات و
رووداوم گوی لیدهبی. ئەو کهراتیه مهکهن. له کاولگۆکهی خوتان
دانیشتن. به قسهیان نهکردم.

خهجی بهسهرسامیهوه دهنگی ههلبری:

-چیه هه‌لۆ هاتۆته‌وه؟! ئه‌ی بۆ وات نه‌گوت ،له‌گه‌ل هه‌لۆی چوویته داران؟! جا چی تیا‌یه حاجی ئه‌ی برای خۆی نییه. جا چی تیا‌یه... خوشک و برا له‌گه‌ل یه‌ک چووینه داران.

-من چی یه‌ژم تۆ چی یه‌ژی... من بۆ کو‌یی ده‌به‌م، تۆ له‌ کو‌یی وه‌رده‌گریه‌وه!

ئه‌وان خه‌ریکی ئاخواتن بوون. که له‌لای راستیا‌نه‌وه خشپه‌یه‌ک هات، که سه‌ریان به‌رزکرده‌وه. هۆگریان بینی داریکی له‌ ده‌ست بوو به‌هیواشی به‌ره‌و مال ده‌بووه‌وه. هۆگر ته‌مه‌نی له‌ ده‌وری دوانزه‌ سالی‌دا ده‌بوو. رووت و بنی‌س و ده‌ستی چه‌په‌ی گۆج بوو. له‌به‌ر ئه‌وه زۆر جارن هه‌ر به‌ گۆجه‌ گازیان ده‌کرد. له‌ هاوته‌مه‌ن و ئاوقه‌رانی خۆی که‌س نه‌ده‌وی‌را وای پێیه‌ژی. به‌لام گه‌وره‌کان جار ناچار وایان بانگ ده‌کرد. ئه‌ویش به‌شه‌رمه‌وه سه‌ری داده‌نه‌واندو هیچی نه‌ده‌گوت. به‌لام بزووتنه‌وه‌یه‌کی وایده‌کرد که خۆی له‌ خۆیدا ناره‌زاییه‌کی گه‌وره بوو! زۆربه‌ی خه‌لکی ئاوابی خۆشیان ده‌ویست. هه‌ر کاریکی پێیان گوتبا نه‌یده‌گوت نا. هه‌میشه‌ ده‌سته‌ گۆجه‌که‌ی ده‌به‌رپشت به‌نده‌که‌ی بوو. ئه‌گه‌ر کاریکی به‌ده‌سته‌که‌ی تر بۆ ئه‌نجام نه‌درایه، ئه‌گینا ئه‌وه ده‌سته‌ی قه‌ت ده‌رنه‌دینا. به‌رده‌وام هه‌ولێ دها خۆی له‌ پرسیا‌ران بپاریزی. گه‌لیکی له‌له‌ش گران ده‌بوو که یه‌کیک ئه‌وه باسه‌ی له‌گه‌ل کردبوا‌یه. به‌ پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی خۆشی. ئه‌وه‌ی بۆ یه‌که‌م جار دیبوا‌ی یه‌کسه‌ر ده‌که‌وته پرسیا‌ران:

--ده‌ستت بۆ وایه؟

--نازانم!..

--هەر خۆی وابوو یاخود وای لیّهات!

--هەر خۆی وابوو.

--یانی زگماکه؟

--ئا...

هه‌موو پرسیاره‌کانی به کورتی وهرام ده‌دایه‌وه. به شیوازیکی واش ئه‌وه‌ی توزی مه‌ژی هه‌بوايه هه‌ستی به په‌ستی و بیزاری ده‌کرد! جا هی وا هه‌بوو له کورتی ده‌ییریه‌وه، هی واش هه‌بوو درێژه‌ی پێده‌داو به ئامان و زهمان نه‌یده‌بیریه‌وه! هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌ی هۆگر به وه‌په‌زییه‌وه، به بیئه‌وه‌ی بایه‌خی پێیدا، ملی ریی ده‌گرت و به هیواشی لیی دوور ده‌که‌وته‌وه.

-کا وهره... بزانی بۆ کوی ده‌چی؟

حاجی حوسین له‌په‌ر رووی له هۆگر کردو ئه‌و پرسیاره‌ی کرد. هۆگر ماوه‌یه‌ک سه‌یری کرد، نیگایه‌کی ئاراسته‌ی قاچه‌کانی کرد. زه‌نگاله‌که‌ی قاچی چه‌پی کرابوو‌وه‌وه، داها‌ته‌وه‌وه که‌وته به‌سته‌نه‌وه‌ی. له هه‌مان کاتیشدا له‌به‌ر خۆی و به ده‌نگیکێ نزم وهرامی حاجی دایه‌وه:

-ده‌چمه‌وه مال!

-باشه ئه‌گه‌ر باوکت له مال بوو، ئاگادارم بکه‌وه.

هۆگر له سه ر له قانديک زياتر هيچى نه کرد. به هيواشى ده ستى
به روڤيشتن کرده وه.

خه جى که وا دياربوو نه يده ويست جله وى باسه که وا به ئاسانى له
ده ست بدا. دواى تاوى بيدهنگى هه ليدايه.

- باشه حاجى، نه تگوت مه به ستت چى بوو! ده لئى شتيک له ئارادا
هه يه و من نايزانم. ويده چى شتيکم لى وه شيرى! بلئى بزائم!

حاجى نيگايه کى ئاماژه کردو تاوى لئى ورد بووه وه.

- چى يه ژم... ده لئى ديسان کوپته ر فير بووه و کچى جحيل ده فرينئى.
زور دهرسم به م دواييه ئابروومان بچى! تو سه يرى که چيمان به سه ر
هاتووه. تووشى چ روژه ره شتيک هاتووين!

- ئه ي باشه هه لئى له گه ل نيه ه؟

- جا هه لئى چى پيده کريت... ئه و بسته منداله به رانبه ر کوپته ريکى
گه وره و گران چى پيده کريت!

- وا مه لئى حاجى... قه ت وا مه لئى، خوت نه تبينى چون شه ريکى کرد.
له به ر زه قه ي چاوانى تو گه له گورگيکى دوژمنى راونه نا؟! خوت نه تبينى
چون شه رى کرد. وا مه لئى، هه ر خوت پيوه ي ده نازيى و شانازيت پيوه
ده کرد. ده تگوت قه ت نه مده زانى ئه و هه تيوه هينده ئازاو به جهرگه، هينده
کوک و له خو بو ردووه، خوت نه تده گوت قه ت نه مده زانى هه لئى، ئه و
هه لئويه ي ليده رده چى! کاتى خوى به شدارى زور شه رانم. زور که س له

تەكم شەپرى كىردۈۋە. زۆر كەس لە تەكم ھېرشى بىردۈۋە. مەۋقى ئازاۋ
چاۋ نەترىسم زۆر دىۋە، بەلام پەسن و بەخۇ ھەلدان نەبى قەت ۋەكو
ئەۋ برازاىەى خۇم نەدىۋە. ھەتاۋەكونى ئىستى شەركەرىكى وام نەدىۋە.
ئەى بەزارى خۇت ۋاتنەدەگوت. ئەگەرى چىيە ھەنوكة ۋا دەلىى! من
سەد كەرەت بەۋ گويىانە ئەۋەم لى ژنەۋتوۋى!

-راستە خەجى وامگوت... ھەنوكةش ۋادەلىم. نەك من زۆربەى
ھاۋەلەكانى خۇيشى ۋا دەلىن. ئەۋانەى كە ھاۋ سەنگەرىن ۋا دەلىن ،
زۆربەى خەلكى ۋادەلى. بەلام ئەۋ كۆپتەرە سەگباب خىۋە ھى ئەۋە نىيە
بە لوولەى تەنگى شەپرى بىرى. ئەۋانە بى دىنن، بىۋىژدانن، ئەگەر دە
كۆپتەر بۇ ئەۋ مندالە بنىرن لايان ئاسايىە!

-ئەۋە چى يەژى حاجى... چۇن تەنگ دەرقەتى كۆپتەر نايى، ئەگەر
تەنگ بەكۋىتە دەست خاۋەنى خۇى دەرقەتى دى و زىاترىش. تا
ئىستا چەندىان لى بەرداۋنەتەۋە. ھەر گويشى مەدەرەى ھىچ دل لە دل
مەدە. مادامەكونى ھەلۋى لەگەل دايە تەقەى سەرت بى!

-بەدەست خۇم نىيە... نازانم بۇ ۋا رەشپىن بوۋىمە. ترسىك دلمى
گرتۋتەۋە ، دەرناچى و دەرناچى. زۆر دەترىسم توۋشى نىسكۋىەك بىن.
دەترىسم خەجى... بىدەستى خۇم... دەترىسم. ھەرچەندەى بىرىش
لىدەكەمەۋە ، نازانم سۇنگەى ترسەكە چىيە ! ۋەك بلىى ھەنوكة نا
ھەنوكة شتىك روۋ دەدا، ئازىزىكت لەبەرچاۋى سەردەبىرن. دەترىسم
خەجى... دەترىسم. نازانم سۇنگەكەشى چىيە!

خەجى لەگەل ئەو پەيقانە رەنگى گۆرا. ترسىك خۆى بە روخسارى
ئەويشەوہ لکاند:

-مادامەكونى ئاوابوو بۆ ريگەت دان؟! من لە جيگەى تۆ بام ريگەم
نەدەدان. كاريكى خەراوت كردووہ. من دلنيام ھەلۆ دەتوانى بەرگري لە
خۆيان بكا. وەلى مادام دلت دەترسى. نەدەبوايە ريگەيان بەدى! پشت
بەخوا ھيچ شتيك نابى، وەلى نەدەبوايە ريگەيان بەدى!

-نەمتوانى دلى بشكىنم. خۆت دەزاني ھەلۆم چەند خۆش گەرەكە،
نەمتوانى دلى بشكىنم. ھەمانەو نيما نە ھەلۆ... نا... نەخىر...
ھەرچەندەى بيرم كردووہ، نەمتوانى دلى بشكىنم.

-باشە حاجى... ئەوہى خوا نەكا نابى، ئەرى لەريگادا بيرم لە شتيك
كردووہ. لەوانەيە گالتهت پى بيت، ياخود زوير بى، بەلام من ھەر دەيليم
! يەژم چۆنە ئەگەر پەخشان لە ھەلۆ مارە بكەين. بەراى تۆش وا باش
نييە؟! ئامۆزاي خۆيەتى و لەو باشرمان چنگ ناكەوى. لەو مالەشدا
گەورە بوووہ و ھەكو كورى خۆمانە. ئەگەر ئەو كارە بكەين ھەرگيز لە
دەستمان بەرھەلدا نابى، رۆژيک لەرۆژان بير لەوہ ناكاتەوہ جيما
بھيلى! ئەو چەك ھەلگرتنەشى تاسەر نابى! رۆژيک ھەر دەگەينە ئاوات
و ديتەوہ. جا ئەگەر پەخشانمان دايى. ديتەوہ ئيرە. ئيمەش پييان
دەحەسيينەوہ. ئەى چۆن... تۆ بيرت لەمە نەكردۆتەوہ؟! دوا رۆژ
چيدەكەى. كى راژەت دەكات! ئەگەر وابكەين ، ھەرگيز مالمان
كويرنابيتەوہ. بگەرپيتەوہش ديتەوہ كى خۆمان!

حاجی له گهل ئه و گليانهی خيزانه کهی و اقی وړما. زور به زيخ و زيرهک له ژنه کهی گه يشت ! ئه و ته مهنه ی له گهل به سهر بردبوو قهت وهکو ئه و ساته به و زيره کييه ی نه هاتبووه بهرچاوا! ئه و يش زور جاران بيري له و مهسه له کردبووه، که چی تا ئه و دمه به ههندي هه لنه گرتبوو نه يدراکندبوو!

-راست ده کهی خهجه... منيش ئه و هم لا راسته. به لام وهکو ده بينم ئه وانه وهکو خوشک و بران!

-ئه وان مندالن نازانن چو ن بير ده که نه وه، نازانن بهر ژه وهندي ئه وان له کويدايه! پيوسته ئيمه ئه و شته يان بو روون بکه ينه وه. کاره که بي ري و جي تيا نييه و له سهر فه رمايشتي خوا و پيغه مبه ره، نه شوورهييه و نه هيچ!

-وايه... خه جي وايه. منيش يه ژم شوو هري تيا نييه. به لام ئه وان وا نالين ! پاشان بو ني شتيکی ترم له و هه تيوه کردووه. زور له ده وري کيخوا ووسو ده خوليته وه. ده ترسم ئه و ماسته موويکی تيا بي. بزووتنه وه و هه لسوکه و ته کهی جي گومانه!

-بو... هه ر نينو کيکی په خشان سه دي وهکو به فرين دين، په خشان له کوئ و به فرين له کوئ!

-وهکو يه ژن دل ميشه و له سهر هه موو شتيک ده نيشيته وه! ئه ويش ويده چی وای پيخوش بيت ! هه رچو نيکی بي ئيمه بيسوود خو مان

ماندوو دهکهین. له وانه یه به سه هوو چوو بین! جارئ چ له ئارادا نییه. با هه لۆ ببینم خۆم باسه که ی له گه ل ده که مه وه. با تامی زاری ئه ویش وه رگرم، بزانه چی یه ژئ، هه رچه نده دلنایم بیسووده. دلنایم ئه و به پیکه نینه وه وه رامم ده داته وه و زۆر له سه رخۆ یه ژئ:

"ئه وه تو چی ده لئی مامه، که ی ئیستا کاتی ئه و شتانه یه، خۆت ده زانی من پيشمه رگه م! ده زانی پيشمه رگه یانی چی؟! یانی چه ک له ده ستم و به رگری له کوردستان ده که م. هه ر رۆژه له شوینیکم. هه ر کاتیک بکوژریم ده کوژریم! جارئ بیر له و شتانه ناکه مه وه. پاشان که سیش نا په خشان. خوشکی خۆم ... خوشکه خوشه و یست و ئازیزه که ی خۆم! چۆن ئاوا بیر ده که یته وه! مامه گیان ... تکا ده که م جارئکی تر وا بیرمه که وه. من هیشتا بیرم له ژن هینان نه کردۆته وه. با سه رکه وین... ئه و کاته بیرئکی لی ده که ینه وه!"

ده زانم من هه رکه لیوم بزوت ئه و ئیوها ده لئ. ری وراست ئیوهام وه رام ده داته وه. خۆم به خێوم کردوه ده یناسم. که س وه کو من شاره زای نییه. پیویست ناکا سه ری خۆمان بیه شینین. پیویست ناکا هه ر بیرئ خۆشمانی پیوه خه ریک بکه ین!"

-ئه گه ر به ته مای ئه وه بی شوړش ته واو بی ئه و جا ژن به یئنی. با بۆ خۆی گوړیک هه لکه نی و بچیتته ناوی! تا ماوه ده بی به ره به نی بمینیتته وه! کئ ده زانی شوړش که ی سه رده که وئ! به لکو ده سالی تر داژوا! پاشان شوړشکردن چ رییه کی له ژن هینان گرتوووه؟! ئه و به لایه ک

ئەو ھى دىكە بەلایەكى تر. وەكو دەلىن مەر بەپپى خۆى و بزىن بەپپى خۆى. بەخوئا ئەگەر ئەو تەمايەى ھەبى ، ھەرگىز ناتوانى ژن بىنى. تۆ لە جىگەى باوكى ئەوى، ئامۆژگارى بكە. رىى راستى پى نىشانده. ئەو بىستە مندالىكەو ھىشتا لەو شتانه ناگا. پىويست ناكا ئامۆژگاريت بكەم، خۆت دەبى چاك بزانى لەو كاتەدا چ ئەركىك لە ئەستوى باوكدايە. بابە ئەوا گوتمان لە دەورى مالى كىخوئا ووسووى دەخولیتەو، پەخشانىش وەكو خوشكیەتى، ئى خۆ بەفرىن وەكو خوشكى نىيە. ئەوى بۆ دىنن! لەو برۋايەدام كىخوئا دەستى ھەموو كەسىك رەت بكاتەو، دەرگا لەرووى تۆ داناخا! ئەوى بۆ دىنن. گرنگ ئەو ھىە ژنى بۆ بىنن! ھەز دەكەم نەرم و مندالى بىنم! تۆ بىر لەو بەكەو ئەگەر پەخشان بەيانى چوۋە رىگەى خۆى كى راژەى ئىمە دەكات. خۆ ئەو برە ھىزو شىنگەى ھەمانە تا سەر نابى. پىويستمان بە يەكك دەبى ئەو مالى بەرئوۋە بىا. ئەى چۆن... دىنا ھەروا رۆيوۋە ھەروا دەروا. ئىمەش لە جى گشت كەس ھەلۇمان ھىە! ئەگەر ھاتەو دەبى ئەو باسەى لەگەل بەكەیتەو. بەلكو رازى بوو! ئەو دىنايە... مرۆف زۆر جار بەلەگوپنى لە شتىك دەگاۋ بەلەگوپنىكى تر دەردەچى. لە خوا زىاتر كەس نازانى چ لە نىو دلان دا ھىە. كەس لە دلى كەس نىيە... تۆ باسەكەى بۆ بكەو.

—باشە... كە ھاتەو لەبەر دلى تۆ باسەكەى لەگەل دەكەمەو. وەكو خۆشت گوتەنى ئەو دىنايە بەلكو رازى بى!

خەرىك بوو دىژەى پىدەدا، كاتى لە دوورەو دەنگىك ھات و بەراىى بەنزمى پاشان بە ھىزتر چەند جارىك دووبارە كرايەو:

-مام حاجی... مام حاجی.

حاجی بهر هه‌یوانه‌که‌ی به‌جیه‌یشت و چه‌ند هه‌نگاوێک دوور‌که‌وته‌وه. هۆگری بینی به‌ده‌ست دیاردی ده‌کردو یه‌ک به‌ده‌نگیشی هاواری ده‌کرد. ده‌نگه‌که‌به‌ئاسانی ده‌بیسترا:

-باو‌کم له‌ماله... گوتی چاوه‌پێیمه.

-کا وه‌ره‌پێش... بزانه‌م چی یه‌ژی.

هۆگر به‌پرا‌کردن بۆ لای رۆیشت. که‌گه‌یشته‌به‌رانبه‌ری، وه‌ستاو هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی وه‌ده‌رناوه. که‌خۆی له‌خۆیدا نیشانه‌ی ماندوو‌بوونیک بوو! بزیه‌کی که‌وته‌سه‌ر لیوان.

-یه‌ژم باو‌کم له‌ماله... چاوه‌پێته.

-ئه‌ی بۆ وا له‌دوور‌ه‌وه‌هاوار ده‌که‌ی! که‌ره... که‌س ئاوا ره‌فتاری کردووه. جارێکی تر شتی وانه‌که‌ی... باشه؟! ده‌نا گویچکه‌ت له‌بنه‌وه‌ده‌ردینم... که‌ره... تۆ پیاوی... که‌یه‌کیک کارێکت پیده‌سپیری، وه‌کو پیاوان ئه‌نجامی ده‌. چۆن ده‌بی ئاوا له‌دوور‌ه‌وه‌گازبکه‌ی. جارێکی تر کاری وانه‌که‌ی... باشه?!

-باشه...!

هۆگر گرژیه‌وه‌و به‌شه‌رمنده‌یه‌که‌وه‌ئه‌مه‌ی گوت:

-ئافەرىن كۆرى خۆم... چۆنم پىنگوتى وا بىكە، سەيرى سمىلت بىكە...
گووگرە بوو! دەپرۆ دەى... بەلام وەكو پىمگوتى... باشە؟.

--باشە...!

ھۆگر ھەنگاوى ناو وردە لىي دوركەوتەو. تاوى بە ھىواشى
رۆيشت. پاشان ئاوپرىكى لە حاجى دايەو ھو تىي تەقان، بەراكردن لە نىو
مالەكان شۆرپو ھو.

ھەر تاوى دواى ھۆگر... حاجىش لە جىگاھى ھەلسايەو ھو بو نىو
گوندى ھەنگاوى نا. دواى ئەو ھى حاجى رۆيشت. خەجى زىتر ھەستى
بە ترسەكە كر!

"كارىكى ناپەسندىان كر دوو ھو چوونە... نەدەبوايە وابەكن"

دلى تك تك لىي دەدا. دەچوو ھو ھو ھو ھو دەھاتە دەھو، دەھاتە
دەھو ھو دەچوو ھو ھو ھو:

"ئەو گاورانە لە خوا ناترسن. ئەگەر كۆپتەر بى، بىگومان پەخشان
دەر ھىنى، ھەلۇش دەكوژن...! ئوى كورپىزگەى خۆم... ئوى كىژۆلەى
خۆم. بە خوا ئەگەر پەنجەيەكتان زامدار بى من شىت دەبم"

پاشان گەرايەو ھو ھو ھو. لەسەر جىگاھى لەسەر گازرەى پشت
راكشا. چاوەكانى بەرانبەر ساپىتەكە لە مۆلق راگرت. دەستى كر بە
ژماردى كارىتەكان. چەند جارىك ھەمووى ژمارد. پاشان قىت بوو،

بیری که و ته وه که پیویسته بو ئیواره نانیک ئاماده بکا. به گراناییه که وه
هه لسا یه وه و هه مدیس چوه دهره وه...

(4)

ههوايه كه تا دههات زياتر فينك دهبوو. ورده ورده مهيلي سارديشي زياتر پهيدا دهكرد. تهق... تهق... تهق... تهقه... بيوره كه له و ناوه دهنگي دهدايه وه و له دووره وه دهبيسترا. ههلو چوځه كه له بهر كردهبو وه و به تاقى كراسى بوو. تفهنگه كه له سهه چوځه كه . له نزيك خوځى دانابوو. زور به زاناييه وه بيورى راده وه شاندى دارى دهبرپه وه. ناوه ناوه به بنى چاوى تهماشاي پهخشانى دهكردو له بهر خوځى دهگرځيه وه! ههركيز له و باوه رده نه بوو هينده زورزان و ئوينباز بى! به رايى كه له مال ودهر كه وتن ئه و گومانى كرد كه شتيكى له دل دايه. به لام نه يده زانى چييه! بزوتنه وه و ههلسوكه و ته كه و ايان دهرده خست. ئه م دهيوست بو لايه كه ههنگاو بنين ئه و به ئه نقه ست بو لايه كه ترى دهرده وه. چهنده ي ههنگاويشيان دهنه، هينده زياتر رهنكي ههله دهبزركا! چه ند جاريك به نار ه زاييه وه گوتى:

-بو ريگا كه دوور ده كه يته وه. ئيمه دهچين دار بينين يا له نيو ئاوايى بسورپيينه وه؟! گالته ت به هه موو شتيك ديت. بو به ئه نقه ست ريگا كه دوور ده كه يته وه!

-هيچ جياوازييه كى نيبه. نه ريگا دوور كردنه وه يه و نه هيچ، وه كو يه ژن هه موو ريگايه كه دهچيته وه بانه!

پهخشان سهیری کردو به توانجیکه وه ئه مهی دهگوت! به رفتار وای تیده گه یاند که ئه و ناگای له هه موو سهین و بهینیکه! هه لۆ له خوی به گومان که وتیوو. چه ندهی بیری ده کرده وه. له و باوه رده انه بوو په یفیکی زه لاند بی. نه وهک له کن په خشان به لکو له کن هیچ که سیک. پی جوان و دروست نه بوو شتی وا له کن خه لک باس بکری. به تاوانی ده زانی له خت و خورایی کچه ناوبه د بکا! هه ر له بهر ئه و ئه گه رهش بوو ، هه ولی دها زور به لای مالیان دا ره تنه بی. گه لی جارن ده گه یشته ئه و بریه یه ی ببه های ببه به ویدا تینه په ری. که چی نه یده توانی ئه و واده ی جیبه جی بکات. ماوه یه ک رابرد بو دلی تک تک لییده داو له شی وه خورشته ده که وت!

به فرین چه ندهی بلئی که موو جاقی بوو. پیش ئه وهی هه ناویک هه لینی ، ئه و دهیزانی بو کوی ده چی! به باشی شاره زای دهروونی گراوه که ی ببوو. گه لی جارن به ئه نقه ست خوی نیشان نه دها ، ئه مه هه لوی تووشی زگاری ده کردو جله وی له ده ست دها!

خوشی سه رسام بوو. نه یده زانی به فرینی چون هینده خوش گه رهک بوو! ئه وان به یه که وه گه وره ببوون. ئه و دووسی سالانیش له و گه وره تر بوو. به مندالی رقی ئه و دنیا یه ی لی بوو. به و بوایه دوژمنی خوی دیبوا ئه وی نه دیبوا! هه رگیز له گه لی نه داخوات، یاری له گه ل نه ده کرد. گه لی جارنیش ده بووه ده مه قالیان و به پرچی له دوا ی خوی راده کیشا. به م دوا یی ش زور که رهت به فرین ئه وهی به چاوی ده دایه وه. به گالته وه ده یگوت:

"واى بابە سەرم... ھەنوگەش سەرم ژان دەكات. بېژە ھەلۆ چۆن دلت دەھات وا بە پرچی رامكيشى. خو من ھىچم نەكردبوو، باوەر بکە ئىستاش نازانم لەسەر چى بوو!"

ھەلۆ توورە دەبوو. دووچارى شەرمندەيى دەبوو لەسەر خو دەيگوت:

"تکا دەکەم کۆنە کايان بەبامەکەوہ. نازانم سۆنگەي چيپە ھەموو جاریک ئەمە دووبارە دەکەيتەوہ، وەک ئەوہي گەرەکت بي تۆلەم لى بکەيتەوہ!"

زۆر پەژيوان دەبووہوہ. نەيدەزانى چۆن بەو لەگوينە رەفتارى لەگەل ئەو فرىشتەيە کردوہوہ! بەفرين بەگويرەي ئەو... ياخود لەبەرچاوانى ئەو ببووہ فرىشتەيەک. حەزى دەکرد ھەميشە بيلاوينيتەوہ... گلى و قسەي خوشى بو بکا. رووداو بەسەرھاتەکانى خوى بو بگيريتەوہ... ئەويش زۆر بەتامەزرۆييەوہ گوئي بو رادەديرا.

بە مندالى ھەرکە چاوى بە بەفرين کەوتبا ، بىدەستى خوى دەھرى دەبوو. بەو بوايە وەکو چۆلەکە سەرى ھەلبکيشى. منداليكى چلمن و پيس بوو، کراسيکى کورت و دراوى لەبەر دەکرد. ھەميشە پيخاوس بوو. ھەرچەندەي ديقەتى دەدایە زيتر رقى ليدەبووہوہ!

ھەلويان بو خویندن ناردە شار. تەنيا پشووى نيوى سالان و سەرە سالان دەگەرپايەوہ گوندى، ئەگينا لە شار لە مالى کالىي ئاموزاي بوو. ئەگەر چى بەخوى زورى ھەوہس بە خویندن نەدەھات. وەلى حاجى

حوسین مکور بوو له سهر ئه وهی که ده بی خویندن ته واو بکا. هه رکه
ئه و باسی خویندنی ده کردو ناره زایی به رانه ر قوتابخانه ده رده بری:

"قوتابخانه چیه... من لیږه یارمه تی تو بدهم باشتره! ئه وه سوودی
زیاتره. پاشان تو نازانی ماموستاکان چه نده خه راون. ئه گه ر شتیك
نه زانی دارکاریت ده کهن! به راسته له پشتی ده ستت ده دن! من ناچه
قوتابخانه. تو به ته نیا ئه و هه موو کارانه ت پیناکری. پیویستت به یه کیك
هه یه یارمه تیت بدا. من یارمه تیت ده دم! هه رچی یه ژی بو تی ده که م،
ئامادم هه موو جوړه کاریك بکه م. ئه گه ر چه زده که ی ده بمه شوان...
مه رت بو ده چه لینم. باشترین شوانم! باوه ر بکه که س ناتوانی وه کو من
مه ره کان تیر بکا. ئه گه ر هیشتم گورگ یه ک دانه بخوا، ئه وا هه رچی
ده لئی بیلی. سه رم ببه... هیه باکم نییه. ئه و کاته شایه نی سه ربړین
ده بم! ئه گه ر یه ژی له گه ل تو ده بم. ئاودانی ده که م... زه وی ده کیلم...
هه رچی یه ژی ده یکه م. زورم هه وه س به و کارانه دی. به لام تو نازانی
قوتابخانه چه ند ناخوشه! وای ئه گه ر ده ترانی ماموستاکان چه نده
خه راون. دلنیام خو ت نه تده هیشت بچم. ئه و کاته خو ت ده تگوت: کورم
هه لو وهره وه مال. سندان له و نانه ی بدا که له خویندن ده ستت ده که وی.
چ له برسانیش نه مردووی... هه تاوه کونی من مایم نایه لم چاوت له
ده ست که س بیت. وهره دانیشه... له گه ل من به. خو تو م بو ئه وان
به خیر نه کردووه!! ده زانم ئه گه ر بتزانیاه خو ت نه تده هیشت" !!!

حاجی خۆی تیژ دهرکرده وه له سه ریکی تره وه بۆی ده چوو. ئامۆژگاری دهرکردو رینمایى دهرکرد. ئەگه رچی دلتیا بوو كه ههلۆ وازی له خویندن نییه. له گهل ئەوهش كۆلى نه ده دا. به و گلیانه هه لئه ده خه له تاو ده یگوت:

"نا... كورم... نا... پیویسته بخوینی. مه لا مه حمود یه ژئ خویندن چاوی مروفانه و دنیای پیده بینن. یه ژئ خویندن وه كو خۆری گه ش وایه بو مروفان دنیای تاریان بو رووناك ده كاتته وه. یه ژئ... ده زانی خویندن چه نده پیویسته بو ئیمه مانان. له هه موو خه لکی زیاتر پیویستمان پییه تی... كورم بخوینه... مه لا مه حمود یه ژئ خه لکی به خویندن فیری زۆر شت ده بن، ده گه نه زۆر شت! یه ژئ هه تاوه كوئی ئیستا دوژمنی هه ره گه وره ی ئیمه نه خوینده وارییه. ئەگه ر مروف بخوینی فیری قورئان خویندن ده بی. هه موو هئویه كم ئەوه یه روژی سووره تی له زاری تو ببیه م. ئەدی كورم... تو نازانی... درووشم له گهل مه كه، مامۆستا كاتتان هه موو كورپی باشن. هه مووی به رژه وه ندی تو یان گه ره كه. ئەگه ر داركاریشته بكه ن هه ر بو به رژه وه ندی تو یانه. ده مه وئ خه لکی یه ژن كورپی حاجی حوسینی له شار ده خوینی!"

ههلۆ به هه زار نزاو تكا توانی قوناغی سه ره تایى ببری. ئیتر دواى ئەوه نه چوو وازی له خویندن هینا. هه رچه نده ی له گه لیان گوت ، سوودی نه بوو. هه ر ئەو وازه یئانه بوو ئیدی نه گه رایه وه. هیشتا قوتابی پۆلی شه ش بوو. كه جارێکیان گه رایه وه مال. خویشی نه یزانی چۆن بوو له مالى كیخوا ووسوی پرسى. گوتیان بارى كردوو وه لیڤه نه ماوه، بو بارى كردوو... ئەو ژیانى خۆی له و گونده به سه ر بردوو، چۆن وا

به ئاسانی دەست بەرداری دەبی؟! ئەمەو زۆر پرسیاری تر کهوتە سەرزاران. تا ماوهیهکی زۆریش کەس وەرانی راستەقینەیی بۆ نەدرایەوه. هەرکەس به ربهی خۆی دەپێواو شتیکی دەگوت. بەشیک دەیانگوت:

" تیر بوو... کابرا دەولەمەند بوو پستی له گوندەکهی خۆی کرد! پارە وای لیکرد چیتەر به ژیاانی ئیره رازی نه بی. گوايا چۆته شار... گەرەکیه له وئی بژی!"

بەشیکێ تر بەرقەوه بەرپەچیان دەدانهوه:

" دەولەمەندی چی... بەخوا کێخوا ووسوو له خۆی نەبووهو دەست کورتتر نەبوو. کەسیش وەکو ئەو گوندەکهی خۆی خوش گەرەک نەبوو. زۆریش شوکور بوو بهو ژیاانه. رۆژ پینچ کەرەت دەستی بۆ ئاسمان بەرز دەکردهوه تا ئەو ژیاانهی لی تیکنه چی"

" مرۆف دەگۆرێ... کە گۆراش وەکو جارانی نامینێ. زۆر کەسمان دیوه ئەمڕۆ بەشیوهیهک دانیشتوووه بەشیوهیهک ئاخاوتوووه، بهیانی بەشیوهیهکی تر. بەلام کێخوا ووسوو هەرگیز لهو بابەتانه نەبوو. هیندهی ئیمه شارەزای بین... شتی وای لی ناوهشیتهوه!"

ماوهیهکی زۆر کۆچ و رهوکردنهکهی کێخوا ووسوو ببوو زارجوووه خوشهیی سەرزاران. زۆر کۆرو دانیشتنی پیگەرم دەکرا. بەزۆر کلۆجان باس دەکرا، هەتاوهکونی رۆژیکیان هاورییەکی نزیکي خۆی له بنی

كودی داو راسته قینهی دهنیۆ قورئ دهرهینا. به گویرهی گلیه كانی ئه و
سه رگوزه شتهی كیخوا ووسوو ئیوها بوو! ئه و كیخوا ووسوو
خوشکیکی زۆر جوان و ناسکی ده بی. له ژیره وه ده ست له گه ل كوره
گه نجیک تیکه ل ده کاتو ئه شقی یه ک ده بن. واده و به لاین به یه ک ده دن و
په یمانی ئه وینداری ده به ستن. وه کو باس ده کهن و ده گیزنه وه، زۆر زۆر
یه کترین خۆش ویستوو. جا له بهر ئه وهی كوره هه ژارو ده ست كورت
ده بی له خۆی رانا بینئ خوازی بینئ بکا. راست و دروست پیی یه ژئ:

"گراوی خۆم... جوانکیلهی به ردلی من. خوا خۆی له سه ر سه ران و
له نیۆ دلان دایه ، هه ر ئه و له رازو كپوزانه وهی ئه وینداران تیده گاو
ده زانی تۆم چه ند خۆش گه ره كه. بوویته به شیک له بوونم. بی تۆ
هه ست به كه مایه تییه ك ده كه م. واده زانم شتیكم گوم كردوو هو
پارچه یه كم له له ش جو بیۆته وه! وه لی چی بکه م، خوا ئه و ئه وینه پا که ی
پی به خشیوم. که چی هیچی وای له مالی دنیا یی پی نه به خشیوم به ری
ئه وینه که ی پی برنم. خۆت چاک ده زانی... ده نا به و خوا یه ی له سه ر
سه رانه وه یه. من هیچم له تۆ چاو نییه. ئه گه ر هه مبوا گۆی زه ویم
ده کرده نیشانت. ئه ستیره کانم ده کرده ماره ییت. به لام چی بکه م... خۆت
ده زانی!"

ماوه یه کی زۆری به سه ر راده بو ری. کچه چه ند جار داوای چوونه
خوازی بینئ لی دووباره ده کاتته وه که چی كوره به هه مان شیوه وه رامی
ده داته وه. به شه رمه زارییه وه وه رامی ده دایه وه. شه و عورۆژ له ئه ندیشان
را ده چی و به ده م خه مان ده تلپته وه. هه تا وه کونی روژیکیان به رگویی

دەكەوئى كە ئەگەر بچى لەشار كاربكا ، لەوانەيە بەماوہيەكى كەم پارەيەكى باش پەيدا بكاو ئاواتەكەى پى بەيئيتە دى! بۆيە خۆى تەيارو ئامادەى رۆيشتن دەكات. كە ئەمجارە كچە لەگەلى داخىوئى. بەبزەيەكى تژى ئازار وەرامى دەداتەوہو پىي يەژى:

" ئەوينداری من... خەون و خۆزگەو ئاواتى من، ئەوہ ئەو بپيەم داوہو گەرەكمە ئەوئى ھەنگاوئى ھەلپنم. بەلكو خوا دەروويەكمان ليدەكاتتەوہ. وەكو يەژن ئەگەر لە شوئىن دەرووت لى داخرا لەو شوئىنە بگوازەرەوہ!"

"يانى چى...؟! رادەكەى و جيمدەھيلى؟! بەو لەگوينە پاداشتى ئەوينى ئەوہندە سالەم دەدەيتەوہ. كە كار گەيشتە سەر قزگە ئيوھام لەگەل دەكەى؟ بريا مردنم بەوان ھەرتك چاوا ديتبوا، ئەوہم لە تۆ نەژنەوتايە. بريا مردنم بەوان ھەرتك چاوا ديتبوا وەلى قەت ئەو رۆژە رەشەم نەدیتبوا. بريا... ھەزار جارن بريا"

" ئەوہ چى يەژى... گيانەكەى من. فرىشتەكەى لە ھەوت تەبەقى ئاسمانان ھەنيرراى... ئەوہ چى يەژى. گوايا من رادەكەم! لە چى رادەكەم؟! كەس ھەيە لە دلى خۆى رابكا. كەس ھەيە لە خوئى خۆى رابكا؟ تۆ دلى منى. تۆ خوئى رەھيئەكانى منى. قەت وا تيمەگە بى تۆ چركەيەك بتوانم بژيم. گراوہ بە ئەمەك و شەنگەكەى من. لە خت و خۆرايى بەران ھەلمەدە مزگەوتى! ھەتاوہكونى بەتەواوى لە شتيك نەگەى زارى خۆت ماندوو مەكە، فرىشتە جوانكيلەكەى بەردلى من. تۆ

جاری لیم گهړی با من باخپوم، ئهوهی له مهژی و دلی مندایه بۆتی
 دهبریم، ئهوسا ههړچی یهژی... ههړچی ووشه ی دمۆرو نادرست
 ههیه. بیکه گوللهیه کی ژاراوی به سهری دلی منی وهنئ! تکا دهکه م بوارم
 بدهو گویم بۆ رادیره... بزانه گه رهکمه چی یهژم. من هه رگیز
 نه رادهکه م و نه بیریش له راکردن دهکه مه وه. وادیاره تاوه کو ئیستا
 شاره زای من نه بووی. منت نه ناسیوه! سه د ئاخ و داخ بۆ تو گراوه که ی
 من ... سه د ئاخ و داخ ... نه یه یشت ئه وهی گه رهکمه بیلیم، سه ره به خو
 ده ستت به په یوین کرد. گازانده ت لی 002 ناکه م! تۆش مافی خۆته و
 چه زده که ی به ئاوات بگه ی. چه زده که ی به مه رامی خۆت بگه ی. هه رگیز
 گازانده ت لی ناکه م. ئه گه ر چه زنه که ی به دلداری خۆت شاد بی ئه ی
 گوایا چه ز به چیده که ی؟ شالوول نیوه ی ته مه نی ده چریکینی و
 ئه وینداره که ی ده لاوینیته وه ، هه ر بۆ ئه وه ی به یه که وه هیلانه یه ک چی
 بکه ن و به سه ره به ستی، به کامی دلی خۆیان به چه و نه وان بنینه وه، تۆش
 مافی خۆته، هه رگیز گازانده ت لی ناکه م. وه لی ئه وه بزانه ئاواتی منیش
 هه ر ئه وه یه. هیوی و خۆزگه ی منیش هه ر ئه وه یه. ئه گه ر له تو زیاتر
 چه زنه که م دلنیا به له تو که مترم پیخۆش نییه. به لام چیده که ی... چاوی
 نه بوونیم کویر بی. ده ستی نه بوونیم شکئ. وابوو به ره به ستیک و به ری
 چه زو ئاواته کانی لیگرتووین، دنا به وخوایه ی له سه ر سه رانه وه یه له
 شه کریم پیخۆشتره. ئه ی چۆن... گوایا تو گومان ت له وه هه یه. گومان ت
 له وه هه یه که شه و به یادو ئه ندیشه ی تو چاوی روژ ده که مه وه؟! گوئ
 رادیره ئه وینداره ناسکۆله که م. نابئ ئیمه هه روا بمینینه وه. زۆرم بیر
 کردۆته وه، ئه گه ر هه روا بمینینه وه ئه وا چاره نووسمان ره ش ده بی و

بەشمان ھەر ئاخ و داخ دەبى. بۆيە بىرم لىكردۆتەوہو پىويستە كارىكى باش بکہم. كارىكى وا بکہم بتوانم شتىكى لى پاشەكەوت بکہم. ھەر بخۆو برۆيەكە نہى، يەژن ھەنوكة كار لە شارى لە مشەيە. ھاورىكەم دەيگوت تۆ ھەر وەرە شار حەقت نہى. بە ماوہيەكى زۆر كەم پارەيەكى چاكت ديتە دەست! منيش شەوو روژ كاردەكەم. ھەر كاردەكەم و كاردەكەم. تا بتوانين بە مرانى خۆمان بگەين"

"كەوابى بريەت داوہ بچيپە شار. لىم دوردەكەويەوہ! بۆ گوايا لىرە كار نىيە!؟"

"گراوى خۆم... تۆ دەزانى من پارچە زەويەك گومان نابەم. لە دارەتى دنيا ھيچ گومان نابەم. چەندىن سالە كار بۆ خەلكى دەكەم. ھەتاوہكونى ئىستا نہبوويمە خاوەنى پولىك. ئەگەر لىرەش بمىنمەوہ ھەروا دەبم. بۆيە بريەم داوہ برۆم ! ماوہيەك لىك دوردەكەوينەوہ. پاشان بەكامى دل خۆمان دەگەين. ئيوھا باشترە! لەمىژە چاوەرى دەكەين. با ماوہيەكى تريش چاوەرى بگەين. وەكو ھاورىكەم دەيگوت ، بە ماوہيەكى كەم دەتوانم پارەيەكى باش كۆبکہمەوہ. دلنيا بە شەوو روژ كاردەكەم. بەردەوام كاردەكەم...راناوہستم!"

كوپە دەچيتە شار. سالىكى رەبەقى بەسەر دەچى ھيچ ھەوالىكى نابى. لەو ماوہيەدا كىخوا ووسوو براكانى كچەى بەشوو دەدەن و بە نووكى خەنجەرى مارهى دەكەن. بە يەككە كە بىست سال لە خۆى گەورەتر دەبى. لەبەر ئەوہى كابرا شارستانى دەبى، كچەى لەگەل خۆى دەباتە

شار. كه كورپه دهگه رپته وه ئاوايي و ئه وه هواله دهزاني. سهري خوئي ههله دهگرئي و برپه دهدا تا له وه دنيايهي مابئي جاريكي تر چاوي بهو گونده نه كه ويته وه. دواي ده سالان... دواي ئه وه ي كچه چوار مندالي دهبي. روژيكيان به ريكه وت رووبه رووي به كتر دهبنه وه. سه ر له نوي ئه وينه كه يان بليسه ي بهرز دهبيته وه. به تايبه تش دواي ئه وه ي كه دهزاني دلداره كه ي تا ئه وه ده مه به ره به ني ماوه ته وه، هينده ي ديكه خوئي دهوي. له گه له ئه وه ش نازاني چي بكا! كار له كار تراز ابوو دايكي چوار مندالان بوو. به خه مباريي وه پيي يه ژي:

"دنيا هه تا ئيستا ش هه ر خوشم دهويي ... به لام چي بكهين. تازه هه موو شتيك ته واو بووه و كات به جيي هيشتووين. من دايكي چوار مندالانم. خوا واي له چاره نووسيووين. ده نا من له شه كريم پي خوستر بوو بويه ك ببين. به لام چيده كه ي. روژگار هه ئاوا ده چه رخي"

كه بيني كورپه جواميره كه ي به ردلي وي، به بيدهنگي، به كروكي ده ميته وه و وورته ي ليوه نايه ت، دريژه ي پيده داو ده ست به پرسياران دهكات:

"ده بلي... خو ت بلي... تازه هيچمان پيده كرئي. ته مه ن كه به سه رچوو ده گه رپته وه؟ به فر چو ن ده تو يته وه ئيمه ش ئيوها تو اينه وه. تازه سه ري خو مان له دارو به رد به دين بي سوو ده. هيچ چاره يه ك نيه. وه لي يه ژه... پيم بلي... بو تا ئيستا ژنت نه هينا وه؟"

" له يادت كرد؟ له يادت كرد كه له و دنيایه دا به لیتم به تودا كه نه گهر بومن ببي نهوا باشه نه گينا له تو به ولاره ئافره تی دنيا له من حه رام بئ... ئه ی له يادت كرد كه سویندم بۆ خواردی نه گهر بومن نه بی ده بی به ره به نی بچمه بن گل...! نه گهر له یاديشت كرده بی گلی و گازانده ت لينا كری. هه نو كه دا یكی چوار مندالانی! كه ده چیه وه مال ، چوار مندال به ره و پيلت دین. ده چیه نیو مائیكي گهرم و گور، نه گهر له یاديشت كرده بی هیچ گله یه كت لينا كری. به لام من، منی كلول و هه ژار. كه تا ئیستا ژووریكي گهرم و ئاوه دانم گومان نه بر دوه. هه ر نه و به لینه هه بووه كه بوی ژیا بم، هه ر به یادی توه ژیاوم. له جیاتی خا رن... قه خا رن... هه ر یادی توم كرده وه. تو نازانی نه و روژه چ روژه ره شیک بوو بۆ من. خوژگه... سه د خوژگه هه ر له ریگادا تووشی كاره ساتیک ده بووم و نه ده گه رامه وه گوندی. كه گوتیان تو میردت كرده وه... و امزانی كابرا رووی تفهنگی له من كرده گولله كی له سه ری دلی دام. ئاگام له خوم نه ما. نه مزانی نه شه وه... نه روژه! نه ی چون... من بۆ تو ده ژیا م... بۆ تو بیرم ده كرده وه. بویه چاوم به رای نه دا چیتر بمینمه وه. ری و راست گونده كه م به جیه یشت... گونده خو شه ویسته كه م به جیه یشت. ئیتر له و روژه وه هه تا وه كونی ئیستاش هه ر نه و جیه یشته بوو چاوم پی نه كه وتوته وه. خوا برایه كانت بگری كه بوونه سونگی نه و جوداییه مان"

کچه که ئەو گلیانەى کۆنە گراوەکەى ژنەوت. دنیای لەبەر چاوان گۆرا.
جۆرى بیرکردنەوهشى گۆرا. بەله‌گۆینىكى تر سەیرى دنیایى کرد!
پینگوت:

"دەگۆی رادیڤه با شتیکت پى یه ژم. نه دل له دل بدهو نه گالتهشت پى
بیت! ریگایه‌کت بۆ داده‌نیم. وەرە پیاو به بمبهو له‌گه‌لت دیم! بۆ کوئ
ده‌لیی ئاماده‌م. ده‌چینه ئەودیو. مه‌لی دایكى چوار مندالانه من هه‌موو
شتیك بۆ تو ده‌که‌م. له‌وانه‌یه گالتهت پینیت. به‌لام بروا بکه ئەوه
راستترین ریگه‌یه! تو نازانى ئەو ماوه‌یه چۆن ژیاوم. تو نازانى ئەو
ژیانه چیه‌یه له‌گه‌ل یه‌کینى به‌سه‌ربه‌رى که خۆشت نه‌وی. ئەو ماوه‌یه
هه‌موو روژى مردنم به‌چاوى خۆم دیوه. به‌لام هه‌ردلی خۆم به‌وه
ده‌داوه که تو سپله‌و ناپاک ده‌رچووی و من چ تاوانیکم نه‌بووه. تو بى
ئه‌مه‌ک ده‌رچووی و به‌جیته‌یشتووم. دل‌م به‌و جۆره رقانه ئاو ده‌داو
به‌رگه‌م ده‌گرت! یه‌ژه... پیم بلێ هه‌نوکه دلی خۆم به‌چى بده‌مه‌وه؟!
چۆن به‌رگه‌ بگرم. دواى ئەوه‌ى بۆم ده‌رکه‌وت که تو گه‌نجایه‌تى خۆت
کرده گورى من... ده‌زانم چى ده‌لیی... ده‌زانم چیت له‌ دلی خۆت
ئاماده‌کردوه‌و گه‌ره‌کته بیلێ. ده‌زانم گه‌ره‌کته بلێ ئەوه کارىكى
شووره‌یه. سه‌رى براو باوکتى پى شوڤ ده‌بى. منداله‌کان چاویان
به‌رانبه‌ر خه‌لكى هه‌لنايه. ده‌زانم گه‌ره‌کته وا یه‌ژى. به‌لام تو نازانى چى
له‌ دلی مندا هه‌یه. ئەگه‌ر ئەو ژيانه‌م تاسه‌ر ئیوها بى ئەوا مردن سه‌د
قات باشته‌ره. پیاوى چاک به... ئەگه‌ر به‌خۆشى خۆمان نه‌گه‌یشتینه
مه‌رام، با به‌زۆرو زۆرداره‌كى بگه‌ینى. خه‌لكى هه‌رچى ده‌لین با بیلین.

بمبه... ههلمگره... برۆينه ئه وديو سنوورو له ولاتيكي تر بژين. له شوينتيك بژين كه كهس نه مانيني. ئه مجارهيان پارهو پوولمان ناوي... هيچمان ناوي... نه مالمان دهوي نه هيچ... بمبه... پياوي چاك به... بمبه!"

هه ر ماوه يه ك دواي ئه وه هه وال كه وته وه كه ئامه ي خوشكي كيخوا ووسوي ره دوو كه وتوه! به رايي هه ر له نيو خويان بوو. پاشان له هه موو گوندي بلا بووه وه. كيخوا ووسوو شيلگير بوو، نه يزاني چيكاو چون چاو به رانه ر خه لك هه ليني، ناچار بوو باروبارگه ي پيچايه وه و گوندي به جيته شت!

كاتيكي زوري به سه ر چوو. تا برا ناوه نجيه كه ي كيخوا ووسوو شووني هه لگرتن و تواني ئه و په له ي روي خويان بسپيته وه. هه روه ك چون هه والي ره دوو كه وته كه خيرا له نيو گوندي بلا بووه وه. هه والي كوژرانه كه ش ئيوها.. خه لكه كه هه موو به شان و بالي برا ناوه نجيه كه يان هه لده داو ده يانگوت:

"به راستي پياو ئيوها ده بي! نه خوي گيف كرده وه نه هيچ. به كړي خوي لي دانووساند، هه تاوه كوني بواري بو هه لكه وت و كوشتي. ده ك ده سته كاني خوش بي. ئازايانه په رده ي ئابروي خوي كړيه وه! به لام ده بو كابر اش بكوژي! ده بو به رايي ئه و گاوره؟! بيري نه كرده وه كه وا ئه وه خيزاني هه يه چوار مندالي سه ركه وبنكه ي له دوايه! گوتمان ئه و رووره ش بوو. كه مژهل و داوين پيس بوو، ئافره ت بوو كه م ئاوه ز

بوو، خو تۆ پیاویکی ژيرو دنیا دیتە بووی، دەککه دەستەکانت خوڤش بی. دەبوایه هەر لهوکاته دا دەستەکانت سەوزبوایه! سەوز سەوز بوایه... کەسیک خیزیکی وا گەوره بکا پتویسته دەستی سەوز سەوز بی. بەخوا لەو برایانه هەر ئەوهیان هەیه، هەر ئەوهیان پیاوه، کێخوا ووسوو بەناشکوری نەبی چ بەپیاو ناژمێردری. کلاوی خووی گرتووہ بانەبا! کەچی ئەو پیاوانە تۆلە ی خووی کردەووہ ئابرووی خووی ڤرپەوه. ئەو بناسین پیاوہش دەکوژی! دەیکوژی و زیتریش. مادامەکوئی ئەوی دۆزیهوهو کوشتی بەخوا دەستی دەگاتە ئەوهی تریش!

"کوا بۆ ئەو رۆژە. خوژگە ئەویشی دەتۆپاند. ئەو ئافەرته بەستەزمانە ی لە خشتە بردو لەسەر چوار مندالانی هەلفراند. بیری نەکردەوه کە خوا هەیه، پیغەمبەر هەیه، ویژدان هەیه. خوژگە هەزار خوژگە ئەویشی دەتۆپاند ئەویشی بە دەردی ئەو ئافەرته بەستەزمان و هەش وەسەرە دەبرد، خوا تۆلە ی ئەویشی لەو دەکردەوه. بەخت و خوڤایی لەسەر هیلانە ی خووی هەلفراندو هەلیگرت! خوژگە ئەویشی دەتۆپاندو گووی لە گۆڤی باوکی دەکرد"

"هیندیک شت هەیه پیاو بۆ خوا ی بلی باشە. نابێ هەر لایەک ببینی و چاو لەلایەکی تر بیۆشین. ئەویش مرۆیەکی هیندە خەراو نەبوو. بەو لەگوینەش نەبوو وەکو باسی دەکەن. دەزانی چتۆ کوربوو! وەلی چیدەکە ی... رۆژگارە کە ئیوهایە! دەلین کە گلۆلت کەوتە لیژی کەس چاکت پی نایەژی. هەموو زاری لی دادەرن و تووکی لیدەکەن، ئەگەر چی تاوانیکی گەورەش بوو کردی. بەلام پیاو نابێ ئاوا پشت لە خوا

بکا! هینده خهراو نه بوو... نه... زۆریشمان دهمانزانی ئەو کچه تیهوی
خۆشدهویست. ههموو دهمانزانی نه بووهو دەست کورت بوو، بۆکەس
دەستی یارمەتی بۆ درێژنەکردا!؟ با نهختی سەرزەنشتی خۆشمان
بکەین! دەبوايه بيشه‌مان بکرديوه پارهمان بۆ کۆکردبوايه وه. ئەگەر
وامان کردبوا هەرگیز تووشی ئەو رۆژە نه ده‌بوو. کینخوا ووسوو خۆ
کابرایه‌کی له خوا ترسه. که بۆنی شتیکی وای ده‌کرد ده‌بوايه چهک و
جلکی کردبواو پيشکەشی کردبوا. به‌مه ههم ئابرووی خۆیانی
ده‌پاراست و ههمو ئەو دهردو به‌لایه‌شی ده‌گيرايه وه. پیاو پیاویسته
بزانێ له کاتی ئاوا چۆن بیره‌کاتته وه. ئەوکاته نه‌ئەو قورپه‌ی وه‌سه‌ری
خوشکی خۆ ده‌کرد نه کورپژگه‌شی دهربه‌ده‌رو په‌راگه‌نده ده‌کرد"

دوای ئەوه‌ی هه‌والی کوژرانه‌که بلاوبوووه زۆری پینه‌چوو کینخوا
گه‌رایه‌وه گوندى. ئەگه‌رچی ده‌یویست وا نیشاندا که ئەو رووداوه هه‌یچ
کارێکی لینه‌کردوه. وه‌لی ئەوه‌ی سه‌یری کردبوا به‌ ئاشکرا ههموو
شتیکی له‌روخساری ده‌خوینده وه. ئەو ژان و ئازاره‌ی بۆن ده‌کرد که له
قوولایی ده‌روونی تاوایی هه‌لدابوو. کاری له‌ره‌فتاوه‌ هه‌لس و کهوتی
کردبوو!

که گه‌رایه‌وه گوندى، به‌رایێ تاماوه‌یه‌کی زۆر خۆی به‌کەس نیشان
نه‌ده‌دا. له‌گه‌ل کەس داده‌نیشت و نه‌داخاوت. مال و منداله‌کەشی هه‌ر
به‌و جۆره.

ئەو دەمەى ئەوان گەرانهوۋە ھەلۆ دوو سال دەبوو گوندى بەجىھىشتىبوو
ببوو پىشمەرگە. لە نىو دوو سى مانگان جارىك سەردانى گوندى
دەکرد. جارى واش ھەبوو زۆر زياترى پىدەچوو ! جارىكيان دەمەو
ئىوارە بوو... ياغر ياغر دەروىشت و واژى دەبووۋە نىو گوندى. واش
فىز ببوو ھەرکە دەگەرپاىو دەچوو ەممو ھاوړىيەکانى و ھەوالى
دەپرسىن. ئەگەر تەنگ و چەلمەو ئەژوارىيەکیان ھەبواى بەگوێرەى
توانا يارمەتیدەدان. ئەگەرچى بەم دوايى ھاوتەمەن و ئاوقەرانى خۆى
لە نىو گوندى کەم مابوون و زۆربەيان وەکو ئەو ببوونە پىشمەرگە!

کە بەبەردەم مالى کىخوا رايبوورد. بۆنى ئاوەدانىيەكى لىکرد ،کە چەند
سال بوو لىي بىبەش ببوو! سەنگرىو ھەنگاوەکانى نەختى ھىدى تر
کرد. تاوى لە مالاكە ورد بوو ھو ، لەو دەمەدا كچىكى جوان لەمالەكە
دەرھات و بەرھو باخچەكە چوو. كە بىنى يەكىك بەرانبەرى وەستاوہ.
واقى ورمائو بەسەرسامىيەو تەماشائى کرد. ھەردوو نىگا بەرانبەر يەك
بوونەوہ. ھەلۆ لەژيانىدا يەكەم جارى بوو دللى بەو شىوہىە بکەوئىتە
خورپە. جوانىيەكى تايبەتى لە روخسارى بەدى کرد. ھەناسەيەكى
ھەلكىشاو بەشەرمىكەوہ بزەيەكى بۆ کرد. لەو دەمەدا كىخوا ووسوو
چووہ دەرھوہ، ئەگەرچى ماوہيەكى زۆر بوو نەيدىبوو، بەلام گۆرانىكى
ئەوتۆى بەسەر نەھاتبوو ، بە ئاسانى ناسىوہ ! سلاوى لىکردو بە
گەرمىيەوہ بۆ لای چوو. كىخوا بەرايى نەيناسىوہ. دواى ئەوہى ھەلۆ
خۆى ناساند. كىخوا بەخۆشىەكەوہ گوتى:

-كۆرم ماشالە گەرەبووى... نەتمناسىوہ!

دوای دانیشن و چا خواردنه وه، کیخوا گازی کچه که ی کرد :

-به فرین کچی خۆم وهره ئەو پیتالانه بهره دهره وه.

هه لۆ بۆی دهرکهوت ئەو کیژه جوانه ئەو به فرینه چلمنه یه که به مندالی هه رگیز دانویان پیکه وه نه ده کولا! له و رۆژه وه هه ستیکی نوئی به رانه ر به فرین له دل گورا. که ده بیینی شادیه ک ختوکه ی ده دا. له نیگا کانی به فرینیش شتیکی ده خوینده وه! وای بۆ ده چوو ئەویش هه مان سۆزو هه ستی به رانه ر ئەو هه یه. زۆری هه زده کرد لینی بپرسی و ئەو شته له زاری خۆی بژنه وی. که چی هه رچه نده ی هه ولیده داو نه خشه ی بۆ داده نا. نه یده توانی ئەو کاره ئەجامبدا ! هه ر کاتی چاوی پیی ده کهوت ئەژنۆی ده له رزی و رییسی لیده بووه وه خوری. وای لیها تبوو شه وو رۆژ بییری لیبکاته وه له ئەندیشه ی بخولیتته وه. هه موو جاریکیش بریه ی ده دا ئەگه ر ئەو جاره بیینی. به بی ترس... ری و راست هه موو شتیکی بۆ یه کالاکاته وه. به بی شه رم پیی بلج:

" به فرین... گه ره کهم شتیکت پی یه ژم. شتیکی وا که هه رچه نده ی بییری لیده که مه وه گشت گیانم ده که ویتته له رزین. خۆشم نازانم بۆ ده ترسم بیدرکینم ، وه لی هه ر ده یلیم! ده زانی یه که م جار که تۆم بیینی نه مناسیه وه؟ سه یره... تۆم نه ناسیه وه ! ... ده زانی بۆ؟... چونکی جوان بووی ، یه کجار یه کجار جوان بووی. هه رگیز له و برۆایه دا نه بووم به فرین ئەو شوخه ی لیده رچی! ئاووهه واری شارت لیکه وتوو. هه موو خه لکی ده لێن ئاووهه وای شار ناسازه و مرۆف توشی نه خۆشیان

دهكات. به لانه كوني تو لیت خوش هاتوه. وهك كچه شارستانیه کی ناسك هه لکه وتووی... له بهرچاوی من جوان بووی... زور زوریش جوان بووی. له و روژهی توم دیوه هه میشه له ئەندیشان رادهچم، بهردهوام بیرت دهکهم. وینهت دینمه بهرچاو. له ئادگارو شیوهت وردهبمه وه. هه ز دهکهم له گهلت دانیشم و به کامی دلی خوم بتدوینم. به بی هیچ په ردهو شهرمیک رازی دلی خومت بو هه لریژم... به بیترس پیته یه ژم من توم خوش گهره که... به لی من توم خوش گهره که!"

تاوی ئه و په یقانه ی له دلی خوی دیناو ده بردو لیکیده دایه وه. به رایئ زور به ناسك و جوانی داده نا. پاشان لییان په ژیان ده بووه وه. هه مدیس ده بیران راده چوو کومه له په یقیکی تری بو ریکده خست! وای به باشده زانی داده نا که ئه گهر ئه و جار ه بیینی، پی یه ژئ:

"خوا کاتی خوی مروی گوراند شتیکی له دل دانا. بزنام ده زانی ئه و شته چییه! ئه گهر زانیت، چیت گهره که بو تی دهکهم. خو ئاسانیشه... له وانه یه بی زانی...! تو ماوه یه که له شار ژیاوی و زور شتان فی ر بووی... ئه ی چو ن... نالین شارستان زول و زور زانن! وه رامم مه ده وه، قهینا... هه زناکه م ماندووت بکه م. ئه و شته خوا خستیه دلی بهنده ی خوی خوشه ویستیه... ئه وینه... ده زانی خوشه ویستی چییه؟... ئا... له وانه یه بی زانی... به لانه کونی گوی رادی ره با به وردی بو تی باس بکه م. که یه که م جار توم بینی چاشمیش بووم و نه مزانی چی بکه م... هه ستت نه کرد چو ن له جیگه ی خوم چه قیم و نه شیام تا قه هه نگاوی هه لینم!؟ له بهر ئه وه ی زور جوان هاتی ه بهرچاوم. ههروه کو ئیستاش له بهر چاوم

جوانی... جوانی وهکو... وهکو.... بلیم وهکو چی! نازانم بلیم وهکو چی... بهلام هینده ههیه زور زور جوانی. ههر له بهر ئه وه بوو ماوهیهک لیترامام نه شیام هیچ یه ژم... شهرم کردوو خه ریک بوو جیتبیلیم... خواکاری باوکت راست بینئ له و گاقه دا فریام کهوت. له و روزه وه ههست به شیتک ده کهم به رانه ر تو! حه زده کهم هه میسه له گه لمدای بی، له و دهمه ی تو م دیوه ژهمیکم تیر به زگ نه خواردوو. شه ویک تیر به چاوه کانم خه وم نه کردوو، ههر بیرى تو ده که مه وه. به مه یه ژن ئه وین... خوشه ویستی... له بهر ئه مه گه ره که پیته یه ژم تو م خوش ده وئ... باوه ر بکه به فرین تو م خوش ده وئ!"

هه موو شه وئ ئه و جو ره په یقانه ی قه تار ده کردو چهن دین شیوازی هه لده بژارد. چهن دین ریگه و بیانگه ی ده دوزیه وه. که چی هیشتا نه ده گه یشته ماله که یان دلئ دهستی به خورپه ده کرد. ئه ژنوی ده له رزی و ئه و شتانه ی ئاماده ی ده کرد هیچی له یاد نه ده ما. وهک ئه وه ی زاریان به سته ی قورگی وشک ده بوو. به خیرایی پیچیده کرده وه بو لایه کی تر وهر ده چه رخایه وه! هه زار بیرو چکه ی سه یر سه یر له مه ژئ ده بزوا.

"ئه گه ر بیتو رازی نه بی چی بکه م؟! ئه و کاته ده بی جاریکی تر چاوم به گوندی نه که ویته وه! ده ترسم ههر گالته شم پییکا. له سه ر کانی ژنان به کهم ناوم به ینئ و ئابرووم به رئ. وهکو ده لئین ئافرهت ئه قلیان له کوشی دایه که هه لسانه وه لییان به رده بیته وه! ده شی ئه وه م له گه ل بکا... نا... هه رگیز کاری وانا که م. هینده که ر نیم به دهستی خوم ئاور له مالئ خوم به رده م... شتی وا چون ده که م"

نهیده‌زانی چ ریگایه‌ک بگریته بهر... چ سه‌ولیک به‌کار بینی بو دهرباز
 بوون له و گیزنه. وای لی‌هاتبوو که ده‌گه‌رایه‌وه کن هاوه‌له‌کانیشی بیرى
 هه‌ر لای به‌فرین بوو. له‌گه‌رمه‌ی شه‌ردا. له و کاته‌ی تووشی هه‌لوئیستی
 ئه‌سته‌نگ و سه‌خت ده‌بوون، ده‌که‌وتنه‌ بۆسه‌و دوژمن گه‌مارۆی ده‌دان،
 ئه‌و بیرى له به‌فرین ده‌کرده‌وه! وینه‌ی ده‌هیتایه به‌رچاو، وینه‌که‌ی
 له‌به‌رچاوی ده‌له‌ریه‌وه‌و وه‌کو فریشته‌یه‌ک سه‌مای ده‌کرد. به‌ده‌نگیکی
 ناسک و جگه‌ر ته‌زین. به‌ده‌نگیکی خوایی. ورده‌ ورده‌ ئاوازیکی ده‌چری
 و ئه‌وینه‌که‌یانی ده‌لاوانده‌وه. ئه‌ویش له‌لایه‌ک پر هه‌له‌ماو شاگه‌شکه
 ده‌بوو، له‌لایه‌کی تر بزه‌ی ده‌هاته‌ سه‌ر لیوان و ده‌گرژی‌ه‌وه. ده‌گرژی‌ه‌وه‌و
 گه‌رمتر هه‌نگاوی ده‌نا. ئازایانه‌تر ده‌جنگا. دوژمنی زیتر شپرزه‌ ده‌کرد!
 هاوړیکانی سه‌یریان پیده‌هات... نه‌یاندەزانی چۆن ده‌توانی له‌و کاتانه‌دا
 وا له‌ ده‌وه‌ پینکه‌نی. ئه‌و بزه‌ ناسکه‌ ئادگاری بخه‌ملینی! زۆر جاری
 واهه‌بوو ئه‌وانیش به‌رووی ده‌گرژینه‌وه. نه‌عه‌رته‌یان لیده‌دا و هاواریان
 ده‌کرد. که ئه‌مه‌ زهنده‌قی دوژمنی ده‌برد. قه‌یسه‌ری لی ده‌کردنه‌ کونه
 مشک و نه‌یاندەزانی چۆن و له‌ کوئی خۆیان وه‌شیرن. دواى ئه‌وه‌ی
 زه‌بری خۆیان ده‌وه‌شاندە به‌سه‌رکه‌وتووی ده‌گه‌رانه‌وه، هه‌موو به
 خۆشه‌ویسته‌ی وه‌ له‌ هه‌لو راده‌مان. له‌لایه‌ک گله‌بیان لیده‌کردو
 ده‌یانگوت:

" توو ئه‌و خوایه‌ کاتی ئاوا ته‌نگانه‌ که‌ی کاتی پینکه‌نین و گۆرانی گوتنه.
 دوژمن ترسنۆک و گه‌مژهل بوو نه‌یتوانی شوینمان ئاشکرا بکا ئه‌گینا
 زیانیکی زۆری لیده‌داین. پیویسته‌ له‌کاتی ئاوادا توزی ژیرانه‌ بیر

بكهټه وه. نابې ئاوا مل بڼې. ئه گهر به تهمهن نښه و تودنيات زور ديوه. شه رت زور ديوه، نه زمونږ زورت هه يه. پښوښت ناکا ئيمه ئاموژگاري تو بکهن. شوکور بو خوا تو هه موو شتيک له ئيمه زيتر نه زاني، که متر نازاني!

له لايه کي تر په سنيان دداو به شان و باليان هه لده گوت. شانازيان پيوه ده کردو ده يانگوت:

" ئه گهر نه و گوراني گوتنه ي هه لو نه بوايه هه رگيز وا گهرم دانه ده هاتين! وورهمان به و شيويه به رز نه ده بووه وه. نه مانده تواني نه و زه بره کاريگه ره له دوژمن بده ين. زار خوش هه لو... کاکه گوراني گوتن له کاتي وادا کاري خوي ده کات. پياو نه و هيه بتواني له کاتي وادا ده نگ هه لبري و گوراني يه ژي!"

هه لو به رپه چ و وهرامي هيچ کاميکياني نه ده دايه وه. خوي چوني لا دروست بوو، وايده کرد! بيده ستي خوي. گهر بيويستبواو نه يويستبوا، گوراني هه ر ده گوت! گه لي جارن برياري ددا که چيتر له کاتي وادا گوراني نه لي. له وه ده ترسا هاوريکاني واي بو بچن که له ترسان گوراني ده لي! چي له وه پيناخو شتر نه بوو که به ترسنو کي تيبگن، يا خود به ترسنو کي ناوبه ينن. ئاماده ش بوو هه موو کاريک بکا بو نه وه ي نه و روانگه ي به رانبر په يدا نه بيت! شتي که س نه کرده ي وايده کرد هه موو که سي ده خسته داوي سه رساميه وه. باوه ريان نه ده کرد نه و کاره هي

تاقه که سیک بی. یا خود که سیک هه بی بهو شیوهیه گیان له سهر دست
بی و ئاوا رهفتار بکا...

هۆمه ر هه موو جاریک به خو شیه وه ئه و باسه ی ده گپرایه وه که له گه ل
هه لۆ به سه ریان هاتبوو. هه ردوو به جووته دابه زینه شار. هه والیان
پینگه یشت گویا چه ند سیخو رپیک. که کاری زۆر درندانه و نامه ردانه یان
کردوو، به ئاره زووی گونی خو یان ده گه رپین و چاو له خه لک سوور
ده که نه وه. وه ک ئه وه ی که س به پیاو نه زانن. ئه و شته له نیو
پیشمه رگان بلاو ده بیته وه. کی پیاوه به و کاره هه لسی. ئه وه ی ئه و
تاوانبارانه له ناو به ری دهستی سه وز ده بی و به هه شتی به نسیب
ده بیت ! ئه وه ی ئه و درندانه له نیو به ری تاجی سه ره برزی میله ته که ی
له سه ر ده نی. سیخو رو دو ژمنی پیس، زۆر مالیان ویران کردوو. هوی
ئاشکرا بوون و وه گیر که وتنی زۆر گه نج و قاره مانی ئازا بووینه.

ده بیته مشت و مر. ژماره یه کی زیاتر له پیویست خو ی هه لده بژیری. له
ئه نجامدا ئه و کاره به ر هه لۆو هۆمه ر ده که وی. هه لۆ ئه و کاته ناوی
هۆمه ری به رگو ی که وتیوو، به لام باش نه یده ناسی. چه زی ده کرد له
ته کیدا شه رپیک بکا. تا بزانی ئه و گلیانه ی گو یی لی ده بوو راست بوون
یا نا...!

هیشتا شه ری براکوژی دهستی پینه کردبوو پیشمه رگه هه موو وه کو
برایان له پال یه کدا ده جه نگان. هه لۆ له گه ل هۆمه ر به رپیکه وت و بیریشی
له به فرین ده کرده وه. ده گرژیه وه، له به ر خو ی منجه ی لیوه ده هات و

گۆرانی دهگوت. كه ئەمه تارادهيهك هۆمهري زگارو سهخهت كردبوو. ئەو شهوه دلتهنگی و بیوازی به ئاشكرا لهروو دهخوینرایهوه. كهچی ههلق نه ئاگای لیبوو، نهههستیشی پیدهکرد. ئەوان به وریاییهوه ههنگاویان دهنوو بۆ شوینی مهبهست دهچوون. نهیانزانی بوو كه بهكروكهو شوفار له بنهوه ههوالیان بۆ دوژمن بردبوو! بۆسه دانرابوووهوهو ئەو ناوه تهنرابوو. لهنكاورا ئاشكرا بوون، تهقه دهستی پیکرد. هۆپهکیان له خۆزانی و بههشتاوی خویان بهزهوی دادا. هۆمهري داوای لیکرد چیتر تهقه نهکا! بهرایي ویستی بهگویی نهکا. بهلام كه بیبری کردهوه زانی هۆمهري لهو دنیا دیدهترهه باشتر سهري له کاری وا دهردهچی، بۆیه تهقهی راگرت! تاوی ئاوا مانهوه. دوژمن وایزانی رایانکردو دهرباز بوون. بۆیه بهبیترس کومهلیان بهست و له کن یهك خربوونهوه. به ئاشكرا دهنگیان دهبیسترا. نهخشهیان بۆ ریگه گرتن و بۆسهیهکی تر دادهنا. لهو کاتهدا هۆمهري بهپا نهذی لیبان نزیک كهوتهوه. ههلقوش وهکو ئەو. لهنكاورا بهیهك ههناسه دهریژیان کردو ههلمهتیان برد. ههر لاشه بوو تهپهی دههات و بهردهبووهوه. ههلق ملی نابوو نهدهگهرایهوه. ههتاوهکونی هۆمهري ئاگاداری کردهوه. ئەو کاته زیرهکانه کشانه دواوهو ئەو ناوهیان بهجیهیشت. هۆمهري كه ئەمهی له ههلق بینی. له نیو هاوهلهکانی ههردهم پهسنی دهاو بهشان و بالی ههلهگوت. ناوه ناوهش به پیکهینهوه دهیگوت:

"تهگهري بهسههوو نهچوویم ههلق دلداره! جۆری شهپرکردنهکهی به شهپرکردنی دلداران دهچوو! کورینه دهرانم یهکیک ههیهو دلی ههلقی

ئىخسىر كىردوۋە. ئەقىل ۋە ھۆشى لى بىردوۋە. پىۋىستە چارەيەكى لى
بىكەين!"

ھەلۋىش بىئەۋەى لە دلى گران بى، ياخود گەردى زویر بوونى لىبىنىشى.
بەھەمان شىۋاز ۋەرامى دەدایەۋە:

" باشە تۆ چۆنت زانى؟! ۋادیارە زۆرت تاقىکردۆتەۋە! باشە ئەگەر
شتىك ھەيە باس بىكە. ئەگەر شتىك دەزانى فیرمان بىكە. ئىمە ھاۋرى ۋ
ھاۋلى يەكىن. پىۋىست ناکا شتمان لى ۋەشىرى!"

لەسەرەۋە ئیۋھا ۋەرامى دەدایەۋە. لە ژیرەۋەش دەكەۋتە بىرکردنەۋە
لە گراۋەكەى. ھەستى بە نامۆییەك دەکرد. ھەناسەيەكى ھەلدەكىشاۋ
ۋردە ۋردە ھەۋلىدەدا خۆى لە گلیان بدزىتەۋە.

رۆژىكىان خۆشى نەیزانى چۆن ھەموو شتىكى لە كن ھۆمەر دركاند.
پرسىارى ئەۋەى لىكرد يەكىكى ۋەكو ئەۋ لەۋكاتەدا چىبىكا باشە!؟
ئەۋیش لەسەرخۆ ۋەرامى دایەۋەۋە چەند پرسىارىكى ئاراستەکرد:

" خۆشتەۋى؟"

" ئا! ..."

" ئەى ئەۋ؟"

" نازانم! ..."

"ههست دهكهی ئه و توی خۆشدهوئ، یانی ههلس و كهوتی
وانيشاندهدا؟!"

"ئا" ...!

"كهواته تهواوا!"

هۆمەر دانیای کرد كه ئه ویش ئهوی خۆشدهوئ. باشتترین شت ئه وهیه
له سهر ریکهوت باز نه دا. داواي لیکرد چی پیده لئ ئیوها بکا. هه لئ
مۆله تی وهرگرت و به خۆشیه وه به رهو گوندی گه رایه وه. وه کو
راوکه ریک شوونی نیچیره که ی بزر کردبئ ئاوا ده گه را. له هه لیک
ده گه را ئاواته که ی بینیته دی! وای بیرکرده وه که ئه مجاره یان ئه گه ر
هه لیکي بچووکیش بی نابئ له دهستی بدا! که چی زۆر هه لی گه وره شی
بۆ ره خساو نه شیا هیچیش بکا. بۆیه که گه رایه وه هیچی له کن هۆمەر
نه درکاندا! ئه ویش زانی هیچی پینه کراوه بۆیه هیچ پرسیاریکی لی نه کرد!
چهند جاریک وای بیرده کرده وه که واز بهینئ و ئه و شته له مه ژئ
وه دهرنئ. خۆی به منۆخ و ده مچهفت ده هاته به رچاوا! وای لی هاتبوو پیی
شووره یی بوو ، ته نانهت له ناخی خۆشی بیر له و شته بکاته وه.
هه تا وه کونئ رۆژیکیان به بیئه وه ی بیرئ لیکرد بیته وه، یاخود هیچ
نه خشه یه کی بۆ دانابئ به فرینی بینی و ئه وه ی گه ره کی بوو بۆی
هه ل رشت...!!!

نیوه‌پۆیه‌کی تابلێی گهرم بوو. بیهیزو له گیانی خۆی بیزاربوو. خۆشی
ئەگه‌ری دلته‌نگیه‌که‌ی نه‌ده‌زانی! له‌گه‌ڵ هاوه‌له‌کانی له‌ جه‌وله‌دا بوو،
گه‌یشته‌ گونديکی نزيك گونده‌که‌ی خۆيان. له‌ ناخه‌وه‌ هه‌زی
له‌سه‌ردانتيکی گونده‌که‌ی کرد. که‌چی نه‌ک هه‌ر شه‌رمی ده‌کرد ئه‌و شته
بدرکيني، بگه‌ر زۆريشی پيناخۆش ده‌بوو ئه‌گه‌ر يه‌کيکيش وای گوته‌با!
که‌چی له‌و ده‌مه‌دا ئه‌وه‌ روويدا که‌ هه‌ر گيز چاوه‌رپي نه‌ده‌کرد. پيی
راگه‌يه‌ندرا که‌ حاجی حوسيني مامی زۆر ناساغه‌و داوای ده‌کات!
يارمه‌تی له‌ هاوه‌له‌کانی وه‌رگرت و خيرا به‌ره‌و گونده‌که‌ی گه‌رايه‌وه‌ .

ئەگه‌رچی زۆر ماندوو هيلاک بوو، به‌خيرا يی هه‌نگاوی ده‌ناو ده‌يوست
به‌زووترين کات بگاته‌وه‌ گونده‌که‌ی. هه‌ر بيري له‌ مامی ده‌کرده‌وه‌.
ده‌يزانی ئه‌گه‌ر شتيکی لينيته‌ ئه‌و تووشي زۆر کۆسپان ده‌بی. زۆر
ئه‌سته‌نگ و ناخۆشی وای بو‌ چی ده‌بی که‌ له‌ خه‌ونی شه‌وانيش بيري
لینه‌کردۆته‌وه‌!

حاجی حوسين به‌ گویره‌ی ئه‌و شتيکی گه‌وره‌بوو. هه‌رچه‌ند جاريکی
بچووبايه‌وه‌ گوندي. به‌بيئه‌وه‌ی داوا بکا. ياخود شتی بزهليني. هه‌ستی
ده‌کرد گيرفانی پر پاره‌ ده‌بوو. هه‌رگيز نه‌یده‌پرسی که‌ پيويستی پييه‌ يا
نا؟!

که‌ گه‌يشته‌وه‌ گوندي حاجی حوسيني مامی بينی، فينکاييه‌ک ده‌روونی
گرته‌وه‌. ترسه‌که‌ی ورد ورده‌ ره‌ويه‌وه‌و خۆشيه‌ک جيگه‌ی گرته‌وه‌.

-هه‌والم بو‌ هات گوایا تو ناساغی!

حاجی حوسین به دهنگیکی بهرز پیکه‌نی:

- وهره دانیشه.. نامۆیم دهکردی و چهزم دهکرد بتبینم، وهره له تهکم دانیشه !

هه‌لۆ ئەگەرچی دلگیر بوو که له هاوه‌له‌کانی دابرابوو. هاوکات خۆشحال بوو به‌وه‌ی که مامی ساغ و بی به‌لایه.

ماوه‌یه‌کی باش به‌یه‌که‌وه دانیشن. دوا‌ی ئەوه‌ی ، ئەوه‌ی گهره‌کیان بوو گوتیان و له ده‌رگای زۆر باس و خواسانیان دا. دنیا تاریک داهاات و هه‌لۆ ناچار بوو ئەو شه‌وه له‌وئ بمینیت‌ه‌وه. به‌یانی زوو، ههر له‌گه‌ل ئەوه‌ی یه‌که‌م گزنگ گه‌یشه‌ سهر زه‌وی. مالئاوایی کردو به‌جییه‌یشن.

هیشتا نه‌گه‌یشه‌بووه نیو گوندی که به‌فرینی بینی! وه‌کو هه‌موو جاریک شله‌ژا. به‌لام ئەمجاره‌یان دانی به‌خۆیدا گرت. به‌بزه‌یه‌که‌وه گوتی:

-به‌فرین.. چۆنی؟! -

- خۆشبی...! تو چۆنی.

خهریک بوو هه‌مدیس زاری بگیری و وشه‌ی لی له‌پک راچی. کاتی به‌فرین له‌و زۆر زانانه‌تر ها‌ته‌ گۆ:

-چییه‌ بابه... چما ئەوه‌ی ببیته‌ پيشمه‌رگه‌ خه‌لک ئیوها له‌یاد ده‌کات!
ئاوا ده‌بیته‌ دوژم‌نی گونده‌که‌ی خۆی؟! ئەمن زانیومه‌ پيشمه‌رگه‌ گوندو

واری خۆیان خۆشدهوئ! خۆیانی لهسهه به كوشت ددهن. بهلام
وادياره تو پيچهوانهوهی. ههه ئاوی له گوندهكهی خوت نادهيتهوه!

ئهه پهيقانهی بهفرين لهلايهك هانياندا بو ئهوهی زياتر باخيووی.
لهلايهکی تر وایان کرد هيندهی تر قورگی بگيری و دووچاری
شههمندهی بیته! وهك سههخوشیكي لیهات و خوشی نهيزانی چوون
گوته:

-گوندمان لهیاد نهکردوو. ئيمه هههمیشه بیرمان له كن گوندهكهمانه.
بهلام خهلكی تر ههیه ئيمهی له یاد کردوو. نازان دهكن و گران
دهفروشن!

--مه بهستت چييه ههلو. دهبينم په لاران داویي. قهت نه مزانیوه كه لال
بكهونه گو، هينده زورزان دهردهچن!

ههلو كه له دهووبهه راما پيی جوان نه بوو له نیوهندی ئاوايی دريژهی
پيیدا. بويه گوته:

-دهتوانم وهرامت بدهمهوه بهفرين. بهلام ههه ناكهه خهلك لیته
بهیهكه وهمان ببینی، دواي نیوهرو وههه ئهه شوینهی كه ههموو جار
بهتهنیا لیی دادهنیشم. دهزانی كوئییه وانیهه؟ بهفرين به شههميکهوه
سههه بهلیی بو لهقاندا!

-لهوئ چاوهرپیت دهكههه. گيرو نهبی!

ئەمەى گوت و بەبىئەوہى چاوەرپى وەرەم بکات ، لىیدا و رۆىشت. چەند
هەنگاویک دوورکەوتەوہ کە بە پەشۆکاویەوہ ئاوری دایەوہ.

- دىي... وانىيه؟! -

بەفرىن گرژىەوہو لىي دوور کەوتەوہ. هەلۆ چىتر ئاوری نەدایەوہ.
هەستى کرد گورپانىكى سەيرى بەسەر داھات. ئەژنۆى دەلەرزى و
قاچەکانى زەویان نەدەگرت. وەک ئەوہى لە خەویكى خۆش دابى واپوو!
دنیا رەنگىكى جوانترى وەرگرتبوو. وەک ئەو دنایە نەبوو کە چەند
چرکەيەک لەمەوبەر دەبىينى. هەموو ئەندامىكى لەشى کەوتبوو
ختووکە!

کە گەرايەوہ مال سەیرىان پىھات. حاجى حوسىن بەسەرسامىيەکەوہ
گوتى:

-ھا کورم... واديارە نەرۆىشتىەوہ. خىرە... خۆ هیچ رووینەداوہ؟!

-نا... مەترسە، تەنیا هیندیک بى وازم. وام بە چاکزانى مادامەکونى
هەر گەراومەتەوہ ، پشوى بەدم و کەمى بەسەسەمەوہ. ئەى بەراى
ئىوہش واباشتر نىيە؟! -

-چۆن. ئەدى بەرايى من خۆشم وامنەگوت! بەلانەکونى حەزم نەکرد
زۆرت لىیکەم. بەتایبەتىش بتىنم. دەمزانى ئەگەر کارىكى وا نەکەم
ئەستەنگە هاوہلەکانت بەجىبەيلى. دەترسم وەکو مەسەلەى مەلەوانەکەى
لى بىت. چەند جارەن بە گالته گوتى خنکام. خەلک وەتەنگیەوہ هاتن و

فریای کهوتن، ئه‌ویش گالته‌ی پیکردن و عریت عریت پییان پیکه‌نی.
که‌چی دواچار به‌راست خنکا. هینده‌ی هاواری کردو داوای یارمه‌تی
کرد. ئه‌مجاره‌یان خه‌لک پی پیکه‌نین و گالته‌یان پیکرد!

-چۆن ئه‌وه ده‌لئی مامه‌ گیان. تو له‌ جیگه‌ی گشت که‌سیکمی. هینده
به‌سه‌ په‌یفیکت له‌زار ده‌رچی، ئیتر له‌ هه‌ر کوییه‌ک بم، وه‌کو له
چیرۆکان ده‌لین له‌ پشت قوله‌ی قافییشن بم هه‌ر ده‌گه‌مه‌ لات !

مامی له‌گه‌ل ئه‌وه کزگری له‌ هه‌وکی ما. هه‌لۆ که‌ مامی به‌و له‌گوینه‌ بینی
له‌ناخه‌وه بو‌ی زگار بوو، گه‌لیکی به‌زه‌یی پیا هاته‌وه. هاوکات شادییه‌ک
ختووکه‌ی دا. شانازی کرد که‌ مامیکی ئیوهای هه‌یه. یا راستر باوکیکی
ئیوها ساویلکه‌و ده‌روون پاکی هه‌یه. به‌ دوو گلی به‌سۆز رو‌ندکان
ده‌بارینی و به‌دووی تر ده‌گرژیته‌وه له‌ ناخی ده‌له‌وه پیده‌که‌نی!

هه‌لۆ زۆر گوندان گه‌رابوو. بگره‌ زۆربه‌ی گونده‌کانتی کوردستانی
بینیبوو. که‌ تیراده‌ما زۆربه‌ی زۆری پیره‌کان. تاراده‌یه‌ک گه‌نجه‌کان و
هه‌موو خه‌لکه‌که‌ش، ئاوا هه‌ست به‌رزو ده‌روون خاوین بوون. سلاوکیکی
به‌خۆشیت لیکردبوان ماله‌که‌ت بارکردبوان!

له‌و ده‌مه‌دا مه‌ژی زیاتر به‌لای به‌فرین داده‌شکایه‌وه. تا نیوه‌رۆ داها،
به‌رد شه‌قی برد ! کات نه‌ده‌رۆیشت و نه‌ده‌رۆیشت! هه‌رچه‌نده‌ی سه‌ری
بو‌ ئاسمان به‌رزده‌کرده‌وه. خۆر وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ بزمار له‌ تاقی ئاسمان
داکوترایی له‌ شوینی خۆی نه‌ده‌بزو! چه‌نده‌ی هه‌ولیدا نه‌یتوانی ئۆقره
بگری و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ ماله‌وه دابنیشی. له‌وه ده‌ترسا په‌یفی بزهلینی.

ياخود کارئیکى وای لئ رووبدا جیى گومان بی، بۆیه زوو چووہ
دەرہوہ. دواى نانى نیوہرۆ له مال دەرہهکهوت بۆ ئەو شوینہ چوو کہ
بۆ به فرینى دەست نیشان کردبوو.

له سەرہخۆ ھەنگاوى دەنا، تاوئى له بەردەم خۆى رادەما. وەک ئەوہى
شتیكى به نرخى گوم کردبى، تاوئیکى تر دەپروانیہ ئاسۆیہ کی دوور.

دلى لئى دەداو ھەستى به لەش داھزرانئیک دەکرد. نەیدەزانى ئەو
ھەلوئىستەى تیايدايە دروستە یان نا! له ھەموو شتیک بروائى به خۆى
ھەبوو، ھەر ھەنگاویكى ھەلینابوایە دانی بوو له سەرکەوتنى. زۆر
جاران کە شتیکى دەرہەبرى، ياخود رایەکی سەرەرۆیانەى دەدرکاند،
ھاوہلەکانى گالتهیان پیدەھات. کە چى ئەو به برؤا به خۆبوونیکەوہ قاچى
له زەوى دادەگرت و مکور دەبوو. له ئەنجامیش ھەموو جاریک وەک
چۆنى دادەنا وادەردەچوو! کە چى لەم لایەنەدا دەترسا و دوو دل بوو!
نەیدەزانى ترسەکە شتیکى ئاساییەو ھەموو مرۆفیک ھەستى پیدەکات،
ياخود برؤا به خۆنەبوونە!

"بەلام من برؤام بەخۆم ھەیە. ھەر شتیکى گەرەکم بى دەیکەم.
ناشترسم! ئەھای... له چى بترسم؟! ئەگەر لەبەر مامم نەبى ئەوا نە
کئخوا ووسوو نەباوکی کئخوا ووسووش به پیاو نازانم. سەدى وەکو
ئەوو لەویش زلترم دیوہ بۆ ئەسکوئى خوین ھاتوونەتە سەرچۆکان و
پاراونەتەوہ! وەکو ژنان فرمیسکیان دابارانووہو دەستیان به گریان
کردووہ. دانیام ئەمیش ئەو پیاوہ نییەو من چاک دەناسى. ئەگەر

ئارەزووم لیبی بەفرینی بە زەبری چەك هەلەدەگرم و دەپۆم. ئەوكاتە ئەوهی خۆی بە پیاو دەزانى بايىتە دوام!"

لهگەل ئەو بىركردنەوهیە رووی گرزبوو لهخودی خۆی ئەنرى! نەيزانى چۆن بواری بە مەژى خۆيدا لهو جۆره بىرانه راچى! ئەو شتانەى ئەو له دلى خۆى گوتى ئەگەر بە ئاستەم لەزارى دەرچووبوا. ئەوا دەبووه گالتهجاری خەلك و هەرگيز له خۆى خۆش نەدەبوو. ئەو لەسەر ئەم خالە سەد جارەن زياتر لهگەل هۆمەر بووه گفتوگۆو دەمەتەقتيان. هەموو جاريكيش سەرى بادهداو هاوپرايهتى خۆى دەردەبەرى، كه هۆمەر دەيگوت:

"ئيمه كه چهكمان له شان دايه نابى بەخ و لەخۆبايى بين. راستە زۆر شتمان پيەدەكريت. دەتوانين زۆر كەس ئازار بەدين. وا له زۆران بكەين بيته سەرچۆك و بناوريتهوه! بەلام ئەمە كاريكى دپندانەيه. ئەمە خۆى له خۆيدا ئەوپەرى ترسنۆكى و بى پرواييه. كارى وا هەرگيز له مروقى ئازاو شورشگير ناوهشيتهوه. ئەو له جياتى ئەوهى وا بكا خەلك لىي بتوقى، دەبيت وا بكا خەلك خۆشيان بوى. ئەگەر لەروانگەى توقاندنەوه سەيرى خەلك بكەى. چ جياوازيهكت لهگەل دوژمن دەبى! سەيركه دوژمن چۆن تەپو وشك بەيهكەوه دەستوتينى، چۆن هەموو شينوازيكى دپندانە دەگرپته بەر. كەچى رقى خەلك روژ بەروژ بەرانبەريان زياتر پەرەدەسينى. ئەدى كاكى خۆم. پيوسته وابكەى پەيوەنديت لهگەل ئەو خەلكە لەسەر بناغەى ئەوين و خۆشهويستيهوه

بى. ئەو چەكەي خستوتە شان خۆشەويستى دروست بكا، نەوەك رق
و كىنە!"

"راست دەكەي كاك ھۆمەر منىش ھەمان راى تۆم ھەيە. گلىكەكانت زۆر
جوانن. پىئويستە وابكەين خەلك ئىمەي خۆش گەرەك بى، ئەگەر ئىمەش
وەكو ئەو دوژمنە لە خوانەترسە رەفتار بكەين ، ھەژارو بى دەرەتانان
ھانا وەبەركى بەرن. ھەموومان باش دەزانين ئەوەي زولمى لىبكرى،
ئەوەي ھەستى نەتەوہىي بىزوى و ھەواى سەربەستى لە كەللەي بىدا.
دینە ریزی ئىمەو چەكى خەبات ھەلدەگرن. پىئويستە وابكەين خەلك
ئىمەي خۆش بوئ!"

كە باس دەھاتە سەر ئەو باسە لە ھەموو شوپىنك بەم لەگوینە داخاوت.
سەيرى پىھات! چەندەي لە خۆي ئەنرى ھىندەش بەزەيى بە كىخوا
ووسوو ھاتەوہ. كابرايەكى گەرەو گران، نەئاوقەران و ھاوتەمەنى
ئەوبوو نە ھىچ، لە مالى خۆي دانىشتبوو ئاگای لە ھىچ نەبوو. كەچى
ئەو ئاوا گوناھى بەرانبەر كرد! نەيزانى چ ئەگەرېك بوو واىكرد ئاوا
بىربكاتەوہ!

" پىئويستە دەررونت فراوان بكەي. وادەزانی دەچىە شەر!؟ دوژمن
ھىرشى ھىناوہو بەرەنگارى دەبىەوہ. ئەوہ چۆن بىردەكەيتەوہ ھەلۆ!؟
لە كنەخۆ خۆت بە مروڤىكى زيخ و ژير تىدەگەي. خەلكىكى زۆریش
ھەروا تىدەگەن. كەچى وا خۆت بە خۆتى دەسەلمىنى كە گەمژەل و بى
ئاوہزى و فر لە ھىچ ناگەي! چەكت خستوتە شان و وادەزانی بو شەر

دەچى ! تۆ دەچپە ژوانى. برۆ چەكت لە مال دانى. ژوانت لەگەل شوخىكى ناسكۆلەو جوان ھەيە. ماوەيەكى زۆرە خولياو چاوەرپى ئەو رۆژەى. كەچى خەرىكە بە بىركردنەوہى پووچ و بى بايەخ و شىتانه بەفەرۆى دەدەى. شوينى وا پيوستى بە ئاخاوتنىكى ناسك ھەيە. تۆ خەرىكە لەيەكەم ھەنگاودا لە خۆتى تىكدەدەى!"

"سەيرە... من لە خۆمەوہ شتەكەم وا زلكردوہ كى دەلى بەفرين گالتهى پىنەكردم! يەك دوو دەستە خوشكى لەگەل خۆى بهينى و لە دوورەوہ عرينت عريت پىم پىبەنن! واچاكە رى و رى بگەرپمەوہ!"

"مرۆفئىكى زۆر ساويلەكى ... ھا، واديارە ھىچ لە دنيايى ناگەى. ئەدى ئەو بزە پر مانايە لە ئەويندارى بەولاوہ چ واتايەكى ترى دەبەخشى! ئەگەر ئەویش ھەمان ھەستى نەبوايە ھەرگيز رىگەى نەدەدا ئاوا لەگەلى باخپوم. دەيگوت برۆ كورۆ برۆ لىم دووركەوہ. من لەوانە نيمە حەز حەزانۆكى بكەم. برۆ لىم دووركەوہ، ئەگەر ئارەزووى لى نەبوايە وايدەگوت! وەلى بزەكەى ھەموو شتىكى ئاشكرا كرد. ئەویش مرۆفە دارو بەرد نىيە، ھەستى ھەيە. ھىچ دل لە دل دان و شەرم كردنى پىناوى. خۆشەويستى كاريكى نابەجى و شوورەيى نىيە. من نيازىم پاكە. ئەگەر سەركەوين دەيھينم. بەلىنى پىدەدەم و پى دەلىم ئەو دەمە لە شاخ نامينم و ديمەوہ ئاوايى. خانويكى بچكۆلە بۆ خۆمان بەيەكەوہ بنياى دەنيين و سەرويك دەكەين. بۆ خۆمان بە كامەرانى دەژين!"

له گه ل ئه و په یقانه ههستی به بهرچا و روونی و خوشه ویستییه کی گه وره کرد.

" زور خوشه لیتگه رین به بهختیاری له مالی خوت بژی. له گونده که ی خوت به سه ربهستی بژی! زور ههز ده که م به کامی دلی خوم له نیو ئاوی بسوورپیمه وه. خاوه نی خانویکی بچکولانه ی خوم بم. له گه ل مامم به یه که وه کار بکه ین. ئه و پیر بووه و توانای کارکردنی نه ماوه. هه نوکه نوره ی منه کار بکه م" !

که و ته ده ریای قوولی ئه ندیشه. له کنی وابوو جووتی بالی ده رکردوه. وه کو هه لو... هه لویه کی به رزه فر، له تای ئاسمان ، به ئاره زوی خوی ، به کامی دلی خوی باله کانی لیکه دا. بو ماوه یه ک به خیرایی، وه کو سه ولی گه میه ک. باله کانی لیکه دا. پاشان بو ماوه یه ک باله کانی راده گری. وه کو کولاره یه کی مندالان به رز ده بیته وه.. به رز ده بیته وه... له نکا ورا نیگا کانی ئاراسته ی زهوی ده کاتو یه ک رهوت دپته خواره وه. له سه ر به ردیکی به رز هه لده نیشی. گوئی بو خورپی ئا و راده دیری. به سلیه وه له ده ورو به ر راده میتی. سه یری داره کان ... به رده کاتن ده کات... پاشان له شه قه ی بالی ده داته وه، بو ئاسمانی شین به رز ده بیته وه. هه تا وه کونی ده گاته هیلینه که ی. که له نیوه راستی چیا یه که... له شوینیکی زور سه ختدایه. نه که س ده بیینی... نه که سیش دهستی ده گاتی. هه رکه ده گاته لای به فرین و ده بیینی چاوه رپی ده کات، به توندی له هه میزی ده گری. به یه که وه داده نیشن. خه ون و خوزگه و ئاواته کانیان بو یه کتر ده گپرنه وه.

"چ له و ژيانه ساده و ساکاره خوشر نيبه که مروّف تيايدا سهربهست بی. با هر هیچی نه بی. ته نیا سهربهست بی. ئای که سهربهستی شتیکی بهرزو به نرخه. به ئارهزووی خوت هه لسی... به ئارهزووی خوت دابنیشی. کهس نه بی بتچه وسینیتته وه. کهس نه بی چه قوت لی بهرز بکاته وه و هه پشهت لی بکا، ئه وکاته توش به ئارهزووی خوت. له خوشه ویستییه وه نهک له ترسه وه ریزی ده ورو بهر بگری. له کاتی تهنگانه دا به فریایان بچی. له خو شیدا سترانیان بو بچری. له کوست که وتندا سهردولکه یان بو بلیت و فرمیسیان بو بریژی. ئه گهر دوژمن هه پشه ی له خاکه کهت کرد. هه پشه ی له بوون و سهربهستییه کهت کرد. ئه وکاته به ئارهزووی خوت، به کامی دلی خوت. چهک هه لگری و به رهنگاری ببیه وه. به شانازییه وه... به ئارهزووی خوت بمری... ئاخ بو ژیانیتی ئاوا!"

به دهم ئه م ورده ئه ندیشانه وه گه یشته شوینه که. دانیشت و پشتی دایه داره که، باوه ری نه ده هات. تا ئه و دهمه ش هر به خه ونی ده زانی! به خوی داده چو وه وه. ئه و خه ونانه ی دینایه وه یاد که له و ماوه یه دا دیبووی. سهیری پیده هات. خه ون نه بوو! که چی راسته قینه ش نه بوو! یاخود بروای نه ده کرد راسته قینه بی. قهت له و بروایه دانه بوو روژیک له روژان ئه و شته له راسته قینه دا رووبدا!

سهرو دلی چه ند تیکچوو بوو، که به فرین وه ده رکه وت هینده ی دیکه ی تیکچوو. هیشتا ئه و دوور بوو که له جیگا که ی خوی هه ل سایه وه. به شیوه یه کی زور سهیر هه ل سایه وه. به فرین گه یشتبو وه کنی هیشتا دلنیا

نه بووباوهرې به چاوی خوی نه ده کرد. وایده زانی بیره که ی ئه ندیشه یه کی روتو و گه یشتن به ئه نجامی سته مه. لوتکه یه کی به رزه و گه یشتنه سه ری بو نییه! ماوه یه ک بوو به رانه ر یه ک دانیشتبوون، نه شیا تاقه په یقی دهر بری. هه تاوه کونی به فرین به نازیکه وه گوتی:

-چیت گه ره که ... ئه وا هاتم؟!

-ده تو جاری دانیشه.

-جا کی ده لی من وه ستاوم، ئه ی نابینی وا دانیشتووم!

هه ردووکیان له یه کتر راده مان و به شه رمه وه بزهیان ده هاتی! تاویکی تر بیده نگ مانه وه. بیده نگیه که خه ریک بوو دریزه بکیشی. هه تاوه کونی به فرین هه مدیس ته لی بیده نگیه که ی پچراندو گوتی:

-بلی ... بزنام چیت گه ره که. ئه وه ی گه ره کته بیلی. مه ترسه به ته نیا منم و که سی تر لی ره نییه!

-نا... ناترسم! بوچی ده ترسم. تو من باش ده ناسی. هه رگیز ناترسم! به لام نازانم چی یه ژم. هه رچه نده ی سه یرت ده که م له به رچاوم جوانتر ده بی. هه ز ده که م هه میشه به یه که وه بین. به فرین ده زانی من تو م خو ش ده وی!

وا دیار بوو ئه و وشانه کاریکی زوریان له و کیژوله کرد. بویه تاوی سه ری خسته بهر خوی و ته ماشای نه کرد. گلیه که ی پیخوش بوو، به لام نه یزانی چی وه رام بداته وه! یاخود شه رمی کرد به هه مان شیواز رای

خۆى دەرپرئى. ئەگىنا ئەوئش هه مان ههست و هه مان راي هه بوو.
ئەوئش هه زى ده کرد له و کاته دا وه کو هه لۆ يه ژئى.

"منئش تۆم خۆشده وئى. باوه ر بکه منئش تۆم خۆشده وئى. له و
رۆژه وهى بۆ يه که م جار تووشت بووم. هه تا وه کونئ ئئستئ تئير به
چاوانئ خۆم نه نووستووم، هه ر بئرم له تۆ کردۆته وه. خۆشده وئئ
هه لۆ گئان... به قه د گونده که م... به قه د خا که که م خۆشده وئئ. زۆر
گئرو بوئى. ده بوايه زو و ئەو شته ت بدرکاند بوايه، رۆژگارئکئ زۆرمان
به فئيرۆدا. پئوئست بوو زووتر ئەمه ت دەرپرئبوا. ئەگه ر چئ هه نو که ش
هئچ نه بووه!"

که چئ وائنه گوت، بگه نه ئوئرا واش بلئ! له شتئک ده ترسا نه ئده زانئ
چئيه! شتئک قورگئ ده گرت نه ئده هئشت ئەوهى له دلئ دايه " به
ئاره زوئى خۆئ دەرپرئئ. ده سته وه سته ان بوو، بئرى کرده وه له و کاته دا
گئيه ک بکا جئگه ئى خۆئ بگريو که سئئئئ ئەو پئارئزئئ! وئستئ وانئشان
نه دا که ده سته مۆئيه و زو و له دا و ده که وئئ! نه با دا کورئزگه به خه را و تئئ
بگا و به شئوه ئه کئ تر سه ئرى بکا! بۆئيه گوتئ:

-سه ئره... تۆ به مندائئ زۆرت رق له من ده بووه وه. له يادت نايه چه ند
جارانت لئداوم!

-به مندائئ رقم لئت نه بوو... ئەوه هه سته مندائئ بوو! به لام هه نو که
خۆشده وئئ. به فرئنه که م... وه کو به فرئ چئاکانئ کوردستان
خۆشده وئئ!

-باشه بۆ منت خۆشدهوئى. خۆ ئاوايى زۆر كچى جوانى لىييه! زۆرى
واى لىييه گهلى له من جوانترن. دوورمهرو پەخشانی ئامۆزات. لهو
ئاواييه، له جوانى كى دهتوانى خۆى له قهرهى بدا! بۆ ئەوت خۆش
ناوئى؟!

-ئەوه چى يهژى! گوايا نازانم ئاوايى زۆر كيژۆلهى جوانى تيايه. گوايا
نازانم ئاوايى زۆر نازدارو خهزىم شوپرو شوخ و شهنگى تيايه؟! من
دهزانم... چاك دهزانم، بهلام بيدهستى خۆم تۆم كهوتوته بهردل و له
ههمووان جوانتر دىيه بهرچاوم. باسى پەخشانىش هه ر مهكه... چونكى
خوشكى منه. ئەگه ر بهو شىوهيهش بىر دهكهينهوه ئەوا من دهكشىمهوه.
پهژيوان دهبمهوه لهو وشانهى دهرمبىرين! تۆش وابزانه هيچت
نهژنهوتوووه. من يهژم تۆم خۆش گهرهكه... بۆ ... نازانم!

بهفرين لىوى خۆى گهستهوهو پهژيوان بووهوه! ئەگه رچى ئەو به هيچى
وا نهگوت، لهوه ترسا ههلوئى له دهست بهرههلا بى، بۆيه به دهنگىكى
كزهوه گوتى:

- مهبهستم ئەوه نىيه تۆ زوير بى... منيش تۆم خۆشدهوئى!

بيئەوهى ئاگاي له خۆى بى پهيقهى له زار دهرچوو، ياخود به ئەنقەست
دهربرى، واى نيشاندا كه ئاگادار نىيهو له زارى دهرچوووه. بهلانەكونى
هه ر چۆنيك بوو كارى لهبهرانبهرهكهى كرد. كه لهگه ليدا بزەى هاتى و
دهمه بهشكهى گرت. ويستى شتىك بلئى بهلام بهفرين بوارى نهداو
دریژهى پيدا:

-راسته هه‌لو... من تۆم خۆشده‌وئى. به‌لام من نامه‌وئى سهرى باوك و
برام شوپ بکه‌م و وایان لیبکه‌م چاویان له‌بهر خه‌لك هه‌لنه‌یه!

-ئه‌وه چى ده‌لئى به‌فرین، من چۆن ریگه‌ ده‌ده‌م سهرى ئه‌وان شوپ بئى!
من تۆم به‌پاكی و له‌كانگای ده‌وه‌ خۆشده‌وئى، سویند به‌و چه‌كه‌ی كه
له‌ شانمدایه. سویند به‌و ئاخ و ئاوه‌ی خۆمى له‌ پیناو به‌كوشت ده‌ده‌م.
مه‌به‌ستم پاك و ره‌وانه. ئه‌وینه‌كه‌م راست و راسته‌قینه‌و خاویه. ئه‌وه‌ی
غه‌ل و پیسی بئى له‌ ده‌روونی مندا نییه! هیچ دل له‌ دل مه‌ده‌و مه‌ترسه.
شته‌كه‌ هه‌ر له‌ نیوان خۆمان ده‌بئى و ده‌رناچئى. ده‌زانم شوپارو به‌دكار
زۆرن، ناحه‌زو داوین پیس زۆرن. خو من ناترسم... باوه‌ر بکه
ناترسم. ئاماده‌شم له‌ پیناو تو هه‌موو شتیک بکه‌م. ئه‌وه‌ی په‌نجته‌ بۆ
دریژ بكا په‌نجه‌ی قوت بکه‌م... به‌لام به‌لینت پیده‌ده‌م كه‌ هه‌رگیز هیچم
له‌ زار ده‌رنه‌چئى.

به‌فرین به‌بنی چاوی نیگایه‌كى پر نازى ئاراسته‌كردو گوتى:

--بژیم هی تۆمه... بمرم هی خاكم!

--بژیم هی تۆمه... بمرم هی خاكم!

ماوه‌یک بوو ماله‌ئاواییان له‌ یه‌ك كرده‌بوو. به‌فرین گه‌یشته‌بووه ماله‌وه‌ش
ئه‌و هه‌یشتا هه‌ر له‌ جیگه‌ی خۆی دانیشه‌تووو. دلی وه‌كو جاران ده‌له‌رزى
و هه‌ناسه‌ی به‌خیرایی ده‌هات و ده‌چوو. له‌وكاته‌دا چه‌زى ده‌كرد
دانیشه‌ی و له‌ خۆشیا تیر بگریئى، پر به‌ ده‌نگی هاوار بكاو گۆرانى بلئى.

هه زى ده كرد... هه زى ده كرد زور شتان بكا. كه چى دهسته وهستان بوو. ناوه ناوه نووزهيكي ليوه دههات و ههوليدهدا له بهر خوي سترانان بچري. ههوليدهدا دهنگه كهى له ناخى ناخه وهى بهينينه دهره وه. چهندهى دهنگه كهش قوولتر بوايه زيتر ههستى به بهختياري و

ئاسوودهى ده كرد!

له و سهردانه دا دوو روژى تريش مايه وه. حاجى حوسيني مامى ئه گه رچى هيچ پرسيارىكي لى نه كرد. وهلى دهيزانى شتيك له ئارادا ههيه. بوني شتيكى كردبوو! ههستى ده كرد برازاكهى گورانىكي ته واوى به سهردا هاتووه. زياتر له جاريك له گه ل خيزانه كهى دانيشت و ئه و پرسياره ي ليكرد. ههوليدهدا به شيوازيكى نهينى ئه و پرسياره بكا. كاتيكي واى هه لده بژاردكه ئه وان به ته نيا له ماله وه ده بوون. خه جيش به بييايه خى وهرامى ده دايه وه:

"كوپريژگه ماندوووه. گه ره كيه تى نه ختى به سه سينه وه. ده زانى چه ند ماندوووه ... بينايم داى بو تان خو حه سانه وه يان نييه. هه ميشه له گه ران و جه ولان دان. له م سه ر بو ئه و سه ر، له م گوند بو ئه و گوند. ماندوووه و گه ره كيه تى نه ختى به سه سينه وه!"

هه موو هه ستيان به گورانه كهى ده كرد. به ته نيا ئه و خوى نه بى ئاگاي له هيچ نه بوو. وهك ئه وهى له و دنيايه دا نه ژيى وابوو! جاران ئه گه ر روژيک به سه ر كاتى گه رانه وهى تيپه ريبوا دنياى هه لده گرت، وا ده شله ژا ، وهك يه كيک شتيكى گه وره ي لى قه وما بى. به خيترايى خوى ئاماده

دەکردو دەرویشت. ھەریەکی بیدیبوايە لەرۆیشتنەکیدە ھەستی بەشتیک دەکردو دەیزانی شتیک لە دلێ ئەو کورە جھیلەدا خۆی ھەشارداو، ئەویش وەکو خۆی... بەبیئەوہی بايەخ بداتە نیگای خەلکی بەردەوام دەبوو لە رۆیشتنەکە.

"لەوانەییە ھاوڕیکانم بلین لە ترسانە! لە ترسان خۆی گیرۆ کردووە. دەییەوی خۆی لە ئەرک و فەرمانان بدزیتەوہ. دەلین ئەو ھەلۆیە... ئەوہی کە ئەو ھەموو ناوبانگەیی دەرکردووە. خەلک ھەموو بە ئازاوا دلسۆزی تیدەگەن. ھیچ نییە... مروڤیکێ نەزان و ترسنۆکە. ئەو خەلکە رەنگ نییە بە چاکە روو لە یەکی بکا، وا بەرزی دەکاتتەوہ دەییە لە سەر ترۆپکی بەرزترین چیاي دادەنێ. بەرانبەری دادەنیشی و گورانی پیئەلدەلێ! کەچی بە پیچەوانەوہ... ئەگەر کەوتە سەرزەنشتی یەکیکیش ھەر خوا بۆ خۆی دەیزانی چی پیئەکات! ھەنوگەش ھەلۆیان ئیوھا بەرز کردۆتەوہ. ئەگینا لەراستەقینەدا مروڤیکێ نەویرو ترسنۆکە، خۆی لە ئەرک و فەرمانان دەشیرتەوہ!"

کەچی ئەمجارەیان ئاواي بیر نەدەکردووە. بگرە ھەر بەو لایەش دانەدەچوو. ھەموو ھێوی و خۆزیەکی ئەوہبوو بەر لەوہی بگەریتەوہ جاریکێ تر چاوی بەگراوہکەي بکەویتەوہ. ھەر چۆنیشی خواست خوا بەکامی دلێ ئەوی کرد، وای بۆ ھات. ژوانیان لە ھەمان جیگا دیاری کردو لە ھەمان کاتیشدا بە یەگگەیشتن. زۆریان گوت، زۆریان رازو خۆزگەي ئەوینداری لە درکاند. ھەریەک باسی ھیواي خۆی کرد. باسی ئاواتی خۆی کرد، باسی ئەو شتانەي کرد، کە لە نیو دلێ پەنگی

ده خوارده وه. زور شتی وایان دهر باره یی که تر درکاند، که تاو ئه وه دهمه
نه یانده زانی. به فرین له نکاورا پرسى:

-حه ز ده که یی چوون بژی؟! -

هه لو به بزه یه که وه وهرامی دایه وه:

-حه ز ده که م وهک مروقان بژین ! نیشتمانیکی ئازادو سه ره به ستم
هه بی. دیل و ئیخسیری کهس نه بم. کهس نه مچه وسینیتته وه. کهس
نه چه وسینمه وه. مالی کهس نه خووم، کهس مالم نه خوا. حه ز ده که م ئاوا
بژیم...

-پاشان...!

پاشان له خانویکی بچکوله... له گه ل تو به یه که وه سه ره به یه ک بکه یین!

ئه گهر چی ئه م رسته یی دوایی تاراده یه ک به فرینی دلشاد کردو گرژیه وه.
که چی ئه وه خووی له ناخه وه بریندار بوو، هه سته یی کرد چوون ئه وه خه ونه
بچووک و ساکاره یان بوته چیا یه ک و نایه ته دی ! یه که م جار بوو
خه ون و داخوازییه کانی خووی ئاوا به ساده بیته به رچاو. هه موو
خوزگه و ئاواتیکی ئه وه بوو لیی گهرین به سه ره به سته یی بژی. به کامی دلی
خووی چوونی گهره که ئاوا بژی. نه کهس بچه وسینیتته وه نه کهس
بیچه وسینیتته وه. نه مافی کهس بخاوو نه که سیش مافی بخوا. ئه وه
خه ونه سادانه یان لیگردبووه ئه ژدیها یه ک و لیی ده سله مینه وه! زور
به زه یی به خوویان هاته وه و قورگی پر گریان بوو.

دوای ئەو هی ماوێههکی زۆر بهیهکهوه مانهوه، هه لۆ گوتی:

-حهز دهکهه زیاتر بهیهکهوه بین. بهلام هه لسه برۆ! با گیرۆ نه بی و له مالهوه گومانته لینه کهن. با شو فارو ناحهزان دهرزیمان لی نه که نه سوژن. به دکارو داوین پیس زۆرن. بهلام بهر له وهی مالئاوایی بکهیت و جیمبهیلی. حهز دهکهه شتیکت پی یه ژم. من به یانی ده که پریمه وه چیتر ناتوانم لی ره بم، هاوه له کانم چاوه پریم ده کهن. گه ره کهه پیت یه ژم نه گه ر دنیا به و نه هاته وه گه ر دنم ئازاد بکه ی! هه رچی گله و گازانده شته هه یه، هه ر شتیکت له دلدا بوته گری. هه نوکه بیلی با شتره. ده مه وی له یه که شتی ش دلنیا ته بکهه. دووباره پیت یه ژم تو م خو شده وی و هه ری هه موو شتیکی شته پیده دهه م. نه وه دنیا به و نه بادا نه گه پریمه وه. نه وه که گولله ی دوژمنان بمپیکی و په نا به ر دیک بکهه به گور... گه ر دنم ئازاد بکه!

-ئه وه چیه هه لۆ... گراوه که ی خو م. وا داخیوی ده لیی دلنیا ی له وه ی شتی که رووده دا! وه که نه وه ی شتی که پیگو ترا بی. یاخود شتی که زانی بی و له منی وه شی ری. یه ژه هه لۆ... نه ویندا ری خو م. تو وه کو پیره می ر دیک داخیوی پیمه ر ده هات بی ته خه ونی! نه گه ر خه ونیکی ره شته دیوه بلی ، نه گه ر ناحه زو دوژمن ته زۆره ده تر سی له کاتی گه رانه وه ته داوی که بو دابنینه وه، نه وا با شتر وایه لی ره وه مینی.. ده لین چا و ساغ و خو فرو ش زۆر بووینه!

-چون ليڙه وهميتم... ئه‌ي هاوه‌له‌كانم؟... ئه‌ي ئه‌وانه‌ي چاوه‌رپيم ده‌كهن؟ يه‌ژه چونيان جيبهيلم. پاشان كي ده‌لي سيخورو چاوساغمان ده‌نيو زور بووه. هه‌رگيز باوه‌ر به‌م پروپاگه‌ندانه مه‌كه. هه‌مووي درويه به‌فرينه‌كه‌م! ناليم چه‌م بي چه‌قل نابي. ناليم هه‌موو له به‌رفر سپي ترن، مروقي گه‌ندهل و ناپاك له هه‌موو شوينيڪ هه‌يه. به‌لام ئه‌و گليه‌ي تو ده‌يكه‌ي گلي دوژمنانه. گه‌ره‌كيه‌تي به‌و گليانه باوه‌ر له نيو خه‌لكي نه‌هيلي. گه‌ره‌كيه‌تي برا گومان له براي بكا. ئه‌و پروپاگه‌ندانه ده‌كات... ميش ده‌كاتته گاميش. تا خه‌لك وره‌ي نه‌ميني. ده‌روونيان به‌رانبه‌ر يه‌ك ره‌ش بي. ئه‌گه‌ر منت خوش ده‌وي. تكا ده‌كه‌م جاريكي تر واماخيوه، من شانازي به‌وه ده‌كه‌م كه روژي له روژان بيمه‌گوري نيشتمانه‌كه‌م!!!

له‌و روژه‌وه... له‌و ساته‌وه... له‌و چرکه‌يه‌وه... هه‌لو له‌به‌ر چاوي به‌فرين گه‌وره‌تر بوو. زور گه‌وره‌تر بوو. به‌لوتکه‌يه‌كي به‌رزي هاته به‌رچاو. به‌چيايه‌كي گه‌ردن به‌رزي هاته به‌رچاو! ئه‌و په‌يقانه‌ي گراوه‌كه‌ي له مه‌ژي چاپ بوو. هه‌موو جاري... هه‌ركاتيكي بي‌ري كر‌دبوايه، ئه‌و په‌يقانه‌ي ده‌هينايه‌ يادو دلي خوي پنده‌دايه‌وه.

هه‌لو هه‌موو جاريك كه به‌ مادوني ده‌گه‌رايه‌وه. هيچ چاره‌ي نه‌بوو ده‌بوايه دلداره‌كه‌ي بي‌ني. نه‌هينييه‌كه‌ي زور به‌ توندي گرتبوو. له‌و بروايه‌دا بوو له‌خوي به‌ولاوه كه‌سي تر ناگاي لي نيه‌و خه‌وه‌ردارنيه. كه‌چي سه‌رسام بوو. هه‌موو بزووتنه‌وه‌و هه‌لسوكه‌وتيكی په‌خشان، گومانيان له‌كن نه‌ده‌هيشت كه به‌ته‌واوي ئاگاداري هه‌موو شتيكه‌ ! ده‌يويست باوه‌ر نه‌كا، ئه‌و به‌ليني به‌ به‌فرين دابوو تا ئه‌و روژه‌ي بو

یهک دەبن تاقە پەیفیکیان لەزار دەرنەچی. دانیاش بوو کە گراوەکە ی زاری بە تەقەتەو شت نازەلینی! هەرچەندە ی لێ ورد دەبوو هەو سەری ئەو گلۆڵە بەنە ی بۆ نە دەدۆزرایە هە !

هینکە بربوو لە گیانی خۆی وەرز بوو، بیورەکە ی دانا... لێ دانیشت و بیدەنگ بوو. بربە ی دا هیچ نەدرکینی. هەرچی پەخشان بوو بەرانبەری دانیشتبوو پیدەکە نی! بەشیوەیەکی سەیر پیدەکە نی. هەلۆ وا تیدەگە یشت ئەو جینیوی پیدەدا. بۆیە چیتەر خۆی بۆ نە گیراو گوتی:

-ئەمڕۆ هەست دەکەم گۆراوی! گەرەکتە شتیک یەژی. ئاگادارم لە بەیانییە هە پلارو توانجم تیدەگری. نازانم چ ئەگەرە. ... ئەگەر شتیک هە یە ئامادەم گویت بۆ رادیم. بەلام شوورەییە پلاران داوی...

-من هیچ نەگوتوو، نە پلارم هاویشتوو نە هیچ. نازانم بۆ واتیدەگە ی... دیارە پەریک لە کلکی خۆت گومان دەبە ی. ئەگینا ماوێ هە کە هەرچی یەژم تۆ بە لەگۆینیکی تری تیدەگە ی! ئەوێ دەلین قەلقە لاشک لە خۆی بە شک. ئەگەر شتیک هە یە لیم مەشارە هە. چی تیا یە... ئامۆزای خۆتم... بە لکو دەتوانم یارمەتیت بدەم!

-تەنیا وازم لیبینە هیچ یارمەتی تۆم گەرە ک نییە! چ کاری نەینی و شتی واشم نییە تا پێویستیم بە یارمەتی تۆ هە بی!

-خۆت سەخڵەت مە کە. وامەزانە دەتوانی من لە خشتە بەری. ئاگام لە هەموو شتیکە!

-تکات لی دهکهم بهسیه تی چیتربه و لهگوینه مهپه یوه. توانای توانج و پلارانم نییه! نازانم باسی چیدهکهی، واز بیته... یهک دوو روژ لییره ده مینمه وه سه خله تم مه که!

-دهی... دهی.. دهی.. بزانه خراویشم ناکهی! ئه وهیه تا خاوه ن مال دز دهگری، دز خاوه ن مال دهگری! بهسته زمانه ی هاتوته وه چه ند روژی پشوو بدا، بۆ شه ری پیده فرۆشی و وازی لینا هیئی. کورپی باو کم... به م شیوازه لای یه کی باخیوه ئاگای له هیچ نه بی!

-خۆت پی زور زورزانه ... گهره کته له خۆرا شت هه لبه سته، وا ده زانی ئیوها ساویلکه م!؟

ئه وانه خه ریکی ئاخاوتن بوون. خشپه یه ک هات. که سه ریان هه لبری و ته ماشای ریگا که یان کرد. گهنجیکیان بینی به په شوکاویه وه ده رویشته. به ترسه وه ئاوری له م لاهو له و لای خۆی ده دایه وه. زاری بسته ک کرابوو وه زور ماندوو ده هاته به رچاو. هه لۆ هۆپه کی له خۆزانی. به ده ست دیاردی بۆ په خشان کردو داوای بیدهنگی لیکرد. پاشان به هه مان شیوه داوای خۆشاردنه وه ی لیکرد. خۆشی به هیواشی ده سته دایه چه که که ی. له سه ره خۆو به په نادزی خۆی هاویشته پشت ئه و گردۆلکه یه ی که ریگا که ی ده هاته وه سه ر. له په نابهردیك خۆی مات کردو هه ناسه ی له خۆی بری. هه رکه گه یشته لای تفهنگی راکیشاو ده نگیدا.

--کی زه لام...!؟

كورپزگه به ترسه وه پرياسگه كه ي دانا. ماندوو بوون چهنډ سپرزهي
كردبوو، ئهو دهنگه پر ترسه هينده ي ترا! نه يزاني چيبكا.. جگه له چوونه
پيش زياتر هيچ چاره يه كي ديكه ي نه بوو. كه نزيك كه وته وه وه سه يري
كرد. رهنك و رووي به وه نه ده چوو خو فروش و پياوي دوژمن بي!
به لام هه لو دلي ئوقره ي نه گرت. واي به دروستزاني به رووخسارو
شيويه فريو نه خواو له كاتي وادا چي پيوسته بيكا!

كورپزگه به ترسه وه وه ستا. ئه مه واي له هه لو كرد زياتر دهنگي به رز
بكات وه

- وه ره پيش... بزنام كيي؟! -

كه چووه پيش و به ته واوي لي نزيك كه وته وه، گوتي:

- چيده كه ي... خيرا بلي بزنام له چي ده گه ريي.. دوژمن توي
ناردوو... زووكه بلي بزنام چه نډت پاره وه رگرتوو!! -

- پاره وه رگرتني چي ئه وه چيده لي!

- بر وا مه كه بتواني له خسته مان به ري. زوري وه كو تو خوي
تاقيرد وته وه. ئه نجامه كه شي روون و ئاشكرا بووه!

- تيناگه م... نازنام باسي چيده كه ي!

- بلي بزنام بو هاتووي... له چي ده گه ريي? -

- هاتووم سو راخي برا كه م بكه م.

-براکهت چیدهکات... له ماله وه زیز بووه و هچیا که وتووه؟!

-نه خیر... براکه م پیشمه رگه یه!

--پیشمه رگه یه... ناوی چیه.

-ناوی هومره...

-ناوی نهینی چیه!

-هر هومره... ناوی نهینی بو خوی دانه ناوه. ماوه یه که هه والیمان
بو نه هاتوو ده لاین گویا له شه ری براکوژی به دیل گیراوه!

هه لو بزیه کی هاتی، نه ختی گرژیه وه و لی چوه پیش، داوی ئه وه ی
چه ند پرسیاریکی تری لیکرد زانی ئه وه برای هومره ی هاوه لیه تی، زور
دلگیر بوو که به و له گوینه ره فتاری کرد. به شه رمیکه وه گوتی:

-داوی لیبوردن ده که م... به لام خوت ده زانی...!

له و کاته دا په خشان لییان نزیک که وته وه، گوتی:

-زور ماندوو دیاره... داوی لی بکه دابنیشی و نه ختی به سه یته وه...

هه لو رووی بو لای میوانه که ی وه رگیرا...

--تازه هیچ دل له دل مه ده... تو گه یشتیه شوینی خوت. هومره
هاوه لیکه خوشه ویست و ئازیزی منه... که س ناتوانی نکولی له
ئازایه تی و جوانمه ردی بکا. به ئهرکی خوم ده زانم راژت بکه م!

به‌دهم ئاخواتنه‌وه بۆ لای پریاسگه‌که‌ی ته‌حو رۆیشت که له‌و ناوه دانرابوو. که هه‌لیگرت سه‌لکه پیوازیک کهوت و گلۆر بووه‌وه. زۆر به‌زه‌یی پیاها‌ته‌وه‌و زیتر له‌ کرده‌وه‌که‌ی خۆی دلگیر بوو. له‌به‌ر ئه‌وه زیاد له‌ پیویست ریزی گرت.

-ناوت به‌خێر.

-ته‌حسین... به‌لام هه‌ر به‌ ته‌حو‌م گازده‌که‌ن.

ته‌حو زۆر شانازی به‌وه کرد که برایه‌کی ئیوهای هه‌یه. له‌ خۆشیان هه‌ر هینده بوو بالی نه‌ده‌گرت. به‌دلسۆزییه‌وه ته‌ماشای هه‌لۆی کرد. ئه‌گه‌رچی نه‌یده‌ناسی و یه‌که‌م جاری بوو بیبینی. هه‌ستی کرد خۆشی ده‌ویست! به‌ شیوه‌یه‌ک له‌گه‌لی داخوات وه‌ک ئه‌وه‌ی چه‌ندین سال بی به‌یه‌که‌وه بووبن

-زۆر تینوومه... ده‌بی ئاو له‌و ناوه نه‌بی؟! -

-په‌له‌ت نه‌بی... کانی له‌و خواره‌وه له‌سه‌ر ریگامانه، تو تازه میوانی ئیمه‌ی. پشوی بده‌و پاروه نانی بخۆ، ئه‌و کاته به‌ ئاره‌زووی خۆت بکه. ئه‌گه‌ر چه‌ز بکه‌ی من ئاماده‌م یارمه‌تیت بده‌م. ئه‌ی چۆن. هۆمه‌ر برای منیشه. زۆر یادگاریمان به‌یه‌که‌وه هه‌یه... زۆر شه‌رمان له‌ ته‌ک یه‌ک کردوو. تا چه‌ند مانگیکیش به‌ر له‌ شه‌ری براکوژی هه‌ر به‌یه‌که‌وه بووین. به‌م دوا‌ییه‌ زانیم به‌ دیل گیراوه زۆر خه‌مبار بووم، زانیم ئه‌گه‌ر شه‌ره‌که براکوژی نه‌بوا‌یه هۆمه‌ر به‌دیل نه‌ده‌گیرا. من له‌ هه‌موو که‌سیک

باشتری دەناسم. ئەگەر شەرەكە برا كوژى نەبوايه ميتر نەبوو ھۆمەر بەزىندوويى بگرى. وەلى دلىنام دەستى چەكى نەگرتووہ... ئەى چۆن... ھۆمەر رقى لە كەس نەدەبووہوہ. جگە لە دوژمن ھەموو كەسىكى خۆش دەويست!

تەخۆ بەخۆشيهكەوہ گوپى بۆ گليەكانى تازە ھاوہلەكەى راديرابوو. ھەر وەك چۆن ھاوہلەكەشى بەخۆشيهوہ دەپەيوى...

پەخشان لە دواوہى ئەوان دەرپويشت. لە گوئى گرتن بەولاوہ ھىچى ديكەى نەدەكرد. تاو ناتاو... بيئەوہى كەسيان ئاگايان لەوہى تر بيت ، لەگەل پەيفەكان دەگرژيهوہ، ياخود ھەستى بەشاديبەك دەكردو بزەى دەھاتى...

بەردەوام بوون لەرپويشتن ،ورده ورده بەدەم ئاخاوتنەوہ ھەنگاوہكانيان خيراتر دەكرد. تا ئەو دەمەى گەيشتنە نزىك گوندىكەو بۆ ناو گوندى واژى بوونەوہ.

(5)

تەخۇ كەوتە باریكى دەروونی نائاسایی، دەترسا لەوہی ئەو كەسەى لەگەلى كەوت و باوەرى پىكرد، ناپاك دەرچى ! وەكو چۆلەكەيەك بابلەستى بكاو بىداتە دەست دوژمن. نەيدەزانى چۆن وا ساويلكە بوو بە دوو قسان باوەرى كرد، ئاوا بە ئاسانى فریوى خوارد! ھۆمەر لەو بارەيەوہ زۆر ئامۆژگارى كردبوو، زۆر جارانش ئامۆژگاريەكەى دووبارە دەكردەوہو دەيگوت:

"برام تەخۇ... سۆنگەى تىكەوتن و بن كەوتنى ئىمە ساويلكەيىە. خۆش باوەريىە. مرؤف پىويستە زوو باوەر نەكا! ناليم لە ھەموو شتىك بەگومان كەوہ... نا... بەلام خۆش باوەر مەبە. دوژمن ھەتا ئىستا سوودى لەو ساويلكەيىەى ئىمە وەرگرتووہ. ھەميشە وەكو چەكيك بەرووى بەرزكردوينەتەوہ. واباشترە تا بەتەواوى لەبەرانبەرەكەت دۇنيا نەبى ، ھىچ ھەنگاويك نە نىي . كاكي خۆم... چەندەى ئاگادارى خۆت بى ھىشتا ھەر كەمە... دوژمنمان زۆرە!"

نەيدەزانى چۆن وا بە ئاسانى، نەديتى و نەناسى باوەرى پىكردو بەرووى گرژيەوہ، بەر لەوہى وەپىكەويى دايكىشى زۆ ئامۆژگارى كرد. بەراى خۆى وابوو زۆر شتى دەزانى، كەچى خەرىك بوو لە يەكەم پلەدا دەكەوتە داوہوہ! ئەو زۆر مكور بوو لەسەر ئەوہى كە دەبى تىكەلكەس نەبى تا ئەو دەمەى دەگاتە كن ھۆمەرى براى...

"دهی... چی تیایه... مرؤف رهشبین نهبی باشه. دنیا هیشتا زوری بهبهروهه ماوهو چاکهخواز زورن! ئەگەر چۆن بیردهکهمهوه وابژیم، دهبی له نیو کۆمهڵ رابکهه و بهتهنیا بژیم! هیندیک شت ههیه دهبی راستتر بیری لیکهینهوه! بهشیوهیهکی وا له هۆرینهو ئەندیشان دوور بچ، ئەگەر بیتوو سهیری ههر یهکیک بکهه بهچاوساغ و سیخوری تیگهه، ههچ به ههچ ناکهه و ناگهه ههچ ئەنجامیک! ئەگەر ههموو کهس ههروا بن ئەه و ئەو دۆست و دلسۆزانه لهکوین! من خهریکه له خۆرا لهکهه ناپاکه بهتهویلی بنووسینم، بیئوهه شارهزای بم و بیناسم! ئەو کردهوهو ئاخاوتنهه تا ئیستا نواندووویهتی ههرگیز له یهکیکی نامهردو ناپیاو ناوهشیتهوه. ژیان هیشتا زوری به بهروهه ماوه. که گهیشتمه گوندهکهیان ههموو شتیکم بۆ روون دهبیتهوه. ئەگەر ئەقلم گرتی ئەوا داوای یارمهتیاں لیدهکهه، ئەگەر نا ئەو یارمهتییه رهندهکهمهوه که ههریی پیدام. ئەو کاته چش... ههکهس له مالی خوی! بۆ لایهکی تر وهردهچهرخینم و به لهگوینیکی تریان تیدهگهینم! بهلام داوی چی... داوی ئەوهی گۆتم برای هۆمهرم!... دلنیا لهو دهقهره کهس نییه هۆمهه نهناسی. بهخوا ئەگەر پیاوی خهراو بن ئەوا قاچم کهوته قهفیکهوه دهرباز بوون لئی ئەستهنگه. تا تهوقی سهرم له قور چهقیم. ئەگەر باش و پیاویش بن ئەوا بهجیگهه خۆم گهیشتم"

ئهو شتانهه لیکهدهدایهوه له ناخهوه دهرسا! ههلووش وهک ئەوهه کۆنه دوستیکی زور خوشهویستی دۆزیبیتتهوه، شادمان و بهختهوهه بوو، بهخوشییهوه داخاوت. باسی هۆمهه دهکردو بهسهرهاتهکانی

دهگيرايه وه. باسی ئه و کاتانه ی بۆ ده کرد که له گه ل هۆمه ر به یه که وه
به سه ریان بردبوو:

-ئه وه ی وای له من کرد هۆمه رم زۆر خۆشبوو، ئه و هیمنی و
له سه رخۆییه ی بوو، له ته نگاوترین کاتدا، له سه خترین هه ورازدا،
له ترسناکترین شه ردا، هه ر هیمن و له سه ر خۆبوو. ئه مه ش هونه ری
گه ره که ... ها... وا به ئاسایی تیمه گه. له ته ک زۆر که سان شه رم
کردوو که نیوبانگیان دنیا ی پرکردوو. جاری وا هه بوو وا په شوکاون
نه یانزانیه لووله ی تفه نگیان رووی له کیه لایه! هه موو که س وه کو
یه ک نییه. پیاو ئه وه یه له ناخۆشیدا هیمن بی نه ک له کاتی ئاسایدا. ئه و
هۆمه ره ی که برای تویه ئیوها بوو. نه لئی له به رچاوی منه بویه په سنی
ده دا. نه خیر... من له کن هه موو که سیک و له هه موو لایه ک ئه وه ی
راسته قینه بی ده یلیم. له گه رمه ی شه ردا واره فتاری ده کرد ده تگوت له
مالیکی هیمن دانیشتوووه به ئاره زوی خوی بیرده کاتته وه. هه ر له به ر
ئه وه ریگه ی وای ده دۆزییه وه مرۆف سه رسام ده بوو. گوئ بدهری با
شتیکت بۆ بگيرمه وه. سه نگه ریگ هه بوو زۆر جارن هه ولمان دا بیگرین.
هه موو شیوازیکمان به کار هیئا. ده ستیان نه داو نه دا. چه نده ی هاوارمان
کرد پیاوی چاک بن چه کدانین. ده تانکوژین. بیه وده بوو! گالته یان
پنده هات. (بی که ی سی) یه کیان هه بوو بواری که سی نه ده دا.
سه نگه ره که ش شوینیکی سه خت و پته وی هه بوو. خۆشت ده زانی ئیمه
شه ری پارتیزانی ده که یین. فیشه ک و تفاقمان که م بوو، نه مانده توانی
به رانبه ریان بکه یین. هیشتا هۆمه ر نه هاتبوووه. زۆری پینه چوو، ریکه وت

ھۆمەرى گەيانده لاي ئىمە. كە لە مشت و مرى ئىمە تىگەيشت،
لەسەرەخۆ پرسىياري سەنگەرەكەي لىكردين. كە باسى سەنگەرەكەمان
بۆ كرى، بىدەنگ بوو، چىتر پرسىياري نەكرد. ئىوارەيەكيان دانىشتبووين،
بە ھىمىنيەوہ گوتى:

-كۆپىنە ئىوہ راست دەكەن گەرەكتانە ئەو سەنگەرە بگرن؟!

دوای ئەوہى بە بەلى وەرمامان دايەوہ. چاوى بەيەكە يەكەمان داگىزا،
ماوہيەك داما ئەوسا گوتى:

-كەواتە سبەي شەو دەيگىرىن. بەلام چۆنمگوت پىويستە وابكەن. ئەگەر
ھەريەكەي رىگايەكى باشتى زانى ئەوا باشتىر. لەسەر رى و شوونى
ئەو دەروين !

ھەموو رەزامەندى خۆمان دەربرى. بۆ روژى دواتر، ئىواري
كۆبووينەوہو خۆمان ئامادەكرد. ھۆمەر ديار نەبوو. ئەم لا ھۆمەر ئەو
لا ھۆمەر. ھۆمەر ببوہ پاروي بەنانى و بزر ببوو! باراستيت پى بلىم
زۆربەمان وای بۆچووین كە ھۆمەر ترساوہو خوى شاردۆتەوہ!
لەنكاورا ھۆمەر گەرايەوہ. گوى دريژىك و فانوسىكى پىبوو! ھۆپەكمان
لەخۆزانى. نەمانزانى مەبەستى لەو كارە چىيە! ئىمە دەچووینە شەرو چ
پىويستىيەكمان بە گويدريژ ھەبوو! لەكاتى شەريشدا مروڤ جگەرە
ناكىشى لەترسى رووناكى ئاگرەكەي چ جاي فانوس! ھەر چۆنىكى بى
بەريكەوتىن. لەراستيدا ھەموو سلمان لى دەكردەوہو دەترسايىن.
ئەگەرچى ناوبانگيمان گوى لى ببوو ... ئا... لەوانەيەخۆشت باش

بزانی. کەس نیه ناوبانگی ھۆمەری نەژنەوتیی. زۆربەشمان حەزمان دەکرد روژیک لەروژان ببینین ، چاومان پێی بکەوئ و شەری لەتەکدا بکەین. کەچی سەرباری ئەوەش ئەو ھەلسوکەوتە گومانێ خستینە دل!

سەرت نەیەشینم دوورو نزیکى سەنگەرەکە ھەمووی کۆکردینەوھو داوای دانیشتنی لیکردین. کە پلانەکەى بۆ شیکردینەوھ سەرسام بووین. ئەویش وەک ئەوھى بۆنى گومان کردنەکەى ئیمەى کردبى بە پیکەنینەوھ دووپلاری پیاوانەى لیداین.

با شتیکت پى یەژم، لەریگاشدا ئیوھا بوو. ھیندە بە کرى دەرویشت مروّف لى دەترسا. بۆى باخاوتای بۆت نەداخاوت. ئەگەر شتیکیشى را لیبوايە بەرەزامەندییەوھ سەرى دەلەقاندو دەگرژییەوھ. ئەو گرژینەوھ واتای خۆشەویستییهکی گەورەى نیشان دەدا. کە کاریکی وای لیدەکردى ھەرگیز لەیادت نەچیتەوھ. بەر لەوھى ببینم زۆر شتم دەربارەى گوئى لییبوو. باوهرم دەکردو نەدەکرد. زۆر بە سەیری باسیان دەکرد، دەیانگوت: ھۆمەریک ھەیه. چەند سالە پيشمەرگەیهو لەو چیايانە دەژى، بزانی لە ھەر کوئیەک تەقەیهک بە دوژمن وەدەنری ئەو لەوئى ئامادەیه. لەشەریشدا ھیند چاپووک و دەستوھکەرە. لە ھیچ ناگەرپیتەوھ. بە ھیچ جۆریکیش بەزەبى بە دوژمن نایەتەوھ. دەلین کە ھاتۆتە دەرەوھ پیرە دایکەکەى ئامۆژگارى کردووھو ئیوھای پیگوتوھ. پیگوتووھ کورم دوژمن ئیوھای لە ئیمە کرد. گوندی سووتاندین، مالى ویرانکردین. لە ئاخ و واری خۆى دەرکردین و پەراگەندەى شارانى کردین. تۆش کورپی خۆم ... لەو دنیاىەو لە دنیاى لیت بییەرى دەبم ،

ئەگەر موویک لەسەری بیتاوانیک بکەیتەوێ گەردەنیششت ئازاد نەبێ
ئەگەر بەزەبییت بە دوژمن بیتەوێ! دەلێن هەر لەبەر ئێو ئامۆژگاریە،
ئەگەر بیکوژی، لەت لەتی بکە ی بەنارەوا دەست بۆ کەس درێژ ناکا.
ئا... تۆ برای ئێو قەرمانە!

تەحۆ بەزەردەخەنە یەكەوێ سەری لەقاند:

!...-

-دەیانگوت زۆر ناگزووری بینیوە. لەبەر زەقە ی چاوانی ئاوریان لە
گوندەکە ی بەرداوە. دەیانگوت سالدوکی باوکی لە حەژمەت گوندەکە ی
بەزگ داوە. مردنی لا رەواتر بوو لەوێ گوندەکە ی جیبھیلی! تۆ
سەیرکە، ئەمە خۆی لە خۆیدا ئەو پەری نیشتمان پەرورەییە، ئەو پەری
دلسۆزییە. مرقی دلسۆز ئاوا. ئەگەر کوریک باوکی ئاوی هەبێ،
ئێو هەر دەردەچێ. پێی ناوی سەرت بیهشینم زۆر شتی دەربارە ی
دەگوترا. بۆیە بە حەزەرەت بووم ببینم. نەک بە تەنیا من بەلکو
هەموو... ئەوێ لەو چیا یە چەکی لە دەستەو بە پاکی خەبات دەکات ،
ئەوێ بە دلسۆزییەو فرمیسک بۆ نەتەوێکە ی دەپێژی ... حەزی
دەکرد ببینی... بەلام یەژە... تۆ برای ئەوی و ئەو شتانە لە هەموو
کەس باشتر دەزانی. راستە لەبەر زەقە ی چاوانی ئاوریان لە گوندەکە ی
بەردا. کانیاوێکانیان تەقاندەوێ. رەزو باخەکانیان سووتاند... وایە!؟

هەلۆ بە شتیوازیکی سەیر داخاوت، دوا ی ئەوێ دیمای پێنێنا خۆی لێ
سەرسام بوو، نەیزانی چۆن بەو لەگۆینە ئاخاوت. چۆن ئەو شتانە ی

ئاوا دەربرې، به بیئنه وهی گوی بداته ئه وهی ههستی به رانبه ره که ی بریندار دهکات. وا تینگه یشت که هاوه له که ی ئه و گلیانه ی له دل گرانه. بویه زور زگار بوو. به لام بیدهستی خوی بوو. ده لین گولله که له تفهنگ دەرچوو ناگه ریته وه. وشهش که له زار دەرچوو ناگه ریته وه!

-ئه وه چی یه ژی براگیان. تو بو چهکت هه لگرتووه. بو بوویته پیشمه رگه؟! ببوره ئه گه ر بلیم ویده چی نه زانی ئه و چهکت بو له شانه. وه کو من زانیم له م ولاته دا، له و کوردستانه ئازیزه دا مروف بو ئه وه چهک هه لده گری تا به رگری له خوی بکا. ئه گه ر خوشی هیچی وای به سه رنه هاتی ده بی بزانی نه ته وه که ی چی به سه ر هاتووه! باوه ر ناکه م که سیک هه بی له م کوردستانه ئاگاداری ئه وه نه بی که چون هه موو گونده کاتی ژووریان ئاور تیه ردا. ئه مه شتی که و تا ئیستا وامزانیوه شتیکی شاره وه نییه. هه موو خه لکه که یان په راگه نده کردو فرییان دانه تاراوگه ی. راسته... برای خوم... ئه و شتانه راسته قینه ن و من خوم به سه رم هاتووه. به لام ئه و سالحوکه ی باست کرد باوکی هومر نییه به لکو باوکی خیزانه که یه تی!

هه لۆ له قسه له رووی ئه و کورپیژگه یه سه رسام بوو!

-ئه و گلیانه ت وای لی کردم هیچ گومانم نه مینتی تو برای هومری. ئه ویش ئیوها بوو، گلی خوی هه ر ده کرد. ئه گه ر سوپ بیزانیبویه گرانی له سه ر ده وهستی قسه ی خوی هه ر ده کرد! به لام کاکی خوم دلنیا به من ئاگام له و شتانه هه مووی هه یه! هه مووشی ده زانم. نه ک هه ر ئه وه بگره

زۆر شتى واش دەزانم لەوانەيه تو خۆت نەيزانى. ماوەيهكى زۆر پيش ئىستا رووياندايى. كه گەيشتینهوه مالهوه تو هەموو شتیک دەزانى. باوكم ئەو رووداوانەى زۆر بيستوووهو زۆريان دەربار دەزانى. هەرکه ئەو باسه کرابیتەوه ئەو خیرا بەسەرھاتیکى گىراوہتەوه. ھاورپىيەكى ھەبوو کاتى خۆى ژاندارمە بوو لەولا. زۆر شتى بەچاوى خۆى بينیووو و زۆرىشى ژنەوتبوو. با مامم ببینی ئەوسا خۆت ھەموو شتیک دەزانى.

-مامتە... يا باوکتە!؟

-ئەوہى راستى بى ھەردووکە! لەوانەيه سەرسام بى. خۆى ماممە. بەلام لە منداليیەوه ئەو منى بەخيو کردووہ ، بۆيە ھەر پى دەليم بابە... ليگەرئى باباسەكەى ھۆمەرت بۆ تەواو بکەم. تا ئىستا کارى خۆى ھەر ليم کردووہ. لەو شوینە ماینەوه تا درەنگ داھات و دنيا بە تەواوى رەش داگەرا. ئەو کاتە ھەموو بۆ دیوى دواوہى سەنگەرەكە خشین. بەگویرەى ریکەوتنەكەمان چاوەروانى کاتژمير سفر بووین. ھۆمەريش فانوسەكەى دايسانو بە ملی گوى دريژەكەى وەکرد. رووہو سەنگەرەكەى بەريخست. ئەوان كە لە دوورەوه بينيان رووناكيان بەرەو لای دەچى ، دەستيان بە تەقە کرد. ئيمەش لە دواوہ بۆيان چووین و توانیمان سەنگەرەكە بە ئاسانى بگرين! ئەدى كاكى خۆم. لەو رۆژەوه ھۆمەرم خۆشويست. بووینە ھاورپىيەكى گيانى بەگيانى. برۆا بکە كە زانيم گيراوہ زۆر دلگير بووم. نەك بەتەنيا من بەلكو ئەوہى دەيناسى ئەفسووسى بۆ خواردا!

ئەو خەرىكى ئاھاوتن بوو كە پەخشان دەنگى بەرز كردهوہ.

-ئا... مەبەستت ھۆمەرہ... ئەوہ براى ئەوہ؟! -

رووى لە تەھۆ كرددو بە دەنگىكى ناسكەوہ دريژەى پيدا.

-زۆرجاران باسى ئەو ھۆمەرہى بۆ ئيمە كرددوہ. ئەگەرچى تا ئىستا نەمدىوہ بەلام وەك ئەوہى دىبم واىە. ھىندەى باس كرددوہ وىتەيەكى لەبەر چاوم دروست كرددوہ!

تەھۆ كە ئاورى دايەوہ، بۆ يەكەم جار رووى خاوەنى ئەو دەنگە ناسكەى بىنى! دللى كەوتە خورپەو خىزى لەقورگى وشك بوو. ھەزى كردد ئاورىكى تر بەتەوہ، جارىكى تر ئەو رووہ فرىشتەيىە بىنى. كەچى پەژىوان بووہوہو پىيى جوان نەبوو. زانى ئەو بەروو گرژىنەوہىە لە دللىكى سادەو ساكارەوہ بوو. لەوہش ترسا بە جۆرىكى تر لىكى بەدەنەوہ. ھەرواش تىدەگەيشتن. ئەگەر لەسەرەوہش بەسەر خۆيان نەھىنابوايە لە ژىرەوہ ھەرواي تىدەگەيشتن!

زۆر وىتەى ھىتايە بەرچاو. نەيدەزانى لە كوئى دىوہ! زۆرى خەون دەبىنى ھەرواي دەزانى لەيەكى لەخەونەكانى دىوہ! بەلام ئەم لەوى و ئەو لەوى. چۆن و بە چ شىوازىك لە خەونى دەبىنى! چۆن ئەوہ لە خەو دەبىنى كە بەژيانىا نەدىويەو نەلەو برىوايەدا بووہ بىبىنى. زۆر جارن كە باسى خەون دەكرا رابۆى دايكى دەيگوت:

"کورم خهون دهزانی یانی چی؟ مروّف که دهخهوی گیانی ئازاد دهبی. دهبیته میثیک و له کونی لووتیهوه دیته دهرهوه. دهفری و به ئارهزووی خوی لهو دنیایهی دهگهپی. جا ئهوهی ئهوه دهیبینی و تووشی دهبی، دهبیته خهون بو ئیمه!"

کهواته ئهگهه ئهوه بوچوونهی رابوی دایکی راست بی ئهوا گیانی بهر له خوی ئهوه شوینهی دیوه. ههر بویهش له یهکهه نیگا ئهوه جوانی پهخشان بهوه شیوه سهیره کاری لیکرد!

ئهوه خهریکی بیرکردنهوهی خوی بوو، ههلوش بهردهوام باسی هومهری بو دهکرد. زور به چیژهوه باسی دهکرد. مروّف ههر چهزی دهکرد گویی بو رادیی:

-ئهوه هومهره تاکه هاورییهکی ههبوو، چهندهی بلی یهکتریان خووشدهویست. خوا ههلناگری هومهر لهگهله ههمووان تهبا بوو. رقی له کهس نهدهبووهوهو هاوریی ههمووان بوو. بهلام کهس نهیدهتوانی خوی بهینیته ریزی ئهوه. لهوانهیه خوشی بوی باس کردییت! ئهوه هاورییهی ناوی شیرکو بوو. ئا... لهوانهیه خوشی بوی باس کردییت. ئهگهچی هینده دوورو قوول نهبوو توانای باسکردن و گیرانهوهی نهبوو. من زور چاک شارهزای بووم، راسته تو برای ئهوی. بهلام باوهر ناکهه هیندهی من شارهزای بی! مروّفیکی هیمن بوو چهزی نهدهکرد گلیان زور بکا! شیرکوی زور زور خووشدهویست ... تاوی بی یهکتر ههلیان نهدهکرد. ئهگهه کهمی لیک بزر بوونایه ئهوا یا ئهه له دواي ئهوه دهگهرا،

يا ئەو لەمى دەپرسىيەو! شىركۆ ئەگەر ھۆمەرى لە تەك نەبوايە شەرى پىنەدەكرا. كە شەھىدش بوو بەتەنيا بوو. ئەگەر ھۆمەرى لەگەل بوايە لەو بىروايە دانەبووم كار بەو لەگوينە وەرچەرخابوايە. نازانم ھەنوگە ھۆمەر زانىويەتى شىركۆ شەھىد بوو يا نا؟ ئاى كە بەشىوہىەكى نامرۆفانە كوشتيان. لەبەرزەقەى چاوانى داىكى كە ھاتبووە سەردانى ، دەسپىژيان لىكردوو كوشتيان! شىركۆ ھىچى لە ھىچىشدا نەبوو. لەو دەمەى شەرى برا كوژى ھەلايسابوو ئەو چەكى دانابوو دانىشتبوو. كەچى وازيان لى نەھىنا! وازانم رق وكىنەى كەسى بوو ئەگىنا مروّف چۆن بەو شىوہىە دەكوژرى؟! نازانم ھۆمەر زانىويەتى يا نا... دلنيام ئەگەر زانىبى زۆر خەمى خواردوو. لەوانەىە زۆرىشى بۆ گىرايى. واتىنەگەى ھۆمەر مروّفىكى ئازايەو ھەرگىز ناگرىى! راستە تۆ براى ئەوى بەلام رەنگ بىت وەكو من شارەزاي نەبى! چەندە ئازاو بەجەرگە ھىندەش ھەست ناسك و بەسۆزە. ئەگەر يەكىك بەناگزوورى ببىنى لای ئاسايىە لەناخى دلەوہ بۆ بگرىى. بۆيە دلنيام زۆر بۆ شىركۆ گىراوہ. شىركۆ لە خىزانىكى زۆر ھەژار بوو، زۆر باسى دەست كورتى و ھەژارى ئەوان دەكرا ، بەلام گوئى رادىرە با شتىكت پىبلىم... ئەو شىركۆيە مروّفىكى ئاسايى نەبوو. وامەزانە ئەو ٭بىدەنگى و كەم دوويىەى نىشانەى ساويلكەى و نەزانى بوو. نا... نەخىر... چەندەى بلىى زيخ و رۆشنبىر بوو. زۆر شتى دەزانى. دەستىكى بالائى لە دانان و نووسىن ھەبوو. زۆر چىرۆك و ھۆنراوہى لە گووارەكان بلاو دەكردەوہ. من خۆم زۆر بەيانم خویندۆتەوہ. لەبەر ئەوہى ھەر شتىكى بلاوكرابوايەوہ ئاگادارى دەكردمەوہ. بەم دوايىە

دەستی بە نووسینی رۆمانیک کردبوو. رووداوەکان دەربارەى راگويزانه‌وهى گونده‌کاتن و ئاور تيبه‌ردانیان بوو. ئەو هه‌موو شتەکانى دەربارەى گەلى خۆمان دەنووسى. بۆیه زۆرجاران لەگەڵ هۆمەر دادەنىشت و پرسىارى لیدەکرد. داواى لیدەکرد بەشینه‌یى و لەسەرەخۆ هه‌موو شتیکی بۆ بگيریتەوه. باسى ئازارەکانى تاراوگەو تۆزو خۆلى بیابانەکان و گەرمەسىرى بۆ بکا. دلنیا‌م هۆمەر ئەگەر هه‌والى كوژرانى ژنەوتبى زۆر گریاوه. هه‌تا ئیواره باسیت بۆ بکەم دیمایى نایى. ئای که مروڤینكى دلسۆز بوو!

ورده ورده دەپرویشتن و هه‌لۆ بەرده‌وام داخوت. وه‌ك شتیکی بەنرخى دۆزيبیتەوه ، شاگەشکه ببوو بەخۆشییه‌وه دەدوا. تەخۆش هەر له‌بیرکردنه‌وهى خۆیدا بوو. حەزى دەکرد ئاورى بداته‌وه و شه‌رمیشى دەکرد. نه‌یده‌ويست خانەخوێکهى واتینگا که ئاگای له‌ونیه‌و گوێی بۆ رانه‌دیراوه ! بۆیه لەگەڵ ئەو پیدەکه‌نى و دەگرژیه‌وه. که نزیك كه‌وتنه‌وه‌و گونده‌که‌یان به‌ته‌واوى كه‌وته به‌رچاو. یاخود که گه‌یشتنه ئەو شوینەى گونده‌که‌ى به‌ جوانى تیا دەبینرا. هه‌ستى به‌ نامۆییه‌ك کردو کزگرى له‌ هه‌وكى ما. فنه‌یه‌كى لیوه‌هات یه‌ك به‌سییه‌کانى هه‌ناسه‌یه‌كى هه‌لمژى. هه‌روه‌ك گونده‌که‌ى خۆیانى هاته به‌رچاو... له‌راستیشدا گه‌لیك له‌گونده‌که‌ى ئەوانى دەکرد!

ده‌یویست وابکا هیچ له‌ئادگار به‌دیارنه‌که‌وى. هەر بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش سه‌رى شوپ‌کرده‌وه‌و بیدەنگ بوو، بیدەنگ بوو ورتەى لیوه‌ نه‌هات. ترسا له‌وه‌ى ئەگەر شتیك یه‌ژى له‌ له‌رینه‌وه‌ى ده‌نگى هه‌ست به

گریانه‌که‌ی بکری. سه‌رباری ئەمەش خۆی بو نه‌گیراو نه‌یهیشت ته‌مه‌نی
بیده‌نگییه‌که‌ی درێژه‌ بکیشی، ئەمش ئەنجامیکی باشی نه‌بوو. بیده‌ستی
خۆی زه‌نگوله‌ فرمیسی له‌چاو گلۆر بووه‌وه. به‌ خیرایی ده‌ستی
به‌رزکرده‌وه‌و رۆندکه‌که‌ی سپیه‌وه. له‌وکاته‌دا هه‌لۆ نیگای هه‌لبێری و
به‌سه‌رسامیییه‌وه‌ ته‌ماشای کرد!

-ئوه‌ چیه‌... ئەو فرمیسه‌که‌ چیه‌ له‌ چاوت ده‌تکی؟! ده‌لێ شتیک له
ئارادا هه‌یه‌و من نایزانم. ئوه‌ چیه‌ براهه‌که‌م... ئوه‌ چیه‌! ئەگه‌رچی
مافی ئوه‌م نییه‌ له‌ هه‌موو شتیک بیته‌ پرسیار. به‌لام توو برای منی.
ئه‌گه‌ر هه‌ر شتیک هه‌یه‌ بیدرکینه. ئاماده‌م و به‌وپه‌ری تواناوه‌ یارمه‌تیت
ده‌دم. وابزانه‌ من هۆمه‌رم. هه‌یچ شه‌رم مه‌که‌... که‌س شه‌رمی له‌برای
خۆیکردوه‌؟! بیژه‌... دلنیا به‌ هه‌موو کلۆجیک یارمه‌تیت ده‌دم!

په‌خشان به‌ته‌نگه‌تاوییه‌وه‌ چوه‌ ته‌کی، که‌چی خیرا واگا هاته‌وه‌و نه‌ختی
سه‌نگرییه‌وه‌! وه‌لی ئەو شتانه‌ی هه‌ر گوت که‌ ده‌بوايه‌ له‌و ده‌مه‌دا بیلێ.

-وابزانه‌ له‌ مالی خۆتی. هه‌لۆ وه‌کو هۆمه‌ر وایه‌و برای خۆته‌، هه‌یچ دل
له‌ دل مه‌ده‌. هه‌ر شتیکیش له‌ ئارادا هه‌یه‌ تکایه‌ بیدرکینه!

ته‌خۆ که‌ خۆی به‌و شیوه‌یه‌ بینی و گوێی له‌و په‌یقانه‌ بوو. هه‌نده‌ی دیکه
خۆی ناگزووور هاته‌ به‌رچاوو به‌زه‌یی به‌خۆی داهاته‌وه‌. خۆی زۆر
بچووک بینی! وا تیگه‌یشت که‌ نه‌ده‌بوايه‌ له‌وکاته‌دا هه‌رگیز ئیوها ره‌فتار
بکا. ده‌بوايه‌ ئەو چه‌ند چرکه‌یه‌ش دان به‌خۆیدا بنی. فرمیسه‌ک باراندن
کاری ئافره‌ت و بیده‌سه‌لاتانه‌، نه‌ده‌بوايه‌ له‌به‌ر چاوی ئەوانه‌. ئەگه‌رچی

خۆيان بەخاڤە خۆي و براي دەزانن، نەناس و بېگانە بوون و يەكەم جار بوو تېكەلېان دەبوو! خۆي ئاوا بېھيز و لاواز نیشان بډا. ھەموو جارېك رابۆي داېكي ئامۆژگاري دەکردو دەيگوت:

”كورم لەو دنيايەدا ھېچ شتيك وەكو مروّف ئالۆز نيبە. لەسەرەوھ جورېكە، كە لېي دەكۆلېيەوھ و دەچيە بنج و بناواني جورېكي ترە. خۆش باوھرو ساويلكە مەبەو زوو مەكەوھ مەلە. زۆران كەسم ديوھ رووخۆش و دەم بە پېكەنينن، ھەركە دەتېينن باوھشت پياډەكەن و خۆشەويستی خۆيان دەردەبېرن. وا دەردەخەن كە ئەوانە تاكە دلسۆزن و بېي ئەوانە ژيانت دەوھستی ! وا نیشان دەدەن كە ئامادەن بەھەموو جورېك يارمەتیت بدەن. كەچي كە لېيان دەكۆلېيەوھ ... تيرە ماريكن و خۆيان بۆ ھەليك ئامادەكردوھ! كە ئەمە يەژم كورم مەبەستم ئەوھ نيبە دنيايە لەبەر چاو رەشكەم. نا كورم... نا سوپاس بۆ خوا دنيا ھيژ زۆري وەبەرەوھ ماوھ، مروّفی پاک و چاكە خواز زۆرن. بەلام گەرەكمە ئاگادارت بكەمەوھ كە بە روخسار فريو نەخۆي. ئەھريمەن خۆي لەپەناي زۆر روخساري بەشيۆھ جوان شارډۆتەوھ! دنيايە زۆر ديوھو گەلېكم لەو بابەتانه بەرچاو كەوتوھ. گويم بۆ زۆر كەس راديروھ. ئەوھي گويش راديروي شت فير دەبې. ھي وا ھەبووھ بە دريژايي ژياني يەكيكي خۆشويستووھو ،وايزانيوھ خوا لەسەر ئەو گوّي زەويە لەو پاكتر و دلسۆزتری نەگورانډوھ. كەچي لە پريكا واگا ھاتۆتەوھو بۆي دەرکەوتووھ كە لە گويي گادا خەوتووھ. بۆ چوونەكەي لەراستی دووربووھو بەدريژايي تەمەني فريوي خوارډوھ! ئەمەش ھۆي ئەوھيە

بەساويلكەيى سەيرى كردووو ھەر لايەنە باشكەي بىنيوھ. سەيرى
ھەر مروڤىك دەكەي ئاگادارى ھەردوولاي بە كورپى خۆم!"

زۆر پەژيوان بوو ھو ھە زەنگول فرمىسكەي لەچاوى تەك! كەچى كارىك
بوو تازە رايبردبوو نەدەگەرايەوھ. ھەزى دەكرد لەوكاتە لە جىگەي
خۆي دابنىشى و تىر سەيرى گونەكە بكا، تا تامەزرۆي دەشكى!
ئەگەرچى بەرايى لاي شوورەيى بوو شتى وا بدركىنى!

"زۆر شت ھەيە لە خۆمانەوھ گەورەي دەكەين ، شتى سادە ئالۆز
دەكەين! پىويستە سادە بىن. چى تيايە ئەگەر داوايان لىكەم لىرە نەختى
دابنىشىن؟! ھىچ شوورەيى نىيە ئەگەر بلىم ئەو فرمىسكەم بۆيە لەچاو
تەك گونەكەي خۆمانم بىركەوتەوھ. ئىمەي مروڤ لە زۆرشت ھەمان
ھەستمان ھەيە. گەورەترين كەراتى ئەوھەيە مروڤ ژيانى خۆي ئالۆزو
پىرگىرئ بكا!"

لەسەر داخوازي تەخۆ دانىشتن. دەوروبەريان يەك پارچە سەوزايى
بوو. بايەكى فىنك و بۆندارى دەھات. تەخۆ لەسەر تەنكىشى بە
ئارەزووى خۆي لىي راكشا. لەپى ھەستى بەگەرمايەك كرد لەقاچى. بە
گورجى ھەلسايەوھو دانىشت. كە تەماشاي كرد كەرويشكىكى سىپى
سىپى بوو. لەگەل جوولانەوھى كەرويشكەكە تاوئ لىي دوور كەوتەوھ.
بەخۆشەويستىيەوھ لە كەرويشكەكە رامما. زۆر جوانى ھاتە بەرچاو،
چاوەگەرەكانى سەرنجيان راكىشا. ھەلۆ گوتى:

-نەمگوت ئەو گەشتینە گوندی. سەیری ئەو کەرویشکی ھۆگرە. دەزانم ھەنوکە ھۆگر ناناسی ، بەلام دلنایام ئەگەر ناسیت خۆشت دەوی. ھۆگر کوری کێخا ووسو، برای بەفرینیە!

ھەلۆ لەگەڵ ئەو ھەوای ناوی بەفرینی لەزار دەرچوو. لیوی خۆی گەستەو ھەو لە شوینی خۆی سارد بوو. بەتەما نەبوو ئەو بەدرکینی ، کەچی خۆیشی نەیزانی لەو کاتەدا ئەو ناو ھەوای چۆن بە زارداھات ، ئەگەر چی بۆ تەحو گرنگ نەبوو، بەھەندی ھەلنەگرت و بایەخی پینەدا! ئەو لەو دەمەدا بییری چوو لەو کەرویشکەکانی خۆی! بەر لەو ھەوای ئەوانیش راگوێزرینەو ھەو گوندەکەیان ئاور تیبەردەن. ئەویش کەرویشکیکی زۆری ھەبوو. ھەر لەویش بەجیی ھیشتن. بەو نیازەیی ئەگەر ھەر کاتی گەراپەو ھەو گوندەکەیی ژمارەیان زۆرتەر بووبی! چونکی نەیدەزانی راگوێزرانەو ھەو کەیان یە کجارییە. ھەروای دەزانی وەکو گەشتیک وایەو زوو دەگەرینەو ھە!

-منیش ژمارەییەکی زۆر کەرویشکم ھەبوو. ئەگەر مابن ھەنوکە لەوانەییە زۆر زۆر بووینە. ئەی بەرای تۆش وانییە؟! ئەوا چەند سالی بەسەر تیبەرپیو. خۆشتەزانی کەرویشک لەزاووزی کردندا چۆنە!

پەخشان تەماشایەکی ھەلۆی کردو گرژییەو. لەبەر ئەو ھەوای ئەویش لەوکاتەدا چاوەروانی ئەو ھەو بوو تەحو زیاتر دەربارەیی ھۆگر پرسیار بکا. خۆی ئامادەکردبوو کە گوئی لییی پرسی: کێخا ووسو کێیە، کە

وهرامی دایه وه باسی کیخوای بۆ کرد. ئەوسا پرسپاری به فرینی لیبکا!
باشه ئەگر ئەو پرسپاریه بکردبول ، هه‌لۆ ده‌بوايه چی وهرام بداته‌وه!
هه‌لۆ، که په‌خشانی به‌و له‌گوینه بینی، سه‌یری ته‌حووی کردو خیرا
باره‌که‌ی قۆسته‌وه:

-که‌رویشکت هه‌بوو، له‌کوی... له‌شار؟!

-نا بابه.. نا... شاری چی له‌ گونده‌که‌ی خۆمان! ئیمه‌ش وه‌کو ئیوه
گوندمان هه‌بوو. ره‌زوباخ‌ی خۆمان هه‌بوو. ئەگه‌رچی ئەه‌وکاته‌ی
رایانگو‌یزاینه‌وه من بچووک بووم. به‌لام هه‌رگیز له‌یادم نه‌کردووه.
واتیکه‌ل به‌خوینم بووه هه‌میشه بیرى لیده‌که‌مه‌وه. مرۆف چۆن ده‌شی
خاک و گوندی خو‌ی له‌یادبکا. وانیه‌؟! کاکى خۆم.. کاک ... ناوت چی
بوو؟ ئا.. هه‌لۆ. کاک هه‌لۆ. ئیمه‌ش گوندیکمان هه‌بوو وه‌ک ئەو گونده‌ی
ئیه‌وه. باوه‌ر بکه‌ زۆر له‌و گونده‌ی ئیه‌ویشی ده‌کرد. بۆیه یه‌که‌مجار که
چاوم به‌م گونده‌ی ئیه‌وه که‌وت هه‌ستی نامۆییم بزواو زه‌نگوله‌ فرمیسکم
له‌چاو تکان. گالته‌ت پینه‌یه... هه‌تاوه‌کونى دوور نه‌که‌ویه‌وه نازانى
گونده‌که‌ت چه‌نده خۆشه‌ویسته. نازانى ژيان به‌ ئاواره‌یى و په‌راگه‌نده‌یى
چه‌نده ناخۆشه.

هه‌لۆ زانى زامى میوانه‌که‌ی له‌وه گه‌وره‌تره هه‌روا به‌ ئاسانى باسى پى
بگورى. بۆیه ئەه‌ویش ئاویته‌ی په‌یقه‌کانى بوو. به‌شیاو‌زىکى دل‌دانه‌وه
گوتى:

-ئەویش ھەر وارى مەيە.. ئەویش ھەر كوردستانە!

- كورد دەلى بەرد لەجى خۆى سەنگىنە. راستە ھەمووى ھەر وارو زىدى مەيە. بەلام ئيمە لەو گوندەى خۆمان لەدايك بووين. پاشان بە ئارەزووى خۆمان نەھاتين تۆ نازانى چ زۆداریەك بوو ليمان كرا. لەبەر زەقەى چاوانمان ئاوريان لە گوندى بەرداين. تۆ سەيركەو بيئە بەرچاوت، بەبيئەوہى ھيچ تاوانىكت كردي، دەستت بۆ مالى كەس دريژكردي. لە گوندیت وەدەرنين و ئاورت لەمالي بەردەن. ئەى گوايا تاوان لەمە گەورەتر ھەيە؟! راستە ئەو دەمەى واين ليكردين من گچكە بووم ، بەلام ئەو شتەم ھەر لەدلاماوە!

پەخشان كە لە دواوہ دانىشتبوو بەھيواشى ھەلسايەوہ، ئەوانەى ديكەش كە ئەويان بينى ھەلسانەوہو دەستيان بە رويشتن كردهوہ. كە گەيشتنە مالاوہ خەجى دانىشتبوو. ھەر كە چاوى بە ھەلۆ كەوت بە گورجى ھەلسايەوہو بە گەرمى ماچى كرد. گاوى لە تەحۆ مور بووہوہ! يەكەم جارى بوو دەيبينى و نەيدەناسى. ويستى پرسيار لە ھەلۆ بكا، كەچى نەيكرد. لەوہ ترسا ميوانەكە بەشيوہيەكى تر ليكيباتەوہ! بۆيە بە ھەمان شتياز. بە گەرمى بەخيرھاتنى تەحۆى كردو داواى دانىشتنى ليكرد.

خۆر بە ژان و ئازارى ئەو رۆژە زامدار ببوو، وەك ئەوہى ئەویش فرميسكى بۆ لانەوازی خەلكەكە رشتبى سوور سوور ھەلگەپابوو! بە ھيواشى دەرويشت و خەريك بوو بەناگزووريبەوہ مالئاوايى دەكرد. كپى و خاموشيبەك بالى بەسەر ئەو ناوہ كيشابوو. خەجى گوتى:

--كچم پەخە چۆن دلت ھات كورپژگەى ماندوو بگەى. ھەلۇ خۇى
ماندووھو پيويستى بە ھەسانەوھ ھەيە. كپرا بردتە داران. دنيا كاول
نەبووھو دوو پەلە دار ھەردەبوو بيسووتينين لە منت نەكەوى... ئەو
ھيشتا سلاوى نەكردووھ تۇ گوتووتە ياخوا بەخىر بىي بەراستى
كارمان زۆرە. نەدەبوو تۆزى بىربكەيتەوھ !

ھەلۇ بە پيگەنينەوھ گوتى:

-من بە ئارەزووى خۇم چووم ... ئەو زۆرى لىنەكردم !

-نا كورم... نا... تۇ ھيشتا مندالى و لە دنيا ناگەى. من مەبەستم ئەوھ
نييە. دەزانم تۇ بە ئارەزووى خۇت چووى. بەلام نەدەبوايە ئەو ريگە
بدا. خۇ تۇمان لە چۆلى نەدۆزيوھتەوھ! پاشان من ريگەى ئەويش نادەم
لە مال دووركەويتەوھ. نا بەخوای... ھەز ناكەم بستىك چىيە لە مال
دوور كەويتەوھ. تۇ نازانى دنيا چى بەسەر ھاتووھ. دەلین كۆپتەر كيژى
جھيل دەفرينى ! ئەى چۆن...!!!

-چۆن دەترسى ... لەگەل منداجى كۆپتەر چۆن دەتوانى بىرفينى... وا
دەزانى لەگەل مندالان چووھ. ئەى ئەو تفەنگە چىيە بەشانمەوھ. گوايا بۇ
جوانيم ھەلگرتوھ!؟

تەخۇ وادياربوو زۆرى ھەوھس بەو گليانە دەھات. بۇيە دەگرژيەوھو
دەمەبەشكەى گرتبوو. ھەزى دەكرد ئەويش تفەنگىكى ئيوھاي ھەبوايە.
بيتوانيايە لە دانىشتنىكى ئيوھا بەو لەگوينە باخيوى. ئاوا بە باوهر

به‌خوبوونه‌وه بدوی! زۆر له میژبوو چاوه‌پێی روژیکێ ئاوی ده‌کرد. به‌هیواو خۆزگه‌ی روژیکێ ئاوابوو. بۆیه له دلی خۆی ده‌یگوت:

" په‌له‌ت نه‌بێ ته‌حو. زۆر چووه‌ که‌م ماوه. با ئه‌و کاره‌ی بۆی هاتووی ئه‌نجامی بده‌ی. ئه‌وجا ده‌بێ تۆش وه‌ک هه‌لۆ ئاوا چه‌ک بخه‌يته‌ شان. په‌له‌ت نه‌بێ، زۆر چووه‌ که‌م ماوه، نه‌ختی ئارام بگره‌!

ئێواره‌ حاجی که‌ گه‌رپایه‌وه‌ مال به‌خێرهاتنی میوانه‌که‌ی کرد. هه‌لۆ خێرا تییگه‌یاند که‌ ئه‌وه‌ برای هۆمه‌ره. ئه‌و هۆمه‌ره‌ی که‌ ناویان بیستبوو ده‌یانناسی. زۆر خۆشحالی خویان ده‌ربری به‌ میوانداری کردنی ته‌حو. شه‌و تادرنه‌نگ به‌یه‌که‌وه‌ دانیشتن. زۆر باس و قسه‌ی خۆشیان کرد. حاجی پیره‌می‌ردیکی قسه‌ ته‌رزو روو خۆش بوو. وه‌ک هه‌لۆ باسی کرد زۆری دنیا بینیبوو زۆر شتی ده‌زانی. گه‌لی به‌سه‌رهات و رووداوی خۆشی بۆ گێرانه‌وه‌. زۆر چیرۆکی پرچیژو به‌واتای بۆ گێرانه‌وه‌. له ئاخاوتنه‌که‌یدا دیار بوو زۆری به‌یت و داستان ده‌زانی. زۆر شتی ده‌رباره‌ی ده‌قه‌ره‌که‌ی ئه‌وان ده‌زانی. شتی وای بۆ گێرانه‌وه‌ که‌ ته‌حو تا ئه‌و دهمه‌ گویی لێ نه‌ببوو!!! به‌تلیکی شه‌و راشکابوو، که‌ حاجی تاو ناتاو به‌ ئاهێکی پر ئه‌فسووسه‌وه‌ ده‌یگوت:

-ئه‌و هاو‌پێیه‌م زۆر شتی ده‌زانی. خۆی له‌ نیو زۆربه‌ی رووداوه‌کان ژیا بوو. نازانم هه‌نوکه‌ ماوه‌ یانا. له‌ میژه‌ نه‌مدیوه‌. پۆلیس بوو له‌ولا، ده‌یزانی من هه‌وه‌سم به‌و باسانه‌ دی. هه‌ر که‌ منی دیبوا ده‌ستی پێده‌کرد. به‌ دلگێرییه‌وه‌ سه‌ری له‌گه‌ل باده‌داو ده‌یگێرپایه‌وه‌. کورم بیرم

وہکو جاران نہماوہ ، زور شتم له یاد کردووه. پیاو له ژياندا زور
ئاوات و خوزگه‌ی ساده‌ی هه‌یه، کهچی نایه‌ته دی! خوزگه نه‌دمردم
جاریکی تریش ئه‌و هاوړنیه‌م ده‌بینیه‌وه. خوا هه‌ر خوی ده‌زانی، ئه‌گه‌ر
مابی هه‌نوکه له کوئییه! ئه‌گه‌رچی پو‌لیس و پیاوی میری بوو. به‌لام
کابرایه‌کی خه‌راو نه‌بوو. خوا هه‌لناگرئ خه‌راو نه‌بوو. له‌به‌ر ده‌ست
کورتی و نه‌بوونی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چ کاری نه‌ده‌زانی و ده‌ستی هیچی
نه‌ده‌گرت، کوشی خیزانیشی که‌وتبووه ئه‌ستوی، ناچار ببووه پو‌لیس.
زور جاران له زاری خویم بیستووه، ده‌یگوت:

"برام حوسین ... خوت ده‌زانی ده‌ست و پی سپیمه‌و چ کاران نازانم.
پو‌لیسی باشت‌ترین کاره بو من. خوت ده‌زانی چاوم له‌وه‌نیه‌ی خه‌راوی
له‌گه‌ل که‌س بکه‌م. هینده‌ی بوم بلوی چاکه‌و پیاوه‌تی ده‌که‌م ، به‌گویره‌ی
توانای خوم یارمه‌تی خه‌لک ده‌ده‌م. چ بکه‌م... برام حوسین. له‌و کاره‌م
باشتر چنگ ناکه‌وی..."

راستیشی ده‌کرد. من دلنیا میشووله‌یه‌کی ئازار نه‌ده‌دا. به‌ر له‌وه‌ی به
هه‌ر کاریک هه‌لسابوایه بی‌ری ده‌کرده‌وه که زیانی خه‌لکی تیا‌یه یا ... نا.
هه‌ربویشه‌ش خوا به‌دلی ئه‌وی کردو کردیه باوکی کومه‌له‌ کوریک! ئه‌و
هاوړنیه‌م زور شتی سه‌یری ده‌گیرایه‌وه. شه‌ویکیان له‌ هاوه‌له‌کانی
د‌اب‌بوو به‌ ته‌نیا له‌و چیا‌یانه‌ مابووه‌وه، ده‌یگوت:

"به‌و شه‌وه نه‌مزان‌ی چیبکه‌م. دلنیا بووم له‌ نیو ئه‌و لی‌زه‌وارو دارستانه،
به‌و شه‌وه به‌دبه‌ختیه‌ک بو من هه‌ر په‌یدا ده‌بی. بریه‌م دا تاقه

ههنگاوێک هه‌لنه‌هه‌ینم و له جیگه‌ی خۆم نه‌بزووم تا رۆژ ده‌بیته‌وه. چوومه سه‌ر دار به‌روویک و خۆم مات کرد. به‌تلیکی شه‌و راشکابوو که گویم له ده‌نگه ده‌نگیک بوو. که هه‌ستم راگرت دوو که‌س بوون له نزیکه‌وه داخوتن. گویم لێ بوو یه‌کیکیان به‌ پیکه‌نینه‌وه به‌وه‌ی تری ده‌گوت:

"ها ... ئەم‌پ‌رۆ راوت چۆن بووه، ده‌ترسم گولله‌ت به‌خه‌سار دابن؟!"

"نا ... حه‌یفت نه‌کرد. گولله‌ چیه‌ وه‌خه‌سارم نه‌داوه. به‌لام ئەم‌پ‌رۆ راوم وه‌کو رۆژان نه‌بوو. زۆر سل بوون و له کونی وه‌ده‌رنه‌ده‌که‌وتن. دوینی که مام وه‌سمان شه‌هید بوو شوینه‌که‌ی ئاشکرا کردین. یاخود باشتر وایه‌ بلێم نه‌خشه‌که‌ی ئاشکرا کردین. بۆیه ئەم‌پ‌رۆ راوم وه‌کو رۆژان نه‌بوو!"

"چی مام وه‌سمان شه‌هید بوو؟!"

"به‌لێ ... گوايا ئاگات لێ نییه‌؟ ئە‌ی نه‌ترانی دوینی تهنه‌نگه‌که‌ی چرووکی کردو شوینی ئاشکرا بوو، دژومن توپیکی له‌و داره‌دا که ئە‌وی له‌سه‌ر بوو. ئە‌وه ریگای هه‌موومانه. یه‌ژه تو راوت چۆن بوو؟"

"هه‌تاوه‌کونی ئە‌و داگیرکه‌ره درنده‌یه له‌و ولاته‌ی ئیمه‌دا بیت ، راوی من باش ده‌بێ ! سویندم خواردوو به‌ هه‌چ شیوه‌یه‌ک سل له‌ کوشتنیان نه‌که‌م. به‌لێم به‌خۆم و به‌و خاکه‌ داوه ئە‌وه‌ی له‌ ده‌ستم بێ دژی ئە‌وانه بیکه‌م. من وه‌کو ئیوه له‌ شوینیکی نامینمه‌وه، ده‌گه‌ریم تا لابه‌لا تووشی

یەك دووانیك دەبم. تەق... تەقەیان لیوہ دینم. بەلام داخ بۆ وەسمان
بەراستی سووم لیبووہوہ!"

ئەودەمە بۆم دەرکەوت ئەو کابرایەیی کە دوینی کوزرا نیوی مام
وەسمان بوو، ھەرگیز نەمدیوہ مرۆف بەو پیرییە ھیند نیشانە شکین بی
و گوللە بەفیرۆ نەدا. ھیندە ئازاو چاو نەترس بی!

ماوہیەک بوو کەس نەدەویرا بچیتە سەرکانی و ئاو بەینی. ئەوہی
دەچوو نەدەھاتەوہ. تەنیا گویمان لە دەنگی یەك تەقە دەبوو.
نەماندەزانی لە کوپوہ دەھات. گوللەکەش بە تەختی نیو چەوانی
دەکەوت! نانمان دەخوارد، تەق... دەنگی تەقەیەك دەھات و یەکیك لە
نیومان پەلەقاژ دەبووہوہ، نە رۆژیک و نەدووان و نەسیان. وای لیھات
ھەموو ھیویمان لە خۆ بپییوو، کەس بە تەمای خۆی نەبوو. زەندەقمان
چوو بوو ئۆقرەمان لی برا بوو. ھەتاوہکونی جاریکیان لەگەل دەنگی
تەقەکە دوو کەلیك لە داریک بەرز بووہوہ. وادیار بوو گوللەکە چرووکی
کرد. ئیتر ئەو دارەیان بەر توپان دا. بلیم سەد توپیان بەتەنیا لەو دارە
گرت درۆ نییە! پاشان کە لە دارەکە نزیک کەوتینەوہ. تەرمی
پیرەمیردیکی بەسالا چوو کەوتبوو. داوی رەش چییە لە سمیل و ردینی
نەما بوو. ھەموو لە جینگای خۆمان سارد بووین. تو بلیی ئەو پیرەمیردە
بی ئەو ھەموو زیانەیی لیدەداین؟! ھەر لەولای تەرمەکەشەوہ کیسەییەك
کەوتبوو. کە سەیرمان کرد تژی بەروو بوو، ھی ئەو چیاہ بەوویان
ھەب بەسیانە لە جیاتی نان و پیخۆر. لە جیاتی ھەموو شتیك بەروو
دەخۆن!

سەرتان نەيەشىنىم، ئەو شەوۋە تا رۆژ بوۋەۋە ھىندەي نەمابوو شىت بىم
و بەكىۋان كەوم. ئەۋەي ھەموۋمانى چاشمىش كىردبوو ئەۋە بوو
ھىچمان نەدەبىنى. بە كۆمەل دەگەراين. بەھىزىكى گەۋرە دەگەراين.
بەرد بە بەردمان دەپشكىنى. بۆنى ژيان بى چىيە لەۋ ناۋە نەدەھات.
سەد سوئىدو قورئانت دەخوارد كە ئەۋەي پىي دەلەين مروڧ قاچى
نەگەشىتۋتە ئەۋ ناۋەۋە ! كەچى ھەركە جيا دەبوۋىنەۋە تەق ...
گوللەيەك بەبن گويى يەكك دەكەوت. نازانم لە كوي دەھات، زۆر
سەير بوو. زۆر... !

زۆر شتى لەۋە سەيرترى دەگىرايەۋە. زۆرم لەبىر نەماۋە كورم پىرى
مەژى مروڧ دەگورپى. ئەگىنا زۆر زۆرى بۆم گىراۋەتەۋە.

حاجى حوسە زۆر بە تامەزۋىيەۋە، رستەيەكى بەكۆتا
دەھىنا، رستەيەكى ترى دەست پىدەكردەۋە:

-بەخا كورم كاتى خۆي منىش زۆر گەراوم. منىش پىشمەرگە بووم،
بەلام ۋەك گوتم زەينم ۋەكو جاران نەماۋە. ئەگىنا خوا دەزانى ئەۋ
كوردستانە گەۋرەۋە گرانە ، شوين نىيە نەمىنىبى، ھەموۋى بست بە
بست گەراوم...

تەخۇ لەۋ دەمەيدا گەشىتبوۋە ئەۋ گوندە، ۋەك ئەۋە ۋابو، كە تازە لە
دايك بوۋىتەۋە ھەستى بە نوي بوۋنەۋەيەك دەكرد. جىلوۋەيەكى
كەۋتبوۋە گيان. شادىيەك ختوۋكەي دەدا! ھىچ شتىكى گوندەكەي لە كن
نامۇ نەبوو. يەكەم جار كە پەخشانى بىنى ۋايزانى لە شوينىكى ترى

دیوه. بهلام نهیدهزانی ئه و شوینه کویندهره. له پر بیرى كهوتهوه كه پهخشان شیوهی زۆر له ئاسیی دهکرد. ئاسیی کچی قادر چاو بۆقانی. بهژن و بالایی کت و مت ئاسی بوو. بهم دواییه زۆر جارن رابۆی دایکی وهبه ر گویی دادهداو دهیگوت:

"کورم ئاسی بۆ تۆ باشه. هی گوندو دهقه ره که ی خۆمانه. بهلین بی ئه گهر بواریکمان بۆ بلوی، ژیانمان نهختی ئارام گیر بی. ئهوا ئاسیت بۆ دهخوازم. ئه و بۆ تۆ پر به پیستی خۆیه تی. کچیکی جوان و قه شهنگه. سه رباری ئه مهش به و ژیا نه کوله مه رگیه ی ئیمه رازی ده بی. دلنیا شم نه خشینى دایکی ده ست به روومه وه نانی. داوای روحی لیکه م نالی نا... بۆیه ئه گهر داوای ئاسیی لیکه م بیگومان له منی پی خوشتر ده بی!

ئه و کاته ی دایکی ئه و گلیانه ی ده کرد ئه و گالته ی پیده هات! ئه وه ی ئه و بیرى لینه ده کرده وه ژن هینان بوو، به ئه ندیشه ی دانه ده هات! پاشان ئه و به چاویکی تر سه یری ئاسیی ده کرد. ئه و دوو برا بوون خوشکیان نه بوو. ئاسیی هه روه ک خوشکی خۆی ده بینى. جگه له وه نه یده توانی به هیچ نیگایه کی تر ته ماشای بکا. هه رچی په خشان بوو، خۆ زۆر شیوه شی له و ده کرد. به جۆریکی دیکه سه رنجی راکیشابوو. وای لیکردبوو مه ژى پیوه خه ریک بکا. تا شه و درهنگ داها ت ، ئه و له جاریک زیاتر به ته واوی رووی په خشانى بینى، تا ده هات جوانتری ده هاته به رچاو. زیاتر دلی ده خسته خورپه. بۆیه هه ولیده دا به هه موو توانایه ک جله وی سوژی خۆی راگرئ و تووشی هه له یه ک نه بی. چه زی نه ده کرد که م و کورپی له ره وشتی خۆی بینى. زۆر جارن به ر گویی

كه وتبوو كه ئه گهر يه كيك رقى له يه كيك بوايه وه و گهره كى بوايه
 زيانيكى پيڭگه يه نى. هه رگيز تخوونى ئه و ماله نه ده كه وت و نانى
 نه ده خواردن! چونكى پيى وابوو هه ر كه نان و نمه كى كرد ئيتر نابى بى
 نمودى ده رهق بكا. ئه گهر هه ر كاريكى واى بكردايه ده بووه په له يه كى
 گه وره و به ته ويليه وه ده لكا. هه تا وه كوونى له و دنيايه مابوايه كه س
 هاموشوى نه ده كردو به پياوى نه ده زانى. له بهر ئه وه شهرمى له خوى
 كرده وه. خوى زور به كه م هاته بهرچاو. رقيكى به رانبه ر خودى خوى
 له ده روون دايسا. له و ده مه دا چه زى ده كرد داركارييه كى باشى خوى
 بكا! به لام ئه وهى بو نه ده شياو نه ده گونجا. بويه به بيدهنگى دانىشت و
 سه رى خوى شوڤر كرده وه. له سه ره خو گووى بو حاجى حوسين راديرا.
 وهك ئه وهى له مالى خوى دانىشتى ئيوها بوو. به هيچ شيوه يهك
 هه ستى به نامووى نه ده كردو هيچ شتيك بوونى نامووى ليته ده هات.
 په خشان به ئاسى ده چوو. گونده كه وهك گونده كهى ئه وان بوو.
 دانىشتنى ئه وان و چيروكى بهر ئاگردانيان. سه ربارى هه موو ئه مانه ش
 حاجى حوسين كت و مت سالحوك بوو. چه ندهى ده وا هينده زياتر
 شيوازي له سالحوك نزيك ده كه وته وه.

- چيبكه م كورى خوم خه لكى گوراون. پياو هه ركه تو زقاليك به نيو
 سال كه وت، ناويرى دانىشى و دووپه يقان به دلى خوى بدركىنى. كه
 خيرا لى دينه گوو گالتهى پيڭگه ن. كه س باوه رى پيناكاو ده لين
 خه لفاوه. هه نوكه زور شت هه يه ناويرم بيدركينم! زور شت هه يه
 ناويرم باسى بكه م، كه دلنيام راست و راسته قينه يه! ده ترسم بيژن كابرا

خەلفاۋە فر ئاگای لەو دنیاىەى نىیە. زۆر جارەن باسى دوژمىان بۆ دەکەم. هیندیک شتىان بۆ دەگىرمەوہ که هاوړیى خۆم تیا بووہ. زۆر کهس بۆیان باس کردووم که خۆیان تیايدا بوون. که چى عريت عريت پيم پيئەکه نن. وەک ئەوہى درۆیەکی زل و گەورەم کردبى! پیاو لە کاتى وادا شەرم لە خۆى دەکاتتەوہ. بيئەنگ دەبى و قرقەپ دادەنىشى. نازانن ئەو شتەنە سوودى ئەوانى تیايە. پیاو چەندەى دوژمنى خۆى بناسى هيشتا کەمە. تۆ سەيرکە دوژمن چۆن هەول دەدا هەموو شتىک دەربارەى تۆ بزانی. چۆن لە هەموو شتىکت دەکۆلىتەوہ، گويم لە زۆر کەسان بووہ. هى زيخ و زيرەک. ئەوانەى کتییان دەخويننەوہو لە دنیاى دەگەن! دەلین دوژمن میژووى ئيمە لە خۆمان باشتەر دەزانى! هەر لە ژیر رۆشناى ئەو میژووہش رەفتار لەگەل ئيمە دەکاتت ، ئەگەر ئيمە میژووى خۆمانزانى هەرگيز تووشى ئەو هەلانە نابیننەوہ ، کەئەوانەى بەر لە ئيمە تى کەوتوون. هەرگيز ريگە نادەين دوژمن بە ئامانجى خۆى بگا، زۆر شت کە من دەيليم، ئەوان دەلین نا بابە، هەنوکه سەردەمى تۆ نىیە! ئەو شتەنەى تۆ دەبىى هى رۆژگارێكى ترەو رايبردووه، هەنوکه مروّف لە قوناغىكى تر دەژى و مروّفى رۆشنىير شوورەيە بەو شيوەيەيە بير بکاتەوہ، من دەلیم پيوستە بزانی دوژمن چى لە تۆ کردووه. با ئازار بچيژى و دەخەمان راچى. پيوستە بە چاوى خۆت زامى خۆت ببينى. رقيکت لە دل دايسى. رقيكى پيروزت لەدل دايسى. چونكى مروّف لە کاتى شوړشدا پيوستى بەو جوړه رقه هەيە. ئەگەر ئەو رقەت لە دلدا نەبى زۆر شت هەيە پيئە ناکرى! دەلین نابابە ... رق هەلگرتن نەخۆشیه! باوکی خۆم. خو ئەو رقهى تۆ رقى

تاوانباریک و ئەژدەهایک نییه بەرانبەر بی تاوانیک. ئەو رقی تو رقی ئەوانەیه که بن دەستن. رقی ئەوانەیه که چەوساوەتەووە و کەوتوونە بەر چەپەرۆکی دوژمن. تو سەیرکە دوژمن چیت لیدەکات. کورم زۆر داخ و کەسەرم لەسەر دلی خڕ بۆتەووە. زۆرم شت دیووە، زۆرم شت ژنەوتووە. پیویستە گویم بۆ رادیرن !

تەحۆ هەر هیندە بوو وینە ی سالدوکی دەهاتە بەرچاوە نەدەهات. ئەو کاتە ئەو مندال بوو. هەرچەندە دلنیا بوو، که حاجی حوسین بەشیووی هیچ لە سالدوکی نەدەکرد. ئەو لە سالدوکی بنیستر و کورته بالاتر بوو. توژیکیش ئەسمەرتر بوو، تەبەشیشی نەختی بچووک تر بوو. کەچی شیوازی ئاخاوتنی، شیوازی دەربرینی، جولانەووە بزووتنەووی. هەلسان و دانیشتنی ، هەموو شتیکی بە سالدوکی دەچوو. زوو تووڕە دەبوو، خیراش سارد دەبوووە! جاری وا هەبوو گالتە ی پیدەکردن ، جاری واش هەبوو بە ئارەزووی خۆی جینۆی دەدا.

لەیادی بوو جارێکیان، بەر لەووی رایانگۆیزنەووە گوندەکیان خاپوور بکری. تازه ئەو بەندو باووە کەوتبوووە گۆری و پڕوپاگەندە ی بۆ دەکرا. چونکی کەس باوهری نەدەکرد ئیوهایان لەگەڵ بکری. سالدوکی بەتەنگەتاوی هاتە مالیان. چوو بەر بانی هۆمەر و پییگوت:

"کورپی خۆم، من ناویرم هیچ بلیم، زۆر شت هەیه من بەرهشی دەزانم. بەرهشی بیر لیدەکەمەووە. کەچی ناویرم دەربریم، ناویرم بیدرکینم ! خەلکە کە گۆراووە لە خوا ناترسن. من دەزانم هەر کە زارم بزواند

ئەوان گالتەم پىدەكەن. دەلەن سالدۆك خەلفاو. تەنەكەم بە كلكى
وهدەكەن و لە نىو ئاوايى دەھۆلم بۆ لىدەدەن. دنياى لى پردەكەن
سالدۆك تىكچوو. شىت بوو، ھەر شىت شىت بوو، دەبىن لەبەرخۆى
ھورپىنان دەكاتو لەگەل جنۆكان داخىوى، كورم تۆ نازانى ئەو خەلكە
چۆن. ھەم لە نالىش دەدەن ھەم لە بزمارى!

سالدۆك زۆر جار ئەو پەيقانەى دووبارە دەكردەو. ھەركە وازىشى
لىبوايە زارى دەكردەو و ئىتر تىر بەدلى جىئوى دەدا. باوكى خۆشى
نەدەپاراست. ئەو كاتەى ئەنرى بوايە ھاوپرى و برادەرى نەدەزانى،
ئەوھى بەھاتايە سەر زارى نەيدەگىرايەو. كەچى دلى پاك بوو، زوو
پەژىوان دەبوو. زۆرىش دلگىر و خەمبار دەبوو لەو گلىانەى دەيكر.
بەخىرايى شىوازي ئاخاوتنى دەگورى و داواى لىبوردنى دەكر.

"چى بكەم براى خۆم، چى بكەم كورى خۆم. وا لە پىاو دەكەن لە
پىستى خۆى دەربچى. پىويستە كەمىك بىرىكەنەو، بە ئاوەزىن. بزىن
ئىمە پىر بووینەو مەژىمان وەكو جارەن نەماو. بەرگەى ئەو ھەموو
خەم و كوئانە ناگرىن. خوايە توبە... وا لە پىاوى دەكەن بەرچاوى
تارىك بى و ھىچ نەپارىزى!"

حاجى حوسىن لە سالدۆك ورياتر بوو. ھىمىنتر داخاوت. بەلام ئەوئىش
كە زویر بوايە، ھىچى نەدەپاراست و بە ئارەزووى خۆى جىئوى دەدا.
وھلى ئەوھى گوئى بۆ رادىرا بوايە ھەستى دەكرد جىئوھكان لە شوئىنى
خۆيەتى!

تەخۆ ھەستی دەکرد بیدەستی خۆی خوشەوئەستییەکی بەرانبەر حاجی
لە دل گورابوو. وەك یەكئێکی ناسیاو نزیکی دەھاتە بەرچاوی. پڕ بەدل
حەزی دەکرد گۆیی بۆ رادیرۆی و شتی لێوہ فیڕ بی. زۆر جارن رابۆی
دایکی ئامۆژگاری دەکردو دەگوت:

"كۆری خۆم تەخۆ... ھەولبەدە لەگەڵ ھی لە خۆت گەورەتر بگەرێی.
لە جقات و كۆمەڵی پیران دابنیشی باشترە، پیاوانەترە لەوہی لەگەڵ
مندالە وردەكاتن لە پەنا دیواران ھەلكۆرمیی! لەوان شت فیڕ دەبی. ئەو
باسانەیی ئەوان دەیکەنەوہ ، دەربارەیی تاقیکردنەوہکانی ژیانە. ئەوہی
دنیا ی زۆر دیبی، شت زۆر دەزانن! قەت بەوہ فریو مەخۆ، پیریکی پیس
و پۆخل، شپوشەپریوت بینی. بەشێوہیەکی كەم و خەراو سەیری
بکە. نا كۆرم ... تۆ لێی بپۆ پیش و نزیكەوہ. گۆیی بۆ رادیرۆ. من
دلنیام لە بن ئەو ھەموو جەلە دپاوە، مرقۆئیکێ دنیا دیدەت بۆ
دەردەكەوئ! مرقۆئیکت بۆ دەردەكەوئ كە دەتوانی زۆر شتی لئ فیڕبی
، بۆیە چەندەیی پیتدەكریئ لە نیو پیران دانیشە"

زۆر جارن كە لێی تووڤە دەبوو، بەنارەزاییەكەوہ پیی دەگوت:

" نازانم چیت پیتلیم! مندالی ئەو زەمانەیی دەبنە پیاوئیش ھەر مندالئ!
ھەر بە پیوہ میز دەكەن! نازانن لە جقاتەکی دانیشن، نازانن دوو گلی
بەرۆی و جئ بکەن. ئەمەش سۆنگەیی ئەوہیە گۆئ لە گەوران ناگرن.
ناچن لە جقاتەکی پیاوان دانیشن و فیڕی دوو پەیفان بین!"

تەخۇ كاتى داىكى ئەو شتانهى بەبن گويى دادەدا، پىدەكەنى و گالتەى پىدەهات. وايدەزانى ئەو شتانه رۆژگارىيان بەسەرچووهو باويان نەماوه! كەچى ھەنوكة كە تەماشاي دەكرد. بيئەوهى ھەست بكا سوودىكى زۆرى ليوهردهگرت. ھەوليدەدا بە وردى لە گليەكانى حاجى تىبگا. ئەم ھەلسوكەوت و بايەخدانەى واىكرد. حاجى چەند چووبووه دلى ئەو، ئەو دوو ھىندە جيگەى خوى لە دلى حاجى بكاتەوه!

-بيدەستى خۆمە. من ھەميشە ئەو گەنجانەم خۆش دەوى كە ھىمن و لەسەرەخۆن. كە گويى بۆ گەوران رادەديرن پەيقان دەكرن. گەنجى وا زوو فير دەبى و پياوى ناوپياوانى ليدەردەچى. چونكى ئەوهى بزاني چۆن ريزى خەلكى دەگرى، خەلكيش دەزانن چۆن ريزى ئەو دەگرن. چۆن گويى بۆ خەلكى شل بكا، خەلكيش ئاوا ھەستى ليرادەگرن!

لەوكاتەى گەيشتبووھ ئەو مالە، وەك ئەوهى گەيشتبىتە مالى خوى ھەستى بە دلنبايى و ئارامبىك دەكرد. ھەزى دەكرد زووتر ئەوانەى بناسىبوايە. بەرايى ئەو كارەى لە كن ببووھ كيويك و ھەرگيز پيى ھەلنەدەگىرا. كەچى بۆى دەرکەوت زۆر ئاسان بوو. نەدەبوو ئەو ماوه زۆره بەچاوهريى كردن و بىرکردنەوه بەسەر بەرى. مروف لە دەرەوهى كاريك بى جورىكەو كە دەچىتە ناويشى جورىكى تر. شتى بچووك ئەگەر لەرادەى خوى زياتر بىرى ليكرايەوه گەورە دەبى. لەبەرى دەبىتە شىرو ھەرگيز بۆى ئەنجام نادرى. ھەرچەندە گەورەو زەبەلاح بى ئەگەر ئازايانە بۆى چوو ئەوا لەبەر چاوى بچووك دەبىتەوهو بە ئاسانى ئەنجامى دەدا.

حاجی حوسین گهرم داهاتیوو بواری کهسی نهدهدا. ناو تا ناویش ههلؤ
بهپریکی دهخسته مزگهوت.

-ئهو دوژمنه وهکو سهگی هاری لی هاتووه، پر دهداته ههموو شتی.
زور سهیره! توانیویهتی ئهو جیهانه گورهو گرانه له خشته بهری. ئهو
میلهتهی له زیندانیکی کردووهو دهرگای توند لهسه رداختوووه. له چ
دینییک چ یاسایه کدا ریگادراوه که خهلکی بیچهک و بیتاوان بهو شیویه
ئاو ران بکری!

-کورپی خوم تو چی یهژی. هیندیکی شت هیهه پیاو ناویری باسی بکا،
ئهگینا روون و ئاشکرایه. مانگیکی چواردهیهو پیویست به ئهنگوست
ناکا. ئیمه خومان نازانین چیدهکهین. خومان بهزهیمان بهخومان
نایهتهوه. خومان زام و برینهکانی خومان نابینین! پیویست ناکا گازانده
له خهلکی بکهین. چون دهبی خهلکی ئاور له مالی خوی بهرداو داوا له
خهلکی بکا بوی بکوژینیتهوه. دهزانی ئهو شهری براکوژییه چ زیانیکی
بهو میلهته گه یاندووه! کورم ههلؤ... تو جاریکیان گلیهکی زور راستت
کرد، نازانم له یادت ماوه یا نا! گوتت یهکیک له دهرهوهی ولات هاتوتهوه
گوتویهتی، براینه ههولبدن له گهل ئهو درندهیه ریکههون. من ههموو
دنیا گهراوم. کهس گهرهکی نییهو نایهوی ئهو رژیمه بروخی! له بهر
ئهوه ههر چوئیک بی له گهلی پیکورن. به لوولهی تفهنگهکان و بهو
ژمارهیه کهمه دهرهقهتی نایه، ئهو هاوپییهت زور راستی فرموو،
بهلام که ئاگر بهستیش کرا نهدهبوو تهنها بالیک بهو کاره ههلسی،
دهبوا کورد مالی خوی ریخستبوا! نهدهبوو شوپشگیان ئاوا

شۆرشگىپران بە ئارەزووى خۆيان بچنە نىو رژیيم. هەمان هەلەى گەورە دووبارە بووئەوه. كە لە شۆرشى ئەيلوول كرا، چۆن لە ئاگرەستى گەورە. بە ماوئەى چوار سالان دوژمن توانى جىيى خۆى بە چاكي توند بكا، توانىشى بەشيك لە مرۆفە بيهيزەكانە لە خستە بەرى و بيان كړى. بەشيكى زۆریش فيرى ژيانى شارستانى بوون لە شۆرشىگىپريهتى چوونەوه! ئەو شەرى برا كوژييه گەورەترين زيانى لە ئيمەدا. تۆ سەيركە لەو كاتەى ئاگر بەستەكە ديماهى هات و سەرى نەگرت دوژمن چۆن بەربۆتە گيانى ئەو خەلكە. جاش و بەكرىگىراو روژ بەروژ ژمارەيان زۆرتر دەبى. وەكو زانيومه ئەوا لەو لايەش دەستى بە خاپووركردن و ويران كردنى گونەكەتتى كردووه. پيشان بيانوويهكيان بو دەدۆزيهوه ،هەنوكة پيويستيان بە بيانگەش نەماوه. پيدادىن و لووسى دەكەن. دەزانی چيمان لە خۆمان كرد. چۆن بەدەستى خۆمان ئاورمان لە مالى خۆمان بەردا ! ئا... باش بوو بىرم كەوتەوه. دوينى هيمن و تاقمەكەى بىرەدا رابوردن، دەيانگوت هيژيكى گەورە بو ئەو ناوه بەريكەوتووه. دەچين بزاني دەستىكيان لى ناوهشيني ! -- دوينى... ئەى بو زووتر واتنەگوت؟.

-بەخوا دلنيا نيم دوينى بوو، يا پيرى.

پەخشان كە لە دوورەوه دانىشتبوو، بو يەكەم جار شەكرىكى شكان.

-پيرى بوو، نانى نيوەرۆشيان ليرە خوارد، بەلام واديار بوو بە پەلە

بوون!

حاجی ته ماشای هه لۆی کرد، پاشان نیگا کانی بۆ لای ته حۆ
وه رچه رخان دو گو تی:

- با مه ژى میوانه که مان ماندوو نه که یین. ئەگەرچی میوان نییه و مالى
خۆیه تی. به لام و یده چى شه رمن بى. له وانه یه یه که م جاری بى له دایكى
دوور که و تیبته وه! کو رپم تو وره نه بى گالته ت له گه ل ده که م. ئی مه زۆر
شتى وامان دیوه. ئەگەر ماوه یه ک لی ره بمینینه وه ده زانی که ئی ره سه ر
کاروانه و زۆر که س بی ره دا تیده په رن. زۆر له وانه ی یه که م جاریانه دینه
ده ره وه میوانمان بووینه. شه رم ده که ن نان بخۆن. واده زانن ئی ره ش
وه کو شاره! کو رپى خۆم لی ره دا هه ر مالى کى له ده رگای ده ده ی ماله
خۆ ته!

ته حۆ زی ره کانه ها ته وه رام:

- راست ده که ی مام حاجى، ئە و شتانه ی تو ده ییبى زۆر دروسته بۆ
یه کى کى شارستانى. به لام من شارستانى نیم. من کو رپى لادیم. له گوند
له دایک بووم، به هه وای گوندى فراژى بووم، هه رگیز چه زیش له شار
ناکه م. وای ئە گه ر ده تزانی ئە و شاره چ ده رده سه رى و نه گبه تیه کى بۆ
ئی مه هیتا، له و ده مه ی راگو یزاینه وه شار شیرازه ی ژیانمان تیکچوو.
منیش گوندیم مام حاجى. ده زانی گونده که ی ئی مه ش چه ند خۆش بوو!

ته حۆ له گه ل ئە و باسه برینى کولایه وه و هه ستى به دل ته نگیه ک کرد.
ئە وانیش که زانیان میوانه که یان دلگیر بوو. داوای خه وتنیان لیکرد.
جیگه یان له ته ک هه لۆ بۆ له سه ربان راخست.

بايەكى فېنك و ساردى دەھات. لوورەى گورگان لە نئو چپايەکان، لە دوورەو دەھات و خامۇشيەكەى دەشکاند. ئەستېرەکان بەجوانى دەبريسکانەو. هەستى بە سەرمايەك کرد. جاجمەكەى راکيشاوى بەخوى دادا. لەگەلیدا هەستى بە خۇشيەك کرد. خۇشيەكى دلتهزین. كە ماوہیەكى زۆر بوو هەستى بەو جۆرە خۇشيە نەکردبوو ! تاوى لە ئاسمان ورد بوو، پاشان رووى بۆ لای هەلۆ وەرچەرخاند، كە لەتەك ئەو راکشابوو ، گوتى:

-مامت قسەى زۆر خۇشە. زۆر حەز دەكەم گوئى بۆ هى ئاوا راديرم.
مرۆف ئەگەر بیهوى زۆر شتيان لئوہ فير دەبى!

-راست دەكەى. گوئى بگرە با راي خۆمت لەو بارەيەوہ پىن يەژم.
ئەگەر مرۆف گەرەكى بى فير بى پيويستە زياتر گوئى بگرئى لەوہى باخيوى. هەموو مرۆفيك، نەزان بى يا زانا ، گەرە بى يا بچووك، دەولەمەند بى يا هەژار، بۆچوونىكى تايبەت بەخوى هەيە لەو ژيانە، بە گويزەى پيگەيشتن و تيگەيشتنى خوى تيدەگا. هەر هەمووشى خوى پيراستە! وادەزانى هەر ئەو راستەو ئەوہى لەسەر بىرى ئەو نەروا ، ئەوا نەزانەو هيچ لە ژيان ناگا. ئەگەر بەهيمنى لەگەلى دابنيشى و روانگەى خۆتى بۆ روونبکەيتەوہ لەوانەيە بگورئى! يا لەوانەيە تۆ بگورئى! ئەمانە هەمووى لە ئەنجامى گويزگرتن روو دەدا. لەبەر ئەوہ چەندەى گوئى راديرى هيندە زياتر شت فيردەبى. تۆ تازە هاتوويتە دەرەوہ، نازانم دەميينتەوہ يانا؟ ئەوہ ئارەزووى خۆتەو خۆت باشتردەزانى. هيشتا زۆر شتت بۆ روون نەبۆتەوہ! بەلام من ماوہيەكى

زۆر له دهرهوهوهم. له نزيكهوه ئاگادارى زۆر شتم، بهرايى هيجم
 نهدهزاني. هيجيشم نهدهخويندهوه. بۆيه هيج نهداخوتم. كه داخووتيشم
 لهگهڵ يهكيكى وا داخوتم گويى بۆ راديرابوام، گالتهى پينهكردبوام.
 سهيرت پينهيه. زۆر كهسى وا ههيه خوى هينده پى زۆرزان و
 تيگهيشتووه. گالته به ههموو كهسيك دهكات! وامليهاهت بههوى
 گويگرتهوه شارهزاي زۆر شت بووم، له ههموويان گرنگتر ئهوه بوو
 فيرى خويندهوه بووم. خويندهوه سووديكي يهكجار زۆرى ههيه.
 دهبي بزاني خويندهوهش پيوستى به جوړه وريايى و ئاگاداريهك
 ههيه! چونكى ئهوشتهى دهخوينيهوه راي خاوهنهكهيهتى. لهوانهيه
 رايهكهى لهگهڵ دۆزو بيروبووچوونى تۆ نهگونجى. شهرت نيبه ئهوهى له
 كتيببان نووسرابى راست بى! ئهوهى من بۆم دهركهوتووه، خويندهوه
 به گهژهلى تا ئىستا كۆسپيكي زۆر گهرهوى بۆ ئيمه چيكردووه. جارى
 خويندهوهيان ليدا. بهلام خهلكهكهيان فير نهكرد چون بخوينيتهوه! ههر
 كهس به گويرهى خوى خوينديهوه. به ئارهزووى خوى شتى وهرگرت.
 ويازانى ئهوهى له كتيببان نووسراوه راستيهو مرؤف نابى لى لادا.
 ئهمه بووه هوى ئهوهى زۆر ناتهبايى رووبدا. زۆر كهس لهو نيوهدا
 بهخت و خوڤايى له كيس بچى! زۆر گهنجى ئازا ببنه گورى. زۆر
 كۆمهل و تاقم و دهستهى جيا جيا دروست ببن. كه ئهمه خوى له خويدا
 فهندو فيلى دوژمنان بوو، به مگيزو ئارهزووى دوژمنان بوو. بۆيه
 ههموو جاريك دهليم پيوسته گوى بگرين. پيوسته ههموومان گوى
 لهيهكتر بگرين و فبَرى گويگرتن بين! تا بزاني ئيمه دهمانهوى بلين
 چى و ئهوهى بهرانبهريشمانه گهرهكيهتى چى بلَى. گويم بۆ زۆر

گفتوگوو دەمەتەقی شل کردوو. خاترجەم بوومە کە شتاق لا نەیزانیو
ئەوێ تر چیدەلی! تەنانەت نەیزانیو خۆشی چیدەوی! دلنایم ئەگەر
بیزانیایە هەرگیز ئەو شتانەى نەدەگوت. گەورەترین ئەژواری ئێمە
ئەوێە کە دوو کتیب دەخوینینەو، وادەزانین تەواو ، بووینە زاناو زۆر
زان و نابى گوی بۆ کەس شل بکەین! لە راستیدا پێویستە هەمیشە
گویی بۆ یەک شل بکەین!

تەحۆ لەسەر گازەرەى پشت راکیشابوو. ئەگەرچی شتاقیان سەیری
یەکتریان نەدەکرد. وەلی ئەم زۆر بە جوانی داخوات و ئەویش زۆر بە
بایەخەوێ گویی بۆ رادیرابوو. هەرچەند وشەى لەزار دەهاتە دەرەو ،
ئەو زیتەر هەستی بە نزیک بوونەو دەکرد. زیتەر لێی دلنیا دەبوو زیتەر
خۆشیدەویست !

قسەوگلیەکانی زۆر لە کن راست و بەجیبوو. ئەو شتانەى ئەو دەیگوت
کاری لە هەموو خەلکەکە کردبوو. رای زۆربەى خەلکەکەى بەرانبەر
شۆرش و خەباتگیری گۆریبوو. یەک لەوانە رابۆی دایکی بوو. بەرایى
کە هۆمەرى بەریکرد چۆن بوو. بەم دوايیه چۆن بوو چی وەسەر
هاتبوو. لەیادی بوو کە دواجار چوونە لای هۆمەر رەق و راست، بە
پێچەوانەى هەموو جارێک کە هانیدەداو ورەى وەبەردەخستەو گوتی:

"بەخوا کورم من یەک شت دەزانم. ئەویش ئەوێە بەدوای کلاوی
بابردوو کەوتوو. شەونخوونی و خۆماندووکردنەکەت بێسوودە! تۆ

لهولاوله تهمه نی خۆت، ژيانی خۆت، ژيانی خاوخیزانی خۆت لهسهر دادهنئی ، لهولاوله يهكك دیت و قیت قیت سمیلان بادهداو دهتفرۆشینته دوژمن. یاخود يهككی تر دیت و تهق... گوللهيهكت له بنگوئ دهدا. گویا تو سهر بهلايهنكی تری و ریبازیکي ترت گرتوته بهر. زهرهروزیانت بو ئه و میلله ته ههیه! یاخود دواي دوو ههزار سالی تر زهرهرو زیانت دهبی و له دوا روژدا دهبيه جیگهی ترس! کورم گالتهت پینهیه. ئه وه چهندهمین جاره ئه و شته بهچاوی خۆم دهبینم. ههر خۆم فریو دهداو دهنگوت باشدهبی، کهچی تادی خهراوتر دهبی. ههرجارهی دهلین... نابابه ئه مجارهیان وهکو جارانی تر نییه. جارانی تر شوپرش خیلهکی و تیرهگهری بوو. شوپرش دهوله مهندو شیخ و دهره بهگان بوو. زور ههلهی زل زلی تیا بوو. له ئاستی لپیرسینه وهدا نه بوون، دهرکیان به قونای میژوویی نه دهکرد! ههر جارهی تاقمیک دین کومه لیک گهنجی کورد بهکوشت دهن و دواي ئه وهی گیرفانی خویان پرده کهن، ئه و خه لکه ئیوها بهجیدیلن. هه موو جاریکیش دوژمن بهرده بیته گیانی ئه و خه لکه بیتاوانه و به ئاگرو ئاسن سه رکوتیان دهکاتته وه. کورم ههر دوور مه رو خۆمان بینه بهرچاو... چیمان بهسهر هات!

ئیسشاش له بهر چاوی بوو. که چون هومهر به نه رمی گرژیه وه، گرژینه وهیهکی پر زام و ئازار. که بونی نامویی و هه ناسه ساردیهکی لیده هات. له سه ره خو وهرامی دایکی دایه وه:

"من شتیك ده زانم تو شتیکی تر ده زانی، دایکی خۆم. ئه و شتانهی ده بیی راستن، به شیکی راستن و به شیکی دروست کراوی دوژمنه!

دوژمن به ئەنقسه ت دوئی بو لیدهداو گهورهی دهکات. هەر بو ئەوهی
 وره‌ی ئەو خه‌لکه دابه‌زینی. هەر بو ئەوهی دنیا له‌به‌رچاوی ئەو خه‌لکه
 ره‌شبا. ئەگینا خاترجه‌م، من وای بو ده‌چم، له‌وانه‌یه هه‌له‌ بم و
 له‌وانه‌شه راست بم! باوه‌ریکی ته‌واوم پێی هه‌یه. ئەوهی گالته‌شی پیدیت
 ئاره‌زووی خو‌یه‌تی. من باوه‌رم به‌و شته هه‌یه که ده‌یلیم. ئەگه‌ر هەر
 گه‌لیکی دیکه بوایه له‌ جیگه‌ی ئەو گه‌له، ئەوا له‌ میژبوو چۆکی دادابوو
 له‌ناوان س‌رابووه‌وه. چه‌ندین سا‌له‌... به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک، به‌
 به‌کاره‌ینانی هه‌موو شیوازی‌ک. هه‌ولیانداوه له‌ ناوی به‌رن. که‌چی وه‌کو
 ده‌بینی. شو‌رش له‌ دوا‌ی شو‌رش داده‌سی‌نی. هه‌شتا یه‌کیان
 نه‌کوژاوه‌ته‌وه، که یه‌کیکی تر ره‌گی داده‌کو‌تی. کومه‌ل و تاقمیکی تر،
 گه‌نج و خو‌ین گه‌رمی تر قو‌ل و باسکی لی هه‌لده‌که‌ن. پێویسته ئی‌مه
 شانازی به‌و گه‌له بکه‌ین، راسته‌ ده‌بی مرو‌ف باسی که‌م و کورپیه‌کانی
 خو‌ی بکا. ئەگه‌ر وانه‌کا هه‌رگیز نه‌خو‌شیه‌کانی خو‌ی نادو‌زیته‌وه ،
 وه‌لی پێویسته خاله‌ به‌هیزه‌کانی خو‌شی بزانی، تا زیتر هانی بدا بو
 به‌رده‌وام بوون. رژدتری بکا له‌ هه‌نگاوانان. من له‌لای خو‌مه‌وه شانازی
 به‌و نه‌ته‌وه‌یه ده‌که‌م. راسته‌ کاته‌که ناسک و ناخو‌شه، به‌لام
 دوژمنی‌شمان زۆره‌!

شه‌و ورده‌ ورده‌ تاریکتر ده‌بوو. دنیا‌ش تاده‌هات ئارام تر دیارده‌که‌وت.
 له‌و سه‌ربه‌انه بچکو‌له‌یه، ئەو دوو گه‌نجه راکشابوون. هه‌ریه‌که‌یان
 هه‌زاره‌ها خو‌زگه‌... هه‌زاره‌ها ئاواتی له‌دل بوو. هه‌ردووکیان ڤرو
 بیده‌نگ بوون، وه‌ک ئەوهی گه‌ره‌کیان بی پێشبرکیی بیده‌نگی بکه‌ن،

ياخود بىر له هەلپىنانى مەتەللىكى ئالۆز بىكەنەو. ھەردووكيان له يەك كاتدا بىريان له شتىك دەكردهو، خۆشەويستى... نىشتيمان.. شۆرش. بىريان له زۆر شتى وا دەكردهو كه گەلى له تەمەنى ئەوان گەورەتر بوو!

- ھاتنى تۆئەمپۆ وایکرد مامم ئاگای له تۆماركەرەكەى نەمىئى. زۆر سەیرم پىھات. ئەو تا گوئى له ھەیرانىك ... ياخود لاوكىك نەبىت، ھەرگىز خەو چاوەكانى داناکرى! زۆر سەیرە. مروف ھەر ھىندە فىرى شتىك بى و خوى پىوھ بگرى. سەرەتا بەھى مندال و توالانى دادەنا. كەچى دواى ئەوھى ھاوپىيەتى لەگەل پەيدا كرد، ھەرگىز ناتوانى لىي جىابىتەو. كە دەچىتە دەرەوھ دەبن ھەنگلى دەنى و لەگەل خوى دەبا. يەكسەر دەچىتە كن مام مستەفاى. ئەویش خوى كۆلدارەو دوو كورى گەنج و ئازای شەھىد كراو. بەیەكەوھ دادەنیشن و گوئى له لاوكان دەگرن. جارى وایە بە ئارەزووى خویان دەگرین. وەك دوو كەوى برىندار سەر بەیەك دەكەن و بۆ یەكتر دەخوین. ھەریەكەیان چەندین كۆل و كەسەرى له دل دایە. زۆر جارى وا ھەیە لەیاد دەكات بىكوژىنیتەو. بەلام ئەمشەو وادىارە بەھوى تو له یادى چۆتەو!

- لاوك و ھەیران له نیو دلەوھ ھەلدەقولین، سەرگوزشتەو بەسەرھاتى وا دەگىرنەو، كە له كانگای ئەم مىللەتە ھەلقولاو. له نیو زام و برىنەكانى ئەم مىللەتە له دایك بوو. بۆیە تام و چىژىكى تايەتى ھەیە. مروف ئەگەر تۆزى بە وردى سەرنجى بدا، دلنایام كارى خوى لىدەكاتو دلگىر دەبى. ئىمە كە گوندەكەیان ئاورتى بەرداين و ئاوايان لىكردین.

زۆر كەس بەسەرى دا ھەلگوت. سترانىان بۆ چىرى... لاوك و سەردولكەيان بەسەردا ھەلگوت. يەككىك لەوانە داىكم، زۆر جاران لە مالىھە دادەنىشت و گوندەكەمانى دەلاواندەوہ. وشەى واى دەردەبىرى كە سەرسام دەبووم و نەمدەزانى لە كوئى دىنى ! بىدەستى خۆم رۆندكم لەچاوقەتەيس دەما. ئەدى برام... ئەوانە لە لاوك و سترانان دەگەن، بۆيە وا ھۆگرى دەبن. تىدەگەن و دەزانن چىدەلى. ھۆمەرى برام... ئەگەر وەكو خۆت دەلىى ماوہىەكى لەگەل دابووى و چاكى دەناسى. لەوانەيە وا تىبگەى كە تەنيا لە چەك دەزانى. لەوانەيە پىت سەير بى. مروفىكى وا... كە بەشى زۆرى تەمەنى لە نىو ژان و ئازار بەسەر بردى. مەىلى لە موزىقاو گۆرانى ھەبى! دەبا پىت بلىم، ئەو شمشالەى ھۆمەر دەىژەنى لەو بىروايە دانىم كەس ئىوھا بىژەنى! لەبىرمە ، كە تازە لە ژىرى... لە تاراوگە دەگەراينەوہ لە ئاكنجىەكانيان دەئاخنىن. ئەو شەوہ ھۆمەر زۆر دلئەنگ بوو. شمشالەكەى دەرھىتاو دەستى بە ژەنىنى كرد. باوەر بكة ھەتاوہكونى ئىستاشى لەگەل دابى تووشى ھەر خەم و دل تەنگىيەك بم ئەو ئاوازەم لە نىوى گوئى دەزىنگىتەوہ. وەك ئەوہى ھەنوكة بەرانبەرم دانىشتبى و بىژەنى، ئىوھايە. تۆ نازانى چ ئاوازىك بوو. ھەستم دەكرد لە نىو خويندما دەجوولايەوہ!

تەخۆ درىژەى پىداو ماوہىەكى زۆر باسى ئاوازەكەو شمشال ژەنىنەكەى ھۆمەرى بۆ كرد. زۆر بە سەىرى باسى دەكرد. ھەلۆش بە بايەخەوہ گوئى بۆ رادىرابوو. بەسەرسامىيەوہ لىنى رادەھما.

خۆشه‌ویستیه‌کی گه‌وره‌ی له چاوانی میوانه‌که‌ی ده‌خوینده‌وه. ئازارو خه‌مه‌کانی خۆی تیا به‌دیده‌کرد. گه‌یشته‌ ئه‌و بر‌وایه‌ی که‌ ئه‌گه‌ر باسی خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی به‌فرینیشی له‌ کن بدرکینێ زۆر ئاساییه، د‌ل‌ن‌یا بوو که‌ زمانی به‌ته‌قه‌ته‌و هیچ نه‌ینیه‌ک نازهلینی، به‌لام خیرا په‌ژ‌یوان بووه‌وه. هه‌رچه‌نده‌ی بیر‌ی کرده‌وه‌هیچ سو‌نگه‌یه‌ک نه‌بوو ئه‌و باسه‌ بکاته‌وه. ئه‌گه‌رچی له‌ د‌ل‌له‌وه‌ش زۆر چه‌زی ده‌کرد. ئه‌و باسه‌ خه‌ریک بوو بیر‌ی په‌له‌کیش ده‌کرد. کاتی بزووتنه‌وه‌ی ته‌حو‌ نیگا‌کانی به‌رزه‌فت کردو ئه‌و باسه‌ی له‌یاد چۆوه‌ ! ته‌حو‌ له‌سه‌ره‌خۆ هه‌لسایه‌وه‌ دانیشت. به‌شینه‌یی ده‌ستی له‌باخه‌لی ناو شمشالێکی ده‌ره‌ینا. به‌سه‌رسامیه‌وه‌ پرس‌ی:

-شمشاله...؟.

-به‌لی... ئه‌وه‌ شمشاله‌که‌ی هۆمه‌ره. ئه‌وه‌ی بۆم باسکردی. هۆمه‌ر ئه‌و شمشاله‌ی زۆر خۆشده‌ویست. ئه‌و ده‌مه‌ی له‌ ماله‌وه‌ بوايه‌ هه‌رده‌م له‌ ده‌ستی بوو. به‌ سو‌زه‌وه‌ فووی پیا ده‌کرد، به‌خۆشه‌ویستیه‌وه‌ بۆ ده‌می به‌رز ده‌کرده‌وه‌. جاری وا هه‌بوو به‌ر له‌وه‌ی بیژه‌نی له‌گه‌لی داخاوت! ... شمشاله‌که‌ی نزیک ده‌می راده‌گرت و بۆی داخاوت. تیری گلی گازنده‌ی خۆی بۆ ده‌کرد. ئه‌وه‌ی له‌ ناخی په‌نگی خوارده‌بووه‌وه‌ بۆی ده‌رده‌بری. ئه‌وه‌ی ووشه‌ش بۆ ده‌رنه‌ده‌بر‌د‌را. به‌ هه‌ناسه‌ ده‌ریده‌بری. ده‌می له‌ شمشاله‌که‌ نزیک ده‌کرده‌وه‌و به‌ نه‌رمی فووی پیا ده‌کردو ده‌یژه‌نی. که‌س وه‌کو من نازانی هۆمه‌ر چه‌نده‌ ئه‌و شمشاله‌ی خۆشده‌ویست. ئه‌و ده‌مه‌ی که‌ چووه‌ ده‌ره‌وه‌ش داینا‌بوو

له گه‌ل خو‌ی بیبا. به‌لام شه‌رمی کرد. دایکیشم هی‌نده‌ی دیکه شه‌رمه‌که‌ی
لا گران کردو پی‌نگوت:

"کور‌ی خو‌م ئە‌وه گه‌ره‌کته چیبکه‌ی! به‌ته‌مای هر له ئی‌ستاوه تووشی
شووره‌ییمان بکه‌ی! تو ده‌چی پی‌شمه‌رگایه‌تی بکه‌ی یاخود شمشال
بژهنی. ئە‌گه‌ر بو شمشال ژهنین ده‌چی باشتر وایه هر لی‌ره بمی‌نیه‌وه.
ئە‌دی کور‌ی خو‌م، تو بو گه‌شت و گوزار ناچی. بو سه‌یران و ئاهه‌نگ
گی‌زان ناچی، بو پی‌شمه‌رگایه‌تی ده‌چی. ده‌بی کارو کرده‌وت له‌گه‌ل
چه‌ک بی. ئاخاوتن و دانیشتن له‌گه‌ل چه‌ک بی. ئە‌گه‌ر گریانته‌هات له
کن چه‌که‌که‌ت بگریی، ئە‌گه‌ر نی‌هنیه‌ک ئاوری له‌ ده‌روون دایساندی،
ته‌نیا له‌ کن چه‌که‌که‌ن بیدرکینی. ئە‌دی کور‌ی خو‌م، له‌مه‌ودوا نابی بیر
له‌ شمشال بکه‌یه‌وه. له‌ جیاتی شمشال پی‌ویستت به‌ چه‌ک هه‌یه ،
له‌مه‌ودوا چه‌که‌که‌ت هه‌موو شتی‌کته!"

دوای ئە‌وه‌ی دایکم ئە‌وه‌و گلیانه‌ی کرد. هۆمه‌ر به‌شه‌رمه‌وه شمشاله‌که‌ی
له‌سه‌ر ره‌فه‌که‌ داناوه. ئە‌وه‌ کاته‌ ده‌مزانی چه‌نده هه‌ستی به‌جودایی
ده‌کرد. ئە‌گه‌رچی ئە‌وه‌ ده‌مه‌ گچکه‌ بووم ، یاخود وه‌کو ئی‌ستا بیرم
نه‌ده‌کرده‌وه، له‌گه‌ل ئە‌وه‌ش به‌ ئاسانی هه‌ستم به‌زومه‌که‌ی ده‌کرد، به
ئاسانی هه‌موو شتی‌کم له‌رووی ده‌خوینده‌وه. که‌ برپه‌مداو هاتم
سو‌راخی بکه‌م. گوتم باشترین شت له‌وکاته‌دا سوودی لی‌ ببینی ،
ئە‌وه‌ی له‌وکاته‌دا ده‌توانی شادی بخاته‌ دل، ئە‌وه‌ شمشاله‌یه! بۆیه به‌دزی
دایکم له‌گه‌ل خو‌م هی‌تا. نه‌بادا له‌ دلی گران بی. ئە‌گه‌رچی به‌م دواییه
ئە‌ویش فی‌ر ببوو شمشاله‌که‌ی خو‌شده‌ویست. ئە‌ویش گوپی بو

رادەگرت و سەرى لەگەل بادهدا. ھەرچەندە بەرایی نەیدەھەشت دەستی
بۆ بەرم. دواى رۆیشتنى ھۆمەر بە سالیکیش ئەو شمشالە ھەر لە
جیگاکی خۆی بوو. وای لیھات بە نہینی ئەو شمشالەم دەبردو لە
دەرەوہ دەمژەندا! لە یادمە جاریکیان وستم بۆی دەرخەم کە منیش
فیری ژەنینی شمشال بووم. دەستم کردە شمشالەکە. ئەگەرچی زۆری
بروکیش کردو خۆی پچریەوہ، گویم نەدایەو ھەر ژەنیم. حەزم نەدەکرد
دلی بشکینم. بەلام خۆشم نازانم لەوکاتەدا بۆ وارهفتارم کرد. نەختی
شمشالەکەم ژەنی. چاوەروان بووم جیویکم پێیدا. یاخود دوو وشەى
وام پیللی تۆلەى کەللە رەقیەکەم لیبکاتەوہ، کەچی بە پیچەوانەوہ گوتی:

"ئەوہ چیتە کۆری خۆم. گوتم ئاخۆ دەبی چۆن بیژەنی. ھەر بۆ ئەمەش
دلی دایکی خۆت دەرہنجینی؟ جا ئەمە کەى شمشال ژەنینه. ھۆمەرى
برات نەدیبوو چۆنى دەژەندا! بە گورى پەنجەکانى بم ، نەتبینی چۆنى
دەژەندا! خو ھەتاوہکونى ئیستیشی لەگەل دابى قەت لەبەر ووم
ھەلنەھیناوەو لە کن ئەو نەمگوتووە! بەلام ئەوہ شمشال ژەنین بوو. بە
ھى تۆش دەلین شمشال ژەنین!"

لەو رۆژەوہ بریەمدا کە دەبی بەتەواوی خۆم فیری شمشال ژەنین
بکەم.

ھەلۆ شمشالەکەى لیوہرگرت. بەدەمیەو ناوہو فووی پیا کرد. ھیچ
دەنگیکى لیوہ دەرہنەچوو. ماوہیەک تیى راماو کونەکانى یەکە بەیەکە
ژمارد، پاشان رووی لە تەحۆ کرد.

-یانی ههنوکه باش دهزانی بیژهنی؟! -

-دهزانم ... بهلام باش نا. یاخود وهکو دایکم گوتهنی وهکو هومەر نا!

-هەر چوئیکی بی. نهختی بژهنه. ههز دهکه م گویم لییی!

-هه ها. های ... ئهوه تو چی دهلیی ، بهو شهوه درهنگه چۆن دهکریت شمشال بژهنم. خه لکی چی دهلین! نا ... ناکری ... چۆن شتی وادهکریت. بیگومان ئهگەر وابکه م هه موو یهژن شیت بووه. بهیانی زوو دهپرسن ئه و شیته چی بوو میوانت بوو، نا تکا دهکه م ئه و داوایه م لیمه که. بهیانی قهینا، ئهگەر لییره مامه وه بان چاو، بهلام ههنوکه تکات لیده که م سه خله تم مه که ... شه و درهنگه و خه لک خه وتوه!

-سه خله ت کردنی چی! تو گوا یا گوندنشینی، وادیاره ئه و چه ند ساله ی له شار بووی خۆت گۆریوه و ژیانی گوندیت له یاد کردوه! ئه وه تو چی دهلیی برای خۆم. لییره که س شتی وا نالی. که سیش به و شیوه یه بیر ناکاته وه. له وانه یه هه ز بکه ن و گویشی لییگرن. له وانه یه پیرسن ئه وه کی بوو، ئه م شه و له مالی ئیوه ئه و شمشاله خۆشه ی دهژهنه؟ به راستی کارامه بووه و خۆشی دهژهنه. هه ز ناکه م به و شیوه یه بیر بکه یته وه! ههنوکه هه ر ده بی نه ختی بژهنی!

-کاکای خۆم هه لۆ ... وازم لیینه درهنگه و با بخه وم. توو ئه و خواجه ئیستی که ی کاتی شمشال ژهنینه؟ خۆت بلای ... بهیانی دهچین له و

دهشته هه تاوه کونی وازت لییی بۆتی دهژهنم. به لام تکا دهکهم ههنوکه
وازم لیینه!

-تو هیشتا هه لو ناناسی، خۆت ماندوومه که، وازت لیناهینم!

ته خو که سهیری کرد هیچ چارهیه کی نه بوو، نه یدهزانی چییکا! له لایه ک
شهرمی دهکرد، له لایه کی دیکه چهزی نه دهکرد دلی هه لو بشکینی.
ئه گهرچی ته نیا تاچه دانه روژیک بوو دهیناسی. وای ههست دهکرد
ههزار ساله هاورینه تی. وای ههست دهکرد مندالی گونده که ی خویانه و
هه موو ته مه نیان به یه که وه به سهر بردوو! به ناچاری دهستی بو
شمشاله که ی برد. شانی کیل کرده وه و قیت بووه وه. به شهرمیکه وه
دهمی له شمشاله که ی نزیک کرده وه. ویستی فووی پیا بکا، بزیه کی
هاتی. پاشان به گهرمی به خوی پیکه نی! هه لو به رای له گه ل ئه و پیکه نی.
به لام که زانی پیکه نینه که درێزه ی پیدرا. سهر له نوئی داواکه ی دووباره
کرده وه.

-تکا دهکهم بیژهنه.. نازانم به چی پیده که نی!

ته خو وهک ئه وهی له خهویکی خو ش واگا هاتین. شهرمیک دایگرت. ئه و
پیکه نینه ی له کن راست نه بوو. بو ئه وهی خوی له و هه لو یسته رزگار
بکا. سهر له نوئی شمشاله که ی بو دهمی به رز کرده وه. به لام ئه مجاره یان
له جیاتی ئه وهی پیکه نی. یه ک به سییه کانی فووی له شمشاله که ی کرد.
شمشاله که وهکو مندالیکی ساوا زیریکه ی لی هه لسا. دری
به بیدهنگیه که داو ئاوازه که ی له وناوه دهنگی دایه وه. ئاوازه که زیاتر له

ئاوازىكى خويى دەکرد. ئەو ھى بە تەنيا بېژنە وتايە و دەست و پەنجەى تەخۆى نەدىبا. سى بەردەت بۆ فرى دابوايە. باوەرى نەدەکرد ئەو ئاوازە ھى مروقان بى! چونكى ھىچ شتىكى لە ھى مروقان نەدەچو! شىوھى... واتاى... ناخى... ھەمووى خويى و فرىشتانە بو!

ھەلۇ واقى وپما. لەگەل زرىكەى شمشالەكە زمانى گىرا! نەشیا تاقە پەيوىك دەربرى. ھەرگىز لەو برىوايەدا نەبوو تەخۆ ھىندە بەسۆز ئەو دەنگە لەو قامىشە وشك و رەقە بگورىنى. بەرايى بەشتىكى ئاسايى تىگەيشت. گوچكەكانى چاوەروانى نووزە نووزىك بوون. دەنگىكى توزى نائاسايى و برىاھوھ. كەچى ئەو دەنگە ھى ئەو نەبوو بە ئاسانى باوەر بكرى. لە دلئى خۆى گوتى:

"دەلئى وەكو ھومەر نازانم. باش نازانى ئىوھايە. دەبى ھومەر چۆن بىت"

تەخۆ وەك دەرويشىك گەرم داھات و ئاگای لە دەوروبەرى خۆى نەما. بىرو سۆزو ئەندىشە و كول و كەسەرو يادگارەكانى، ھەموو تىكەل بە ھەناسەى دەکردو لە كونى شمشالەكەى وەردەردەنا. لەگەلیدا كەوتبووھ جىھانىكى تر. جىھانىكى بىچەوسانەوھ... بىئازار... بى گوند سووتاندن و خويى رشتن!

خۆى بىنى لە نىو رەزو باخىكدا ھەنگاوى دەنا. زەوى تا بلئى سەوزو جوان بوو. خۆر تا بلئى گەش و پرشنگدار بوو. ھەوا تابلئى پاك و بىگەرد بوو. بۆن و بەرامەيەكى خۆش لەو ناوھ بلاو ببووھوھ. ھەستى

به جۆره سه ره به سستییه که ده کرد، که به در یژیایی ژیانی ههستی
پینه کرد بوو. ههستیکی زۆر نامۆو سهیر بوو!

هه لۆ هه روا چاوی به رانه ری له مۆله ق راگرتبوو. هه ناسه ی هه ر هینده
بوو ده هات و ده چوو، هه موو گیانی کرد بووه گو یچکه. له نکاو را
تارماییه کی به رچاو که وت! هیچ بایه خی پینه دا. تارماییه که به کور ه کور
هات و سه ربان که وت. ههستی پیده کرد. بگره به ئاشکراو روونیش
له بهر چاوی ده جولایه وه. به لام ئاگای لی نه بوو! حه زیشی نه ده کرد
باخیوی شمشال ژه نینه که بپچر یئی. تارماییه که نزیک که وت وه. به رانه ر
ته حۆ له سه ر چیچکان دانیش ت. حاجی حوسین بوو. به بز هیه که وه
سهیری هه لۆی کردو حۆی مات کرد!

ته حۆ که پیلوهکانی بهرز کرده وه تیلی راما. هه په کی له خۆزانی!
نه یزانی سالحۆک له وه ده مه دا چۆن گه یشته لای! دلنیا بوو سالحۆک
له میژبوو مردبوو، سۆنگه ی چی بوو وا پهیدا بووه وه. له وانیه فریشته
هینابیان؟! ئا... به لی... ریی تیده چی و زۆر ئاساییه. به دوو فریشتان
بن ههنگلیان گرتبی و هینابیانه ئیره. پینان گوتبی وه ره گو ی بو ته حۆ
رادی ره، بزانه چ ئاوازی که ده ژه نی. وه ره گو ی له وه ته حۆیه بگره که بسته
مندالیک بوو. بزانه فی ری چ ئاوازی که بووه. چۆن چیاو خاکی واره که ی
ده لاوینیت وه. چۆن سه ردولکه بو گونده سووتا وه که ی ده لی. له وانیه
پینان گوتبی وه ره گو ی به تر په ی دل ی ته حۆ وه نی. ئه وه ی که بسته
مندالیک بوو، بزانه چۆن به کونی شمشاله که ی به سه ره اتی خا که که ی
ده گیری ته وه. چۆن کۆست که وتن و روودا وه کان ده گیری ته وه. له گه ل ئه و

زینده خهونه ههستی به خۆشییهک کرد، به زمانی شمشالهکهی رووی
له سالحوک کردو گوتی:

" گوئی رادییره مام سالح، گوئی رادییره با بۆت باسبکه م. به سه رهاتی
واره که مت بۆ بگێرمه وه. تۆ نازانی چیمان به سه رهات. مردی و بۆ خۆت
حه سایته وه. که چی ئیمه که وتینه ده می ئەژدهاک و زۆر ناگزووریمان
بینی، زۆر دهرده سه ری و مال و یرانیمان بینی. هه ر بۆیه ش واده پرۆم،
ده زانم خه لک هه نوکه هه مووی وره ی دابه زیوه و ئەژنۆی شل بووه.
شه ری براکوژی کاری له هه مووان کردووه. هه موو بوونه ته دوژمنی
ئهو چه که ی به رگری پیده کریت. به لام من دهرپۆم! دهرپۆم و ده ست به
خه بات ده که م. وه ک ئەوه ی هیچ رووینه دابی. راسته هاتووم سو راخی
هۆمه ر بکه م. له وانیه ناگات لی بی و گالته م پینکه ی! بل یی کور ی باو کم
له گه ل کئ داخیوی، خۆ مندالان فریو ناده ی. من چوار به قه ده ر تۆ دنیا م
دیوه و ئاوا به گۆلمه ئاو ی ک ناکه ومه مه له، ده زانم تۆ یان نار دووه
سو راخی هۆمه ر بکه ی! راسته بۆ ئەوه ی هاتووم سو راخی تاقه برایه کم
بکه م، به لام له ناخه وه... له ناخی ناخه وه. که جگه له خۆم که سی تر
پیی نازانی. بریه م داوه چه ک هه لگرم! ده بمه پینشه رگه و به رگری له
کورده ستانه که م ده که م. به رگری له گونده که م ده که م. لیم ببووه مام
سالح ... لیم ببوو ره. شیوه ی گونده که ی خۆشمان له یاد چۆته وه، نازانم
چۆن بوو! شه رم له خۆم ده که مه وه که وینه که م نایه ته وه به رچاو. ئەوه
بووه ته مه نیک... هه رگیز گازانده م لیمه که ئەگه ر ئیوها باخیوم، له بهر
ئهو شه چه ک هه لده گرم، به لی مام سالح... راسته من هاتووم

سۆراخی براهه کهم بکهه. وهلی بریه مداوه نه گه پریمه وه. با خه لک ههر
یه ژن شه ری براکوژی وره ی رماندین. شه ری براکوژی له ناوی بردین.
بریه ی خۆم داوه و چهک هه لده گرم. ئه وه ی راست ده کاتو دلسۆزی ئه و
میلله ته یه پیویسته هه ولدا ئه و په تایه نه هیلی. نهک بیکاته بیانگه یهک و
خۆی له په نای بشاریته وه ، من وانا کهم...!

حاجی حوسین که له چاوانی ته حۆ راده ما. ده یزانی شتیک ده بیژی!
به لام ده رکی پینه ده بردوو نه یده زانی چیه! سه رسام ببوو، ده یویست
وه رامی بداته وه، به لام ته حۆ جگه له شمشال ژهنین هیچی تری
نه ده گوت! نه یده زانی چی وه رام بداته وه. نه یده زانی به چ شینوازیک
باخیوی و چی پیبلی! له گه ل ئه وه ش هزی ده کرد شتیک بدرکینی. له
نیو ئاوازه که دا ههستی به شتیک ده کرد، ئاوازه که شتیکی ده هینایه وه
یاد. نووزه و گریه ی شمشاله که به سه رهاتیک ده هینایه وه یاد، که له میژ
بوو گوپی لی نه ببوو. هه رچه ند هه ولیده دا به دروستی بیری
نه ده هاته وه. ده یزانی به سه رهاته که له ده قه ره که ی ته حۆ روویدا بوو.
جاریکیان هه مان کۆنه پۆلیس بۆی گیرا بووه وه. هزی ده کرد بارته قای
ئه وه ی ئه و شمشالی بۆ ده ژهنین. ئه ویش به سه رهاته که ی بۆ بگیریته وه.
که له وانیه وازی پیبی و سوودی لیبینی!. له پر بیری که وته وه و سه ری
ده زوه که ی دۆزیه وه. دهستی پی کرد:

-نووزه و زریکه ی شمشاله که شتیکی هنیامه وه یاد. زۆرم هز ده کرد
بۆتی باس بکهه. به لام چیده که ی له گه ل پیری ، زه نیم کویر بووه ته وه
نایه ته وه یاد! له گه ل گریه ی شمشاله که ت، له گه ل هاوارو نه عه رته ی

شمشالەكەت. گریه و زیریکە ی زارۆیه کانم هاته گوئی. ئەوەش له دهقەرەكە ی ئیوه روویداوه. بۆیه حەز دەكەم بۆتی بگێرمەوه. كۆری خۆم ئەوه بزانه، ئەو كوردستانه چەند گەرەو بەرفراوانه. هیندەش رووداو بەسەرھاتی زۆره، هیندەش فرمیسك و خوینی لیژاوه. ئەوهی دوژمن بهو كوردستانه ی كردوووه به هیچ شوینیک نهكراوه. نازانم له كامه شوین بوو، پینشمەرگه شكاو رویشت، دوژمن ئەمە ی به هەلزانى، خۆی كۆكردهوهو هیرشیکى گەرەتری كرد. لهوكاته دا ژمارهیهكى زۆر له مال و منداڵ... له ترسی هیرشهكه روویان كرده چیاو خۆیان له ئەشكهوتیک مات كرد. شوینەكهیان دۆزیهوهو دەرگای ئەشكهوتهكهیان لیگرتن. زۆر بی ویزدانانه ئاوریان له ئەشكهوتهكه بەردا. دهیانگوت ئەوهی له نیو ئەشكهوتهكه بوون مهلۆتكهیان فری دەدایه دەرەوه. تا رزگاریان بی و نهسووتین، كهچی دوژمن بهسەرە سمكان و نووكه پۆستالان مهلۆتكهكانیان فریده دایهوه ناو ئاورهكه. دهیانگوت ئاورهكه قرچه قرچ و زیریکهیهكى سهیری لیهه لدهستا. دهلین ئیستاش بچییه ئەو شوینە گویت لهو زیریکهیه دهبی! گویت له گریه و هاواری ئەو ئافرەت ومندا لانه دهبی. ئاوازیكى لیبهرز دهبیتهوه. ئاوازیك كه ئەوهی گوئی بو رادییری بیدهستی خۆی له قولپه ی گریانى دەدا!

تهخۆش شمشالەكە ی له لیوی دوورخستهوه، به خەمبارییهوه تهماشای حاجی حوسینی كرد:

-مام سالح... دهزانی ئەو كوردستانه ی ئیمه چی بهسەرھاتوه. دهزانی چ زولم و زۆرداریهكى لیكراوه. بهلام قهینا. مرؤف تا زامدار

نەبى بىر لە چارەسەرى ناکاتەوہو لە ئىش و ئازارى زامەکانى ناترسى. ھەوللى بەرگرى و خوڤاراستن نادا! ئىمەش زورمان دیوہ، ئەمە مروڤايەتيمان قوولتر دەکاتتەوہ. وامان لیدەکات وەکو مروڤايک رەفتار لەگەل ھەموو مروڤان بکەين. ھەر کەسىكى زامدار ببينين بەزەيمان پيا بىتەوہ. ئەى چۆن مام سالىح! ئەى بۆ پيمان دەلین مروڤ. راستە ئەوانە ئيوھايان لەگەل ئىمە کردوہ، ئيوھا لەگەل ئىمە دەکەن. دەبى بزائين ئەوانە بەر لە ھەموو شتىک ئەوہ ئاشکرا دەکەن کە مروڤ نين، لەو ناوہ گەورەى مروڤ بى بەرين! بۆيە پيوستە زياتر ھەولبدەين، زياتر خەبات بکەين! گوشتى خوڤان بە شيشەوہ دیوہ. ئەوہش ئەزمونىكى گەورەيە. ئەگەر کەرو بياوہز نەبين پيوستە زور شتى ليوہ فير بين!

حاجى و ھەلۆ بەسەرسامىيەوہ تەماشايان دەکرد. تينەدەگەشتن و نەياندەزانى لەگەل کى داخىوى. بەلام ھەستيان کردو زانيان ئەو کورپىژگەى ئەمشەو ميوانيانە. روژگارى رەش زور چاکی داخ کردوہ. ھەموو ھەناوى زامەو دلۆپ دلۆپ خوینى لى دەتکى! بۆيە نەيانويست زياتر لەگەل باخيون و بدوينن. حاجى وەک چۆن بەرايى بە ھىمنى ھاتە کنى و گوئى بۆ شمشالەکە راديرا. بە ھەمان شيوہ ھەلسايەوہو لى دووکەوتەوہ. ھەلۆش وەکو خوى لەسەر گازەرى پشت لى راکشايەوہو نىگاگانى برپە ئاسمان.

تەخۆ شمشالەکەى لە تەک خوى دريژ کرد. زانى ھينديک شتى زيادەى درکاند! ھينديک شتى وا کە کاتى نەبوو، ياخود پيوست بە درکاندنى نەبوو. بەلام بەدەست خوى نەبوو. لە کاتى ئاوا دەکەوتە جىھانىكى ترو

ئاڭگای له خۆی نه ده ما. وهك سه رخۆشان ده دوا، ده يزانی و نه یه ده زانی
چیده لئ! زۆر جار ان شتیکی ده گوت كه زۆر هه ولیده دا خۆی لی
ببویری و نه یدرکینی، كه چی بۆی نه ده کرا. وشه كه گوئی نه ده دایه و به
ئاره زووی خۆی ده چووه ده ره وه!

هه ناسه یه کی هه لکیشاو له جیگا که ی راکشایه وه. دهستی خسته بن
سه ری و قاچه کانی له سه ر یه ک دانا.

" دلنیا م ئه گه ر هۆمه ر ئه م شمشاله ببینی زۆر شادمان ده بی، یه کسه ر
شمشاله که م لیوه ر ده گری. وه کو بیوار به دلی خۆیه وه ده نی. دیته
به رچاوم چی رووده دا، ئه گه ر تۆش وه کو من شاره زای هۆمه ر بوا ی
واته ده گوت. ده ببینی... له وانه یه خۆشت ئه و ده مه له گه ل من بی. ده ببینی
چۆن ده ست به شمشال ژه نین ده کات. ئه وسا ده زانی شمشال ژه نین
چۆن ده بی. ئه وسا گالته ت به و شمشال ژه نینه ی من دیت! له زی
مه که... بزانه چۆن هه موو شتیك به چاوی خۆت ده ببینی!

ته حۆ كه ئه مه ی گوت هه ستی به خۆشییه ك كرد. تاوی چاوه پوانی
وه رام بوو. كه چی چاوه پوانییه که ی بی ئه نجام بوو. به ئاسته م سه ری
لار كرده وه و به تيله چاویك سهیری هه لۆی كرد، كه وتبووه خه ویکی
شیرینه وه. دووباره رووی له ئه سیتره كان كرده وه و كه وته وه
بیركردنه وه. هه زاره ها بیروچکه ی به مه ژی داها ت. هه ستی كرد
هه ناسه ی زۆر به نه رمی دیت و ده چی. شادیه کی تاسینه ر ورده ورده

ختووکەیدا. تا وایلیهات بیدهستی خۆی مژیلانەکانی لیکن. هەناسە
هیدی هیدی نەرمتر دەبوو. تا دەنگی پرخەیی بە ئاستەم بەرز بوووە.

(6)

خۆر گزنگى دابوو خەرىك بوو تيرۆژكەكانى به تينتر دەبوو. لەو بەرى چيايه كه كهو دەيانخويندو قاسپهيان دەهات. دەنگه كه به ئاسانى دەگهيشته نيۆ گوندى. كه چاوى هه لينا تهواو درەنگ داهااتبوو. ته ماشاى ته نيشت خۆى كرد، هه لۆ نه مابوو. ناو له پى خسته سەر يەك و پشتى سەرى پيكرد. ئاسمان شين و جوان بوو. بۆنى گيايه كى زۆر خۆش دەهات. زۆرى ليخۆش هات و حەزى كرد تاوئى ئاوا بمينيتەوه. هه موو گيانى خاو ببوووهو هه سەتى به جۆره حەسانه وه يەك دەكرد، كه ماوه يەك كى زۆر بوو هه سەتى پى نه كردهبوو!

بيري له داىكى كردهوه، دەيزانى هه نوكه چيدهكات. چۆن به كزى له بەر هه يوانه كه داده نيشى. تك و دووى له گه ل هه مووان ناخۆش دەبى. خۆى له كهس ناگه يه نى. چاوه پوانى گه رانه وهى ئەو دەكات. بۆلهى دى... منجهى دى. له بەر خۆى دەنووزينى. له وانەيه له سه ره خۆش لاوكان پچرى ، به شيوه يەك كه له خۆى زياتر كهس گووى لينه بى! كه ژيش لهو دەمه دا هيج نادر كينى. كارىك ناكا بەرى دلى بگرى. ئەو يش شارەزاي ئەوهو دەزانى له كاتى ئاوادا چۆن رهفتار دەكات، هه موو كارەكان به بئيدەنگى راده پرينى. نايه لى رابۆ دارى له سه ر بەردى دابنى!

شادمان بوو به وهى كه زۆرى نه ماوهو ده گه رايه وه گونده كهى! وه كو جارن به ئاره زووى خۆى ده ژيا. چۆنى گه رهك بوو ئاوا ده ژيا. له گه ل

ئەو شادىك ختووكەى داو بە گورجى ھەلسايەو، دەيزانى دايكى لە ھەمووان زياتر ھەزى لە گەرانەو بوو بۆ گوندەكەيان ! لە يادى بوو چۆن ھەموو جارئ لە ھەيوانەكە دادەنيشت ، دەستى لە خوا پان دەكردەو دەناورايەو.

" خويە گەرەكەم... خويە خۆشەويستەكەم. لەتۆ زياتر كەس گومان نابەم ھاناي وەبەر بەرم. لەتۆ زياتر كەس گومان نابەم داكوكيم ليكاو ئاواتەكەم بەيئيتە دى. خۆزگە سەد خۆزگە ھيئدە تەمەنەت پيئدەبەخشيم جارئكى تر گوندەكەمانم دەبينەو. جارئك... تەنيا جارئك بە كامى دلئ خۆم لە نيۆ گوندى دەخولامەو، ئەوجا ھەرچى دەبوو گرنگ نەبوو. ئەوكاتە بە خۆشحاليئەو پيشوازي مردنم دەكرد!"

ليئفەكەى لەسەر خۆى لاداو لە نيۆ جيگاكەى دەرکەوت. بەھيواشى بەرەو خوارەو گل بوو. ھەرکە گەيشتە دەرگاي ژورەكە حاجى حوسين گوتى:

-بە ئەنقەست واگامان نەھيناي. گوتمان ماندووو با تير بخەوئ!

تەحۆ جگە لەوھى لەسەرەخۆ بەرووى گرژيەو، ھيچ پەيفيكي لەزار دەرئەچوو. لە چەقى دەرگاكە وەستاو تەماشايەكى ھەلۆى كرد. ئەويش يەكسەر لە شوئيئى خۆى قيت بوو، تەحۆ گوتى:

-ھەز دەكەم بچينە سەرکانى!

-باشە... با بچين.

بهیه که وه به رهو کانی بهریکه و تن. کانی که زور له وان دوور نه بوو، هه ر شوپ ده بوویه وه هه و بوو. هه لو چوو سه رکانی و ته خو له گه ل ئاوی کانی که واژی بوه وه ، له په نای زنا ریکدا وه ستا. به وریاییه وه ته ماشای هه ر چوار دهوری خو ی کرد. که دلنیا بوو که س ناییینی! دهستی بو دوخینی برد. هه مدیس ته ماشایه کی دهوروبه ری کرده وه. ئه وسا به ئارامی شهرواله که ی هنیایه خواره وه له سه ر چیچکان دانیشته!

بیری له گونده که ده کرده وه. ئیره یی پیده بردن که ژیانیکی ئاوا خو ش و پر ئارامییان ده برده سه ر. گه یشته ئه و بر وایه ی ئه گه ر دوژمن وازیان لیئینی. ئه ووا باشترین ژیانیان هه یه. بیری له په خشان کرده وه. که شوخیکی چه ند ناسک و بالا به رز بوو. چه ند خوین شیرین بوو، زور هزی ده کرد له گه لی باخیوی. بیدهستی خو ی نه ده شیا به چاویکی خه راو سهیری بکا! نهیده یویست دزه نیگایه کیشی ئاراسته بکا. ههستی ده کرد دهستیک به توندی پالی پیوه ده نی و نایه لی روی وه رچه رخینی. سه رسام ببوو. بیری له ژن هینان کرده وه! بزیه کی که وته سه ر لیوی...

"چی تیا ه... بهریگایه کی دروست لیی ده چمه پیش و خوازیینی ده که م. هه موو کچیک شوو ده کاتو هه موو کوریکیش ئه نجام هه ر ژن دینی! ئه مه باشترین ریگایه. نه بی ئه مه کیه و نه هیچ، و اباشه یه کسه ر ئه و باسه ی له گه ل بکه مه وه. راست و رهوانی پیی یه ژم په خشان من تو م خو شده وی. گه ره که مه بته نیم ، تو ده لیی چی... ئه وسا ئه ویش وه رامم ده داته وه. شتیک هه ر ده درکیینی. قاتی ده می نه درواوه. دلنیا م رازی

دهبئ! ئەى بۆ رازى نابئ. خۆ هيچ كهه و كورپيه كه نيبه! ئا... ده بهيتم، لهو باشتەر نادۆزمه وه. به لام خۆ من تا ئىستى نازانم چيده كهه. ده ترسم هۆمه رايه كى ترى هه بئ. يان گليه كى وا بكا هه موو خه ون و ئاواتم پووچهل بكا ته وه. ئەويش راستتر ده كات. هه رچيه كى يه ژئ ئەو باشتەر تيده گا. دنياى زۆر ديوه وه له زۆر ئاوانى داوه. هه نوكه ئەگه ر ئەوم ديبوا شته كهه بۆ روون ده بووه وه!

له گه ل فرديه كه سه رى به رز كرده وه. شالووليكي بينى له سه ر داره كه ي دوورى ئەو هه لنيشت. سه رنجى داو ته ماشاى كرد، زۆر جوانى ها ته به رچاو ، هه زى نه كرد نيگا كانى له سه ر وه لادا. ئەگه رچى زۆر بچوك بوو، به لام واخه ملا بوو ده تگوت به ده ستى ره ننگراوه. ده ستى به خويندن كردو به سلپه وه له ده ورو به ر راده ما. ده نكه كه ي زۆر خۆش ها ته به رگوى و خۆى له ياد كرد! شالووله كه ش تا ده ها ت ده نكي به رزتر ده كرده وه. هه تا وه كوئى شالووليكي تر ها ت و له ته كى هه لنيشت. تا وئ ته ماشاى يه كتريان كردو له يه كتتر راما ن، وه ك ئە وه ي له گه ل يه ك باخيون. پاشان له شه قه ي با ليا ن دا به رز بوونه وه. ته حۆ نيگا ي له سه ر وه لانه دان هه تا وه كوئى دوور كه و تنه وه وه به ته وا وى له به ر چاوان بزر بوون. ئەو ديمه نه خۆشيه كى گيانى پي به خشى. ده ستى بۆ ئاوه كه برد ، گۆلمه كانى پر كردو خۆى پاك كرده وه. پاشان شه رپا وه كه ي هه لكيشايه وه وه دۆخينه كه ي توند كرده وه، له سه ره خۆ هه نكا وى ناو به ره وه سه رچا وه ي كانيه كه به ري كه وته وه. هه رگيز دنيا ي به و شي وه يه وه به و جوانيه نه ديبوو. تيشكى خۆر وا زه رد بوو ده تگوت

زېږه ، ياخود له زېږيش جوانتر بوو! شويڼهكهيان لاپېر بوو هيشتا روژى نهگرتبووهوه، رهنگيكي ههبوو. ئهو شويڼهش كه ههتاوى بهر دهكهوت رهنگيكي ترى ههبوو. ئهو سهوزاييهى كه كهوتبووه بهر تيشكهكه جوړيك بوو، رهنگهكهى ئاچوخ و كراوه بوو. تارادهيهكيش بهرهو زهردى خوئى دهنواند. كهچى ئهوهى كهوتبووه لايهكهى تر، واته لاي سايهكه. رهنگهكهى توختر بوو.

شالوولهكان بيريكي سهيريان له مهژى چيكرد. خوئى و پهخشاني هاته بهرچاو، سميله خرچهى هاتى و لهبهرهخوئى گرژيهوه:

"چهند خوش بوو ئهگه ر ئيمهش وهكو ئهو شالوولانه دهبووين. ئاوا به كامى دلئى خوئمان بو يهكمان دهخويند ، ستران و گورانيمان بو يهك دهچرى. ئاوا به ئارهزووى خوئمان لهو ئاسمانه پان و بهرينه ياريمان دهكرد. كهسيك نهبوايه تهگه رهو كوئسپمان بخاته رى. ئهو شالوولانه ئهگه رچى كه م دهژين، بهلام چوئنيان گه رهكه ئاوا دهژين. نازانن ترس چييه، نازانن يهكتر كوشتن چييه. نازانن چهوسانهوهو خاك داگيركردن چييه. كهس نيبه هيلين و ماليان لئى خاپوور بكا. خوئزگه م بهخوئيان. دهزانن چوئ دهژين. خوئراكى ئه م ژهمه يان هه بي خه م بو ژهميكي تر ناخوئ... تو سهيركه... مرؤف خوئى پئى له هه موو بالدارو په له وهرو فرندهو گيانله بهرو ئازله له كانى تر زورزاننرو ژيرتره. كهچى نازانن چوئ بژى. هه موو ته مهنى به سه رده باو به دواى به ختيارى ده گه رى، كهچى نايدوزيته وه. شه وو روژ هه ولده داو كو ده كاتته وه. به شى هه ره زوئرى به خوئى ناخوواو به جيئيدلئى. نازانم مرؤف چييه... تئى ناگه م!"

نەختى ۋەستا. سەيرىكى تىرى ئاسمان كىرد. ھەناسەيەكى يەك
بەسىەكانى ھەلمىزى. لەو دەمە ئەو گۆرانىيەى ھاتەۋە كە دەلى:

"شەنگەبىزا بە سىروە با سوژدەى دەبىردە بەربەژنت، ئاخىر تۆش ھەۋاى
كۆيىستانى ئەم كوردستانەى ھەلدەمژت

لەبەر خۆى گوتى:

" با ئەمنىش تىر ھەۋاى ئەم كوردستانە ھەلمىزم "

ئاگائى لە خۆى نەبوو نەيدەزانى بۆ كام لا ھەنگاۋ دەنى! تا ھەلۆ گاى
كىرد.

-ۋەرە ئەۋەتە كانى... بۆ كۆى دەچى!؟

بە پىكەننەۋە گەرايەۋە. ھەلۆ شتىكى دايە دەست كە لە كاغەزىك
پىچراۋو.

—ئەمە چىيە!؟

تەخۆ ۋەرىگرت و بەسەرسامىيەۋە پىرسى:

-سابوونە... فەرموو دەم و چاۋت بشۆ!

دۋاى ئەۋەى دەم و چاۋى بە ئاۋى سازگارى كانىەكە شت. لچكى پىشت
بەندەكەى دەرھىناۋ دەم و چاۋى سىرپەۋە. سابوونەكەى لە كاغەزەكە
پىچايەۋە، كە لەگەل كىردنەۋەى بەشىكى زۆرى دىراۋو. تەخۆ ۋەك

یه کیکی چیا نه دیته بهرده وام له دهوروبه رادهما، ديقه تی ددایه هه موو شتیک و له هه موو شتیک وردده بووه وه. ههستی به خووشیهک دهکرد ، خووشیهکی سهیر! هیندهی نه مابوو له شهقهی بالی بدا. له شی خوی زور سووک دههاته بهرچاو. له شار تا له خه وه لدهستاو نیو جیگای بهجیده هیشت، بهرد شهقی دهبرد. دهتگوت دنیای له کولخراوه ، هه موو نازای له شی ژانی دهکرد. بویه دهبویه رابوی دایکی چه ند جاریک بجیته گژی ، تا ناچاری دهکردو له نیو جیگاکی دهرده په راند. که چی لیتره جوریکی تر بوو. نه گهرچی شهو تادرهنگ نه خهوت، خهوی نه دههات! هه ر بیریشی له نوستن نه ده کرده وه.

هه مدیس بیری له په خشان کرده وه. نه یده زانی هوی چیبوو بهو به یانییه وا له که للهی دابوو، سه رباری نه وهش بیری هینانی ده کرده وه! ناوه ناوه دهگرژی هوهو به خوی پیده که نی. هه مووی تاقه روژیک بوو له وی بوو، چون نهو نهوینه کت و پرهی له دل گورا. چون خووشی ویست و بیری له هینانیشی کرده وه!

له لایه کی تر شته که زور به ناسایی تیده گه یشت ، نهوینه و له دایک بووه، نیازیشی پاکه و گهره کیه تی بیخوازی. چی تیایه! له پر شتیک له مهژی تروسکایه وه. له گه لیدا هه لوه سته یه کی کرد.

"باشتر وایه رای نهویش بزنام. هه ر نه بی نیگایه کی ناراسته بکه م که ههست به من بکا. نه وکاته هه موو شتیکم بو دهرده که وی. ده زانم چی له دلدایه. ده زانم نه گهر باسه که ی له کن بکه مه وه چیده لی و وهرامی

چیده بی! به لام چۆن... چۆن دەبی کاری وا بکه؟! له باتی پیاو چاکی و گلدانه وهیان. بهو شیوهیه ریزم دهگرن و یارمهتیم ددهن، من پاشقولیان لیبگرم و له دواوه پینان بوهرم! نا... ههرگیز نابی. ئەگەر ئەو شتیکیشی له دلدا بی بهو ههلوێستهی من دهتوری! نا... ههرگیز نابی کاریکی وام لیبوهشیتهوه. پاشان لهوانهیه من سهربهخۆ شت لهمهژیم دروست بکه! کچه رووخۆش و میوان پهسته. بهریزهوه سهیرم دهکات. بۆ دەبی بهو لهگوینهی تیبگه! زۆر سهیره. من بهچاویکی ئاوا سهیری ئەو بکهم ئەویش ئاگای له هیچ نه بی، ئەوکاته چیده کهم. چۆن چاوی بهران بهر ههلدینم!"

ههلو دهنگی بهرز کردهوهو زنجیره ی بیرکردنهوهی پچراند:

-بریهی چیتداوه، دوا ی ئەوهی هۆمه رت بینی دهگه پریتهوه شار یاخود ده مینیته وه؟!

-نازانم... هیشتا هیچ بریه کم نه داوه، ههتا وه کونی هۆمه ری نه بینم ناتوانم هیچ یه ژم.

-ئه گه ر بریه ی مانه وه ت دا چه ز ده که م به یه که وه بین!

-منیش چه ز ده که م. به لام باجاری هۆمه ر بینم و تامی زاری ئەویش وه رگرم. ئەوکاته هه موو شتیک وه دیار ده که وی! بیده نگ بوون، تا گه یشتنه ماله وه شتاقیان ه یچیان نه گوت. هیشتا له ده رگا

نەچۈوبوونەۋە ژوورەۋە كە چايان بۇ ئامادە بوو. لە ديار ئاگردانەكە دانىشتن و دوو چاي گەرميان لە پيش دانرا.

دوكل بە هيواشى لەئاگردانەكە بەزر دەبووۋە. بۇنى داری سووتای ژوورەكەى پرکردبوو. تەخۆ يەكەم جار كە چووۋە ژوورەۋە. ئەو بۇنەى لا نامۆ بوو، ھەستى بە دل توندى و پشى سوارىەك كرد. كەچى دواى ئەۋەى تاوى دانىشت ليراھات... سى چاي خواردەۋە، پيالەكەى نخون كردهۋە ، كە ئەمە واتاى ئەۋەبوو چيتر ناخواتەۋە ، كەچى چايەكى تریشيان بۇ تىكرد. بە پىكەنینهۋە گوتى:

-تو ھەر چاي بۇ من تیدەكەى. كەچى نەمبىنى خۆت چايەك بخۆیتەۋە!
پەخشان خۆى تېھەلقورتاندو ۋەرامى دايەۋە.

--بەرۆژووۋە... واديارە ئەمپرو ليمان بۆتە مەلا ژن.

--بەرۆژووى چى... بەچ بۇنەيەكەۋە!؟

سەرسام بوو، نەيزانى بە چ بۇنەيەكەۋە بەرۆژوو بوو. لەگەل ئەۋەش بە شتىكى ئاسايى تيگەيشت. مروف چەندەى بەنيو سالكەوى و لە مردن نزيك بيتهۋە. زياتر ترسى لە دل دەگورى و ھەۋلدەدا زياتر لە خوا نزيك بيتهۋە!

ئەگەرچى ئەو بيدهنگ بوو چيتر پرسيارى نەكرد، كەۋتە بىرى ئەۋەى چۆن دەرفەتيك بگونجىنى و نيگاي پەخشان بخوينتەۋە. خەجى خۆى ھاتە دەنگ و گوتى:

-کورم راستیت پی یه ژم، له ترسان به روژو بوویمه. دوینی ئیواره مانگت دیبوا توش به روژوو ده بووی! ده زانی چهند خه راو که وتبوو. له بهر ئه وهیه ده ترسم! کورم تو له وانیه نه زانی، به لام ئه مه مانای کوست که وتن و رووداوی ناخوشه. ده لین هه رکاتی مانگ له سه ر پشتکه وی ئه وا باش نییه و شتی ناخوش رووده دا، بویه به روژوو بووم گوتم به لکو خوا له ده ردو به لای دنیا مان ده پاریزی، به لکو له په نای خویمان ده گری و به زه یی پیمان دیته وه. ده ترسم تووشی ده ردو به لایه کی گه وره بین. هه رییم به خوای خوم داوه سی روژان له سه ر یه ک به روژوو ده بم. سی روژی ته واو، یه ک له دوا ی یه ک و به بی زیادو که م. ئه گه ر له خه ویش شتی کم پینیشان بدا ئه وا ئاماده م و زیاتریش ده گرم. ته نیا بو ئه وهی بمانپاریزی. ده ست به بالامانه وه بگری و له که ندو کوسپانمان وه دوورخا.

هه موو به سه رسامییه وه له یه کتر رامن. حاجی که له ژورر ئه وانیه وه له دیار ئاگردانه که هه لکورما بوو. دهستی بو کیسه تووتنه که ی بردو رایکیشا. کردیه وه و دهستی به پیچانی جگه ره یه ک کرد. تاو نا تاویش به بنی چاوی له دانیشتوو هکان راده ما، پاشان بو تاوی نیگای له سه ر ته حو راده گرت، به بیئه وهی و ابکا ته حو ههستی پییکا. که له جگه ره که ی بووه وه، خستیه نیو دارجگه ره که و له ئاگردانه که ی نزیک کرده وه. ئه وسا، له سه ره حو بو ده می به رز کرده وه و مژیکی توندی لیدا. یه ک به لووتی دوکه له که ی وه ده رناوه و دهستی به ئاخوتن کرد:

-هیچ نابى ئىنشائەللا... هیچ نابى... مەترسە خوامان لە پشته.
مادامەکونى خواشمان لە پشتدایە لە بەندەى مەترسە. ئەوەى خوا
ئارەزووى لەسەر نەبى نابى! بەخوا دوینى منیش بینیم، بەلام گۆتم با
هەر خۆم بیزانم و ئیوە دووچارى ترس و سەخلەتى نەبن!
هەلۆ بە بزەیهکەو وەرەمى دایەو:

-مانگ لەسەر پشت کەوتن دەزانى يانى چى؟! ئاوا لە خت و خۆپایى
خۆتان تووشى دوودلى و سەخلەتى دەکەن، مانگ هەرگیز ناکەوینە
سەر پشت. بەلکو نیوەى دەکەوینە بن هەورو نیوەکەى تری بەدەرەو
دەمینى. ئیوە واتیدەگەن کە لەت بوو و کەوتۆتە سەر پشت. تاکەى
باوەرتان بەو شتە پرۆپوچانە دەمینى. بى سۆنگە خۆتان تووشى ئەو
مشەختى و ترسە دەکەن!

خەجى توورەبوو پر هەلما ، مەشەیهکی لئووەهات.

-وس بە کورپی خۆم... وس بە، چیتەر ماخیو. هەر کەس بە دینى
خۆى! بەسیە چیتەر ماخیو. چیتەر پەتکان بەرمەدو، هەر کەس بە
دینى خۆى! بەتەمانى بەم ئاخرو ئۆخریه لە دینمان وەرگێرى. تۆ هەر
چۆنى تیدەگەى بۆ خۆت واتیبگە. هەر چۆنى لیکدەدەیتەو وای لیکدەو
، بەلام دەست لە کارى ئیمە وەرمدە. ئیمە هەر چۆنى فیر بووین
هەروا دەبین. لەووتەى بستە مندالیک بوویمە، لەووتەى بیرم دى، هەر
کاتى مانگ بەو شیوێهە بینرابى، خەلک ترساو! دایکم هەموو جارێ لە
کاتى ئاوادا لە چۆکی خۆى دەداو لە خوا دەپارایەو بەمانپاریزى. تۆ

گەرەكتە بە دوو وشە ھەموومان لیتھەلۆەشینیتەوہ. ھەر وس بەو
بیدەنگ بە!

حاجی حوسین مژیکی تری لە جگەرەكەى داو لەسەرەخۆ گوتی:

-كۆرم دایكت راست یەژئ. واچاكە تۆ دەست لەم شتانە وەرنەدەى. چ
سوودیكى تۆى تیا نییە. ئەو بیروبواوەرپانە لە باپیرانەوہ ماوەتەوہو
ھەمووی تاقیکراوەتەوہ. بە تەمای ھەروا بە ئاسانى چرووكى كەیتەوہ.
باشتر وایە دەمى لیتەدەى !

تەخۆ دەستی خستبووہ ژیر چەنەى و دامابوو. تاو ناتاو بەبنى چاوى
سەیرى یەكئ لەوانەى دەكرد كە داخاوت. ئەویش زۆر شتى لەو بابەتە
ژنەوتبوو، بۆیە لای ئاسایى بوو. خۆ تێھەلقورتاندىن و ئاخاوتنى لاپەسند
نەبوو. لەوہ دەترسا شتىكى وایەژئ لەگەل بۆچوونى ئەوان نەگونجى و
دووچارى شەرمندەى بئ، بۆیە بیدەنگ بوو. ئەگینا ئەویش زۆر شتى
لەو بابەتە بەر گوى كەوتبوو. زۆر جارن باسى مانگ كەوتتە سەرپشت
و نوێژە بارانەو مانگ گیرانى بۆ كرابوو. زۆر شتى تر كە پەيوەندى بە
داب و نەرىتى گەلەكەى ھەبوو، زۆر شتىشى بەچاوى خۆى بینیبوو!
شەویکیان مانگ گیرا... دنیا بەسەر تەقەى خەراو بوو. ئەو ئاسمانە
بووہ یەك پارچە ئاگر. خۆشى نەیدەزانى، یاخود ئەوانەى كە تەقەشیان
دەكرد نەیانەزانى ئەو گوللە بە كیوہ دەننن! یاخود ئەگەر سالیك باران
نەباریبوایە. مەلاو پیرو دیندارەكان كۆدەبوونەوہ. ھەموو بەیەكەوہ

دهچوونه دهرهوهی شارو له خوا دهپارانهوهو نوښه بارانهیان دهکرد،
بهلکو خوا ئاورپیکیان لیداتهوه بارانیان بو ببارینیت !

حاجی حوسین وهک ئهوهی لهنکاوپرا شتیکی یاد هاتبیتهوه.
تۆمارکه رهکهی راکیشایه کن خوی. ههموو نیگیان لهگهله دستی ئهوه
وهرچهرخاند. که دستی به دوگمهکه وهنا دهنگی لاوکیک بهزرهوهوه.

“عهسکه ری رۆمی... زالماجه ندرمان هاتن...”

داکهتن باژارو گوندا...”

لهگهله دهنگی لاوکهکه ههمو بیدهنگ بوون و ههستیان راگرت. وهک
ئهوهی گوئیان له خویندنهوهی قورئان گرتبیت، که لاوکهکه دیماهی
هات و تهواو بوو، حاجی حوسین دهستیکی بهچاوی داهیناو ئهوه
فرمیسهکی سرپهوه که خهریک بوو دهبووه زهنگول و دهتکایه خوار...

-وای لهو کافر بابانه ... عهسکه ری رۆمی و پاسداری بیدين و
سهربازهکانی سهدام ... به ههموو شیوهیهک بهربوونهته گیانی ئهوه
کورده بیتاوانه... ئاور له مالیان بهر دهدهن... زاروو مندالیان
پهراگهندهو ئاواره دهکهن، وای لهو بیدين و گاورانه!

تاوی بیدهنگ بوو ، پاشان دريژهی پیدایهوه:

-خوا هه‌لناگری ئه‌و کابرایه‌ش ده‌زانی لاوکان بچری، خوا هه‌لناگری
ده‌نگی هه‌یه!

ته‌خۆ که له‌گه‌ل لاوکه‌که تاسا بو، به‌سه‌رسامییه‌وه سه‌یری حاجی
حوسینی ده‌کردو لێ ورد ده‌بووه‌وه، زۆر سه‌یری پێده‌هات که ئه‌و
لاوکه به‌و شیوه‌یه کاری له‌و پیره‌می‌رده ده‌کرد! ئاوا هه‌ناوی پرکول و
زووخواوی دینایه جۆش! ویستی بیدوین، به‌لام نه‌یزانی له‌ چ
ده‌روازه‌یه‌که‌وه سه‌ر به‌باسه‌که بکا. که له‌ په‌یفه‌کانی لاوکه‌که‌ی
کوڵیه‌وه‌و چه‌ند جارێک له‌ مه‌ژی خۆی هه‌تاو برد. له‌گه‌لیدا وینه‌ی
گونده‌که‌ی خۆیانی هه‌تاوه‌ به‌رچاو. دیمه‌نه‌کان یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک
له‌به‌رچاوی دووباره بوونه‌وه.

"دایکی له‌ ژووره‌وه دانیشتبوو‌و زه‌نگالی ده‌چنی. له‌گه‌ل غه‌لبه‌ غه‌لبیک
خۆی مات کرد، تاوی هه‌ستی راگرت ، به‌ترسه‌وه له‌ جیگا‌که‌ی خۆی
هه‌لسایه‌وه‌و له‌ ده‌لاقه‌که سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی کرد. وه‌ک ئه‌وه‌ی تیغیکت به
جگه‌ری دا‌هه‌تاوی، به‌په‌شو‌کاویه‌وه له‌و راما. زه‌نگاله‌که‌ی ده‌ستی فریداو
به‌پر تاوی چوو‌ه ده‌ره‌وه. له‌ شوینی خۆی به‌ نامۆییه‌وه ته‌ماشای دایکی
کرد. نه‌یزانی بۆ وایکرد! له‌ پر بیده‌ستی خۆی ، به‌بینه‌وه‌ی سۆنگه‌که‌ی
بزانی ، به‌له‌زی هه‌لسایه‌وه‌و به‌ دوو دایکی که‌وت. گریانی ده‌هات، به‌لام
نه‌یده‌زانی بۆ نه‌ده‌گریا! که گه‌یشته ده‌ره‌وه گوندیکی چۆل و حۆلی
بینی. ده‌نگه ده‌نگیک له‌ دووره‌وه ده‌هات. که هه‌رچه‌نده‌ی کۆشای
نه‌یزانی له‌ چ لایه‌که‌وه‌یه. دایکی خه‌ریک بوو له‌به‌ر چاوان بزر ده‌بوو.
زیاتر هه‌ستی به‌ ترس کرد. تا هه‌یز له‌قاچیی دابوو غاریدا، له‌ دوا‌ی

دایکی گه‌یشته ناو ئاپۆره‌که. نه‌یده‌زانی باسی چیده‌که‌ن. نه‌یده‌زانی ئەو هه‌موو خه‌لکه‌یان بۆ کۆکردۆته‌وه. به‌ ترس و سه‌رسامییه‌وه له‌و چه‌کدارانه راده‌ما که چوار ده‌وریان گرتبوون. ناوه ناوه به‌ پانه‌دزی سه‌یری ئەو چه‌کدارانه‌ی ده‌کرد که له‌ دووره‌وه وه‌ستا بوون و لییان ورد ده‌بووه‌وه، ئە‌گه‌رچی قه‌ت نه‌یدیبوون. نه‌یده‌زانی بۆ لییان ده‌ترسا. له‌وه ده‌ترسا، له‌ دواوه گولله‌یه‌کی لیبدەن! یاخود قۆنداخه تهنگیکی لیبدەن! ترسه‌که‌ی زیاتر بوو، به‌ هیواشی هه‌لسایه‌وه ، چلمی شو‌رپبووه‌وه رانه‌ده‌وه‌ستا! لچکی کورته‌که‌که‌ی له‌ زاری نابوو له‌ نیو خه‌لکه‌که ده‌گه‌را، که دایکی دۆزیه‌وه له‌سه‌رخۆ بۆ لای خشی. خۆی خسته بن‌که‌واکه‌ی و به‌ توندی خۆی به‌ لاقه‌کانیه‌وه نووساند!

ده‌م و چاوی هه‌لگۆفت و ته‌ماشای هه‌لۆی کرد. له‌سه‌ره‌خۆ هه‌لسایه‌وه‌و چوو ده‌ره‌وه. هه‌موو ته‌ماشایان کرد. حاجی به‌ بنی چاوی ته‌ماشای کوره‌که‌ی کرد. ئە‌ویش هه‌لسایه‌وه‌و له‌ دوا‌ی ئەو چوو ده‌ره‌وه.

-چۆنه‌ وا به‌ بیده‌نگی هاتیه‌ ده‌ره‌وه؟

-ئ‌ه‌وه‌ی راستی بی‌ ئەو لاوکه‌ برینی کولاندمه‌وه ، زۆر شتی هینتایه‌وه

یادم!

... -!

ته‌خۆ ماوه‌یه‌ک ته‌ماشای هه‌لۆی کرد:

-دەزانی ناشیپ چاوه‌پری بکەم. لە ماله‌وه چاوه‌پری من دەکن و
لەسەر ئاوو ئاورن. نابى ئاوا بیباکانه لیڤه پالقه‌دهم. پیویسته
بەزوتترین کات هۆمەر بیینم! دلّم زۆر تەنگه زۆر بیرورام لە مەژیدایه.
حەز دەکەم کوتایی بەم هەموو لیكدانه‌وه‌یه بهینم و بگەمە ئەنجام. تکا
دەکەم ئەگەر تۆ ئاماده‌نی ، واچاکه ریگه‌ی من بدەى برۆم، دەترسم تۆ
کاری خۆت هەبى!

هەلۆ گرژیه‌وه:

-نا مەترسه ... من هیچ کاریکم نییه. ئەم‌پۆ ئارام بگره به‌یانی به‌یه‌که‌وه
دەچین. به‌پای من وا باشت‌ره، حەز ناکەم بە تەنیا برۆی. من بە تەواوی
شاره‌زای ئەو ناوهم. هیچ دلّ لە دلّ مەدە تا دەستت نەخەمە نیو دەستی
هۆمەر بە تەنیا جیّت ناهیلّم. ئەو کاتەش بە ئارەزووی خۆت بکە، حەز
دەکەم ئەگەر بریه‌ی چەک هەلگرتندا ئەوه لەگەلّ من بى. دلّنیابە
هۆمەریش ئەمەى لە دلگران نابى! هەر چۆنیکى بى ئارەزووی خۆتە،
حەز ناکەم زۆرت لى بکەم"

-با بزانی چۆن دەبى !

-وا دیاره لە ژووره‌وه بیزار بووی، برۆ بابەیه‌که‌وه پیاسه‌یه‌کی نیو
گوندى بکەین.

بە جووته بۆ نیو گوندى وه‌پیکه‌وتن، بەدەم رویشتنه‌وه تەحۆ لە
دیمنه‌کانى دەوروبه‌رى راده‌ماو له‌به‌ر خۆی داخوات:

-گوندهكەى ئىمەش ئىوھابوو، ئىوھا خنجىلانە بوو. ئىوھا سەوزو قەشەنگ بوو. لەوانەيە بىنىبىت. بەلام بىگومان بە خاپوور كراوى و بە كەلاوھىي! چونكى هيشتا ئاوەدان نەكراووتەوہ. نازانم... هيندەى من ئاگاداربم ئاوەدان نەكراووتەوہ، ئاى كە گوندىكى خۆش بوو. بە حەساوھىي تىايدا دەژياین. من ئەو شتانەم دىتە بىرو نايە، لام لە خەون دەچى زياتر لە راستەقىنە! هيندەى دىتە يادم ئاوا بوو. تا رۆژيكيان ئەو كارەساتە روويدا. تا رۆژيكيان ئەو درندانە هاتن و ئاوايان ليكرد. داروباريان ئاورتيبەردا، خانووەكانيان ليirmanدين. تەنانەت كانياوھكانيشيان تەقاندەوہ! راستە تۆ ماوھىيەكى زۆرە لە دەرەوھىي و زۆر شتت ديوہ. بەلام دلنيام كە وەكو من ھەستت بريندار نەكراوہ، دەزانی چيان لە ئىمە كرد. چيان لەو گوندى جوان و قەشەنگانە كرد. مەگەر خوا ھەر خۆى بزانی!.

-زۆرم ديوہ، زۆرىشم ژنەوتووہ. ھەر ئەوھشە وای ليكردووم چەك ھەلگرم. دلنيام تۆش چەك ھەلدەگري! ئەوھى ئەو ھەموو شتانەى لە نيو دلدايى. ئەوھى ئەو ھەموو ئازارەى دييى. ئەوھى ئەو ھەموو زەبرو زەنگەى بەركەوتبى. ھەرگيز ناتوانى دەستەوہستان دانيشى، ناتوانى وەك بىنەريك بمىنيتەوہ. وەرە كورى چابەو لەگەل من بمىنەوہ. بە جووتە كارى وادەكەين كەس پىي نەكرايى! دەستى وا لە دوژمن دەوھشينيەن لە خەونيشا پىي نەكەوتبى! بە ئارەزووى خۆشت بكە، هيندە دەلیم ئەوھى ئەو ھەموو شتەى لە دلدايى ھەرگيز ناتوانى دەستەوہستان دانيشى! ئەوھى گوندىكەى لەبەر زەقەى چاوانى ئاور

تیبەردرابی ، ھەرگیز ناتوانی ئاوا دابنیشی. ئارەزووی خۆتە... بەلام
دلنیاش بە ھۆمەریش ریگەت لیناگری... ئارەزووی خۆشتە.

-بیگومان ناشیم ئیوھا دانیشم، چۆن دەتوانم ئای... خۆت بلی چۆن
دەتوانم؟ خۆت گوتهنی، ئەوەی لە ئاخ و واری خۆی دەرکراپی ، ئەوەی
لە بەرزەقەیی چاوانی رەزو باخیان ئاور تیبەردابی و گوندیان خاپوور
کردبی. چۆن دەتوانی دەستەوہستان دانیشی! ئەوەی نەختی زاخی
ھەبی، ئەوەی رەھتیەکی مروڤایەتی و پیاوہتی لە لەشیدا ھەبی، چۆن
دەتوانی دەستەوہستان دانیشی. بەلام تکا دەکەم لەزیم لیمەکە. ئەوہندە
بزانی ئەو کارەم لەشەکری پیخۆشتەرە، وەلی ھەتاوہکونی ھۆمەری
نەبینم ناتوانم ھەریی ھیچت پییدەم. با جاری ھۆمەر بینم، ئەی
وانییە... بەپای توش واباشتر نییە! ھەر لەبەر ئەوەیە حەز دەکەم زوو
بیبینم .

-خەمت نەبی، بەیانی زوو بەیەکەوہ دەردەچین. وەکو ھەریم پیدای تا
دەستت لە نیو دەستی ھۆمەر نەنیم جیتناھیلم. راست دەکەیی، مروڤ
پیویستە ئامۆژگاری لە خۆی گەورەتر وەرگریت.

-راستت پی یەژم، بارەکەیی ئیمە ئیوھایە. وەکو گوتم لە مالەوہ
کۆمەلیک خیزان چاوەرپی دەکەن ھەوالی ھۆمەریان بۆ بەرمەوہ. ئەگەر
ھەر خۆم بە تەنیا بوومیە، ئەو ھەموو بینەو بەردەیی گەرەک نەبوو.
دۆزەکە لەبەرچاوی روونەو پیویست بە بیرکردنەوہ ناکا. ئەوہ دۆژمنەو
بەرانبەرت وەستاوہ، سیرەیی لیت گرتووەو ھەولی لە ناو بردنت دەدا.

جا چى دەكەي و چۆن رەفتار دەكەي، پېئويست بەبىرکردنەوہ ناکا!
دەكرىت چاوەرۋان بى ھەتاوہكونى تەقەت لىدەكاتو فراقت لەبەر
دەبرى؟! بىگومان نا... دەبى دەستوہكەرى بكەيت و بەرەنگارى بىەوہ،
بەرگرى لە مانەوہ و بوونى خۆت بكەي ، بەرگرى لە ناموس و خاك و
گوندى خۆت بكەي. خۆت بللى ئەمە بىرکردنەوہى دەوى؟ وەكو گوتم
وازەكەي ئىمە ئىوھايە، دەبى ھۆمەر ببىنم! بزنام چى لەو خىزانە بكەين،
ھەلدەستن و دادەنىشن داواى گەرانەوہ دەكەن! بەتايبەتى داىكم. ھەركە
بزرت كرد، لە پەسىوئى دانىشتووەو دەگرى! كە سۆنگەكەي لىدەپرسى،
وہرامت دەداتەوہو پىت يەژى: كورم دەترسم بمرم و چاوم بە
گوندەكەم نەكەوئتەوہ. دەترسم لە نامۆبى بمرم و جارىكى تر ئەو
شويئە نەبىنمەوہ كە تيايدا لە داىك بووم. دەللىم بابگەرپىنەوہ ... بچىنە
كونە شاخان بژىن لىرە باشترە. ئەگەر گوندەكەيان ئاور تىبەردابن با
سەر لە نوئى ئاوەدانى بكەينەوہ. سەرسام دەبم و نازانم چى وەرام
بدەمەوہ. بۆيە دەبى چارەيەك بۆ ئەوانىش بدۆزىنەوہ. تو دەزانى لە ژىر
سايەي ئەو دىردانە مروؤف تاوئى لە ژيانى خۆى دلنيا نىيە. ھەمىشە بىر
لەوہ دەكەيتەوہ كەي پەل بەستت دەكەن و شوون بزرت دەكەن. ئەوانە
سل لە ھىچ ناكەنەوہ ، ژن و ئافرەت و مندال نانسەن. لەبەر ئەوہ
پېئويستە چارەيەكيان بۆ بدۆزىنەوہ. ئەدى برام ... بۆيە وا بە پەرۆشم
بۆ ببىنى ھۆمەر. ھەردەبى ببىنم. تا ئەو كاتەي تۆم نەبىنى دلنيا
نەبووم ماوہ. كاكى خۆم ... قسە زۆر دەكرىت و مروؤف نازانى بە چى
باوەر بكا. ھەنوگە تا بە چاوى خۆم نەبىنم ھەرگىز باوەرەم نايئ. ئەگەر
تو لە گوئشەيەك سەيرى دۆزەكە دەكەي ئەوا من لە چەند گوئشەيەكەوہ

دهیبینم. ئەگەر کارەکه هەر دەست دانە چەک و تەقەکردن بێ لە دوژمن، ئەو چەندین سالە ئەو شتە دەکریت و تائێستاش هیچ بە هیچ نەکراوە، دۆزەکه لەو گەورەترە! پێویستی بەبیرکردنەوەیەکی زۆر هەیە. جاری لیم گەڕی با هۆمەر ببینم ، ئەوسا هەموو شتیک روون دەبیتەوه!

وادیاربوو گلیهکانی زۆریان کار لە هەلۆ کرد، بۆیە هیدم گربوو چاوهکانی لە مۆلەق وەستابوون. ئەو کورە شپۆ شۆرۆ مێردمنداڵەیی چەند چرکەیهک لەمەوبەر دەیبینی. لەبەرچاوی گۆراو شیوێهەکی تری وەرگرت! زۆر زیرەکتر بوو لەوێ ئەو بۆی دەچوو. بۆیە نەیزانی چ بیژی و چی وەرەم بداتەوه!

تەحۆش درێژەیی پێداو بەردەوام بوو.

-ئەدی کاکێ خۆم، وەکو خۆت گوتت، ئەگەر یەکیک لەبەرزەقەیی چاوانی ئاوریان لە گوندەکەیی بەردا. زارۆیەکانی گوندەکەیی ئاوارەو پەرەگەندە کرد، تەنانت بەزەبیان بە پەڕندەو بالدارەکانیش نەیهتەوهو تەقەیان لیکرد! ئەوێ ئەو هەموو شتەیی لەبەرچاوی روویدابن ، لە دەست دانە چەک و تۆلەکردنەوه چ ریگەیی تر هەیه بیگریتە بەر؟! لە خەبات و بەرەنگاربوونەوه زیتەر چ کاریکی تر بە کەلکی ئەو دی؟! خۆ من ئەو شتانه دەزانم. بەلام نامەوئ هەر وه لە خۆرا ... گوللە بەتاریکیه وه وەبنیم و مل لە چیا بنیم. دەست دانە چەکیش وەکو یەژن پێویستی بە بیرکردنەوه هەیه، بەر لەوێ چەک هەلگری پێویستە زۆر

شت ههيه له دەر وونی خۆت يهک لا تکر ديبته وه. من دهزانم ئەو ريگهيه
 هي منه، چ ئەمڕۆ بي چ سبهی، هەر دهبي بيگرمه بهر! ئەي ئەگەر من
 وانهکه م و تو وانهکهی، چۆن ئەم گهله دهرباز دهبي، چۆن دهتوانين
 پهردهی ديلي له سهەرچاو رامالين و تير به چاوان، به ئاره زووی خۆمان
 له خۆری سهههستی رامينين! من يهکه م جار ... نهک من ... تهنا نهت
 هۆمه ريش. بهلئ هۆمه ريش! ئەو هۆمه رهی وهکو خۆت دهلئ کس نييه
 نيوبانگی نهژنه وتبي! زۆر جارن ههولمداوه وهکو ئەو بکه م. بهلام که
 ورد ده بهمه وهو سهير دهکه م، دۆزه که زۆر له وه گه وره تره. هۆمه ر که
 يهکه م جار هاته دهره وه هه موو هۆيه کی ئەوه بوو ئيمه بگه ري نيته وه.
 بهلام که هاته دهره وه ئەوهی له يادی نه ما ئەو شته بوو! ئەمه ش
 سۆنگه کهی ئەوه بوو له رۆچنه يه کی گه وره تره وه دۆزه کهی بينی!
 منيش هه روا ... منيش هه روا هه موو ليکدانه وه يه ک و بيرکردنه وه يه کم
 بۆ ئەوه بوو ري و شوينيک بدۆزمه وه. خيزانه که م دهرباز بکه م و
 گونده که مان ئاوه دان بکه ينه وه. وامده زانی ئەگەر ئەو کاره م کرد ئەوا
 هه موو شتيک ديماهی ديت و به ئامانج دهگه م. بهلام که سهير دهکه م
 ئەو کاره ته نيا ههنگاويکی بچووکه، زۆران که سی تر هه ن
 ده چه وسينه وهو که وتونه ته بن نيري زۆرداری. زۆر گوندي تر هه يه
 وهکو ئيمه ی به سه ر هاتوه، دوژمنيش تا ئيستاش به رده وامه له
 کاره کهی، ده ست ناپاري زي و ئەوه ی پي بکري ده يکا. ئەدی ... کاکي
 خۆم. هه لۆ ... شته که زۆر له وه گه وره تره. لي م گه ري جاري با هۆمه ري
 بينم. ئەوسا ده توانم پيت يه ژم چيده که م! .

تەخۆ لەسەرەووە بەم کۆلۆجە داخاوت، لە ناخیشەووە نەختی دەسەنگریەووە. دەنگیک لە قولایی ناخی سەری بەرز دەکردهووە. وەك چەرە دوکەلیک بۆ ئاسمان هەلەدەزنا!

" چۆن دەتوانم سەربەخۆ وابکەم. ئەى ئەگەر هۆمەر راى لەسەر نەبوو! خۆ هیشتا تامى زارى ئەوم وەرنەگرتوو. نازانم چ پڕۆژەیهکی لەمەژیدایەو چۆن بێردەکاتتەو. بێگومان دەبى گوێی بۆ رادێرم . بەر لە هەموو شتیک ئەو برای گەورەى منە، پاشان ئەو لە من زیاتر دنیای دیو. ئەو قازانەى من خەریکە سەرى لەسەر هەلەدەمەووە ئەو تیايدا کولاو! لە نزیکەووە ئاگادارى هەموو شتیکە. بۆیە پێویستە چيگوت وابکەم. چۆن دەشى لە ئیستاووە هەرى بە هەلۆ بدەم و یەژم وادەکەم و واناکەم، باشتەر وایە هیچ هەرییەکی پى نەدەم!"

هەردەنگیکى تر لە ناخی خۆیدا وەرانی دایەووە:

" ئا... ئەى چۆن. دواى ئەوەى هۆمەرت بىنى دەتوانى بریەیهک بەدەیت و بگەیتە ئەنجامیک. بە گوێرەى مەژى و بێرکردنەوەى خۆت، چۆنت لە کن راستە ئیوها بکەى. ئەگەرچی هۆمەر برای گەورەتەو پێویستە راى وەرگرى، بەلام تۆ بستمە مندالیک نى و چاوت دەبىنى! بۆت هەیه بېرکەیتەووە و چۆنت پێراستە وابکەى. لەوانەیه ئەو هەلەبى، چى تیايه؟! زۆر کەس هەن خۆیان لە پیناو شتیک بەکوشت دەدەن تێینەگەیشتون و نازانن چیه! لەوانەیه ئەگەر تى گەیشتبوان نەك خۆیان لە پیناو بەکوشت نەدەدا. بەلكو دەبوونە گەورەترین دوژمنیشى ... ! بەلام نا ...

هۆمەر لەو جۆرانە نییە، دڵنیام هەموو شتیک تیگەیشتوو. زۆر بە چاکیش تیگەیشتوو. ئەگەر بەرایشی تێنەگەیشتبی، هەنوکە بە تەواوی تیا قال بۆتەوه"

لەگەڵ ئەو ترسیک دلی گرتەوه! بێدەنگ بوو، نیو نیگایەکی ئاراستەیی هەلۆ کرد، کە بە بایەخەوه گوئی بۆ رادیرابو چاوەروانی پەیفینی ئەو بوو.

-ئەدی... کاکی خۆم هەلۆ. شتەکە لای من لەو گەورەترە. ئەگەر هەر دەست دانە چەک و گوللە بە دوژمن وەنان بی. ئەوا سەدان سالا ئەو کارە دووبارە دەبیتەوه، هەر نەوێهەک هاتوو بەشی خۆی و زیاتریش گوللەیی بە دوژمن ناوه. کەچی تاوێکو ئیستاش هیچ بە هیچ نەکراوه!

تەخۆ خۆشی لە خۆی سەرسام ببوو! زۆر شتی وایدەگوت کە هەر خۆی زۆر جارێ گالتهی پێدەهات! نەیدەزانی ئەو پەیفانە لە کوی دەهاتن! دڵنیابوو کەوا لە زاری ئەو دەردەچن، بەلام دڵنی نەبوو لە کوی بیە، یاخود لە کوی فیر بووه. زۆر جارێ کە ئەو باسە دەهاتە گۆرێ. دایکی هەلیدەدایەوه بە بایەخەوه دەگوت:

" کورم نالیم دەست دانە چەک باش نییە. بەلکو پێویستە چەک هەلگرن. خۆت ئاگات لیبوو کە هۆمەر رویشت چیم پێگوت. بەو گویانەیی خۆت نەتزنەوت؟! گۆتم کورم... هۆمەر... دەست دانە چەک بۆ تو باشترە، بڕۆ خەمی ئیمەت نەبی. خوا لەسەر سەرانیو دەمانبێنی! بڕۆ... بە دەستی خۆت نەبی خۆرشتی لەشت داناکەوی. ئەگەر تو دەست نەدەیتە

چەك و بەرەنگارى ئەو دوژمنە زۆردارە نەببەو، تاماوين ھەر لىرە دەمىننەو. تاماوين دەبى ھەر ئاخ بەبادەين و شەق لە ئەژنومان بەدەين! دەبى بلىن ئاخ گوندە شىرىنەكەمان ئاخ ... ئاخ ... وارى باب و باپيران ئاخ، كورپى خۆم ... تۆ خۆت گویت لىبوو. ئەمانەم ھەموو بە ھۆمەر گوت. بۆيە ئەو كۆنە كايەش بەبادەكەمەو ھەتاوہكونى نەيەژى دايكى من ترسنۆكە. ئەو گليە بۆ ئەو دەكات تا من فرىو بداو لەو ريگايەم پەژيوان بكاتەو. نا كورپى خۆم نا. بەلام يەك شت ھەيە گەرەكمە پىت يەژم. يەك تاقە شت ، لەوہتەى خۆم ديوہ ئەو ھەرايە ھەر لە ئارادايە. ھىشتا مالت ئاوہدان نەكردۆتەو ھەمدىس خاپوورى دەكەنەو. دوژمنىك دەروا يەكيكى درندەتر جيگەى دەگرىتەو. لەوہتەى وەبىرم دى ... ئيوھايە. كەچى ھىچىش بە ھىچ نەكراوہ، سەرم لىدەرناچى. دەبى نەينىك لەو دۆزەدا ھەبى. ئەگينا بۆ دەبى وابى؟! كورپى خۆم پىويستە بە چاكي بىربكەيتەوہ ."

بىرى كەوتەوہ كە رابوى دايكى بوو بەو شىوہيە داخاوت، ھەر ئەو گليانەش بوو كاتى خوى گالتەى پىدەھات. ئەوہى لاي ئەو دوور بوو رىي تىنەدەچوو، ئەوہ بوو ئەو گليانە كارى لىبكەن، ئەگەرچى دايكى سەد سويند و قورئانى بۆ دەخوارد كە مەبەستى پەژيوان كردنەوہى ئەو نىيە. ئەو ھەرواى تىدەگەيشت! وايدەزانى بۆ ئەوہى بوو ساردى بكاتەوہ لەو ريگايەى لەسەرى بوو. بەلام خۆ ھىچ ريگايەك نەبوو ئەو لەسەرى بپروا ! نە تىكەل بە ھىچ لايەنىك ببوو نە كەسىكىش داواى لىكردبوو، ھەر لە خت و خۆرايى واى دەھاتە بەرچاوا! لەو ئاخاوتنەى

خۆيدا زۆر شتى بۇ دەرکەوت! يەكەميان ئەوہ بوو کہ زۆر شت ھەيە
ھەرچەندە گالئەت پيڭدى و بە ھەندى ھەلناگرى. بيئەوہى ھەست بەكى
،كارى خۆى دەكاتو سوچيک لە دلت داگير دەكات. لە کاتيکى وا
دەريدەبىرى، کہ خۆشت ھەستى پيئاکەى!؟

کاتيک لە وشەکان ورد دەبووہوہ راست و دروست بوون. نەيدەزانى
چۆن کاتى خۆى گالئەى پيڭدەھات. کاتى خۆى چى... ھەر ماوہيەكى
کہم بەر لەوکاتە ، بگرە چەند رۆژيک بەر لەوکاتە. ئەو دەمەى ھيشتا
نەيدەزانى دەچيئە سۆراخى براکەى. ئەو دەمەى ھيشتا ئەو گەشتەى لە
ئەنديشەدا نەبوو. ھيشتا ئەو ھەلۆيەشى نەناسيوو. کہ ھەنوکہ ھيئدەى
لەگەل تەبايەو بەبراى پيشتى حسيو دەكات.

"کورپى خۆم ئەوہ دنيايە. ئەوہى ئەمپۆ لات راستە بەيانى دەبيئە
ھەلەيەكى زل و گالئەت پيڭديت! لەوانەيە لات شوورەيى بى کہ تۆ رۆژى
لەرۆژان واتگوتووہ! تۆ ھيشتا مندالى و سەرەدەرى ليئەرناکەى، بە
چاويکى ساويلکەوہ سەيرى زۆر شت دەکەى. ئاگام ليئە زۆر شتان بە
سەوزى دەبيئى لە کاتيکدا رەش رەشە! دەزانم چەندەت لە دلگراڤە کہ
پيئ يەژم مندالى! مەبەستم ئەوہ نبيە بترەنجيئم و زامدارت بەکم،
ھەموو مەبەستيکم ئەوہيە چاوت بکريئەوہو دنياى بيئى، بە دوو گليان
وہسەمانەکەوى، کورپى خۆم تۆ ھيشتا مندالى و سەرت لە زۆر شتان
دەرنانچى! لە باسى وا قسە لە قسەى پيريکى وەکو من مەکە. چوار بە
قەدەر تۆ دنياى ديوہ، وامەزانە گەمژەل و کۆلەوارم و لە ھيچ تيناگەم. نا
کورپى خۆم نا ... ئەو سەرەم لەبەر ھەتاوى سپى نەکردووہ، گەپراومەو

دنيام ديوه! زۆرم نسكو ديوهو گهلى جاران تووشى خهفه تخانى و مالوئيرانى بوويمه. كه به تهنيا بهسه بو ئه وهى فيرى زور شتى كردبم. گوئيريز به گوئيريزتاتى خوئى ... ئه گهر زهختهى ليدهى، واگا دئ و روو وهرده چه رخيئى، به تيله چاويك سهيرت دهكاتو بيرى دهكاتتوه! ئه گهر بو بلوى له وانهيه لووشكهيه كيشت ليدبا. ئه دى كورى خوئم ... ئه گهر گوئيريز بوومايه ههرده بوو سهري بله قينم و نيگايهك ئاراستهى دهو روبه ر بكم، بزنام سوئنگهى چييه وام به سه رها تووه. بوچى هه ميشه بهشى ئيمه دهر به دهرى و په راگه نده ييه؟ تو هيشتا مندالى و سه رت له زور شت دهر ناچئ! چهند جاران خوئم له كن راست بووهو پاشان گالته م به خوئم هاتووه!"

هه لئو كه ته ماشاى هاوه له كهى كردو زانى بينده نكيه كهى دريژهى كيشا. به جو ره ده ولاچكه كردنيكه وه گوتى:

-كاكى خوئم ته خوئ... به ئاره زوى خوئ بكه. چونت لا راسته ئيوها بكه. نه كهس په لى گرتووى و نه كه سيش زورت ليدهكات!

خهريك بوو زياتر دريژهى پيدا كه هوگر له دووره وه وهديار كهوت، يه كسه ر باسه كهى گوپى و به پيكنه نينيكه وه گوتى:

-ئه وهش مام هوگر!

ته خو به سه رساميه وه رووى وهر چه رخاندا، له كورپيژگه يه كى هه شت نو سالان به ولاوه كهسى ترى به دى نه كرد. به بزده يه كه وه پرسى:

-کوا ... !؟

-ئەوئتا ... ئەى نايىنى؟!؟

تەخۆ بواری پرسىارىكى ترى نەما ، ھۆگر گەيشتە لايان. ھەر لە دوورەوہ بەرووی ھەلۆ پيئەكەنى و بەچاويكى نەناس و پىر لە پرسىارەوہ لە تەخۆ رادەما. بەشەرمىكەوہ تەوقەى لەگەل ھەلۆ كر، ئەوئش تەخۆى پيئاساندو داواى كر تەوقەيەكى لەگەل بكا، بەشەرمىكى زياترەوہ داخوازىەكەى بەجئئنا.

-بۆ كوئ دەچى... چۆنە نەچوويە بەر مەرى؟!؟

-ئەمىرۆ ئۆرەى من نەبوو!

-كى لە مالەوہ بوو؟

--ھەموومان، باوكم ... دايكم ... ھەموومان!

--دەباشە، داوى دەچىەوہ مال وانىيە؟.

-با ... !

-من بەيانى دەپۆمەوہ. ئىوارە ئەگەر پيئم كرا سەرىك لە باوكت دەدەم!
بەلام تۆ ھەر سلاوى لىبكە. نەوہك پيئم نەكرئ بيئم بۆ لاي... باشە !؟

كە ھۆگر خواحافىزى كر دو لىيان دووركەوتەوہ. تەخۆ چەند پرسىارىكى پىر گومانى لىكر ئەوئش بەبزەيەكەوہ، كە بە روونى واتاى شتىكى

دەگەياند، وەرامل دايەوہ. كە تەخو ھەرگيز دلئ ئاوى پينەخواردەوہ و باوہرى نەھات. لەگەل ئەوہش چيتر پرسيارى نەكرد!

دواى ئەوہى نانى نيوہرؤيان خوارد، نەختئ ھەسانەوہ، گەرمايەكە نەختئ شكا. ئەوسا ھەلو روى لە ميوانەكەى كرد:

-ئەوہ مالئ خوتە، من دەرؤم نەختئ كارم ھەيە، دواى كەميكى تر ديمەوہ، مەترسە گيرؤ نابم. ئەگەر ھەزىش دەكەى لەگەلم وەرە، ھەرچەندە تو ماندووى و ھەز دەكەم ھەسنيتەوہ! ليرە بو خوت ھەسنيوہ باشترە، گيرؤ نابم، زؤرم پيناچئ و ھەنوكة دەزورمەوہ...!

تەخو كە بيري كردهوہ پيئ جوان نەبوو بە تەنيا لە مال بمينيئتەوہ.

-نا قەينا ... منيش ديمە دەرەوہ. ھەست بە ماندوو بوون ناكەم!

ھەلو ناوہ ناوہ بە بنى چاوى سەيرى ھاوہلەكەى دەركدو لە دلئ خوى دەيگوت:

"تووشى چى بووم! ئەگەر بەفرين ئەوہ ببينئ لەوانەيە بگەيدى و بە شتيكى ترى تيبگا! ئيمە بەلنمان داوہ كە شتەكە نيھنى بئ و كەس نەيزانى، چى بكەم باشە؟! تووشى چيبووم! پيوستە ريگايەك بدؤزمەوہ و خؤم لەو تەنگاويە دەر باز بكەم ... چيبكەم باشە! بەلام كئ دەلئ بەفرين دئ. كئ دەلئ ھؤگر چۆتە مالەوہش! سەيرە... ياخوا ھەر نەيە باشترە... دەرترم بەشتيكي ترى تيبگا... تووشى چيبووم!"

لە ھەمان كاتدا ويستى دلئ خوى بداتەوہ.

"چون نهيه باشتهره؟! چهند گوندان دهبري بو ئهوهي چاوت پيي بكهوي، ههنوكهش خوژگه دهخوازي نهيه! ئهي باشه چون دهگهريتهوه؟ قاچهكانت چون ريگه دهگرن! نا ... باشتهر وايه ريگايهك بدوزيتهوه خوت لهو تهنگاويه دهرباز بكهوي، ههر دهبي بيبيني. ژياني تو لهسهر كلكي كهلهبابدايهوه ههر گلوريتهوه گلور دهبي، كي دهلي جاريكي تر دهبينيهوه!؟"

"منيش سهيرم ... كي دهلي دي ... كي دهلي هوگر له مالهوه باسي كر دووه! سهيره ... كي دهلي لهو نيھنييه گهيشتووه، با... لهو بارهيهوه دلنيام تيگهيشتووه. ئهوه يهكهه جار نييه!"

ههستي به دل لهرزينيك كرد. تاسابوو نهيدهزاني چي بكا:

-كاك ههلوو... بير له چيدهكهيتهوه؟! ئهوه تاويكه دهروين تاقه پهيوكت نهدركاند. دهلي شتيك له ئارادا ههيه، دهلي شتيك بيرى خهريك كر دووي؟ بيژه ... كاكي خوّم ههرچييهك ههيه مهترسهو بيدركينه. شهرم له هيچ مهكه! ئيمه تازه بووين به برا، دلنيابه ئامادهم به ههموو شيويهك يارمهتيت بدهم. نهلي ميوانه و باتووشي سهخلهتي نهكهه ... نا ... كاكي خوّم نا ... وابير مهكهوه. دلنيابه ئامادهم به ههموو شيويهك يارمهتيت بدهم، ئهگهر برواشت نايي ، بيدركينه ئهوسا راستيهكهت بو دهردهكهوي ... ئيمه تازه بووين به برا.

-برا گورهی منی، هیچ له ئارادا نییه. چ شتیکی واش نییه بیرى پیوه
خهریک بکهه. ئهگهه هر شتیکیش هه بی یارمه تی گهرهک بی. ئهوا
بیگومان تو برای منی و شهرم ناکهه.

-ئاره زووی خۆته... ئهگهه هه زناکهی مهیدرکینه. زۆرت لیناکهه،
ئاره زووی خۆته! گرنگ ئه وهیه ئامادهه و به هه موو شیوهیهک
یارمه تیت دهدهه.

دوای ئه وهی تاویکی تر به بیدهنگی رویشتن، هه لۆ هه لوهستهیهکی
کردو ته ماشایهکی هاوه له کهی کرد. ویستی شتیکی بلی، که چی نه یزانی
چیبلی. هه ناسهیهکی قوولی هه لکیشاو دهستی به رویشتن کردهوه.

-چییه دهلی گهرهکته شتیکی یهژی! تکا دهکهه شهرم مهکه. هه رچییهک
ههیه بی پیچ و په نا بیدرکینه. ئهگهه هوئی ئه و دلتهنگیهت منم. دلنیا به
نه دلگیر دههه و نه هیچ، زۆریشم لا خۆش ده بی!

دهویست زیاتر دریژه پیندا که هه لۆ زریزه په یقهکانی قرتاندو به
گرژینه وهیه که وه گوتی:

-کی دهلی دلتهنگهه؟! تو بیژه بو وایر دهکه یته وه! چ ئهگه ریک وای
لیکردی واتییگهی که من دل تهنگهه؟

به دههه ئاخواتنه وه گه یشتنه کن به ردیکی گورهه، هه لۆ به بزیه که وه
دریژهی پیندا.

-دەزانی چییە؟! تۆ ئالیرە دانیشە هەنوکە دیمەو، ئەگەر تۆزیکیش
گیرووبوم دل له دل مەدە. چاوەروان بە، نەکە ی بیزووی ها... هەنوکە
دەگەریمەو.

-باشە... بفرمە. بەلام تکا دەکەم گیرۆ نەبی، خۆتدەزانی هیچ شتیکی
له چاوەروانی کردن ناخۆشتر نییە!

-نا... مەترسە. هەر ئیستا دەگەریمەو!

هەلۆ کە دیمایە بەم رستەیه هینا، بە پەله بەسەر گردۆلکەکە ی پشت
بەردەکە هەلزانو و پاشان لەچاو بزربوو.

ئەو شوینە ی تەخۆ لێی دانیشت گەلیەک بوو بەسەر دۆلەکە ی دەروانی.
ماوہیەک خۆی بەسەیرکردنی دیمەنەکان خەریک کرد. بە وردییەو له
چیاہەکان راما. بە دلێکی پر ئەوینەوہ گوینی بۆ قاسپە ی کەو ئاوازی
شالوولان رادیرا. تەماشای ئەو بارگیرە ی کرد کە له خوارەوہ بەسەر
توولە رییەکە هەلدەزنا، بەرایی هیچ شتیکی لەدواوہ نەبینی. پاشان
بارگیرێکی تریشی وەدەرکەوت، ئەوجا له دواوہ ی ئەوان کابرایەکیش
دەرکەوت! تا نزیک نەکەوتەوہ نەیزانی چۆنەو تەمەنی له دەوروبەری
چەند سالیادیە. لەبەر ئەوہ ی کابرا خۆی بەشەدەہیەکی رەشی
خانەخانە ی سپی دەمامک دابوو، روخساری بە باشی نەدەبینی. کە
گەیشتە کنی ئەوجا زانی تەمەنی له دەوری سی تا سی و پینچ
سالیادیوو. زۆر چوست و چاپووک دیاربوو. کە گەیشتە لای

به بزده كه وه ماندوو نه بوونی لیکرد. دواى ئه وهى ته خو وه رامى دایه وه
کابرا هه روا به دهم رویشتنه وه پرسى:

--چونه وا به ته نیا لیږه دانیشتووی؟

--چى یه ژم... ئه وه دانیشتوومه!

کابرا پیکه نى و هیچ پرسىاریكى تری نه کرد. كه ته واویک دوورکه وته وه.
به دهنگیكى بهرز هاوارى کرد:

--برو مالى خوټ باشته. خه لک چاوى کراوته وه و لیږه هیچت
دهست ناکه وئ!

ته خو هوپه كى له خوږانى و له مهبه ستى کابرا نه گه یشت! به رایى هیچ
بایه خیکى به و گلیه نه دا، پاشان كه وته بیرکردنه وه، نه یزانی مهبه ستى
له و رسته یه چى بوو. هه مدیس ته ماشای دهو روبه رى خوى کرده وه،
کپ وخاموش بوو، سه یرى ئه و شوینه ی کرد كه هه لوى پیدا رویشت.
به هه مان شیوه خاموش بوو شوینه واری هیچ شتیک به دى نه ده کرا.
ترسیكى لینیشت! به گورجى هه لسا یه وه، هه مدیس له دووره وه
ته ماشای کردو به وردى چاوى به و ناوه گيږا. له دهنكى بالدارو هاژه ی
با دهنكى هیچى تر نه ده هات، ترسه كه ی زیتر بوو! چهنده نگاویكى بو
ئو شوینه نا كه هه لوى پیدا چوو. كه میك وه ستا. تووشى
دلله پراو کینه كى سهخت بوو!

"گوئی رادییره... کورپی خۆم، په یقه کانم به هه ند هه لگره. مه لئ نه زانه و چ له دنیایی نازانی! گالتهت به مهژی من نهیه. راسته نه زانم به لام دنیام زۆر دیوه. دنیام زۆر زۆر دیوه. گوئی بۆ دایکی خۆت رادییره. تو مندالی و له وانیه زوو فریو بخوی. ناگاداری خۆت به، دنیا به که گوراپوه و له کهس دلنیا مه به. زۆر کهس هیه له سه ره وه شه کره، چه ز ده که ی قوتی ده ی. که ته و اویش لئی نزیک ده بیته وه ژه قنه بووتیکه بۆ خوی! تو مندالی و هیشتا روژگار قالی نه کردوو یه تیه وه. وریا به، خوش باوه پرو ساویلکه مه به. پیاوی خه راوو چاو ساغ زۆرن، چه رامزاده و زۆل زۆرن. زۆر کهس هه ن تفیان له شیر ی دایکی خویان کردوو وه نان و نمه کی ئه و خاکه یان له یاد کردوو وه. دوور مه بیته ئه گه ر په ل به ستت بکه ن و بتده نه وه ده ست دوژمن! ئا ... کورپی خۆم... هیچ هیچ دوور مه بیته، ئه مپرو زۆر شتان ده که ن هه ربۆ ئه وه ی چه ند پوولیکیان بدهنی، هه ر بۆ ئه وه ی به روویان پیبکه نن. تو یه که م جار ه ده چیه شوینی و، چه نده ی وریابی و ناگاداری خۆت بی هیشتا هه ر که مه. یه کی کمان له کیس چوو ه بانه بیته دوو. بۆ ردینی ده چی با سمیلانیس له سه ر دانه نیی !

دلی کوت کوت، خیراتر که وته لیدان. هه ستی به په ستیه ک کردو ته نکه جواناو یکیشی له گه ل کرد. به هیواشی ده ستی به رز کرده وه و ته ویلی سریه وه. له سه ر به ردیک دانیشت. سه یریکی ئاسمان کردو هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشنا:

"دلنیام هه لۆ ئه و کاره ی له گه ل من ناکا، نا... نه خیر... گلپه کانی دایکم راست و دروستن. ئه مپرو مروی چرووک و بی فیه ت زۆرن. وه کو ئه و

گوتەنى زۆر كەس ھەن ھەموو شتىك دەكەن ھەر بۆ ئەوھى دوژمن بەروويان پىيكەنى! ئامادەن زۆر مال ويران بكەن و زۆر كەس سارد بكەنەو، ھەر بۆ ئەوھى باخەلى خويان گەرم بكەن ... بەلام ... نا... ھەرگىز ھەلۇ لەوانە نىيە. ھەرگىزىش نابى بەو شىوھىە بىرى لىيكەمەوھ"

ھەرچەندەى دلى خوى دەدايەو، ھەرگىز ئوقرەى نەدەگرت و ھەستى بە ئارامى نەدەكرد. رووى خوى وەرچەرخاندو سەيرى ھەمان شوينى كرددەو كە ھەلۇى پيادا رويشت. وەك خوى چۆل و خامۆش بوو. ھەلسايەو... نەيزانى بۆچى ھەلسايەو! ويستى دانىشيتەو. بەلام دانەنىشتەو، برىيەيدا تاسەرى گردەكە پروا!

"كە گوتى لىرە دانىشە ماناى ئەو نىيە من لە شوينەكەى خۆم نەبزووم، خۆ بەرد نىم. ئەگەر بمىينى بە جورىكى تر بىرى لىدەكاتتەو! ئەى چۆن، منىش زۆر سەيرم، مىشى دەكەمە گامىش. سەربەخۆ خۆم تووشى دوو دلى دەكەم. يانى چى ئەگەر چوويە سەر ئەو گردۆلكەيە، گوايا دنيا خەراو دەبى!؟"

ئەمجارەيان بى دوو دلى بەرەو سەر گردۆلكەكە ھەنگاوى نا. لەسەرەخۆ دەرويشت و قاچى لەزەوى دەخشانند. ئەمەش دەبوو ھوى پليشانەوھى ئەو گياو گولانەى دەكەوتنە بەرپىي. گەشتە سەرگردەكە، تەماشاي ئەودىوى كرد. نسيويكى سەخت بوو. يەكسەر واژى دەبوو ھو ھو ئەو ناوہ بەدار بەروو داپۆشرايوو. ھەستى بە گۆرانى ھەواكە كرد. تا چاوى برى دەكرد تەماشاي كرد، داربەدارى پشكنى.

نیگای له شوینیک راگرت که سهوزاییه که ی چرتربوو. زانی ئاوی لئییه!
 بیری له وه کرده وه بچی له سهر کانیه که دانیشی. به لام له وه ترسا هه لۆ
 نه بیینیته وه! نه ختی گرژی ه وه و گالته ی به و بیرکردنه وه ی هات. نه یزانی
 هه لۆ بو کوئ چوو. هیچ شوینه واریکی نه مابوو! خه ریک بوو ترسه که ی
 لیبیته راست و گومانه که ی لا پته وتر بی! له ولای سهوزاییه که وه، له
 شوینیکی نه ختیک دووره وه، شتیکی بیینی جولایه وه! هه رچه نده ی
 دهستی دایه به رچاوی و لئی ورد بووه وه، بوئ دهرنه که وت. چهند
 هه نگاویکی بو لای چه پ نا، هه تا وه کونی باشتر دهرکه وی. که شته که
 زیاتر جوولایه وه و جوانتر وه دهرکه وت، زانی ئافره ت بوو،
 باره داریکیشی له پشت کردبوو! دهرۆیشت و ناوه ناوه ئاوری له و
 شوینه دده دایه وه که لیوه ی دهرچوو. له هه مان شویندا شتیکی تر بزواو
 به ره و لای ئه وه ات. که لئی ورد بووه وه، هه لۆ بوو! بو ئه وه ی
 دوو چاری شه رمه نده یی نه بی، له سهر گرۆدلکه که گه رایه وه و له
 شوینه که ی خوئ دانیشته وه. که هه لۆ به دیارکه وته وه، هه لسا یه وه و
 به بزیه که وه پیشوازی کرد :

-خۆ زۆر گیرۆ نه بووم!

-نا ... نه خیر ...!

--تۆم بیینی له سهر گرده که به دیارکه وتی، گوتم له وانیه سه خله ت
 بووی. خیرا گه رامه وه!

!- ...

تەخۆ جگە لەوەی نیگایەکی پڕ پرسیاری ئاراستە کرد، هیچی دیکەى نەگوت ! هەلۆ شەرمیک دایگرت. هەرچەندە ویستی بەسەرخۆی نەهینى، تاوئى بێدەنگ مایەووە و مەقی نەکرد. بەلام پاشان وەك ئەوەى خۆى بۆ نەگیرابى، یاخود نەیتوانیبى بەرگەى ئەو نیگایە بگرى و تاسەر بەبێدەنگى بمینتەو، وەك فیشكە شینتە تەقیەو:

-كاكى خۆم تەخۆ... گوى بگرە! زۆر شت هەیه ناكرى بگوترى، حەز ناكەم هیچت لیبشارمەو، بەلام زۆر شت هەیه ناكوترى! تكا دەكەم بە هەلە تيمەگە! هەرىم داوہ هیچ نەدرکينم ، لەگەل ئەوہش لە كن توى دەدرکينم! جا خۆت و شيرى خۆت. تازە ناشيم بێدەنگ بم و دەترسم بەلەگوينىكى ترى تينگەى. بۆيە هەر دەبى بۆتى باس بكەم، ئەگەرچى هيجيش نيبە، شتىكى زۆر سادەو ئاساييە، بەلام وەكو گوتم تازە هەر دەبى بیدرکينم! ئەوەى راستى بى خۆم لەياد کردبوو. كە تۆم لەسەر گردهكە بينى تەماشای لای ئيمەت دەکرد. وەك ئەوەى لە خەويكى خۆش واگهااتم و ابوو. نازانم تۆش وات بەسەر هاتووہ يانا... بەلام من ئيوهام... بەدەست خۆم نيبە!

هەلۆ بەلەزى داخاوت و ئاگای لە خۆى نەبوو. ئەوەى تەخۆى سەرسام کرد ،گومانەكەى لەجیگەى خۆى بوو، زیاتر دووچارى شەرمەندەبى بوو. هەولیدا هەرچۆنىك بى خۆى لەو هەلوێستە دەرباز بکا. چاوى دانەواند، وەك ئەوەى بیهوى تەماشای ژیر قاچى خۆى بکا، بەنەرمى و لەبەرخۆى گوتى:

-بۆ واسه خهلت بووی... کاکي خۆم... بۆ واسه خهلت بووی. من تیناگه م! گهره کته باسی چيکه ی. راست یه ژي زور شت هه یه ناگوتري، به لام داوای هیچم لینه کردووی. ناگاداری هیچ نیم! ببووره ئه گهر به هه له شتيکم له زار دهرچووی. نازانم مه به ست چيیه. تکا ده که م هو ی ئه و په شوکانه م پيبلای! من که هاتمه سهر گردۆلکه که تۆم نه بينی، تۆ چۆن منت بينی؟! ببووره ئه گهر ئه مه بۆته هو ی دلگرانیت. ته نیا به نیازی ئه وه چوومه سهر ئه و گرده، دنیا م زیاتر لیوه دیار بی، هیچ مه به ستیکی ترم نه بوو!

ئه مجاره یان ئه و به رده وام بوو له ئاخواتن و هه لۆ به سه رسامی لی راده ما!. به ده ولاچکه کردینکه وه گوتی:

-کاکي خۆم ته خو... برای خۆم، پيويست ناكا خۆت سه خهلت بکه ی. ئه و باسه بگوره. باوهر بکه منیش نازانم تۆ باسی چیده که ی! سهیره... بۆ ده بی له کاتيکی وادا خۆمان به شتی پرپوچ و بييايه خه ریک بکه ين. سهیره... تۆ ته ماشات کردووه؟! تاويکه هه ر دوو کمان داخويين، به بيئوه ی بزانی چي یه ژين. به بيئوه ی هیچیه کمان له مه به ستی ئه وه ی تر بگا. یاخود بزانی دهرباره ی چي داخويی. ده زانی زور سهیره؟! له گه ل ئه وه ش پيويست ناكا زیاتر له سه ری برۆين و هينده ی تر خۆمان خه ریک بکه ين. واچاکه بگه ريينه وه!

دوای ئه وه ی ئه و حه مکه په یقه ی درکاند، به خو شيه وه ده ستی له سه ر شانی ته خو داناو له سه ره خو قاچه کانی بزواند، ته خو زانی خو گیل

کردنه که ی کاری خوی کرد! له ئاڅاوتنه که یدا بوی دهرکه وت که توانی تاراده یه کی زور وا له هه لۆ بگه یه نی که ههستی به هیچ نه کردوه. له سه ره وه به رووی پیده که نی، له ژیره وهش بیرى له و کچۆله یه ده کرده وه! زانی شتیک له ئارادا هه یه، یه کسه ر په خشانى بیرکه وته وه! زور حه زى ده کرد ئه ویش رای په خشانى بزانیایه. هه رچه نده ی ئه و بیره ی ده کرده وه که متر دهیتوانی چا و به رانبه رى هه لۆ هه لبینى، خو شى هویه که ی نه ده زانى! نه یده زانى بوچی هه ست به شه رمه زارى و قه رزاریه ک ده کات به رانبه رى! بو ئه وه ی خوی له و باسه هه لآویردى ، نه بادا تووشى هه لدیتریک بى و شتیکى نابه جیى له زار ده رچى. برپه ی دا باسه که بگورئ!

-به یانى زوو به ریکه وتباين باش بوو، ئه وه ی راستى بى ، بو بینى هۆمه ر له سه ر ئاو ئاورم!

هه لۆ کارى خوی جییه جى کردبوو ئاواته که ی هاتبووه دى. شادمان و به خته وه ر بوو، که نیه نییه که ی ئاشکرا نه ببوو! هه ر خوا خواى بوو باسه که بگورئ. بویه ته حۆ چه ند به خیرایى ئه و پرسیاره ی کرد ئه و خیراتر وه رامى دایه وه:

-هیچ خه مت نه بى. من هه ریم پینه دای؟! هیچ خه مت نه بى، ئیواره داوایان لیده که م توویشووی ریگامان بو ئاماده بکه ن. له ریگیان پیاو خوراکى هه ر پى بى باشه. نا ... نا... هه ر هیچ خه مت نه بى، مادامه کونى هه ریم پیدای تازه ته واو!

-نازانم ئەگەرى ئەو دىل تەنگىم چىيە! ھەتاوھكونى بەچاوى خۆم
نەيبىنم دىلم ئاوى ناخواتەوہ!

-وہکو پىمگوتى، ھىچ خەمت نەبى، دىل لە دىل مەدە. ھەتاوھكونى
دەستت نەخەمە نىو دەستى ھۆمەر بەتەنيا جىتتاھىلم، باشە، بۆ وابى
متمانەى! دەلىيى برۋاناکەى؟! كاكى خۆم يەكجار واش نا. گوتمان پياو
خۆش باوہرۋ ساويلكە نەبى، بەلام بەو شىوہش ئالۆزو بى برۋانا...!

-ئا... شتىكى تر... لە يادم نەبوو، سەيرە... بەر لەوہى تۆ بگەرپىتەوہ
من بەلەز بووم لەوہى خىرا بىتتەوہو ئەو پرسىارەت لىبکەم. كەچى كە
ھاتىەوہ لەيادم چو! سەيرە ... مرؤف زۆر جارن شتىكى دەبىتتە مەراق
و كە دەگاتە ئەوہش لىيى نزيك بىتتەوہ لە يادى دەكات! ياخود تا
ماوہىەك بىرى نايەتەوہ، كە تۆ رۆيشتى كابرايەك بىرەدا رەت بوو.
دوو بارگىرى باركرائى پىبوو. سلاوى كرد، كە دوور كەوتەوہ بە
پىكەننەوہ گوتى:

-برؤ مالى خۆت دانىشە باشتەرە ، لىرە ھىچت چنگ ناكەوئى... نازانم
مەبەستى چ بوو!؟

ھەلۆ بە گەرمى پىكەنى:

-تۆ نازانى لە كوئى دانىشتووى، باپىت يەژم. ئەو رىگايەى تۆ لەسەرى
دانىشتووى رىگايى قاچاخچيانە! شتومەكى قاچاخ بىرەدا دەرۋا. لەبەر

ئەو زۆر راۋرۇت لەو ناو دەكرىت، بۆيە كابرا تۆى بىنيوھ لىرە
دانىشتوۋى وايزانيوھ نيازت باش نىيە!

ھەردووكيان لە قاقاي پىكەنينايدا. خۆر بەرە بەرە شۆر دەبوو ھەو
خەرىك بوو بەرەو ئاۋابون و مائاۋايى دەچوو. بايەكەش تا دەھات
ساردتر دەبوو، ھەلۆ گەرايەوھ سەرباسەكەى خۆى:

-ھىچ خەمت نەبى، ئەگەر نەمرىن و تووشى ھىچ نىسكۆيەك نەبىن،
بەيانى لەگەل گزنگ بە رىدەكەوين تۆ بەپەلەى زوو بچىن باشتەرە!
ئەوھى راستى بى تەخۆ... با لىت نەشىرمەوھ، منىش ھەز دەكەم ئەو
كارە ئەنجام بەدم و زوو بگەرئىمەوھ گوندەكەم!

لەگەل ئەو رىستەيە رەنگى ھەلبىزركاۋ گۆرانىكى بەسەرداھات، تەخۆ
بەسەرسامىيەوھ گوتى:

-ئەگەر كاريكت ھەيە بە تەنيا دەپۆم. شتىكت پىدەلئىم نابى دلگىر بى!
كە من ھاتم تۆم نەدەناسى. لەبەر ئەوھ بەتەماى تۆ نەھاتووم، تەكا
دەكەم بە ھەلە تىمەگەو زوير مەبە، ئەمە راستەقىنەيە. بەلام ۋەكو
دەبىنى ۋا كارەكە بەم لايەدا ۋەرچەرخا. بەشىۋەيەكى ۋارىككەوت كە بە
خەونى شەۋانىش بىرم لىنەكردبووھوھ. ھەرگىز لەو بىروايەدا نەبووم ۋا
بە ئاسانى ئەمەم بۆ بلوئ، بەلام ئەمە ئەۋا ناگەيەنى كە من رىگە بەدم
تۆ كارى خۆت بەلاۋەنئى! نا... براى خۆم ... نا ھەرگىز رازى نابم لە
پىناۋى من كارەكەى خۆت گىرۆ بكەى، ئەگەر بۆت ناكرى ۋ كارت ھەيە
بلى؟! چ شەرمى گەرەك نىيە. بۆ كارى خۆت لەسەر من دوا دەخەى!

-تكا دهكهم وابيرمهكهوه. من كه دهلیم حهز دهكهم زوو بگهړيمهوه
مهبهستم ئهوه نيهه كه كارم ههيه. بهلكو مهبهستينكى ترم ههيه. بونی
شتينكى سهير دهكهم زور، دهترسم، بويه حهز دهكهم خوم ليره بم!

-شتيک له ئارادا ههيه لئی بترسی؟! -

-نهخير... لهراستيدا هيج شتيكى وا نيهه. بيستوومه هيزينكى گهورهى
دوژمن بو ئه و ناوه بهريكهوتوو، بيگومان مهبهستينكيان ههيه. ئهى
نهترنهوت مامم گوتى هيمن و هاوهلهكانى بيړه دا رتهبوون! دلنيام ئهوانه
بو ئهوه چوونه دهستينك له و هيزه بووهشينين. زورم حهز دهكرد
لهگهليان بوومايه. من دهزانم ههنوكه چهند شيرانه دهجهنگن. پياو له
تهك قارهمانى وا بجهنگى ههست به ماندوو بوون ناك، نازانى ترس
چيهه! جا براى خوم من لهوه دهترسم ئه و هيزه بو ئه و ناوه بئ! بويه
حهز دهكهم خوم ليره بم ... واباشتر نيهه!؟

-با... بهلام تاچه زهلام لهگهله هيزينكى گهوره و درندهدا هيجى بو ناكري.
ئارهزووى خوته... چونت لا دروسته وابكه!

دنيا تا دههات بهره و تاريكتر دهبوو، تهحو بهردهوام بيري له و كچولهيه
دهكردهوه كه وهك كارمامز بهسهر هه ورازهكه ههلهدزناو ناوه ناوه
ئاورپيكي دهدايهوه! له هه مان كاتيشدا وينهه پهخشاني دههينايه بهرچاو،
نهيدهزاني چ تيريك بوو به و لهگوينه دلى پيكا. له يهكهم نيگاوه دلى
خسته خورپه و خوردو خوراكي ليپري، ئه و بهرانبهر شتى وا خوى زور
به ئازاو زاكون تيدهگهيشت، ههركيز له و باوهردها نهبوو به و ئاسانيه

بکەوئیتە داو دەو. بەو ماو دەیە کەمە ئەو ھەموو ئەوین و خۆشەوێستییە
 لە دڵدا بگورئ! بیرى لەو کەردەو بەیانى دەبى برۆا. ئەو گوندە
 جێدەھێلئ و لەوانەییە جاریکی تر چاوی پینەکەوئیتەو. واتا جاریکی تر
 پەخشان نەبیینیتەو، چۆن دەبى ئەو رووبدا؟! ئەو پەخشانى
 خۆش دەوئ، ناتوانى چرکەییەک لى جیا بێتەو! ئەو جارجاریکی تر ھەر
 نەبیینیتەو؟! ئەمە شتیکی نەبوو ھەرگیز ناشبى، پەخشان بۆ ئەو
 وەکو ھەناسە وایە، ناتوانى چرکەییەک لى دوور کەوئیتەو. ئەگەر
 ھەلینەمژئ خوینی چک دەکات!

ھەستی دەکرد تا دەھات لیدانى دلى خیراتر دەبوو.

"ھەموو شتیکی بە خیرایی دەستی پیکرد. وادیارە ھەموو شتیکیش
 بەخیرایی تەواو دەبیت! دەترسم ئاش لە خەيالئ و ئاشەوان لە خەيالئ
 بئ. ئەو ھەموو لیکدانەو ھەو ئازارە بئسوود بئ. ئەو ئاگای لە منیش نەبئ
 کە خەریکە دەسووتیم. ژيانیکی سەیرە...؟ ئەو تەھلۆ بە ئارەزووی
 خۆی بە دلخوازەکەى گەیشت. لەگەلئ دانیشت و تیر ئاخوت. رازی
 دلى خۆیان بۆ درکاند، لەوانەییە زۆر ھێوی و خۆزگەیان لە کن یەک
 درکاندبئ! نەخشەى دوا روژیان دانابئ... لەوانەییە... ھەر من ھیچم بۆ
 نەکراو. ھەر من دەستەو دەستان ماوم و ھیچم بۆ ناکرئ! پنیوێستە
 بیرى بکەمەو... لە گۆشەییەکی راسترەو سەیری ژیان بکەم!

ھەلۆ گوتئ:

-بەر لەو بچینەو مال با پیاسەییەکی نیو گوندی بکەین.

به بی ئه وهی دهنگی هه لبرێ سه ری رهزامه ندی بۆ له قاند. ئه و تووله ریشه یان گرته بهر که بۆ ناو گوندی واژی ده بوه وه. هه لۆ له ده رگای زۆر باسانی دا، له زۆر شت دووان و کاتیکی خویشیان به سه ر برد. ته حوی به چه ند هاوه لیکي خو ی ناساند. که یه کیکیان نیوی هه سه ن بوو. هه سه ن کوپکی رووخو شی دهم به پیکه نین بوو، ماوه یه ک له گه لی باخاوتبوا ی وا ده سه ته مۆ ده بوو، ده تگوت هه زار سا له ده تناسی! ئه وه ی له دلی بوا یه به زووترین کات هه لیده رشت. هه ر بۆیه ش به و ماوه که مه ی له ته کی بوو. ته حۆ شاره زای زۆر به ی ژیا نی ئه و کوپه بوو. ئه گه رچی به سه ره اته کانی شتیکی ئاسایی بوون و هیچی به و راده یه یه به با یه خیان تیا نه بوو، ئه و زۆر شانازی پیوه ده کردو خو ی به زۆر شتان هه لده دا که هی ئه وه نه بوو پیاو باسی شی بکا! به لام له بهر ئه وه ی روح په رۆکه و ساویله که بوو، هه ردووکیان به خو شیه وه گو ییان بۆ رادیرابوو. به زاری پی ده که نین و له گه لی ده تریقانه وه! باسه کانی زۆر به ی ده رباه ی ئه و چیا و چۆلانه بوون. وه کو ده یگوت، له بهر ئه وه ی شوان بوو به شی زۆری ته مه نی له گه ل به ردو دارو درهخت و چیا به سه ر برده بوو! هه رکه هه سته ده کرد شتیکی نه ختی سه رنجی ته حوی راکیشا وه درێژه ی پی ده داو زیاتر له سه ری ده رۆیشته. هاوه لیکي دیکه شی که به ته حوی ناساند، نیوی که ریم بوو. به لام له بهر ئه وه ی خو ی به مرۆقیکی زیخ و کورد په روه ر ده زانی، ده سته ی له کون و مونان وه رده دا! ناوی له خو ی نابوو بر وا. ئه گه رچی ئه وه ناوی نه ینی بوو، خه لکه که هه موو هه ردوو ناویان ده زانی! زۆریشی که یف به و ناوه ده هات، بۆیه خه لک هه ر به بر وا گازیان ده کرد. وای لی هات بوو هیندی ک ناوی

راسته‌قینه‌ی خۆيان له‌بیر کردبوو. ئەو برۆایه زۆر له‌سه‌ره‌خۆ دەدوا. وشه‌کانی به‌ره‌وانی ده‌رده‌بێ، باسی کۆمه‌له‌که‌ی خۆیانی ده‌کرد. باسی رووداوه‌کانی ده‌کردو لێی ده‌کۆلینه‌وه. به‌شیوازی ئا‌خاوتنه‌که‌ی واده‌رده‌که‌وت زۆری را له‌ بۆچوونه‌کانی خۆی بوو. ئەگه‌رچی ئەو شتانه‌ی ده‌یگوتن به‌شیکیان راست و به‌جیبوون که‌س نه‌ده‌شیا نکوولیان لیبکا. که‌چی که‌ ئەو به‌م شیوازه‌ی خۆی ده‌ریده‌بێ. مرۆف سه‌ری پێ ئەستوو ده‌بوو! له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌رچییه‌کت گوتبۆایه، ئەو خۆی هه‌ر تیه‌ه‌له‌ده‌قورتاندا!

"پنویسته هه‌موو توانایه‌ک یه‌کخه‌ین، به‌ یه‌کیه‌تی و یه‌گه‌رتن نه‌بێ هه‌رگیز ناتوانین به‌ره‌نگاری ئەو دوژمنه‌ سپله‌ و درنده‌یه‌ بینه‌وه. بۆیه‌ پنویسته یه‌گه‌رتن، ئەمه‌ رای منه! هه‌موو کوردیک به‌برای خۆم حسیو ده‌که‌م، کیه‌ی خۆی به‌ دوژمنی من تیده‌گا ئەوه‌ له‌ برای خۆم خۆشترم ده‌وی! ئەگه‌ر هه‌موومان وابیر بکه‌ینه‌وه ئەوه‌ زۆر داو ته‌پکه‌ی دوژمن پووچه‌ل ده‌بیته‌وه. ئەی چۆن ... وا هه‌موومان ده‌بینین چ هه‌ولیک ده‌دن بۆ ئەوه‌ی نا‌کوکیمان بخه‌نه‌ نیوان ، چۆن هه‌ولده‌دن برا له‌ برای به‌رده‌ن. ئەو شه‌ری برا‌کوژییه‌ش هه‌ر به‌ فهندو فیلی دوژمنه ... ئەی چۆن ئەگه‌ر وانه‌بێ پیم نالیی له‌سه‌رچی ده‌ست به‌ خوینی یه‌کتر سوور ده‌که‌ن؟! پیم نالیی ئەو شه‌ره‌ له‌به‌رژه‌وه‌ندی کیدایه‌وه و په‌رای کیده‌کات! من له‌سه‌ره‌تاوه‌ دژی شه‌ری برا کوژیم. ئەگه‌رچی زۆرگرانم له‌سه‌ر وه‌ستاوه، زۆر که‌س به‌ نه‌ویرو ترسنۆکم تیده‌گا! واده‌زانن ئەو هه‌لویسته‌م له‌ ترسی ئەوه‌یه‌ نه‌وه‌ک به‌شدار ی شه‌ره‌کان بکه‌م. هه‌ر

چۆنىكى تېدەگەن گىرنگ نىيە، ھەر چۆنىكىم ناو دەھىتىن گىرنگ نىيە، گىرنگ ئەوھىە من چۆنم لا دروستە وا دەكەم، ئەگەر لىم بىنە ئەفلاتون ناتوانن باوھىم لەق بىكەن. چونكى دلىنام ئەوھى پەسنى شەرى برا كوژى بكا، جا لە ژىر ھەر پەردەيەك و ھەر بىانگەيەك و ھەر ناويكدابى. بىگومان ... ئا ... بىگومان و بى ھىچ دوودليەك يەژم ئەوھ چاوساغ و دەستى دوژمنە، يا كەرو نەزانە ! تۆ سەيركە لەوكاتە ناسكە. دوژمن كەوتۆتە ويژەمان و ھەمدىس دەستى بەويژان كردنى گوندەكاتن كردۆتەوھ. ئىمە لەگەل يەك ناكۆك بىن و شىرو تىر تىك ھەلسووين، ياخود داكۆكى لە شەرى براكوژى بكەين! پىويستە ئىمە ئەو بىرە كۆنانە لە نىو بەرىن. ئەوانە بۆ ئىمە گەوھەرتىن نەخۆشىن. تا چارەسەرى نەكەين و لەناوى نەبەين ھىچمان بۆ ناكرى"

پىدەچوو بىروا زۆر كۆلدار بوو، زۆرى لەھەگبەى دابوو. بەلام كات درەنگ داھاتبوو. كە روڭىشتن و خواحافىزيان لىكرد. بىروا بە بىروا بە خۆبوونىك و شانازىيەكەوھ گوتى:

-ھىوادارم لەگەل ھۆمەر بىبىنمەوھ. بەراستى ھۆمەر براى منىشە... زۆر شەرىمان لە تەك يەك كردووھ. ئەگەر بىنيت سلاوى لىكە، بلى بىروا سلاوى ھەبوو بۆت، ئەو خۆى دەمناسى!

تەخۆ بەشادمانىيەوھ سەرى بۆ لەقاند. تىيگەياند كە ئامادەيە سلاوھكەى بەھۆمەرى براى بگەيەنى. زۆر لىى دوور نەكەوتبوونەوھ كە ھەلۆ رووى تىكردو گوتى:

-ئەو بېروايە كورپىكى زۆر باشە. ساويلكەيەو هيچى لە دلنامىتى. ئەو شتانهى گوتى ھەمووى راستن. بەشدارى شەرى براكوژى نەكرد. بگرە يەك تەقەشى بەكەسەو نەنا. بەلام يەك شت ھەيە. زۆر كەس ھەر لە خۆرا خۆشيان ناوى! دەلەين رەزا قورسە، تاردايەك راستيش دەكەن! ئەگەر يەكئىك نەيناسى، يەكەم جار بىدەستى خۆى رقى لىدەبىتەو! لە زۆر كەسم ژنەوتو ھەيە بەكەم جار ديويانە وايانگوتو! زۆر كەس ھەيە بەر لەوھى بيناسى، جارېك ... تەنيا جارېك لەگەلى ئاخاوتبى، رقت لىدەبىتەو ھەيە بەچارەى ناكەى! ئەو بېروايەش ئيوھايە. بەلام ھەر كە دواندت و تىكەلى بووى ئەوا يەكسەر رات دەگۆرى. لەوانەيە خۆشتبووى و بىيە ھاوړپيەكى نزيك و لە پيشيش!

ھەلۇ خەرىك بوو داخاوت و وردە وردە باسى بېرواي بۇ دەكرد. كە پەخشان بەدەر كەوت! لە دوورەو بەروويان گرژيەو. تەخۇ خەرىك بوو ھەمدىس دللى دەكەوتەو لەرزە. بىرى لەو كەردەو كە نىگايەكى ئاراستە بكا. كەچى پەخشان ئەو بواردە نەدا. ھىشتا لىيان دوور بوو كە بە دەنگىكى بەرز گوتى:

-ئەو بۇ كوى چوون... ماوھەكە ميوانمان ھاتووەو چاوەرپيتان دەكەن!

-ميوان بەخىر بى، ياخوا بەخىر بى، ئەو دىينەو ... كىيە دەيانناسم؟!

-ئا... بەلام نايلىم، ھەز دەكەم تەخۇ خۆى بيانىنى!

نیگایه کی وای ئاراسته کرد ، ههناوی بهرداوه ! بهشپرزهی و به دهنگیکی پچر پچر، به زۆری چه ند په یفیککی له قورگی وهدهرناو گوتی:

-تۆ برۆ بیانینه ... ئەوسا دهزانی کین !

تهحو هۆپه کی له خۆزانی! به سه رسامیه وه ته ماشای هه لۆی کرد، که ئەویش له و که متر سه رسام نه ببوو. هه لۆ به نیمچه تووره بوونیکه وه گوتی:

-بۆ سه خله تمان ده که ی، بلی بزانی کیه؟!

-باشتر وایه له جیاتی ئەو قسانه پیتان سووک که ن و خۆتان بیانین، ماوه یه کی زۆره چاوه پیتان ده که ن !

به نازیک و بزهی که وه ئەمه ی گوت و لیان دوور که وته وه. له گه ل گوتنی ئەم رسته یه نیگایه کی وای ئاراسته ی تهحو کرد، هیچ گومانی نه ما، له وه ی که ئەویش هه مان هه ستی هه یه به رانه ر ئەو! له بهر ئەوه هیچ هۆشی لای ئەوه نه ما بایه خ به وه بدا بزانی میوانه کان کین! تا ئەو ده مه ی هه لۆ داوای رۆیشتنی نه کرد. هیدم گر ببوو له شوینی خۆی نه ده بزووت!

که گه یشتنه ماله وه و چوونه ژووره وه. نیگاکه ی په خشان چه ند سه رسامی کرد، ئەوه هینده ی دیکه په شوکاندی. یه که م شت که له ژووره که سه رنجی راکیشا، تفهنگیک بوو له نزیک بالیفه که به دیوار هه لپه سی رابوو، گه نجیکی کوکیش له ته نیشتی دانیشتبوو. که چاوی به

تەخۆ كەوت بەرووی گرزیه وەو بە هیواشی هەلسایە وە. تا ئەو دەمەش باوەرپی بە چاوەکانی خۆی نەدەکرد! بەشیوەیهکی وا باوەشیان بەیهك کرد ئەوەی لەوئ دانیشتبوو چاوی پر ئاو بوو! خەجی لچکی چەفتهکەى بەچاویە وە ناو فنهیهکی لیوہات. ئەگەر چی واینیشان دا که لووتی پاک دەکاتتە وە. بەلام روومەتی تەر تەر ببوو، دواى سەپینە وەشى شوینە واری فرمیسکەکەى هەر پیوہ دیار بوو! ماوەیهک لە یەکتەر رمان. هەردووکیان گۆرابوون. هۆمەر که پێشان لاوازو بنیس بوو، قەلەو خر ببوو! نەختیکیش لە جارن سپیترو زۆر بە تەمەنتریش دەهاتە بەرچاوا! ئەگەر یەکی نەیناسیوا هەرگیز باوەرپی نەدەکرد. که ئەو کورە تەمەنی لە دەوری سی سالییدا بیت! بەلکو دەسال... پانزە سال لە تەمەنی خۆی گەورەتر بەدیار دەکەوت، ئەمە زۆر کاری لە تەخۆ کرد. خۆشی بینینەکەى چەند بە گریانی هینا، ئەو دیمەنە زیاترا! هەرگیز لەو برۆایەدا نەبوو هۆمەری برای ئاواى لیھاتی. سەروریشی لە پرچی بۆزتر ببوو، بگەر سپیەکەشى زیتەر ببوو! ئەگەرچی روخساری چورچ و لۆچی تی نەکەوتبوو، وەلى رەونەق و تەرپاتی جارانی پیوہ نەما بوو!

لە تەک یەک دانیشتن و وەک دوو بیگانە، که یەکتەر نەناسن و یەکەم جاریان بی یەکتریان دییی، ناوہ ناوہ بە شەرمەوہ تەماشای یەکتریان دەکردو دەگرژینە وە. هۆمەر سەری برده بن گوئی:

-زۆر گۆرای ها... بوویە پیاویکی تەواوا!

هەردووکیان پیکەنین. ھۆمەر درێژەى پێدا:

-وادیارە ئەو کەسەى کە ھەوالم پێنارد ھات. زۆر لەو دەترسام
نەتانیدۆزییەتەو! چەند جارێکی تریش نامەم بۆ ناردوون. کەچی ھیچ
وەرامیک لە ئێوەو نەبوو. ترسام خوانەخواستە شتیک روویدایى. بەلام
باش ھات، ریکەوتنیکی چاکمان بۆ ریککەوت!

شەو جیگیان لە تەک یەک بۆ راخستن. ھیندە تامەزۆی قسان بوون تا
درەنگی شەو ھەر پسەپسیان بوو! زۆر باس و خواسیان ھینانە گۆرئى.
زۆر کۆنە کایان بەبا کردەو. ھۆمەر زۆر بەشەرمەو لە ھەوالم
مالەو ھەى دەپرسی، وەک ئەو ھەى تاوانیکی بەرانبەریان کردبئى! کە تەحۆ
وەرامى دایەو ھەوالم لە دایک بوونی شیرینی پیکەیاندا. ئەگەر پێی
شوو ھەى نەبوايە ھۆر ھۆر دەگریا! تەحۆ وانەبئى ھەستی بەمە
نەکردبئى. بۆیە ئەو ھەى نووستنیان دا، ئەگەرچى چاوی داخستبوو
خۆی بە نووستو نیشاندا. لە ژێرەو ھەى زێرەوانى برايەکەى دەکرد!
دەیزانى لە خۆشیا خەو چاوەکانى داناگرئى. لە نیو جیگاگەى ھەرگینگلى
دەدا. ئەو شەو ھۆمەر چەند باسى خۆى بۆ تەحۆ کرد. ھیندەش باسى
شیرزادى بۆ کرد. ھەموو شتیکى دەربارەى ئەو بۆ گێراییەو .

بەیانى کە لە مالەو ھەى دەرکەوتن. لە شوینیک بەیەکەو دانیشتن و
ھەموو شتیکیان لەگەڵ برانداو، ھۆمەر رای خۆى پێراگەیاندا:

-ھەموو شتیکى خۆم بۆ باسکردى، زانیت چیم بەسەر ھاتوو، لەبەر
ئەو ھەى ھەى چیتەر چەکدارى نەکەم! خەلکى ھەرچى دەلین بابیلین!

بريەم داوہ بگہ پڙينہوہ گوندہ کہ مان. گوندہ کہ مان ئاودان دہ کہ ينہوہو دادہ نيشين، گوندہ کہ مان دوورہ جارئ دەستی دوژمنی ناگاتی! بؤ خۆمان بە ئارامی دادہ نيشين! کہ ئەمە يەژم واتينہ گەي واز لە خەبات دینم! نہ خیر برای خۆم ... لەو بارہ يہوہ حەز ناكەم بە ھەلە تينگەي. ئەگەرچی بريەم داوہ چيتر چەكداري ناكەم، بەلام كۆلم نہ داوہو ھەرگيزيش كۆل نادم. تا لە خوین لە لەشم ببزوي، ئەو چرکانەم لە ياد ناچئ کہ دوژمن تيايدا ئاوری لە گوندہ کہ مان بەردا، تا بۆم بکري تۆلە لەو دوژمنە دہ کہ مەوہ! ئەوہی لە دەستم بئ دەيکەم. بەلام جارئ بريەي دانانی چەك داوہ، تۆ ھيشتا نازانی، بەلام من ئیستا ئەوہ لە ھەموو شتيك بە راستتر دەزانم!

ھۆمەر بە دەنگيکی نزم و لەسەر خۆ بؤ براکەي داخاوت:

-تۆ پيويستە دواي نيوہرۆ بگہ پڙيتەوہ، ھەوآليان پئ رابگە يەنەو ئەگەر بە يانی نہ يانھيتی دوو بە يانی ھەر دەبي ليرہ بن!

کہ گەرآنەوہ، تەخۆ يەكسەر کہوتە خۆ ئامادەکردن. بە تيلە چاويکيش ھەر تەماشای پەخشانی دەکرد. دەستی کردە پرياسگە کەي، شمشالە کہ کہوتە خوارەوہ. ھۆمەر بە حەپەساوييەوہ تەماشای کرد. نيگای لە نيوان شمشالە کہو ئادگاری براکەي کہوتە جوولە. تاوي ئيوھا مانەوہ. ھەتاوہ کوني تەخۆ ھاتە گوو گوتی:

-لە يادم نہ بوو، ئەو شمشالەم بؤ ھيناوی. دەمزانی بيري دہ کەي!

به بزهيه كه وه ئه مهى گوت. پاشان وهك ئه وهى شتيكى هاتبيته وه ياد.
روخسارى نهختيك گورا. دهستيكي له گيرفانى راكردو قورئانيكى
بچووكى له گيرفانى ده رهينا.

-ئه وه كه ژى بو تى نارد، گوتى پيى بلئ هه ردهم له باخه ليى بي. بهلكو
خوا ده پياريزى و له كه ندو كو سپانى به دوور ده گري!

ئه مهى گوت و ئاورپيكي له هه مووانى دايه وه، كه بينى هه موو ته ماشايان
ده كرد، زور په ژيوان بو وه وه ، له وهى كه له بهرچاوى ئه وان ئه و كارهى
كرد!

به ره وهى مائئاوايى بكا. شيرزاد ناو نيشانى مالى خو يانى پيدا، داواى
لي كرد سو راخيكي ماله وهى بو بكا، چونكى ئه و يش تا ئه و كاته هيچ
هه واليكي ماله وهى خو ي نه ده زانى، نه يده زانى هه نو كه ش زيندانين،
يا خود ئازاد كراون !

حاجى حوسين داواى له هه لو كرد بارگيره كه يان بو ته خو ئاماده بكا.
هه رچه ندهى خو يان هينا و برد، حاجى ريگه ي نه دان.

-له و سه ره وه به كه لك دئ. ژن و مندال چون ده توانن به پي له و
چيا يانه بدن ... كورم تو به گو يى مامى خو ت بكه، ژن و مندال چون
ده توانن به پي له و چيا يانه بدن، كه ده گه يته فلانه گوند ، بارگيره كه
له وى دابنى ، بو ئه وهى كه گه را يته وه ، به كه لككتان بيت !

تهحو ههوساری بارگیرهکهی وهرگرت و مائئاوایی لیکردن، ههئوش
بهگهلی کهوت و بریهیدا تا دووری گوندی بهرپی بکات!.

هؤمهرو هاوهلهکهی ئه و رۆژه بریهیان له گوندی بمیننهوه، هؤمه ر
هیوای نوئ ببووهوه. زۆر چهزی دهکرد دواى ئه و ماوهیه چاوی به
کهژی بکهوئتهوه. چاوی به بیوار، به شیرین بکهوئ. که تا ئه و دهمه
نهیبینیوو نهیدهزانی شیوهی ئه و پارچه جگهره ی چۆنه ! به هیوای ئه و
رۆژه بوو له گه ل خیزانه که ی بگه رپه ئه وه گونده که ی، وه کو جار ان
ژیانکی ئاسووده به سه ر به رئ. به خو شى له گونده که ی خو ی بژی.
سه ر له نوئ په رای ره زو باخه که ی بکاته وه ...

(7)

خۆر خەریک بوو بە پانە دزی و وردە وردە خۆی لە پەنای کێوھکان
حەشار دەدا، سێبەری دارەکان تا دەھات درێژتر دەبوونەوہ. پێرۆو
بالندەکاتن ھەریەکەى خەریک بوو بۆ ھێلانەى خۆیان دەزووورینەوہ.
سیخوڕ لە بەردەگای کونەکانیان تازە خۆیان ئامادەى دەرچوون دەکرد!

دەنگى توورگیك لە دوورەوہ ھات، دەنگەكە وردە وردە درێژ
دەبووہوہو دەھاتە پیش و نزیکتر دەکەوتەوہ. تیکەل بە دەنگى
زەنگولەى ملی نیریەكە دەبوو، كە لە پیشەوہى میگەلەكە، لە چیاپەكە
واژى دەبووہوہو بەرەو گوندى دەچوو. بزەنەکان لە دوورەوہ رەش
رەش، ھیندەى خالیكى رەش بەدیار دەکەوتن.

ھیزەكەى دوژمن لەو ناوہ ھەلیدا. سەربازەکان پارقەبوون و لە ھەر
چوار دەورى خۆیان بۆسەیان دانا. خۆراک بەش کراو وەك گەلە
گورگیكى برسى ھەرچوار چوار، پینچ پینچ لەسەر قاپیک دانیشتن.
گەرەكەیان، كەچاوى لە جارەن سوورتر ببوو، دارىكى لە دەست بوو.
ناوہ ناوہ بەنەرمى دارەكەى لەرانی خۆى دەدا. ئەگەرچى بەنەرمى
لێیدەدا، وەلى دەنگى زۆر دەھات. یاخود بە گوێچكەى سەربازەکان
دەنگەكە زۆر دەھات! ھەموو بە ترسەوہ تەماشایان دەکرد، چاویکیان
لەسەر خواردنەكە بوو، چاویکیان لەسەر ئەو! بەرقەوہ وەستابوو

چاوی بریبوه چیاپه که. وهک دوژمنیکی باوه کوشتهی سهیری داروبه رده کهی دهکرد. رق و قینیکی زوری له ئادگاری بهدی دهکرا!

هیمن خوی و تاقمه کهی گه یشتنه شوینیک تهواوی هیزه کهی دوژمنیان لیدیاربوو. هه موو له نزیك یهک له په نای بهردیک دانیشن. هیمن رووی له هاوه له کانی کرد:

-هه موو ئه و هیزه ده بین؟! بیگومان له بهرچاوانه و ژماره یان دیاره. به لایه نی که مه وه پینج سه د هیندهی ئیمه ده بن! ئه و توپ و تانک و زری پو شان ه ده بین؟! چاک ده زانن له گه ل چه کی ئیمه به راورد ناکری. له بهرچاوانه و وهک مانگی چوارده دیاره. ئه وانه هه موو شتیکیان له ئیمه زیاتره. به لام یهک شتیان له ئیمه جیاپه، ئه ویش ئه وانه زوردارن و ئیمه ش زور لیکراو. ئه وانه ئه و هه موو چهک و تفاقه یان هیه، ئه و هه موو هیزه یان کوکرده ته وه بو ئه وهی ده ست بو ئابرووی ئیمه دریز بکه ن، بو ئه وهی گونده کاتنمان خاپوور بکه ن و مال و منداله کانمان ئاواره بکه ن! که چی ئیمه، به و تفهنگه ی له شانمانه، به و چه که سووکانه ... بهرگری له خاک و واری خومان ده که یین. له پیناو سه ره خوی و ئازادی خومان ده جه نگین! ئه وان زورن، به لام برویان که مه، ئیمه که مین، به لام بروامان زوره! برو امان زور زوره. ئه وان ئه گه ر بگه رینه وه که س تخونیان ناکه وئ، که س مالی ئه وان ویران ناکا، که س پر ناداته ئابرووی ئه وان! که چی ئیمه ئه گه ر بگه رینه وه ئابروومان ده چی، پر ده دهنه مال و منداله کانمان، کچانما ده رفینن، گوندو وارمان لیده سووتینن! بویه پیویسته دلیرانه بهرهنگاریان ببینه وه. پیویسته

زهبریکی وایان لییدهین کهس بهخوی رانهگا! ئەمڕۆ روژی ئیوهیه، مردن له پیناو ئازادیدا بهرزترین خهلاته. ئهوهی توژیک دل له دلیدا، ئهوهی توژیک گومانی لهسهرکهوتن ههیه، با ههر له ئیستا بگهڕیتهوه، چهکهکهی له شانی بکاتهوه، پشت بداته دوژمنان و بهری خوی بداته نیو ژن و مندالان! لهگهڵ ئهوان له پهسیوی دانیشی و چاوهڕی بکا. ئهوهی دهشیهوی بجهنگی، ئهوا تفهنگ و ئهوهش مهیدان!

ئهو ئاخاوتنهی هیمن ههموو دههری کردن، توورهبی له چاوی ههموویان بریسکهیدا! حوسه که لهسهر ئهژنویان دانیشتبوو تفهنگهکهی ئامادهکربوو، تهماشای هیمنی کرد:

-برام هیمن، ئهوه چی یهژی! یهکی ئهو پهیقانه دهرکینی که ئیمه نهناسی. گوایه تو ئیمه ناناسی؟! گوایا ئهمه یهکهمین جارو هیچ شهڕیکمان له تهک یهک نهکردوو! ئهگه ئیمه لهوکاتهدا پشت له دوژمن بکهین. ئهگه ئیمه لهوکاتهدا پشت له چاوانهی روویکهوه، چۆن ههوا ی ئهو کوردستانه ههلمژین! ئهو چاوانهی ئامادهی تیابی دوژمن ببینی که پی له جهرگی دهنی و هیچ نهکا، جگه له کوپرو نابینا بوون، بو هیچی تر دهست نادا! برام هیمن، ههموو تهیارو ئامادهین. ئهوهی بگهڕیتهوه ژیانی دوا ی ئهو ههلوسته چ تامیکی نامینی! مردن لیره زۆر میرانهتره، تو سهرکردهو ریبهری ئیمه ی، ئیمه ههموو تهیارو ئامادهین!

رووی لهوانه ی تر کرد، که ههموو بهبایهخهوه گوئیان بو رادیرابوو.

-ئىمە ھەموو ئامادەين. چەند سالە پېشمەرگەين و چەكمان لە شاندايە، ھەموو ئامادەين ... چەند سالە لە نيو شەرو شوڤداين. لەو بېروايە دانيم ھى وامان تيايى لەوکاتە تەنگانەيەدا پشت لە دايكى خۆى بکا... نەخىر... ھەرگىز كەسئىكى وا لە نيو خۆمان گومان نابەم!

دلشادى بىراى شىركۆ. (ژى سىيە ئەلمانىەكەى) بە توندى بە باوھشى خۆيەو نابوو، رەنگى نەختى تىكچوو بوو، ئەگەرچى ناو نەو دەگرژيەو دەيوست بويرى خۆى وەدەرخا، بەلام ئادگارى شتىكى تريان وەدەردەخست!

ھەلۆيەكى سىپى لە ئاسمان دەخولايەو. يەك دووجار بەسەر سەرى ئەواندا رەت بوو. ھەموو سەريان بەرز كەردەو تەماشايان كەرد. لەگەلدا ھەستيان بە خۆشپەك كەرد. ھەلۆيەكە چەند جار بە شيوەيەكى بازەيى لەو ناو خولايەو. پاشان بۆ سەر لوتكەكە بەرز بوو. بەرز بوو و بەرز بوو، ھەتاو كەونى لە شوينىكى رژد، لەسەر تيشە شاخىك ھەلنىشت و بە گەردن بەرزىيەو تەماشاي دۆل و گەلپەكەى كەرد...

شەو تا دەھات تارىكتەر دەبوو. ئەستىرەكانىش تادەھات زياتر دەبىرسكانەو. ئەوشەو جگە لە دەنگى ئاژەل و دېندان، دەنگى ئەو ھىزەش كېي و خامۆشى شەوى دەشلەقاند. خەشپەك ھات و ماريكى زل بە بەردەميان رەت بوو، دلشاد ژى سىپى يەكەى بەرز كەردەو، ھىمەن بەورىيەو ئاگادارى كەردەو.

--ئەو گەرەكتە چى بگەى كاك دلشادا!

ھەموو بېدەنگ بوون و مارەكەش بە ئاسايى، بە بىئەوھى خۆى شىلوو بگا، ياخود بايەخيان پېيدا بە ھىواشى لەبەردەمیان خزى ! كەوتە نىو بەردەكاتن و لە نىو تاريكايى شەو بزر بوو. ھىمن سەيرىكى ئاسمانى كرد. پاشان تەماشايەكى كاتژميرەكەى دەستىكرد. ئەوسا رووى لە ھاوہلەكانى كرد:

-واچاكە بەخۆ كەوين. دوايى كەمىكى تر دەبىتە مانگە شەو دنيا رووناك دەبىتەوہ. بەر لە دەرکەوتنى مانگ، پېويستە ئىمە ھەموو كارەكانى خۆمان تەواو بگەين!

ھەموو خۆيان گورج كردهوہو تەفەنگيان ئامادەكرد، بە گويرەى ئەو نەخشەيەى لەسەرى رىككەوتىوون، كەوتنە جوولە.

فەرماندەى ھىزەكە لەو كاتەدا لەبەردەرگاي خىوہتەكەى وەستابوو. بەردەوام دارەكەى لە چۆكى خۆى دەدا. لەپر يەكىك لە ئەفسەرەكان ھات و بەترسەوہ سلاويكى بوكرد، ئەويش بە فيزيكەوہ داواى ئاخاوتنى لىكرد:

-ژمارەيەكى زۆر لە سەربازەكانمان بزر بوون، نازانين چيان بەسەر ھات! زەوى ھەلى لووشين، ئاسمان قوتى دان! خۆم سەردانى ھەموو خالەكانى چاودىريم كرد، ھەر كەس لە شوينى خۆى بوو، ھەنوگە كەس نەماوہ!

-مه به سنت چييه؟! -

-نازانم گوره م ... نازانم!

-نازانم نييه... پياو به و وهكو پياوان باخيوه. بلج رايان كردو چوونه
پال تيكدهران!

-گوره م ئهوانه ي بزر بوينه له و جوړه كه سانه نين، به ئاره زوي
خويان بوونه ته سهربازو پيشه يان سهربازييه! باوه پي ته واويان
به ريبازي پارت و سهر كرده هه يه، كه سيان لهوانه نين كاري واين
ليبوه شيته وه!

فه رمانده كه زاني مه سه له چييه. تووره بوو فه رمان ي خو ئاماده كردن و
جولانه وهيدا. ئه وان خه ريكي خو ئاماده كردن بوون كه هير شيان كرايه
سه ر.

ئه گه رچي هيشتا نه ببووه مانگه شه و ، وه لئ دنيا له گه ل ئاوري گولله كان
به ته واوي رووناك بووه وه! سهربازه كان له هه ر چوارلاوه په لاماريان
ده درا، چاشميش ببوون و نه يانده زاني چييكه ن! ناوه ناوه دهنگيكيان به ر
گوي ده كه وت، كه هاواري ده كردو جنيوي ده دا. هينده ي ديكه ي
هه تره شيان ده چوو!

-خوتان بدن به دهسته وه باشتره، هيزه كه مان دوانزه هه زار كه سه!
ئه وه ي ته قه ي بكا به ساغي ده رباز نابي، پياوبن و خوتان بدن
به دهسته وه، ناپياوينه ... بو كي و له پيناو كي شه ر ده كه ن!؟

له نیو هیزه که بلاو بووه که رووبه رووی هیژیکی چهند هه زار کهسی بووینه ته وه، هیندهی دیکه وره یان دابه زی و ئەژنویان شکا!

تا درهنگی شه و بهردهوام شه دریژهی کیشاو زهبری کوشنده یان له دوژمن وهشاند، ترسان ببیته مانگه شه و شوینیان ئاشکرا بی ، بویه به شیوهیه کی زور ریک و پیک دهستیان به کشانه وه کرد. ماوهیه ک بوو ئەوان دوورکه و تبوونه وه، هیشتا دوژمن ته قه ی دهکردو ئەو ناوه ی به چه کی هاوهن دهکوتیه وه!

هیمن رووی له هاورپیکانی کرد:

- کهس به جینه ماوه؟! -

له گه ل ئەو پرسیاره چاویکی به هه مووان گیرا. به خویه وه دوانزه کهسی ته واو بوون، بهر له وهی چاوه پوانی وهرام بکا، دریژه ی پیندا:

- خیراکهن، به یانی زوو له وانیه فرۆکه و کوپتهر به دواماندا بگه پرین. پیویسته خومان بگه یه نینه شوینیکی سهخت. له هاوارو فیگانیان دیار بوو زیانیکی زوریان پیگه یشتووه. ئەوه ئەو دوژمنه بوو که ناحهز به شان و بالی هه لدهدن و دۆلی بو لیده دن. خۆتان بینیتان چیان به سه ر هات. چۆن دهگریان و زریکه یان دههات!

قاچهکانیان سووک کردبوو به خیرایی ههنگاویان دهن، دهنگی قاچیان به ئاسته م دههات. ئەگه رچی هه ولیان ددا بیدهنگ بن و به هیمی برۆن،

كەچى ناوہ ناوہ يەككىيان بىدەستى خۆى دەپەيوى و خۆشحالى خۆى
دەردەبرى:

-بەيانى دەنگ دەداتەوہ. دۆستان خەنى دەبن و دوژمان دەتۆقن!

-زەبرىكى وامان ليدان عارەب لە حوشترى نەدابی! تۆلەى ھەموو ئەو
تاوانەمان لىکردنەوہ كە بەرانبەر خەلكى بىتاوانى دەكەن، ئەگەر نەختى
پياوہتى و ئابروويان ھەبى، ئەگەر شەرم لە خۆيان بكەنەوہ. ئەوا لە
تەشكى خۆيان دەدەن و دەگەرینەوہ. جارىكى تروش چاو روويان نابى
روو لە كوردستان بكەن، بەلام ئەمانە كوا ئابروويان!

-تكاىە بىدەنگ بن، ئاخوتن ماندووتان دەكات!

- بەيانى ھەوال دەكەويتەوہ. خەلك سەردەبەنە بن گوئى يەكتر و
بەخۆشحالىيەوہ ئەو داستانە دەگىرئەوہ، ھەريەكە بە جورىكى
دەگىرئەوہ!

"دوانزە ھەزار پيشمەرگە دابەزى كەم نىيە! بەلام ھىزەكەى دوژمنىش
زۆر زۆر بووہ!"

"لەوانەيە دوانزە ھەزار زياتر بووبن!"

"نا... سەربازىك ھەلەتە ببوو، دەيگوت بەم گوئيانە گويم لى بوو
دەيانگوت دوانزە ھەزار كەسەين بۆ كوى دەچن!"

دهيانزانی ههموو جاریک له وکاتانه دا دهنگوباس به م شیویه دهکه ویتته وه. بویه بهر له ههموو شت ژمارهیهکی زوریان بۆ خویان داده ناو رایانده گه یاند، جاری وا هه بوو سی کهس ده بوون، دهیانگوت چهک دانین سه گابینه سیسه د که سین، دهورتان گیراوه! به یانی گوئیان لیده بوو که خه لک دهیگوت ئه مشه و سیسه د پینشمه رگه دابه زیبوو، سیسه د پینشمه رگه ی ته واو به چهک و تفاقه وه!

* * *

حاجی حوسین له کونی ژووره وه به کزی هه لکورما بوو. ههستی بۆ دهنگی ته قه کان راگرتبوو. تۆزی خه میکی ترسناکی له سه ر روو نشیبوو. ههزار بیرو بیرو چهکی له مه ژی ده خولایه وه، زۆر ئه ندیشه ی رهش و دزیو دلای ده خسته خورپه!

"ئه گه ر زه بریکی کوشنده یان بهرکه وتی، به یانی زوو ده گه نه ئیمه و تۆله مان لیده که نه وه، دهنگی ته قه کان زۆر نزیکه... خویه هاوار، ئه و گاوو له خوانه ترسانه بگه نه ئیره خه راو ده قه ومی!"

دهستی خسته ژیر چه نه ی و له بیران راچوو، ناوه ناوه باویشکیکی دههاتی و به زگاریه وه سه ری باده دا، پاشان مژیکی توندی له جگه ره که ی ددها. که بۆ تاوی ته قه ځه ده بووه وه، ئه و هینده ی دیکه ههستی راده گرت و گوئی قولاخ ده کرد. له گه ل ئه وه ی دهنگی دهسپریژیک، یاخود لرمه ی تۆپیک دههات، ئه و هه مدیس سه ری باده دایه وه. موچرکیکی پر ترس سه رتا پای له شی گیره ده کرد. ئه و به

تەمەن و دنیا دیتە بوو، زۆر شتی دیبوو... زۆر شتی ژنەوتبوو. لەو هەتای ئەو دەستەو تاقمە درندەش هاتبوونە سەرکۆرسی ولات، دنیا بە باریکی تر گۆرابوو، کەس خێرو خۆشی لە خۆی نەدیوو!

"دەزانی ئەو ھۆمەرە بۆ وابوو، بەھیچ شیوەیەک بەزەیی بە دوژمن نەدەهاتەو. ھەر چۆنیککی بۆی بلوایە زەبری کاریگەری دەوہشاندا؟! وەکو خۆی دەیگوت ... ئیئە گوندیککی خۆشمان ھەبوو. گوندیککی یەكجار خۆش، بەئارامی تیایدا دەژیاین. ھەتاوہکونی روژیک ئەو درندانە هاتن و گوندەکەیان وێرانکردین، ئیئەشیان راگوێزایەو. من ئەو شتانە یەژم لەوانە یە لات ئاسایی و ئاسان بی، بەلام خۆت وەرە شوینم، بەچاوی من تەماشاکە، بە مەژی من بیر بکەو، ئەوسا دەزانی شتەکە چەند گەورە یە، ئەو ھۆمەرە ئیوہای لیکرابوو. بۆیە ئاوا درو ئازابوو!"

ھەموو جارێ ھەلۆ دادەنیشت و بەو شیوەیە باسی ھۆمەری دەکرد، نەیزانی ھۆی چی بوو لەو دەمەدا ئەو وشانە ی هاتەو یاد!

"ئەو گاورانە لەوانە یە بگەنە ئیرە و گوندەکە ی ئیئەش خاپوور بکەن!"

لەگەل ئەو بیرکردنەوہیە ترسەکە ی بووہ ترسیکی راستەقینە، ھەناوی داھیزرا! ھەستی بە پشی تەنگیەک کرد. بیئەوہ ی سۆنگەکە ی بزانی بە گورجی ھەلسایەوہ. ھەموو تەماشایان کرد، بەلام ئەو تەماشای ھیچ کامیکیان نەکرد. سەری لەبەر خۆناو بە لەزی چووہ دەرەوہ!

بايهكى تا بلى ساردى دههات، بهلام ئهوه ناچارى نهكردبگهريتهوه
ژوور، وهك ئهوهى بيهوى بهم ههلويسته بهرهنگارى ئهوه سروشته
سهخته ببتهوه، به ورياييهوه گوئي ههلخت، دهنگى تهقهكان زور
نزيك بوو!

ههناسهيهكى قوولى ههلکيشا، سهرنجى دووريدا، چيايهكه رهش رهش
دياربوو، دهگوت به دست وينهى کيشراوه. رهنگى ئاسمانيش شينيكي
توخ بوو، كه زياتر بهرهو رهشى خوئى دهنواند. وهك دايكيك خوئى
بهسهر چيايهكه داهيناوو. ئهमे ببوو هوى ئهوهى وينهى چيايهكه
جوانتر بهديار كهوئى. چهند ئهستيرهيهك له دوورهوه دهبريسكانهوه.

دهنگى دهسپريژيک بهجيا هات. دهنگهكهى زور سهير هاته گوئى! كه
رووى وهرچهرخاند، چهند گوللهيهكى سوور يهك له دواى يهك
قهتاريان بهستبوو. ماوهيهك بهرهو قوولايى ئاسمان ههلزنان، پاشان
يهك له دواى يهك كوژانهوه. لهو شوينهى دهنگى تهقهكانى ليدههات.
ناوه ناوه رووناكيهكى گوره بهرى ئاسمانى دادهگرت. پاشان دهنگى
چهند لرمهيهكى لهدوا دههات.

-شهرهكه ديماهى هاتوو، پاش گوئى ههلخه، تهقه ههر لهلايهكهوهيه.
دوژمن درندانه كهوتوته توپباران كردنى ئهوه كهژو كيوه، وادياره
زيانيكى زورى له كهوتوو!

تا ئهوه دهمهى هومهر ناخاوت، حاجى حوسين ههستى پئ نهكردبوو، كه
ئاوپى دايهوه، هومهر و شيرزاد خويان بهستبوو له نزيك دهراگه

وهستا بوون، شیرزاد که تهنهنگه کهی تا ئه و دهمه له دهستی بوو، خستییه
شانی:

-خۆزگه زیانیکی باشیان له دوژمن دابی!

-دوو دلی ناوی، دلنیا به زیانیکی زوریان پیکه وتوو، ئه گینا هه رگیز
ئيوها چاویان سوور نه ده بوو!

-که گوتیان هیمن و هاوه لانی بیرهدا رت بوون زانیم نیازی شتیکیان
ههیه!

حاجی حوسین مژیکی توندی له جگه ره کهی دا، ئاگری جگه ره که جوانتر
گه شایه وهو دهو روبه ری په نجه کانی روونا ککرده وه، دار جگه ره که چاکتر
به دیار کهوت. له بهر هه یوانه که لاکهوت و هه مدیس ته ماشای
دهو روبه ری خوی ککرده وه، هه موو شتیکی خاموش و بیدهنگ بوو. له بهر
دهرگا، یاخود سه ربانی هه ر مائیکیش تارماییه کی به دیده کرا، ناوه ناوه
هه لکه که به دهنگی بهرز له گه ل یه ک داخاوتن، هه مووی ههستی
راگرتبوو چاوه روانی ئه نجامی شه ره کهی ده کرد.

حاجی حوسین رووی له هۆمه ر کرد:

-تۆ بلی ئه و گاورانه به یانی ئیخه ی ئیمه نه گرن!؟

-مه ترسه حاجی، به یانی زوو ئیمه ئاوی جیدی لین، ئه گه ر چه کدار له
ئاوی نه بی له وانه یه کاره که باشتربی!

ئەو وەرنامەى ھۆمەر ھەمووی بیدەنگ کردن، تاوی ئاوا مانەو، پاشان گەرانەو ژیورەو. ھەلۆ ھەر لە جیگاکی خۆی دامابوو، کە تەقەى دەرگاکی ھات، بە ئاستەم سەری بەرز کردەو و تەماشای کردن!

ھۆمەر لە چەقی دەرگاکی وەستاو تەماشای ھەلۆی کرد:

- واچاکە بەیانى زوو ئاواى جیپھیلین. بانەبىنە ھۆى ویرانبوونى گوندەکە. ھەلۆ جگە لە نیگایەکی کز، کە ئاراستەى ھۆمەرى کرد، ھىچى تری نەدرکاندا!

شەو ریگایەکی بى پسانەو بوو دیمای نەدەھات، ھەموو ھەستیان بە دریژی ئەو شەو کردبوو.

ئەوان بیریان لە دریژی شەو دەکردەو ، کە بەیانى لە دەرگای داو دنیا رووناک بوو. خەلکە ھەمووی بەلەزى لەیەک نزیک بوونەو ھو کۆمەلیان بەست.

" دەبى ئەم شەو چى روویداى؟! "

" لەوانەى دەستیکی باشیان لە دوژمن وەشاندى! "

" ھەرکەسیان لى شەھید نەبووى! "

" ئینشائەللا کەسیان لى شەھید نەبوو " "

" ئینشائەللا کەسیان پەنجەى کیشیان زامدار نەبوو! "

"ئەگەر ھەرچىيەكيان كىردى دەستيان خۇشبى، دەزانى ئەو دوژمنە
چەند گاورو لە خوا نەترسە!"

"سەد جارەن دەستيان خۇش بى!"

"بە كوتەك نەبى نەبە پياو"

"مروڤ دەترسى دەروەستى كەر نەيەن پىر بەدەنە كورتانى!"

"زۆر ئاسايىيە"

"كارى نامەردانە ھەر لە خۇيان دەوەشىتەو!"

تاماوئەيەكى درەنگ كەس ئاوايى بەجىنەھىشت!

ھۆگر بەيەنى زوو بىئەوئەي گوى بەداتە كەس، يەكسەر داىە چياو رىگاي
بەرپەزى گرتە بەر. بۆنى خاك و گيا ئەو ناوئە پىر كىردبوو. سەوزايى
ھەموو شوينىكى داپوشىبوو. كەويك لە بن قاچى دەرپەرى، لەگەلدا
ھەلوئەستەيەكى كىردو راپەرى، كەوئەكە لە شەقەي بالىي دا، ماوئەيەك
رۆيشت و پاشان نىشتەو، تا لەبەر چاوانىش بزر بوو ھەر نىگاي
لەسەر لانەدا!

دەنگى زەنگولەي مى نىرئەكەي لە دوورەوئە دەھاتە گوى. ئەگەرچى
ترسى ھىشتا ھەر لە دلدابوو، لەگەل ئەوئەش خۇشبيەك ختووكەي دا،
گرزئەوئە و بزەيەكى ھاتى! ھەناسەيەكى قوولئە ھەلمزى. كە تەماشاي لا

رینگاکەى کرد چەند چەكدارىك لە دوورەوہ بۆ لای دەهاتن. كە نزىكى
كەوتنەوہ يەكئىكىان ھاوارى كرد:

-ھۆى كورپۆزگە... بۆ كۆى دەچى!؟

-بۆ ھەر كوئىيەك بچم... تۆ چ كارت بەسەرەوہىە!

-كورم زمانت لە خۆت درىژتر مەكە، ئىمە بەرژەوہندى تۆمان گەرەكە!

-كاك ھىمن چىتە... بۆ شەرمان پىدەفرۆشى!

-شەرت پى نافرۆشم... زووكە بگەرپۆە ئاوايى، ئەمشەو زيانئىكى
زۆرمان لە دوژمن داوہ، با تووشت تۆ نەبن!

-مەترسە... !

ئەمەى گوت و دەستىكى بۆ لووتى بەرزكردەوہ، بە پىنچەوانەوہى
ھەموو جارئىك كە ھەمىشە دەستە تەواوہكەى بەكار دەھىنا،
ئەمجارەيان دەستە گۆجەكەى بەرزكردەوہ! لەگەلئىدا ھەستى
بەشەرمەزارىيەك كردو بەسەرخۆى داشكايەوہ. خىرا دەستەكەى خستە
بەر پىشت بەندەكەى و شارديەوہ. بەناگزوورىيەوہ گوتى:

- دەچم مەرەكان لە ئاوايى دەبەمە دەرەوہ ، باوكم گوتى خىرا
ئازەلەكان لە ئاوايە بەرە دەرەوہ... !

-بەرۆ... ئاگادارى خۆت بە.

-مه ترسه ... هيچ نابى !

هۆگر ئەمەى گوت و بە پىكەنینه وه لىيان دووركه وته وه.

ويئەى هيمن بهرچاوى گرت و بهرى نه دا. زۆر حەزى ده كرد ئەميش وهكو ئەو فيشه كدان بخاته مل و چهك هه لگرى، ويئەكهى زۆر جوان دهاته بهرچاوا! خۆشى نه يده زانى بو ههستى به خۆشه ويستيه كى گه وره ده كرد به رانبه ريان.

"ئەگەر منيش ته واو بوومايه ئيوها چه كم هه لده گرت!"

له گه ل ئەوه زۆر به زه يى به خۆى هاته وه، گريانى له قورگى ما. ئاورى ئەم لاو ئەولاي خۆى دايه وه ، كهس ديار نه بوو. به دزييه وه دهسته كهى دهره يناو ماوه يه لتييراما، پاشان له بهر پشت به نده كهى نايه وه، دواتر هه مديس دهره يئنايه وه! به وردى لىي ورد بووه وه و ئاخىكى قوولى وه با دا. لووتى به رزكرده وه و تفيكى خهستى له به رانبه ر خۆى كرد!

ماوه يه كى باش بوو به ريگاوه بوو، ميگه له كهى پيش خويدا بوو له ئەنديشان راچوو بوو، ئاگاي له ده وروبەرى خۆى نه ما بوو. له گه ل شريخه ي چهك راكيشانك له جيگه ي خۆى چه قى! وهك ئەوهى له خه ويكى خۆش واگا هاتبى وا بوو، هه ر هه رچوار ده ورى ته نرا بوو. قولبه ستيان كردو به ره و لاي فه رمانده ي هيزه كه يان راپيچ كرد، ئەو يش به ر له هه موو شتيك تاهيزى تيا بوو زلله يه كى سره وانه بنگويى. ئەوجا كه وته پرسيار كردن:

-ئەو ھىزە بۇ كام لا چوو؟

-ھىزى چى؟!

-ئەو تىكدەرانەى ئەمشەو لە ئىمەيان دا؟

-ھىمن و ھاو لەكانى!.

-واديارە دەشيانناسى! بلى چەند كەس بوون؟

ھۆگر دواى تاوى دامن و بىر كرنەو ھوتى:

-دوانزە كەس بوون!

فەرماندەى ھىزەكە ھىندەى تر رووى گرژ بوو. بە دەست دياردى بۇ سەربازەكان كرد، ئەوانىش ديارديان بۇ ھۆگر كرد. ھۆگر بە ترسەو ھەنگاويكى ناو لە فەرماندەكە دوور كەوتەو. ھىشتا زۆر دوور نەكەوتبوو ھەنگە دەنگى چەند تەقەيەك بەرز بوو ھە!

فەرماندەكە ھەك دپندەيەكى برسى مپەى دەھات. لە دەوروبەرى خۆى رادەماو بەرقەو ھەسەرى ھەموو شتىكى دەكرد.

"دەنگى زەنگولەى مىلى نىرەكەى ھۆگر ھەكو جارن بەرز دەبوو ھەو لە نىو چىايەكە دەنگى دەدايەو"

ئامپىرە بى تەلەكەى بەرز كرنەو، ئامپىرەكە گوتى:

"بېره ... بکوژه ... بسووتینه ... به ئارهزووی خۆت بکه، ههموو
دهسه لاتیکت له بهر دهسته!"

فهرا مانده که گرژیه وه.

"ئه و زرنکه زرنکه چیه بهرز ده بیته وه"

"گه وره مینگه له مه پیکه به ره وه هوراز هه لده زنی"

"ته رمی هوگر له و ناوه که وتبوو. خوینه که ی تیکه ل به زه وییه
سه وزه که ببوو. ئه و شوینه ی خوینه که ی لیژابوو رهنگیکی سووری
زور جوانی وه رگرتبوو! قاچه کانی به ئارهزووی خۆی دریژ کردبوو.
باله کانی فش کردبوو وه وه به توندی خۆی به زه وییه وه نووساندبوو.
وهک ئه وه ی له گه رمه ی خهویکی خوش دابی.

* * *

کات وهک تۆپه له به فریکی بهر هه تاو بوو، به خیرایی ده توایه وه وه به سه ر
ده چوو. خور خه ریک بوو به ستوونی له گونده که ی دها، ماوه یه ک بهر
له وه ی هیزه که بگاته ئاوی، هه والی هانتی گه یشت، بۆیه خه لکه که به
ترسه وه چاوه پریان ده کرد. ئه وه ی گه نج بوو زور به یان چونه چیاو
ئاوایان جیه یشت !

که ئادگاری یه که م سه رباز وه ده رکه وت. خه لکه که هه موو خۆیان ئاخنیه
کونجی ژووره وه، زوری نه برد، به کاتیکی که م هه رچوار ده وریان
ئابلووقه درا، پاشان داوای کۆبوونه وه ی خه لکه که یان کرد.

مه لا مه حمود پيش كو مه ليك كه وتبوو، به باوهر به خو بوونيكه وه به رهو
لاي فه رمانده كه دهرويشت. چهنده كه سيكي تر له م لاو له ولا په يدا بوون!
هيشتا نه گه يشتبوونه لاي فه رمانده كه، كه رووي له مه لا مه حمود كرو
نه راندي:

- به خه لكي ئاوايي رابگه يه نه پيوسته له سهريان هر ئيستا چولي
بكه ن!

مه لا مه حمود زور له سه رخو وه رامي دايه وه:

- عاره بي نزانم!

دهم و دهست يه كنيان بو هينا، رسته كه ي بهرچه كرد.

- دهلي پيوسته له سه رتان ئه و گونده چول بكه ن!

- پيي بلي خاكي باب و باپيرمانه و چولي ناكه ين!

كابراي وه رگير كه وادياربوو مروئيكي به ويژدان بوو گليه كه ي به
له گويني تر بهرچه كرد.

- دهلي توري مؤله تمان بدن، ده يگوازينه وه!

مه لا مه حمود كه نهك هر عاره بييه كي باشي ده زاني، بگره
شاره زاييه كي زوريشي له زماني عاره بي هه بوو، يه كسه ر وه رامي
دايه وه:

-نهخیر... چوڼ له خوټه وه وایه ژۍ. ئه و گونده جیناهیلین ئه گهر هر هر
هه مووشمان بکوژن.

فه رمانده که تاوئ لئی راما، پاشان له سه ره خو دهمانچه که ی دهره یتا.
هه موو به ترسه وه سه یری ده ستیان کرد. نیگا کان له گه ل ده ستی ده هاتن
و ده چوون! به بیئه وه ی هیچ ورته یه کی تری لیوه بیت دهمانچه که ی
به رز کرده وه، ته ق ... گولله یه کی له سه ری مه لا مه حمود داو میثکی
پژاندا! ئه و لاشه گه وره و گرانه وه ک هر شتیکی تری بی گیان که وته
سه ر زه وی! که س نه ویرا تخوونی بکه وی. فه رمانده که دهنگی
به رز کرده وه و کابرای وهرگیږ به رچقه ی کرد :

-ئه وه ی دهنگی به رز بکاته وه. چاره نووسی وه ک چاره نووسی ئه و
ناژده له ده بی!

هیژه که وه ک گه له گورگیک به نیو ئاوا ییه که وهر بوون. کچیان جیا
کرده وه لایه ک، ژنیان جیا کرده وه لایه ک. پیرو پیره ژنیان له لایه ک
کو کرده وه. هه ری که یان به جیا سواری زیل کردو هه ری که یان بو لایه ک
برد.

له پر دهنگی ده سرپژیک هات و چه ند سه ربازیک که وته سه رزه وی،
ته قه ده ستی پیکرد. هیژه که سه ری لیثیواو پارقه بوون ، هه لو که وا
دیار بوو ته نیا بوو. سه نگه ری گرت و ده ستی به شری کرد. تا دهنگی
تیابوو هاواری کرد:

-جیناھیللم ... گوندی خۆمە و جیناھیللم. ھەرگیز ریگە نادەم لەبەر
زەقە ی چاوانم گوندەکەم ئاور تیبەردەن. ھەرگیز ریگە نادەم!

شەڕ ماوەیەکی زۆری خایاند. ھەلۆ لەبەر کەمی فیشەک ناچار زۆر کەم
تەقە ی دەکرد. ھەولێ دەدا گوللە ی بە فیرو نەپوا، کاتیکی زۆری برد، کە
گوللە ی دیمای ھات. گوللە تاقانە کە ی گیرفانی ھاتەو ە یاد. لە گەلیدا
خورپە یە ک دلی داگیرکرد! موچرکیکی بە ھیزی بە لە شداھات. ھەموو
گیانی کەوتە لەرزین! زۆر بە ناخۆشی دەستی بو گیرفانی بەرز
کردەو، دوگمە گیرفانە کە ی کردەو ەو گوللە کە ی دەرھینا، ماوە یە ک لێ
راما، پاشان خستێ سەر تەنگە کە ی. لەو دەمە دا چەند سەربازیک
گەیشنە سەری. خیرا رووی تەنگی تیکرد. لە گەل یە کەم تەقە
سەربازیک کەوتە سەرزەوی، ویستی زیاتر تەقە بکا! گەرم داھاتبوو
ئاگای لە خۆ ی نە ما بوو. کە چی تەنگە کە ی ئەو داخوازییە ی بە جینە ھینا،
بە گورجی ھەلسایە و ەو بەرەو ئەو سەربازە رایکرد کە گوللە کە ی
لیدا بوو، بیری لەو کردەو ە کە تەنگە کە ی ئەو بو خۆ ی راکیشی. کە چی
لەو دەمە دا چەند دەسپێژیکی لیکرا. ئەوانە ی تر گەیشتنە سەری. کەوتە
سەر زەوی و دلی بە خاکەو ە نووساند. ئیتر چەند تەقە ی تر کرا ئەو
گوئی لە ھیچ نە بوو. بە ئارامی لئیراکشا. پارچە زەویە کە ی ژیری
بەرەنگیکی سوور سوور رەنگ کرا!

ھۆمەر کە ماوە یە ک بوو لە گوندی دوور کەوتبوونەو ە، لە دامینی
چیا یە کە لە پەنای بەردیک حەشاردا بوو ، گوئیان لە دەنگی تەقە کان
دەبوو ، وەلی دیمە نە کانیا ن لیدیا ر نە بوو! ھەستی بە دل تەنگیە کی زۆر

دهکرد. تووشی باریکی دهروونی سهیر هاتوو! خوی زور بهکه م و بیدهسهلات هاته بهرچاو. نهیدهویست خوی بهو شیوهیه ببینی. بویه لهپر ههلوستهیهکی کرد. لهچاوی هاوهلهکهی ورد بووهوه. ههناسهیهکی ههلهکیشا، تاوی بیدهنگ بوو. پاشان مشهیهکی لیوه هات و دهستی به ئاخاوتن کرد:

- ناتوانم تاقه ههنگاویکی تر ههلیتم، من جاریک ههلهیهکی گهورهم کرد. دهستم داو گوندهکهیان ئاور تیبهردام. نامهوی ههمان ههله دووباره بکهمهوه!

- چیبکهین؟! -

هۆمه ر نیگایهکی تری ئاراسته ی شیرزاد کرد. ناموییهکی زور سهیری له چاوانی خویندهوه، بهزهیی پیاهاتهوه، له ههمان کاتدا ههستی به خوشهویستهیهکی مهزن کرد! به دهنگیکی نهوی پیی راگیانند که ئهو بریهی داوه دهگهپیتتهوهو و بهرگری له گوندهکه دهکات.

بیئهوهی رای ئهو وهرگری، یاخود پرسی پی بکا رووی خوی وهرچهرخاندو بهرهو ئاواپی گهرايهوه.

شیرزاد بزهیهکی تژی ئازاری کهوته سهر لیوان. به شیوهیهکی زور سوژاوی گرژیهوه، چهند جاریک سهری بادا:

- بوهسته کاک هۆمه ر ... با ژیان و مردنمان بهیهکهوه بی!

که گه‌یشتنه‌وه نزیك گوندی. هیژه‌که خه‌ریکی خاپوور کردنی گونده‌که بوو، تهرمیکیش له ناوه‌راستی ئاواپی که‌وتبوو!

هۆمه‌ر چاوانی تاریک بوو، وه‌ک هه‌لویه‌کی بریندار نرکه‌ی هات ، گونده‌که‌ی خۆیانی هاته‌وه به‌رچاو، ئه‌و چرکانه‌ی هاته‌وه به‌رچاو که له گونده‌که‌یان وه‌رده‌ده‌نان. به‌رچاوی تاریک بوو. تفه‌نگی به‌رزکرده‌وه‌و سیره‌ی لیگرتن. هه‌رکه گولله له لووله‌ی تفه‌نگه‌که‌ی ده‌رچوو، شه‌ر ده‌ستی پیکرد!

هۆمه‌رو شیرزاد شوینه‌که‌یان زۆر سه‌خت بوو. به‌سه‌ر هیژه‌که‌ی دوژمنیان داده‌روانی. بواریان نه‌ده‌دا که‌س له جیگه‌ی خۆی سه‌رده‌رینئ. ماوه‌یه‌کی زۆر شه‌ر به‌و له‌گوینه‌مايه‌وه. دوژمن شه‌رزه بوو زیانیکی زۆری لیکه‌وت. بۆیه کۆپته‌ر به‌رز بووه‌وه‌و ئاسمانی ته‌نی. به‌ توندی که‌وتنه‌ بۆردومان کردنی سه‌نگه‌ره‌که‌یان...!

هۆمه‌ر، که بۆ دوا‌جار ئاو‌ری له هاورپییه‌که‌ی دایه‌وه، سه‌ری به‌سه‌ر به‌ردیک کردبوو. تفه‌نگه‌که‌ی له ته‌کی که‌وتبووه سه‌رزه‌وی!. باوه‌ری به‌چاوه‌کانی خۆی نه‌کرد. یاخود نه‌یده‌ویست له‌و ده‌مه‌دا باوه‌ر به‌م دیمه‌نه‌ بکا! هه‌مدیس لپی رامایه‌وه، بروسکه‌یه‌ک هه‌موو گیانی هینتایه هه‌ژان. وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیکی له هه‌ناوی پسا بی وابوو. هه‌موو له‌شی داهیزرا... سه‌رباری ئه‌وه‌ش به‌چاپووکي هه‌لسایه‌وه‌و تاو تاو بۆ لای چوو. هیشتا نه‌گه‌یشتبووه کنی هه‌ستی به‌ له‌ش گرانیه‌ک کرد، قاچه‌کانی لاشه‌که‌یان بۆ هه‌لنه‌گیرا! به‌ربووه‌وه‌و که‌وته سه‌رزه‌وی. هۆپه‌کی له

خۆزانی ... گەرماييهك لهشى گرتەوه. كه دهستی بۆ سینگى برد، دهستی سوور سوور هه‌لگه‌پا! ويستی له‌سه‌ر سك بخشى و خۆى بگه‌يه‌نیتته هاوه‌له‌كه‌ى. به‌لام نه‌یتوانى ... چاوه‌كانى خه‌رىك بوون بيده‌ستی خۆى ده‌كه‌وتنه سه‌ریه‌ك! له‌و ده‌مه‌دا ده‌نگى لاوكه‌كه‌ى هاته گۆى، ده‌نگه‌كه زۆر به نه‌رمى ده‌له‌ریه‌وه. وه‌ك كزه بايه‌كى فينك په‌نجى به ئادگارى داده‌هینا. له‌گه‌ل لاوكه‌كه ديمه‌نى گونده‌كه‌ى خۆى هاته‌وه به‌رچاوه‌ كه‌ژى هاته‌وه به‌رچاوه‌... بيوارى هاته‌وه به‌رچاوه‌... ويستی ويته‌ى شیرینی كچی بينیتته به‌رچاوكه نه‌بيینیوو! ... له‌و ده‌مه‌دا ده‌نگه‌كه به‌هیزتر بوو، له‌شى گرانتتر بوو. واى بۆ ده‌چوو كه هه‌موو شتيك له ده‌وروبه‌رى گۆرانى ده‌لین. چه‌زى كرد بۆ دواچار نيگايه‌ك ئاراسته‌ى شیرزاد بكا، له جياتى ئه‌وه پۆستالێكى ره‌شى بينى ،له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا ده‌نگيكي هاته به‌رگۆى ، ده‌نگه‌كه نامۆ نه‌بوو... زۆرچاران گۆیى لى ببوو! له‌گه‌لى ئاخاوتبوو ، ده‌نگه‌كه ده‌نگى سالحۆك بوو! به‌خۆى و ريشه سپيه‌كه‌ى لى نزيك كه‌وته‌وه، هاته ژوور سه‌رى، به‌خۆشه‌ويستيه‌وه ته‌ماشای كرد. سه‌رى خسته سه‌رپانى خۆى، به ده‌نگيكي فریشه‌یى چريانديه گۆیى:

"بخه‌وه كۆرى خۆم... تیر بخه‌وه!"

ده‌نگى چه‌ند لرمه‌يه‌ك به‌رز بووه‌وه. هیزه‌كه دواى ئه‌وه‌ى گونده‌كه‌ى وي‌ران كرد به‌ره‌و گونديكى تر به‌ریكه‌وتن...

که ئیواره داها، هه موو شتیك ته واو ببوو. ئه وهی به و ناوه دا ره تباویه
له گوندیکی خاپوورکراو به ولاره هیچی تری نه ده بینی. ئه گهر به
وردیش چاوی بگێرابوایه ئه وا له دووری گوندی ته رمی هه لۆو... له
دامینی چیایه که ش ته رمی هۆمه ر و شیرزادی ده بینی!!!

* * *

ته حۆ که گه راپه وه مال، به ماوه یه کی زۆر که م هه موو شتیکی ته یار
کرد، خیزانه که ی هیناو به ره و گوندی به ریکه وتن. له باریکی ده روونی
زۆر سه یر ده ژیان، هه ستیان به خۆشیه ک ده کرد که ماوه یه کی زۆر
بوو لینی ببه ری بوون. هه ریه که یان که وتبووه ئه ندیشه یه ک، ئه گهر
یه کیك به ته کیان رایبردبوا، کاروانه که ی به شیوه یه کی زۆر جوان ده هاته
به رچاو. بارگیریک... چه ند که چه بز گوړو پیره ژنیک که مندالیکی له
پیش خۆیدا نابوو، به سه ره وه. کورپکی میژ منداڵ و ئافره تیک که
کچۆله یه کی له سه ر مل بوو، له پیشه وه ی ده رۆیشتن،...

رابۆ به خه مبارییه وه گوته:

-کورم ته حۆ... ئه گه رچی ئیمه ناخۆشی جیدیلین و به ره و خۆشی
ده چین! به ره و گوندو واری خۆ ده گه رپینه وه. نازانم بۆ هینده دلم
ته نگه؟!

-دلته نگ مه به... که هۆمه رت بینی خۆت دلت چاک ده بیته وه!

به خۆشيه كه وه هه ناسه يه كى هه لكيشا. جگه له بزه يه ك و گرژينه وه يه ك
هيچى ترى نه دركاند...

ته خو به دريژايى ريگا به رده وام بيري له په خشان ده كرده وه. تاو ناتاو
نه خه شه يه كى بو داده نا، پاشان ده يسرپه وه و لى په ژيوان ده بووه وه.
بيروچكه يه كى تر خو داخيه مه ژى.

بيري له وه ده كرده وه كه دواى ماوه يه كى تر، ماوه يه كى زور كه م،
ده گاته براكه ي و به ره و گونده كه يان ده گه رپته وه! گونده كه يان سهر له
نوئ ئاوه دان ده كه نه وه. به شينوازيكى ريكترو باشترو ئاوه دانى
ده كه نه وه. ههر له گه ل خانووه كه ي خويان، ژووريكى تاييه ت بو خو
دروست ده كات! نا... توژى له خانووه كه ي خويان دوورتر. ئه گه ر
نه ختى دوورتر بى باشتره... ئا... زياتر هه ست به سه ربه خو
ده كات... نا... نه خير... هيچ باشترو نييه !!!

ئه وان به و خوژگه و ئاواته وه ده رويشتن، كه چى تووشى راسته قينه يه كى
تربوون. به ر له وه ي بگه نه گونده كه هه موو شتيكيان زانى، رابو ده ستى
به كروزانه وه كرد. كه ژى كه وته تيك رنينه وه، بيوار بيئه وه ي بزاني چ
باسه وار بووه وه!!!

له گه ل ئه وه ي ده گريان، كه چى له ناخه وه ده يانووست باوه ر به و
رووداوه نه كه ن! بوئه خيرا هه نكاويان دهنه. بو ئه وه ي زوو بگه نه
گونده كه و شته كه به درو دربچى. وايان بير ده كرده وه كه ئه گه ر
گونده كه ش ويران كرابى، ئه وا هومهر درباز بووه!

که گه‌یشتنه گونده‌که راسته‌قینه بووه ژاراویکی تال و نۆشیان. له دیار تهرمی هۆمه‌ر که‌وتنه رۆ رۆ... ده‌نگیان له ناو دۆله‌که ده‌نگی ده‌دایه‌وه، جارێ رابۆ، جارێ که‌ژێ، خۆیان به‌سه‌ر ته‌رمه‌که داده‌دا. به ئاره‌زووی خۆیان ده‌گریان و له خۆیان ده‌دا. که‌سیک نه‌بوو ده‌ستیان بگری... یاخودگریان بکاته‌وه! تا ماندوو بوون و کولی دلایان دامرکا، گریان و له خۆیاندا، پاشان هه‌ریه‌که‌یان له‌لایه‌ک دانیشته و که‌وته نوزانه‌وه.

هه‌رچی ته‌حو بوو، تاویک له هۆمه‌ر ورد ده‌بووه‌وه، تاویک بۆ لای شیرزاد ده‌رپۆشته. هیدم گربوو، نه‌یده‌زانی چیده‌کرد! که سه‌یری ناو گونده‌که‌ی کرد، چه‌ند که‌سانیک خه‌ریکی هه‌لگرتنی ته‌رمیک بوون. به خیرایی رای کردوو بۆ لایان چوو، که له ته‌رمه‌کان ورد بووه‌وه، هه‌لو و مه‌لا مه‌حمود بوون. ویستی نه‌ختیکیش بۆ ئه‌وان بگری. به‌لام گریانی دیماهی هاتبوو، نه‌گریا... وه‌ک سه‌رخۆشیکی لیته‌اتبوو، که‌رایه‌وه کن دایکی، به‌تانیه‌کی هیناو ته‌رمی هۆمه‌ریان تیا لول دا...

رابۆ سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌و به‌بنی چاوی ته‌ماشای کرد.

--چی ده‌که‌ی کورم!

-با بیخه‌ینه سه‌ر ئه‌و بارگیره، ده‌بی بیبه‌ینه‌وه و له گۆرستانی گونده‌که‌ی خۆمانی بنیژین!

هه‌موو بیده‌نگ بوون. به‌بیده‌نگی هه‌لسانه‌وه‌و یارمه‌تیاندا. تهرمه‌که ئه‌م لاو ئه‌ولای به‌سه‌ر بارگیره‌که شو‌ر‌بووه‌وه، ته‌حو هه‌وساره‌که‌ی راکیشا. پاشان رووی له‌ رابووی دایکی کرد:

-واچاکه شی‌رزادیش له‌گه‌ل خو‌مان به‌رین، هه‌ر به‌یه‌که‌وه بوون، بالیکیان نه‌که‌ین و له‌ ته‌ک یه‌کیان بنیژین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خه‌ریکی ته‌رمی شی‌رزاد بوو، له‌ ناخه‌وه‌ش په‌نگی خو‌ارد‌بو‌ه‌ز بی‌ری ده‌کرده‌وه"

"ده‌گه‌ریمه‌وه... هه‌مه‌رو شی‌رزاد له‌ گونده‌که‌ی خو‌مان ده‌نیژم... با ئه‌وان ببه‌ یه‌که‌م که‌رپو‌وچی ئاو‌ه‌دان کردنه‌وه! گونده‌که‌مان ئاو‌ه‌دان ده‌که‌مه‌وه، خانووه‌کان سه‌ر له‌ نو‌ی ئاو‌ه‌دان ده‌که‌مه‌وه"

هه‌وساری بارگیره‌که‌ی راده‌کیشاو ئه‌و بی‌رانه‌ی ده‌کرده‌وه، ئه‌وانه‌ی تریش به‌ کزی و مه‌لوولییه‌وه یه‌ک له‌ دوای یه‌ک ده‌ر‌ویشتن. بی‌وار له‌ به‌رده‌میان، ناوه‌ ناوه‌ راید‌ه‌کردو ده‌وه‌ستا، تاو نا تاو ده‌گریا، تاونا تاویش ده‌گرژی‌ه‌وه، ده‌گرژی‌ه‌وه‌و به‌ گو‌رت‌ر به‌سه‌ر هه‌ورازه‌که هه‌ل‌ده‌زنا، ده‌نگی که‌وو شالوولان له‌ نی‌و چیا‌یه‌که به‌زر ده‌بو‌ه‌وه، تیکه‌ل به‌ ده‌نگی ئه‌و لاوکه ده‌بوو که له‌ ناخی هه‌موویان ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌و هه‌ستیکی ئه‌فسوناوی له‌ دل ده‌گوران‌دن، سو‌زیکی خوایی گیانی ده‌هینانه هه‌ژان...

ته‌حو له‌ گه‌ل ئه‌و باره‌ ده‌روونیه تاو نا تاو ده‌ستی چه‌پی به‌رز ده‌کرده‌وه فرمی‌سکی ده‌سه‌ریه‌وه، فه‌هی لی‌وه‌ده‌هات و نه‌یده‌ویست به‌ بی‌هیزو بیده‌سه‌لات بکه‌ویته به‌رچاوی دایکی وکه‌ژی، به‌ هه‌ناسه

ساردییه‌وه له بیوار راده‌ما، به تیله چاویکیش سهیری شیرینی ده‌کرد
که له ههمیزی دایکی بوو، جارناجاره‌ش دزه نیگایه‌کی ئاراسته‌ی تهرمی
هۆمه‌رو شیرزاد ده‌کردو به تووره‌ییه‌وه هه‌وساره‌که‌ی راده‌کیتشا،
رقیکی پیروژ له ته‌ویلی بروسکه‌ی ده‌دا!

"دوای ئه‌وه‌ی تهرمی هۆمه‌رو شیرزاد له گۆرستانی گونده‌که‌مان
ده‌نیژم، خانووێک بوو ماله‌وه بنیات ده‌نیمه‌وه، ئه‌و کاته من خۆم ده‌بمه
پیشمه‌رگه ، ده‌بی تۆله‌ی گونده‌که‌م ، هۆمه‌ر، هه‌لۆ ، شیرزاد بکه‌مه‌وه،
ده‌بی تۆله‌ی هه‌موو ئه‌وانه بکه‌مه‌وه که زولمیان لیکراوه. کوردستان
زیتیر پیویستی به من هه‌یه، بیوار وا خه‌ریکه گه‌وره ده‌بی و ده‌توانی
ئاگای له ماله‌وه بی . به‌لی ... هیچ دوودل نیم، هه‌ر ئه‌و کارانه ئه‌نجام
بده‌م، ده‌روم ده‌بمه پیشمه‌رگه " ...

نووسەر له چهند دیریکدا

-کامهران احمد محمدامین (کامهران مهنتک)

-قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی له‌شاری هه‌ولێر ته‌واو کردوه.

-سالی 1982 ئاماده‌یی پیشه‌سازی به‌شی کاره‌بای له‌هه‌ولێر له‌ته‌واو کردوه.

-سالی 1992 به‌شداری له‌تاقیکردنه‌وه‌ی ده‌ره‌کی بۆ پۆلی شه‌شه‌می ئاماده‌یی به‌شی ویژهبی کردوه.

-سالی 1997 به‌کالۆریۆسی له‌میژوو ، له‌کۆلیژی ئه‌ده‌بیاتی زانکۆی سه‌لاحه‌دین به‌ده‌ست هیناوه.

-سالی 2000 ماسته‌ر له‌میژوو ، هه‌ر له‌همان کۆلیژو زانکۆدا.

-سالی 2007 دکتورا له‌فه‌لسه‌فه‌ی میژووی په‌یوه‌ندییه‌نیۆده‌وله‌تییه‌کان ، زانکۆی موسڵ.

-سالی 2000 به‌کالۆریۆس له‌یاسا ، زانکۆی سه‌لاحه‌دین.

- له سالى 2011 پلهى زانستى بهرزكراوه ته وه بۆ پلهى پرؤفيسورى ياريدهدر.

- سالى 2017 پلهى زانستى بهرزبۆ ته وه بۆ پلهى پرؤفيسور له بوارى فەلسەفەى پهيوه ندىه نيوده وه له تيه كان.

ئه زمونى وانه بيژى

له-2004 له كوليژى مافى زانكوى سهحه دين وانهى گوتوه ته وه

وهك وانه بيژىك له بهشى راگه ياندى په يمانگاي ته كنىكى هه ولير وانهى گوتوه ته وه.

ئىستا مامؤستايه له كوليژى زانسته رامياريه كان له زانكوى سه لاهه دين - هه ولير

به ره مه بلاو كراوه كانى

به زمانى كوردى

ئه ده بى

فرمىسكى ئه ستير، - شعر - 1988

پرياسگه ي ريگاي سه ركه وتن ، چامه 1992

بيوار ، رۆمانىكى ميژوويى ، به رگى يه كه م _ كوچ - 2004

بيوار ، رۆمانىكى ميژوويى ، به رگى دووهم ، گيژهن - 2005

فەلسەفەى پهيوه ندىه نيوده وه له تيه كان

- كوردستان له نيوان مملانىي نيوده وه له تى و ناوچه بييدا ، تويزينه وه يه كى سياسى - ئابوورى. بلاو كراوه كانى ده زگاي سه رده م، 2000

- كوردستان له سياسه تى هه ريمايه تيدا 1932-1955، بلاو كراوه كانى سه نته رى نما، 2010.

-بازرگانی رهشی نهوت و دارشتهوهی په یوه نډیه هه ریمایه تیه کان، چاپخانه ی زانکوی سه لاهه دین، هه ولیر، 2017

-دارمان و به کوتا هاتنی ئیمپراتوریای ئه مریکی، چاپخانه ی زانکوی سه لاهه دین، هه ولیر، 2017

- کوردستان به ره و کوی، چاپخانه ی زانکوی سه لاهه دین، هه ولیر، 2018

- کورد له پرۆژه ی ریگای ئاوریشمی نویدا - توپژینه وهیه ک له دیپلوماسیه ت و ستراتیژه تی چین له ده ستپیشخه ری - پشتهینه و ریگا، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانی، 2020.

- په یوه نډیه کانی نیوان تورکیا و ریخراوی داعش له روانگه ی کومه لگای نیوده وه له تیه وه، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانی، 2020

- کوردستان له رۆژگاره سه خته کاند، کتیبکی ئه لیکترونی، هه ولیر، 20121

فهلسه فه ی میژوو

- ئازادی له نیوان فهلسه فه و یاسادا ، توپژینه وهیه ک له فهلسه فه ی یاساو سیاسه تدا، بلاوکراوه کانی ده زگای سه رده م، چاپی یه که م، 2005

- دیالیکتیکی زه مه نی میژووی و خویندنه وهیه کی تر بو زانستی میژوو، چاپخانه ی زانکوی سه لاهه دین، هه ولیر 2017

- شیکردنه وه و هارمونه تیزه کردنی میژوو، چاپخانه ی زانکوی سه لاهه دین، هه ولیر 2018

وه رگپران

-سوسیالیزمدا ئیستا و له داهاتوو ، 1984.

به زمانی عه ره بی

–السیاسە الدولیە فی ضوء فلسفہ الحضارہ، دراسہ تحلیلہ نقدیہ، دار
المعرفہ، لبنان ، 2009.

بەرھەمە بلاونە کراوەکانی

ئەدەبیەکان

–تۆلە، رۆمان.

–گۆلی ئەفسوناوی ، کورتە چیرۆک گۆلی ئەفسوناوی ، کورتە چیرۆک.

–ھاواری بیدەنگ، کۆمەڵە شیعەر

توێژینەوہ (کتیب)

– تیکشکانی سیستەمی تاک جەمسەری و شەپری نوێی سارد

–کوردستان لە پڕۆژەیی ئۆراسیا

کوردو گریکۆیرەیی گەیشتن بە دەریا-لە ئۆکرانیاوہ بۆ رۆژئاوای
کوردستان

–کۆبانی و ممالانییە نیۆدەولەتییەکان

–تورکیا و کۆمەڵگای نیۆ دەولەتی

–ئازادی و شارستانیەت ، توێژینەوہیەک لە فەلسەفەیی میژوو.

–نەتەوایەتی و بزاقی نەتەوایەتی کوردی.

–راپەرینەکانی کوردی لە کۆتاییەکانی سەدەیی نۆزدەھەم لە ژێر رۆشنایی
گۆرانکاریە ئابوریەکاندا.

-كۆمۆتراژىدىياكانى ھەرىمى كوردستان و مانىفىستى قۇناغىكى نوى
-كوردو بەدىموكراتىزەكردنى كۆمەلگای كوردى
-زانكۆ يا نەزانكۆى سەلاھەدىن، نوقورچىكى توند لەجەستەيەكى مردوو

بە زمانى عەرەبى

-إنحطاط الامبراطورية الأمريكية وسقوطها - دراسة في ضوء فلسفة الحضارة.
-النفط وإعادة صياغة العلاقات الاقليمية في الشرق الاوسط، دراسة في ضوء فلسفة العلاقات الدولية
-ثلاثية القوى العظمى(روسيا، الصين، الهند) ومستقبل أوراسيا
-دراسة تاريخية سياسية تحليلية
-تغير طبيعة القوى وأثره في العلاقات الدولية- دراسة في ضوء فلسفة العلاقات الدولية
-الحرية بين جدلية العقل والارادة - دراسة فلسفية تاريخية

وتار

-لەگەل ژمارەيەكى زۆر لەوتارو نووسين لەگۆڤارو رۆژنامەو
مالپەرەكوردیەکاندا.
ئیمەیلی نووسەر:

Kamaran.amin1@su.edu.krd

k.mentk@yahoo.com